hymy
1970
2:-
Skr 2:50 (inkl. moms.)
LEHTI 4

Miss Suomi
OHITAT JUURI ÄITISI
Miksi valehtelit hänen kuolleeen?

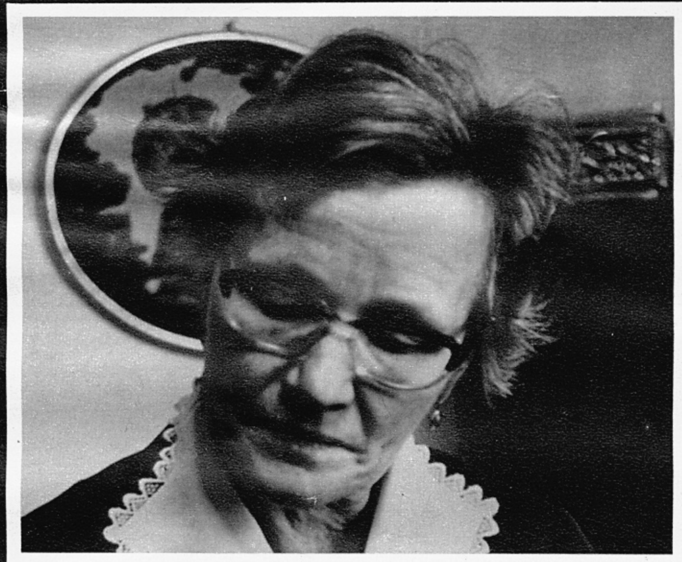

Foto: REINO KAIVOLA

MIKSI MERJA KIELTÄÄ MINUT

kysyy Merja Ursula Rainion

ÄITI

Kun Merja Rainio valittiin Miss Suomeksi helmikuussa, lähetti hänen äitinsä Jenni Kääriäinen tytölleen onnittelusähkeen ja 19 punaista neilikkaa. Tänään samat rovaniemeläiset, jotka onnittelivat rouva Kääriäistä kauniin tyttären menestyksen johdosta, tervehtivät tätä "vainajana". Merja on haastatteluissa antanut ymmärtää, että hänen äitinsä on jo ammoin kuollut.

Teksti: IRIS TUUNAINEN
Kuvat: REINO KAIVOLA

Rovaniemen kentällä Merjalla oli niin kiire, ettei vastaanottamaan tullut Jenni Kääriäinen tahtonut pysyä vauhdissa mukana.

MIKSI MERJA...

Älä anna haastatteluja, äiti

Kun Merja Ursula Rainio valittiin vuoden 1970 Miss Suomeksi, oli hänen ensimmäinen pyyntönsä äidilleen se, ettei tämä antaisi lehdille haastatteluja, ja ettei hän lukisi heti missikisojen jälkeen ilmestynyttä Helsingin Sanomaa, jossa kirjoitettiin mm. näin:

"Nyt Ursulan lähin omainen on Saksassa asuva sisar."

Merja sanoi äidilleen puhelimessa, ettei hän ole antanut lehdelle haastattelua, että koko juttu on väärinkäsitysten seurausta. Äiti uskoi lastaan. Mutta juttuja tuli lisää. Työtoverit alkoivat katsella säälitellen ja nimittivät Jenni Kääriäistä milloin "vainajaksi", milloin "haamuksi". Merjan velipuolen koulukaverit alkoivat kysellä, onko tällä vanhempaa sisarpuolta, kun useissa jutuissa mainittiin lähimmäksi omaiseksi täti. Pojalta tiukattiin myöskin Merjan oikeata nimeä.

— Silloin minä ajattelin, että kyllä tämä nyt riittää. En minä suostu olemaan "vainaja" ennen aikojani.

Kohtaus lentokentällä

Torstaina 26. 3. tuli rovaniemeläisten oma missi, Merja Ursula Rainio, Finnairin sinivalkoisin siivin ensimmäistä kertaa missinä kotikaupunkiinsa. Koska ajankohta oli myöhäinen — 23.00 — ei vastaanottajia ollut montaakaan. Sitäpaitsi ei missin tulosta iltakoneella oltu varmojakaan. Äidilleen hän ei ollut ilmoittanut mitään. Hän tiesi paikkakunnan lehtiä lukemalla, että tyttären pitäisi esiintyä seuraavana iltana muotinäytöksessä Polarissa ja jakaa lauantaina palkintoja uimakilpailuissa.

Kone tuli ajallaan ja sen mukana Merja. Suurensuuret sinertävät lasit silmillään ja miniperuukki päässä. Rouva Kääriäinen ei ollut tuntea tytärtään. Tuore kirkkaanpunainen ruusu oli kuitenkin hyvä tuntomerkki — sillä kenellepä muulle kuin vastavalitulle missille saattajat ojentaisivat kukkasia?

Missiä oli kentällä vastassa äiti. Rouva Kääriäinen onnitteli pingottuneesti hymyilevää tytärtään, joka ensimmäiseksi kysäisi: "Mitä sinä täällä teet?" Yllättynyt Merja oli, tottahan toki, mutta hänellä oli kamala kiire. Niin kiire, ettei hän mitenkään olisi malttanut keskustella äidin kanssa siitä, missä hän asuu, tuleeko hän kotona käymään ja koska hän lähtee pois Rovaniemeltä?

Jokaiseen kysymykseen tuli välttelevä vastaus. Samoin tyttö vältteli valokuvaajaa, jolla oli täysi työ saada äiti ja tytär samaan kuvaan. Merjaa vastaanottamaan tullut neitonen pelasti Merjan osalta tilanteen tulemalla väliin — heillä kun oli kiire.

Me tulimme pois kentältä bussilla muiden matkustajien mukana. Meillä ei ollut kiirettä, olipa vain paha mieli rouva Kääriäisen puolesta. Lentotoimiston edessä näimme vielä vilauksen Merjasta — hänen matkatavaransa tulivat bussin mukana ja hän oli niitä vastaanottamassa — tällä kertaa tyylikkään mieshenkilön kanssa.

Toinen tapaaminen muotinäytöksessä

Muotinäytöksen alku viivästyi melkein tunnilla. Kukaan ei selittänyt syytä, mutta kukaan ei myöskään hermostunut. Oikeastaan vain kourallinen ihmisiä oli paikalla määräaikaan.

Meidän pöytämme oli mukavasti juuri keskilattian vieressä. Näköalapaikalla niin Merjan kuin hänen äitinsäkin kannalta. Olimme tulleet paikalle aivan liian aikaisin. Jenni Kääriäinen oli päivällä ollut kampaajalla ja pukeutunut illan kunniaksi.

— Minua ei tarvitse hävetä, sanoi hän jo edellisenä iltana.

— Vaikka olenkin päivällä työssä rakennuksilla, osaan illaksi pukeutua niin kuin muutkin sivistyneet ihmiset.

MONALISA 3/70 mainitsee näin: "Ursulan kauneudella on vahvat sukuperinteet. Äiti oli erittäin hienopiirteinen nainen, eikä tätikään jäänyt hänestä nuorena jälkeen . . ."

Rouva Kääriäinen on 54-vuotiaanakin vielä hienopiirteinen. Hän näyttää reippaasti kymmenen vuotta nuoremmalta kuin ikä edellyttäisi.

— Kyllä rakennuksella pysyy kunnossa. Minä puhdistan siellä lautoja nauloista ja valumuotteja sementistä. Käsistä näkee, etten ole niitä "parempia" ihmisiä, mutta olen kyllä tyytyväinen siihen, että pystyn työlläni elättämään perheeni. Mitä muista. En minä työtä häpeä.

Muotinäytös alkoi ja Merja kulki ohitse viileän näköisenä. Täydellisesti meikattuna ja kammattuna, todellisena edustusmissinä. Sivupöydässä istuvat ystävättäret saivat osakseen säteilevän hymyn ja muutamia kiireessä vaihdettuja sanoja — äitiä ei edes huomattu. Neljännen kierroksen jälkeen rouva Kääriäinen sanoi Merjan nyökänneen tuskin huomattavasti.

Näytöksen jälkeen Merja siirtyi tuttaviensa pöytään illalliselle. Hän ei poikennut tervehtimään äitiään, eikä osoittanut enää millään tavalla huomioineensa tämän mukanaoloa. Illallisen jälkeen hän poistui kaupungille. Hän oli katsonut aiheelliseksi muuttaa hotellista jonnekin muualle.

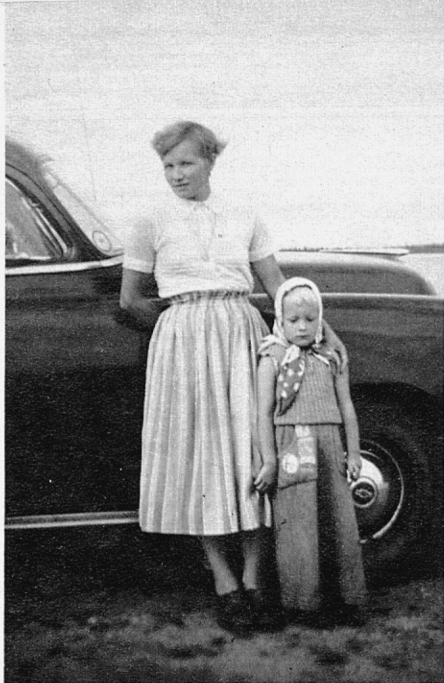
Useasti on Merjan suurta valokuvaa katsellessa tullut Jenni Kääriäisen mieleen kaikki se, mitä hän on tyttärensä hyväksi tehnyt.

Nimikkohuone Polarissa

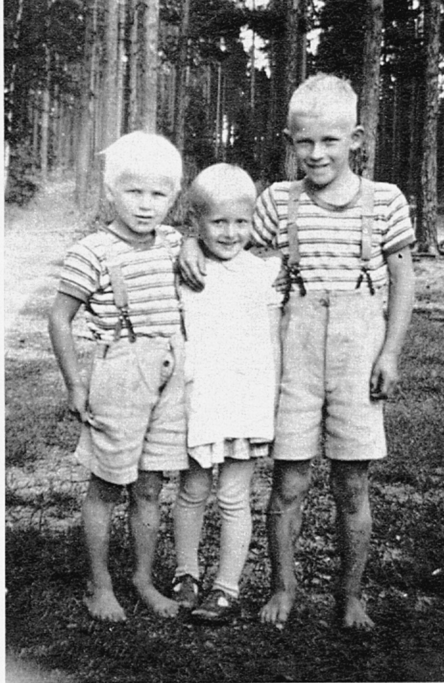
— Merja asui yleensä aina Hammerfestista Rovaniemelle tullessaan Polarissa. Melkein aina samassa huoneessakin. Jos ei se sattumalta ollut vapaana, se tyhjennettiin hänelle. Minä olen itse ollut kerrostarjoilijana ja -siivoojana Polarissa, joten tiedän kyllä mistä puhun.

— Merja kertoo käyneensä tervehtimässä sairasta isäänsä, mutta kyllä sanoisin, että hän kävi lähinnä juhlimassa. Hammerfestissa ei juuri voinut juhlia ja Rovaniemi on lähin keskus jossa saa ilot pystyyn. Sitä paitsi Merjalla on täällä paljon tuttuja.

HELSINGIN SANOMAT 15. 2. 70: "Ennen isänsä kuo-

Merjan ja hänen äitinsä yhdennäköisyys on selvästi nähtävissä tässä kesälomamatkalla otetussa kuvassa. Molemmat ovat yhtä totisia.

Pikkuisen Merjan tuntee silmistä ja hymystä samaksi vaaleaksi kaunottareksi, joka tällä hetkellä kantaa Miss Suomen titteliä Ursulana. Sankarit ovat serkkupoikia.

Kymmenvuotiaana Merja oikutteli niin paljon, että äiti pakkasi hänen reppunsa ja käski lähteä kotoa. Tomera hiihtokuva on otettu juuri niihin aikoihin.

lemaa viime marraskuussa Ursula oli vielä vähäksi aikaa lähtenyt Hammerfestiin töihin, mutta ajoi monta kertaa 800 km:n matkan yksin autolla sairasta isäänsä katsomaan."

— Kyllä hän kävi usein täällä, mutta asui aina hotellissa. Viime vuonna, kun olin ollut työttömyyden takia vain 2 kuukautta työssä ja kovin kireällä taloudellisesti, pyysin Merjaa kotiin asumaan. Sanoin, että anna minulle ne 45 markkaa, jotka maksat hotelliin. Hän kielsi ja sanoi, ettei mitenkään voi, kun ei meillä ole mitään mukavuuksia . . .

— Isäänsä hän ei monastikaan käynyt katsomassa, sillä tämä kuulemma "valitti aina"!

Auto, komea BMW, jolla Merja ilmestyi Rovaniemelle, kuului Jenni Kääriäisen olettamuksen mukaan Merjan norjalaiselle poikaystävälle.

— Merja ajeli hänen kanssaan aika paljon ralleja ja nimenomaan siellä hän innostui autoilusta. Sitten pojalle taisi sattua paha kolari ja hän joutui osittain liikuntakyvyttömäksi. Merja tarjoutui hänelle autokuskiksi ja sai näin ollen kotimatkojaan varten auton lainaksi. Ei se ollut hänen autonsa, vaikka hän kuulemma oli semmoistakin jutellut . . .

Ensimmäinen koti oli perunakuoppa

— Tutustuin Osmo Rainioon sodan aikoihin Tampereella. Minua kyllä varoitettiin hänen juomatavoistaan, mutta en uskonut. Menimme naimisiin vuonna 1944 ja tulimme appivanhempien kanssa hävitettyyn Rovaniemeen. Asuimme aluksi perunakuopassa. Onneksi lapset eivät syntyneet silloin, sillä se oli kovaa aikaa. Rahaa kyllä olisi ollut, mutta ei ollut mitään mitä olisi voinut ostaa. Hiljalleen me rakensimme pientä mökkiä, joka vieläkin seisoo Valtakatu 16:n takapihalla. Siellä Osmo asui elämänsä ja kuoli. Marja-Leena syntyi siinä talossa, samoin Merja. Suuri talokin rakennettiin, appivanhemmat muuttivat sinne ja ottivat vuokralaisia. Me asuimme pihamökissä, minä tein parhaani mukaan töitä ja Osmo joi. Lopulta pettivät minun hermoni ja kävin pankissa pyytämässä luottoa — kyse oli vain muutamista silloisista tuhansista — ja läksin kotoa Merjan kanssa. Olin saanut asunnon parakista, en mitään loistavaa, mutta lämpimän ja kelvollisen. Osmo kävi seuraavana päivänä kysymässä, miten minä aioin selvitä yksin. Minä sanoin, että yksin olen tähänkin asti kaiken tehnyt — miksi siis en pärjäisi? Marja-Leenan jätin appivanhempien hoitoon, sillä kahta lasta en voinut pitää.

— Erotessamme Merja oli 8 kuukauden ikäinen. Avioliitto oli kestänyt kuusi vuotta — koko ajan sitä samaa. Ystäviä me olimme vielä eromme jälkeen, useasti juttelimme tytöistä ja heidän tulevaisuudestaan.

Osmon poika — syrjähyppy — oli kasvattina hänen sisarellaan, joten Rainion suku on kyllä täälläpäin hyvin edustettuna. Minun kymmenpäisestä sisarussarjasta kaikki taitavat olla etelässä päin. Harvoin heitä näen, valitettavasti. Minulle sanottiin kyllä silloin kun Rovaniemelle muutin, että kun kerran olet Lappiin tullut, et pois pääse. En uskonut sitä silloin, mutta nyt uskon.

Marja-Leena ei halua nähdä Heikinheimoja

— Marja-Leena, vanhempi tytöistäni, on nykyään naimisissa saksalaisen kanssa. Hän on asunut nuoruutensa Valtakadulla, ensin anopin, sitten Osmon sisaren, voimistelunopettaja Aune Heikinheimon hoivissa. Hän kävi usein luonamme siellä parakissa — jopa niin, että lastensuojeluviranomaiset kävivät hakemassa hänet takaisin Valtakadulle. Hän olisi hyvin viihtynyt kotona, mutta sitä ei hänelle sallittu. Ei ihme, että hän lähti Tukholmaan ja sitä tietä avioitui Saksaan. Isänsä hautajaisten aikaan hän oli Helsingissä, mutta ei tullut hautajaisiin. Hän sanoi, ettei hän ikinä halua astua Valtakatu 16:een. Hän kirjoittaa minulle harvoin. Luulen, ettei hänkään ole onnellinen . . .

— 17-vuotiaana Merja muutti luotani

— En ymmärrä, miksi Merjan väitetään asuneen Heikinheimojen luona? Kaikkihan täällä tietävät, että Merja on asunut kanssani. Kun minä vuonna -51 erosin Rainiosta, oli 8 kuukautta vanha tyttö lähtiessäni kainalossani, ja minä häntä kasvatin ja koulutin ilman elatusapuja — ne tulivat muuten niin kauan kun anoppi oli elossa, mutta loppuivat sitten.

JAANA 3/70: "Merja Rainion läheisimpiä ihmisiä on hänen isänsä sisar, rovaniemeläinen voimistelunopettaja Aune Heikinheimo. Häneen Merja on turvautunut paljon sen jälkeen, kun hänen vanhempansa ottivat avioeron. Merjan äidin tämänhetkisestä olinpaikasta ei rouva Heikinheimo sano olevansa tietoinen."

JAANA 3/70: "Ursula asui luonamme siitä alkaen,

KÄÄNNÄ

MIKSI MERJA...

kun hän aloitti oppikoulunsa, samoin hänen Leena-sisarensa siihen saakka kun hän muutti Ruotsiin."

— Rouva Heikinheimo tietää aivan hyvin, että asun täällä Rovaniemellä. Minulle ilmoitettiin Osmon kuolemasta, olin hautajaisissa jne. Olen käynyt useasti Osmon mökissä puhumassa tytöistä — ja rouva Heikinheimo on useasti tullut minua kadulla vastaan. Hän vain kääntää katseensa pois niin, ettei hänen tarvitse tervehtiä minua.

— En tiedä, miksi he nyt niin kovasti koettavat todistaa kansalle, että Merja on asunut heidän hienossa kodissaan. Asia saattaa liittyä jollakin tapaa Merjan osuuteen isänperinnöstä — Merja saa sen täysi-ikäiseksi tultuaan. Tai sitten he koettavat luoda missille kulttuuritaustaa? Niin kuin rehellisessä työnteossa ja köyhissä oloissa olisi häpeämistä.

— Merja on asunut luonani 17-vuotiaaksi saakka. Hän muutti pois kotoa vain sen takia, ettei tullut toimeen silloisen isäpuolensa kanssa. Kouluaikansakin hän asui kotona ja minä hänet koulutin.

Merja juonitteli

— Alussa jouduin tietysti jättämään Merjan hoitoon. Onneksi hänen kummitätinsä asui sopivasti parakkia vastapäätä, joten hoitoon vieminen kävi helposti.

— Tytöstä kehittyi pikkuvanha lapsi. Suloinen hän oli, totinen ja topakka. Hän pystyi hoitamaan esimerkiksi minun vekseliasiani, kun selitin hänelle mitä piti tehdä. Vekseleitä minulla on ollut aina, sillä kukaan miehistäni ei tehnyt työtä. Mutta jos Merja osasi aikuisen ihmisen tavoin hoitaa asioita, osasi hän aikuisen tavoin juonitellakin.

— Kymmenvuotiaana hän oli pahimmillaan. Olin aivan helisemässä hänen kanssaan. Lopulta kummitäti sanoi minulle, että älä katsele tuollaista, laita tytölle eväät reppuun ja käske maailmalle — äläkä sitten helly kesken kaiken pyytämään takaisin.

— Minä tein niin. Tyttö pisti repun selkään ja lähti hiihtämään. Koko päivän hän hiihti edestakaisin niin, että koti oli koko ajan näkyvissä. Illalla hän tuli sisään ja pyysi anteeksi. Sen jälkeen ei oikkuilua tapahtunut. Raha sensijaan on tullut hänelle tärkeäksi — mutta kenelle se ei olisi tärkeää?

— Hän on aina ollut sievä lapsi, mutta en ole koskaan huomannut sen nousseen hänelle päähän. Vasta viimeaikoina hän on muuttunut kovin erilaiseksi...

Merja pitää velipuolestaan

— Kyösti syntyi toisesta avioliitostani. Nimeni oli silloin Vattulainen. Avioliitto ei kestänyt kuin kolme vuotta. Onneksi minulla sattui silloin olemaan rahaa sen verran, että pystyin maksamaan avioeron aiheuttamat kulut.

— Merja suorastaan jumaloi itseään kuusi vuotta nuorempaa velipuolta. Hän lähettää pojalle vieläkin kirjeitä ja kortteja ja allekirjoittaa ne "siskosi Ursula". Poika raukka on koulussa joutunut koville tytön missiyden takia, jopa hänen opettajansakin kysyvät, mikä on Merjan oikea nimi?

MONALISA 3/70: "Läänihallituksen päätöksellä Merja Ursula Hannele on nyt pelkkä Ursula, hän halusi päästä eroon pitkästä etunimirimpsusta."

— Minä olen sanonut pojalle, että Merja Hannleksi hänet ristittiin. Sitä en tiedä, onko hän todella muuttanut nimensä Ursulaksi. Kerran hän on ottanut allekirjoitukseni johonkin norjaksi kirjoitettuun valtakirjaan. Mikä lienee ollut sisältö? Saattaa olla, että hän silloin muutti nimensä — mutta kasteessa ei hänen nimirimpsussaan ollut Ursulaa.

— Poika on minulle tärkein tällä hetkellä. Hän on vasta 13-vuotias. Käy koulua ja aikoo ammattikoulun kautta suoraan töihin. Hän on sanonut, että kunhan hän valmistuu, niin kyllä hän yhden äidin elättää.

— Poika jää tänne Rovaniemelle jatkamaan lukujaan sillä aikaa kun minä koetan onneani tuolla vielä pohjoisemmassa. Nykyisen asuntoni aion kyllä pitää, sillä täytyyhän minun käydä poikaa katsomassa. Pojallakin pitää olla paikka, minne hän voi joskus tulla olemaan omissa oloissaan. Hänen täysihoitopaikkansa on kyllä hyvä, mutta koti on sentään joillekin koti.

Vattulainen piti lapsista

— Hän ei ollut juoppo. Hän piti lapsista ja tuli hyvin toimeen Merjan kanssa. Hän oli mukava mutta laiska. Ja sitten hän teki noita lapsukaisia vähän sinne ja tänne.

— Kerran hän toi kotiin naisen ja sanoi, että toin sinulle palvelijan. Tyttö sanoi, ettei hän ole mikään palvelija, hän on pikkuäiti ja odottaa lasta tälle miehelle. Minä sanoin, että sopii odottaa — ja lähdin. Otin eron. Miehestä en ole sen jälkeen kuullut mitään.

— Kääriäinen, kolmas mieheni, oli muusikko. Hän saattoi joskus olla viikon työssä ja tienata hyvin, mutta yleensä hän oli juovuksissa. Hän oli silloin riitaisa ja ilkeä. Hänen takiaan Merja muutti 17-vuotiaana asumaan erikseen, sillä he eivät tulleet toimeen keskenään.

— Olen tälläkin hetkellä naimisissa Kääriäisen kanssa, sillä ei ole ollut varaa avioeroon. Hän taitaa olla jossakin Tanskassa.

— Merja kävi koulua ja menestyi hyvin. Taisi kuulua luokkansa parhaimpiin. Meillä oli omakotitalo jossa oli pikkuisen tonttiakin ympärillä. Muuten olisi ollut kaikki hyvin, mutta se vuonna -64 solmittu avioliitto sotki rauhallisen elämän — ja kun se

JATKUU SIVULLA 80

Tällä hetkellä on Jenni Kääriäisen asustama pieni mökki tyhjillään. Poika on täysihoidossa ja rouva Kääriäinen itse pohjoisessa unohtamassa kolhaisuja, joita elämä on hänen osalleen viime aikoina tuonut.

Sprite tekee terää teräviin

Vodka Sprite
4 cl vodkaa, runsaasti jäitä tai jäämurskaa. Sitruunanviipale. Spriteä maun mukaan.

Sweet and Sour
4 cl Bacardi-rommia
4 cl sitruunanmehua
puoli teelusikallista pölysokeria, jäätä, Spriteä yli jään. Koristellaan kirsikoilla ja sitruunanviipaleilla. Pilli.

Cowboy Kate
8 cl makeata vermuttia, jäämurskaa, Spriteä yli jään. Koristellaan sitruunanviipaleilla. Pilli.

Brandy Sprite
4 cl konjakkia tai brandyä
liraus limeä
jäämurskaa,
Spriteä yli jään.

Sprite de Menthe
4 cl Creme de Mentheä, jäämurskaa, Spriteä niin että jää peittyy. Koristellaan sitruunanviipaleella ja kirsikoilla.

Ginchilla
4 cl giniä,
jäämurskaa. Spriteä. Koristellaan kirsikoilla ja appelsiininviipaleella.

Sangria
Sekoitetaan huokeasta punaviinistä suhteessa koko pullo viiniä ja kolme pulloa Spriteä. Paljon jäitä. Koristellaan appelsiinin- tai sitruunan viipaleilla.

Drivers Sprite
Spriteä, jäämurskaa, sitruunanviipaleita.

Sprite kuplivan kirpeä mikseri

Sprite
TRADE-MARK REG.

leikatkaa talteen

Sprite on The Coca-Cola Company'n tuote.

Tampere huhtikuussa

Kuka naulaisi Taljan seinälle?

Suomalaisen tasavaltaisuuden taustavoimina on joukko virastoja, laitoksia ja yhdistyksiä, jotka toimivat valtiona valtiossa. Tapaturmantorjunta ry:n liikennejaosto Talja on yksi sellainen. Se antaa lausuntoja, suosittelee, hyväksyy tai hylkää. Se on ottanut liikenneturvallisuustyön alalla itselleen tutkijan, asiantuntijan ja päätöksentekijän oikeudet — mutta hyvin harvoin vastuun.

Talja lienee taloudellisesti maailman äveriäin liikenneturvallisuusjärjestö. Harvalla tämän alan yhdistyksellä on varaa pitää jääratakursseilla kurssin päällikköä, ratapäällikköä, autopäällikköä ja koulutuspäälliköitä kouluttajien lisäksi. Harvalla on varaa hukuttaa liikenne- ja moottoritoimittajat makeaan viinaan tai maksaa henkilökunnalleen täyttä palkkaa Yleisradiolle tehdyistä ohjelmista, joista Yleisradio myös maksaa palkkiot.

Taljalla on varaa. Sanoma vain puuttuu.

Taljan "valistajat" heittäytyivät tulisieluisesti kannattamaan kattonopeuden aikaansaamista. Vasta ministeriön asettaman kattonopeuskomitean mietintö tänä vuonna asetti luun oikealle paikalle Talja-kuoron kurkkuun.

Yhtä onnettomasti kävi höyhentämisenkin suhteen. Idea tuli Ruotsista. Esitteet käännettiin suomeksi ja aloitettiin kampanja. Kallis ja turha. Eri liikenneasiantuntijoiden ja moottorialan julkaisujen tekemät laajat testit ovat tämän todistaneet.

Taljan on helppo saada väärä tieto perille koska:

— liikenne- ja moottoritoimittajien taso on heikko

— hyvällä voitelulla (apurahat, ravintolakäsittelyt) toimittaja saadaan unohtamaan oma kritiikkinsä.

— ne toimittajat, jotka ovat Taljaa arvostelleet (esim. Bremer, Karpo) on jo vuosikaudet pyyhitty punakynällä liikennepäivien osanottajaluettelosta. Viimeksi syksyllä 1969.

— tärkein tiedotusväline, Yleisradio on Taljan talutusnuorassa. Liikenneohjelmia tuottaa tuplapalkalla Taljan henkilökunta.

Vaikka Talja onkin Tapaturmantorjunta ry:n yksi jaosto, en pitäisi tapaturmana sitä, että Talja vihdoinkin naulattaisiin seinälle ja käsiteltäisiin kunnolla esim. DDT:llä. Tämä käsittely vaikuttaisi tervehdyttävästi koko liikenneturvallisuustyön kenttään.

HANNU RAHKONEN

P.S. Kuten eräät päivälehdet aikoinaan uutisoivat, tuomitsi Pirkkalan kihlakunnanoikeus toimitusjohtaja, päätoimittaja Urpo Lahtisen kolmeksi kuukaudeksi vankeuteen ajoneuvon kuljettamisesta alkoholin vaikutuksen alaisena. Ajokortti peruutettiin määräajaksi. Asia meni luonnollisesti hovioikeuteen, joka sitten teki sen, mitä kihlakunnanoikeus ja Lahtinen odottivat: kumosi kihlakunnanoikeuden tuomion. Valtio joutui korvaamaan verikokeesta aiheutuneet kulut ja Lahtinen sai ajokorttinsa takaisin.

Tohtori Paavo Uusitalo esitti väitöskirjassaan, että ajokortin peruuttaminen ennen oikeudenkäyntiä sekä oikeuden päätöksellä tapahtuva ajoluvan menettäminen määräajaksi, on epäoikeudenmukainen rangaistusmuoto. Ajoluvan menettäminen näet vaikuttaa eri tavalla eri ihmisiin. Ammattiautoilijoihin ajoluvan peruuttaminen koskee kaikkein kipeimmin, koska koko perhe joutuu kärsimään siitä — ei ainoastaan tuomion ajan vaan usean vuoden.

Ajokortin peruuttamista ei missään tapauksessa eikä muodossa tulisi käyttää RANGAISTUSTOIMENPITEENÄ kuten nyt. Jos ajokortti joissain yksityistapauksissa otettaisiin pois, tulisi sen tapahtua muiden tiellä liikkuvien suojelemiseksi. Ajoluvan peruuttaminen olisi aiheellinen esimerkiksi silloin, kun voidaan todeta, että rattijuoppous on kroonista.

Sama

TARKASTETTU LEVIKKI 432 248

hymy LEHTI

puhuu asiat halki

päätoimittajat
URPO LAHTINEN
JORMA K. VIRTANEN

toimituspäällikkö
HANNU RAHKONEN

erikoistoimittaja
VEIKKO ENNALA

art director
OLLI TASANEN

erikoistoimittaja Helsingissä
JUHA NUMMINEN
Eerikinkatu 50 B 37, Helsinki 18
vaihde 647 301

toimittajat
ERKKI "YRJÖ" KANERVA
TIMO SUOSTE
IRIS TUUNAINEN

toimituksen sihteeri
MAIJA HONKASUO

taiteilija
HEIKKI SLADEY

valokuvaajat
REINO KAIVOLA
JUKKA KUUSISTO

ilmoitukset
myyntipäällikkö
ANTTI ARO

ilmoitussihteeri
MARJATTA UUTELA

mainospäällikkö
RAUNO MÄNNISTÖ

lehtitilausten vastaanotto
ja osoitteenmuutokset
PUUTARHAKATU 16, Tampere
vaihde 33333

osoitteenmuutokset
kolme viikkoa ennen seuraavan
numeron ilmestymistä

julkaisujohtaja
JORMA K. VIRTANEN

levikkijohtaja
ANTTI HONKASUO

kaupallinen johtaja
MATTI LAHTINEN

toimitusjohtaja
URPO LAHTINEN

kustantaja

LEHTIMIEHET OY

Puutarhakatu 16, Tampere
vaihde 33333

Lääkintöhallitus suosittelee: ROTANMYRKKYÄ JUOMAVETEEN

Fluori on aktiivinen alkuaine, yksi myrkyllisimmistä. Terveyden kannalta se on rinnastettavissa sellaisiin alkuaineisiin kuin elohopea, lyijy ja arseeni. Eläinkokeissa on fluorin myrkyllisyys todettu jopa suuremmaksi kuin arsenikin, lähes vastikään kielletyn DDT:n veroiseksi. DDT:n tavoin fluorikaan ei poistu elimistöstä eritteiden mukana vaan varastoituu lähinnä luustoon.
Natriumfluoridia käytettiin aiemmin rotanmyrkkynä, mutta käyttö lopetettiin ympäristölle vaarallisena. Nyt lääkintöhallitus suosittelee sen lisäämistä juomaveteen. Aikana, jolloin vesistöjä vakavasti uhkaa saastuminen ja ongelmana luulisi olevan ylimääräisten aineiden poistaminen, ei niiden lisääminen.

Teksti: JUHANI KIRKKOMÄKI

Kuvat: YRJÖ TAUROVAARA

LUONNONSUOJELUVUOSI 1970

Fluorin merkitys ihmisen elimistölle ja sen lisääminen juomaveteen ei ole uusi asia. Siitä on kiistelty ympäri maailman jo vuosikymmenien ajan ja mielipiteet käyvät edelleenkin ankarasti vastakkain. Tämän artikkelin laatimista edelsi laaja tutustuminen eri puolilla maailmaa julkaistuun, fluorointia käsittelevään kirjallisuuteen, tutkimustuloksiin, julkilausumiin ja kannanottoihin. Kaikki olivat yhtä ristiriitaisia. Mistään ei löydy selvää tutkimustulosta, jota joku toinen ei kumoaisi. Aineiston voisi pistää kahteen yhtä suureen pinoon: toiset puolesta ja toiset vastaan, eikä voi välttyä ajatukselta, että molempia värittää eräänlainen intomielisyys. Nyt tämä tilanne vallitsee myös Suomessa. Asian epäselvyyttä kuten vakavuuttakin osoittaa se, että kaksi valtiojohtoista elintä asettuu jyrkästi vastakkaisille kannoille. Lääkintöhallitus suosittelee ja Valtion Teknillisen Tutkimuslaitoksen elintarvikelaboratorio kieltää.

Huhu väittää, että lääkintöhallituksen suositus on sisäisen äänestyksen tulos. Lääkintöhallitus kieltää tämän jyrkästi ja vastaa, että päätös on ollut kollegiaalinen! Huhu väittää edelleen, että mm. prof. Pätiälä on lausunut fluoroinnista eriävän mielipiteensä. Tätä taustaa vasten ymmärrämme, että hän ei suostunut antamaan lehdellemme lausuntoa, vaan siirsi kysymyksen lääkintöneuvos Ojalan vastattavaksi. Fil.lis., biokemisti Toivo Savioja on tiedustellut lääkintöhallitukselta julkisesti (Suomenmaa 27. 9. 1969), onko lääkintöhallituksessa toimiva saniteetti-insinööri saanut kemistinä lausua mielipiteensä puheena olevaa kirjelmää laadittaessa ja onko hänen perustelunsa otettu huomioon. Me vastaamme: ei ole. Lääkintöhallituksen biokemistin kanta olisi ollut suosituksen vastainen, mutta sitä ei kysytty. Nyt hänen tehtäväkseen on jäänyt ainoastaan fluoroinnin teknillistä toteutusta koskevin ohjein varmistaa, että toimenpiteeseen ei ryhdytä vallan köykäisin edellytyksin.

Pakkolääkitystä

VTT:n elintarvikelaboratorion kielteinen asenne fluorointiin on vähintään yhtä kollegiaalinen. Laboratorion johtaja, prof. Olavi E. Nikkilä ja laboratorion tutkija, fil.maist. Jaakko Rajama ovat julkaisseet yhteisen artikkelin (Terveys 12/69), jossa lopuksi todetaan:

"... terveydelliset vaikutukset eivät näytä vielä siinä määrin selvitetyiltä, että olisi oikeutettua muuttaa elintarvikelakia siten, että otettaisiin käyttöön yleinen juomaveden fluorointi, ts. pakotettaisiin jokainen kansalainen nauttimaan fluoria juomavedessään".

Nykyinen elintarvikelaki ei voi hyväksyä fluorin lisäämistä juomaveteen. Lisäaineiden ja saasteiden hyväksyttäviä pitoisuuksia määriteltäessä pyritään noudattamaan FAO/WHO:n (Maailman Terveysjärjestö) asiantuntijakomitean suosittelemaa periaatetta: lisäaineen tai saasteen korkein hyväksyttävä pitoisuus on enintään sadasosa siitä, missä jollakin koe-eläinlajilla ilmenevät ensimmäiset haittavaikutukset. Fluori aiheuttaa jo ensimmäisiä, nykyisen käsityksen mukaisesti tosin lieviä haittaoireita jopa alle sen pitoisuuden, jossa sitä suositellaan veteen lisättäväksi. Turvallisuusrajan suuruus saattaa olla nolla. Fluoria ei ole havaittu välttämättömäksi hivenaineeksi missään biokemiallisessa prosessissa, vaikka luusto ja hammaskiille sisältävätkin sitä pieniä määriä. Elintarvikelaboratorio pitääkin fluoria lääkeaineena, eikä luokittele sitä hivenaineeksi.

— Terapeuttisia toimenpiteitä koskevat melko lailla erilaiset periaatteet kuin elintarvikelisäaineita, sanoo prof. Nikkilä. — Tällöin punnitaan haittoja ja hyötyjä vastakkain huomattavasti pienemmin turvallisuuskertoimin. Ns. sivuvaikutukset kuuluvat yleensä asiaan. Jos lääke tappaa 10 prosenttia potilaista, sitä voidaan täydellä syyllä pitää suurena lääketieteellisenä edistysaskeleena, mikäli ko. tauti on tappanut 100 % sairastuneista aikaisemmin. Jos on kysymys ennakkoehkäisevästä joukkoterapiasta, varsinkin pakollisesta, on oltava ehdottoman varma, että haittoja ei ole, tai ainakin haitat ovat varmasti

KÄÄNNÄ

ROTANMYRKKYÄ...

mitättömiä saavutettuun hyötyyn nähden.

Fluorin ensimmäisiä haittaoireita on fluoroosi, joka ilmenee hampaiden laikuttumisena. Laikut muuttuvat ruskeiksi ja käyvät yhä tummemmiksi fluoroosin lisääntyessä. Viimein hammaskiille muuttuu rosoiseksi. Samankaltaisia läikkiä aiheuttavat myös jotkut kuumetaudit ja suolistohäiriöt. Lääkintöhallitus ei katso fluoroosin laikuttamia hampaita yksinomaan haitaksi, sillä tällaisia kauneusvirhehampaita väitetään normaalia kestävämmiksi. Muita fluorin elimistölle aiheuttamia haittoja edeltää siis pitkä sarja tapahtumia, sanotaan lääkintöhallituksesta.

Fluoria suositellaan lisättäväksi veteen 1—1,5 mg litraa kohden. Useissa tutkimuksissa jo tämän määrän on todettu aiheuttavan haittavaikutuksia ihmisessä. Turvallisuusrajaa ei siis ole näissä pitoisuuksissa ja sen pitäisi olla satakertainen. Syklamaatin käyttö lisäaineena kiellettiin, koska 50-kertaisen yliannostuksen todettiin aiheuttavan syöpää hiirissä. Fluorista ei tiedetä mitään varmaa. — Fluorin akuutti myrkyllinen annos on monisatakertainen, vakuuttaa lääkintöhallitus. — Erään ulkomaisen tutkijan mukaan akuutin, kuolemaan johtavan myrkytyksen aiheuttaa vasta 2 500—5 000 kertainen yliannostus. Mutta krooninen myrkytys uhkaa, toteaa VTT.

Huhtikuussa 1954 fil.tri Alfred Taylor texasilaisesta yliopistosta on tiedottanut, että suurella ryhmällä syövälle alttiita hiiriä on 9 % lyhyempi elinikä niiden nautittua 1 mg/l fluoria sisältävää vettä. Sekä tämä että vertailuryhmä saivat käytännöllisesti katsoen fluoritonta ruokaa. Toukokuussa 1965 saman tohtorin tekemät uudet tutkimukset todistavat, että 1 mg/l fluoroitu vesi edistää syöpää hiirissä.

Fluori vaikuttaa

Eri puolilla maailmaa tehdyt tutkimukset ja julkaistut tilastot osoittavat, että fluorilla on selvä merkitys taistelussa hammasmätää, kariesta, vastaan. Mutta miten ja miksi, sitä ei tiedä kukaan. Hammassairauksien suurin ja yksinkertaisin syy on väärässä ruokavaliossa. Jos halutaan ylläpitää ja kehittää yleistä terveyttä ja ehjät hampaat, tulee päivittäiseen ruokavalioon kuulua riittävä määrä proteiinia, vitamiineja (erityisesti A, C, D ja E) sekä mineraaleja, joista tärkeimmät makroelementit ovat kalkki, fosfori ja magnesium. On oleellista, että nämä ravintoaineet ovat tasapainossa, sillä määrän lisääminen yhden osalta saattaa heikentää toisen vaikutusta. Fluorilla on ilmeisesti hampaiden osalta tässä joukossa jokin merkitys, mutta mikä? Arvellaan, että fluori on luonnossa esiintyessään jonkinlaisena tasapainoisena yhdisteenä, mutta keinotekoisesti juomaveteen lisättynä se aiheuttaa muiden aineiden tasapainon horjumista. Muuan asiaa tutkinut professori on sanonut, että jos fluorilla onkin eräänlainen hammaskiillettä rakentava tai sitova vaikutus, niin mitä hyötyä on pelkästä fluorista, jos ei ole aineita mitä sitoa.

Eräänä hammashoidollisena toimenpiteenä on Ruotsissa makeiskioskit jo kauan sitten häädetty koulujen läheisyydestä. Fluorin lisäämistä makeisiin ei ole harkittu.

Mihin lisätään

Koko ongelman ydin on siinä, miten hampaita käydään fluorin avulla hoitamaan. Onko fluoria lisättävä juomaveteen ja pakotettava kaikki, hampaattomatkin, sitä nauttimaan? — Tämä on paras tapa, sanoo lääkintöneuvos Ojala, koska muussa tapauksessa hoito jää ihmisten oman aktiivisuuden varaan.

Kuitenkaan hammashoidon piiriin ei vesilaitosten välityksellä saada kuin korkeintaan miljoona suomalaista ja heidän aktiivisuutensa varaan on silti jätettävä luopuminen muista fluoratuista elintarvikkeista. Eräässä fluorointia vastustavassa kampanjassa Lontoossa todettiin: "Jos jotakin ainetta lisätään veteen tarkoituksena muodostaa juoma, joka nautitaan sairauden ehkäisemiseksi tai lieventämiseksi, on syntynyttä ainetta pidettävä lääkkeenä. Jos lääke jaetaan niin, että sitä ottaa koko kansa, niin on kyse massalääkityksestä. Jos ihmisille ei suoda mitään käytännöllistä vaihtoehtoa lääkesekoitteisen veden juomiseen, on kyseessä pakkolääkitseminen. Jos lääke annetaan nauttijoiden ikään, terveydentilaan tai tarpeeseen katsomatta, on puhuttava puoskaroinnista. Jos lääke jaetaan niin, että ainoastaan yksi kolmestatuhannesta saavuttaa kohteensa ja kaikki muu valuu viemäriin, on lääkitys tuhlaavaa. Fluorointi on eräänlainen kollektiiviseen filosofiaan perustuva aate, joka ei kuulu vapaaseen demokraattiseen yhteiskuntaan."

Vaihtoehtoja fluorilääkinnäksi on. Meillä tunnetuin lienee fluoroidun hammastahnan säännöllinen käyttö, jonka avulla on saavutettu yhtä hyviä tuloksia kuin fluorin lisäämisellä juomaveteen. Ja mikä parasta, tämä ei aiheuta minkäänlaista terveydellistä vaaraa. Toinen vaihtoehto on hampaiden fluorihuuhtelu. Nautittavina lääkkeinä tulevat kysymykseen fluoritabletit tai fluoroidut elintarvikkeet, kuten meilläkin saatavissa oleva fluorisuola. Sveitsissä on hyvin tuloksin kokeiltu maidon fluorointia. Maidossa on fluorimyrkytystä estäviä aineita. Kun vaikuttaa selvästi siltä, että fluorihoidolla saavutetaan parhaat tulokset varhain lapsuusiässä, jolloin hampaat kehittyvät, niin on ihmeteltävää, ettei lääkintöhallitus tutki mahdollisuuksia fluorin lisäämiseksi esim. tiettyihin vauvanruokiin, maitovalmisteisiin jne. Näin voitaisiin kaikkien tarvittavien aineiden määrää tarkoin kontrolloida. Vauvaiän jälkeen on jo helpompi siirtyä hampaiden puhdistuksen yhteydessä tapahtuvaan fluorihoitoon.

Juomavedestä kaikkialle

Suomessa annettu suositus fluorin määrästä juomaveteen on melko runsas verrattuna muihin Euroopan maihin, joissa näitä tutkimuksia on tehty. Yleensä ei ole hyväksytty 1 mg/litra suurempia määriä. Siis yksi miljoonasosa fluoria vedessä. Tämä edellyttää vesilaitoksilta tarkkoja analyysilaitteita ja pätevää henkilökuntaa. Toimenpide on kallis ja tuhlaavaisuus suurta, koska korkeintaan 10 % fluoroidusta vedestä käytetään juomavedeksi.

Lääkintöhallitus takaa: "Voitte juoda fluoroitua vettä niin paljon kuin jaksatte." Tämä on ristiriidassa yleiskirjeen kanssa, jossa viitataan ilmaston aiheuttamaan juomaveden kulutukseen. Suosituksen perustana on 2—3 litran päivittäinen juomaveden määrä henkilöä kohden. Kuitenkin tiedetään, että jotkut ihmiset juovat päivittäin jopa 10-kertaisesti enemmän kuin muut. Yhdeksän litran nestemäärää ei pidetä edes poikkeuksellisena. Tottunut kaljaveikko tyhjentää korillisen yhdeltä istumalta. Kahdeksan litraa. Nelinkertainen määrä fluoria. Oluessa on fluoria lisäämättäkin. Sen lisäksi sitä on melko runsaasti teessä, viinissä, kalassa jne.

Syyskuussa 1966 sairastui Englannissa muuan hampshireläinen kroonisesti fluorimyrkytykseen. Luustosairaus ja täydellinen halvautuminen. Fluori todettiin aiheuttajaksi, vaikka juomavesi oli lähes fluoritonta. Sairauden todennäköisimmäksi aiheuttajaksi katsottiin teessä esiintyvä fluoripitoisuus (J. Neurol. Neuosurgery and Psychiatry).

Suunniteltu ruokavalio tyydyttää suuren osan päivittäisestä fluoritarpeesta Tai aiheuttaa yliannostuksen, jos juomavesi fluoroidaan. Tällöin fluoroituvat myös kaikki elintarvikkeet, joiden valmistukseen käytetään vettä. Fluoroiduiksi tulevat niin ikään panimotuotteet. Hartwall on lähettänyt Helsingin kaupunginhallitukselle juomaveden fluorointia vastustavan kirjelmän 14. 10. 1969. Biokemistit rinnastavat fluoridin entsyymimyrkkynä syanidiin, jota entsyymitutkimuksessa käytetään estämään tiettyjen entsyymien toiminta. Panimoteollisuudessa fluoridi haittaa hiivan toimintaa.

Helsingin kaupunki käyttää

vuorokaudessa vettä 200 000 m^3. Kaksisataamiljoonaa litraa. Lähes koko määrä menee vedenpuhdistuslaitoksen kautta takaisin luontoon. Miten fluori vaikuttaa puhdistuslaitoksen bakteerikantaan? Entä miten vesistöissä kalat varastoivat fluoria käytettäväksi jälleen ihmisravinnoksi, jos kalat ylipäänsä säilyvät hengissä?

25. 8. 1958 Kalanviljelyslaitos Idahossa, lähellä Pocatelloa voitti vahingonkorvausoikeudenkäynnin. Savusta aiheutunut vesien epäpuhtaus (0,5—4,7 mg/l fluoria) aiheutti kalojen kuoleman ja epämuodostumia. Mäti ei kuoriutunut.

Fluorin määrä lisääntyy luonnossa muutoinkin. Teollisuus tuottaa fluoria vesistöihin ja savuna ilmaan. Japanissa todettiin elintarvikkeista saatavan fluorin päiväannoksen nousseen teollisen saasteen vuoksi vuosien 1958 ja 1965 välillä 3,7 mg:sta 8,8 mg:aan. Fluorin määrä kaksinkertaistui viiden vuoden kuluessa. Mitä takeita on siitä, ettei fluoroitu jätevesi luonnon kiertokoulussa missään olosuhteissa pääse rikastumaan ja myrkyttämään vaarallisesti jotakin vedenottamoa? Fluoroidusta juomavedestä voidaan teoriassa rikastuttaa rotanmyrkkyä kotioloissa yksinkertaisesti keittämällä. Kun tarpeeksi kauan keitetään, lisätään ja keitetään, ei astiassa ole enää muuta kuin fluoria. Haihtumista tapahtuu myös luonnossa. Fluoria kertyy myös kasveihin.

11. 12. 1950 Karjankasvattaja W. F. Fraser voitti oikeudenkäynnin Alcoan tehdasta vastaan Vancouverissa. Tehdas oli syytänyt suuria määriä fluoria Columbia-jokeen ja karja myrkyttyi fluori-saasteisesta ravinnosta.

Kohta ehkä joudutaan luonnosta poistamaan fluoria myös Suomessa.

Ei liene myöskään takeita siitä, ettei fluori voisi aktiivisena aineena kertyä esim. johonkin vesijohtoputkessa olevaan osaan ja lähteä sieltä kasana liikkeelle. Muutaman gramman klimppi joutuu huomaamatta ruokaan ja tappaa koiranne. Ehkä lapsenne.

Ensimmäinen luonnonvedessä esiintyneen fluorin aiheuttama kuolemantapaus Amerikan lääketieteen historiassa todettiin toukokuussa 1943. Fluorin määrä oli kolme kertaa suurempi kuin katsottiin olevan turvallista.

Vaikka fluorin sekoitusmäärää voidaan vesilaitoksella tarkkailla, niin putkiston eri osissa fluoripitoisuus saattaa vaihdella jopa kertoimilla 20, 30 tai 40.

Kesäkuussa 1963 ilmoitettiin fluoroidun veden aiheuttama kuolemantapaus Rochesterissa (N.Y.). 43-vuotias hoitajatar, joka sairasti munuaistautia sai hoitoa ns. keinomunuaisella (hemodialys) jossa käytettiin fluoroitua vettä.

On syytä pitää mielessä, että fluori vaikeuttaa pahoin sellaisia tauteja, joita sen arvellaan aiheuttavankin. Näitä ovat hermosairaudet, maksan, luuston, munuaisten, kilpirauhasten jne. taudit. Luuston osalta tilanne saattaa olla hyvinkin huolestuttava, sillä fluori pyrkii varastoitumaan juuri sinne. Luun murtolujuus on riippuvainen fluoripitoisuudesta. Fluorisoitunut luu on hauras. Aineen nauttiminen voi ratkaisevasti heikentää mm. odottavan äidin lantion luustoa. Fluorin arvellaan aiheuttavan myös mongolismia, miksei sitten muita geneettisiä muutoksia?

Fluoroosin jäljet eivät näy ainoastaan hampaissa ja luustossa, vaan myös kehon pehmeissä kudoksissa. Fluorin hanakkuus syrjäyttää kalsium on syynä siihen, että ensimmäiset näkyvät oireet ilmenevät hammaskiilteen tuhoutumisena ja luuston heikkenemisenä. Näin väitetään. Ja vasta tuli todetuksi fluorin tarpeellisuus hammaskiilteen hoidossa. Ristiriitaista, eikö totta?

Miljoonat juovat

Tällä hetkellä fluoroitua vettä nauttii väitteiden mukaan lähes sataviisikymmentämiljoonaa ihmistä. Missä fluorointi aloitetaan, missä lopetetaan. Jos tulokset olisivat selvät fluoroinnin puolesta, sitä tuskin lopetettaisiin missään. Lopettamisen syy ei aina ole pelkästään terveydellinen.

Professori Williard E. Edwars, Yhdysvaltojen korroosionestoinsinöörien jäsen kertoo Agua Pura -lehdessä maaliskuussa 1969: "Maamme kaupungeista yli 150 on kokeillut fluorointia ja myöhem-

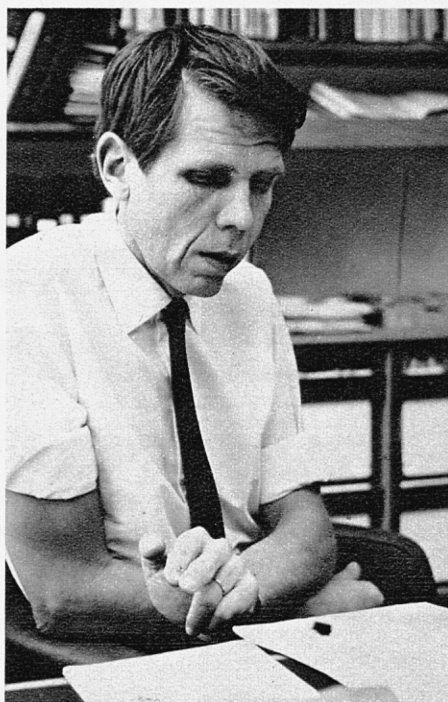
JATKUU SIVULLA 16

Lääkintöneuvos A. Ojala, lääkintöhallitus: — Onko varaa olla käyttämättä tällaista keinoa ...

Hammashoidon ylitarkastaja, ylilääkäri Helmer Nordling, lääkintöhallitus: — Fluorin hammasmätää ehkäisevä vaikutus on kiistaton ...

Tutkija, fil.maist. Jaakko Rajama, VTT:n elintarvikelaboratorio: — Elintarvikelaki ei voi hyväksyä fluorin lisäämistä juomaveteen ...

OPEL on luokkaa ylempänä

Katsokaa kokonaisuutta ja sulavuutta.
Verratkaa nopeuksia ja ajo-ominaisuuksia.

Huomaatte: Monissa muissa autoissa maksaisitte Opelin ominaisuuksista paljon enemmän.

KADETT

moottorivaihtoehdot:
54 hv, 59 hv, 67 hv, 76 hv, 84 hv, 102 hv SAE
tilavuudet: 1100 cm³ – 1900 cm³
matkanopeudet: 125 km/t – 160 km/t
Kadett 1100 2-d Junior 10.910 mk*)

REKORD

moottorivaihtoehdot: 84 hv, 102 hv, 115 hv SAE
tilavuudet: 1700 cm³ – 1900 cm³
matkanopeudet: 140 km/t – 170 km/t
Rekord 2-d 1.7 l Champion 17,345 mk*)

COMMODORE

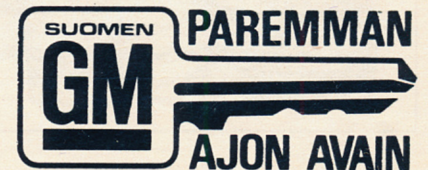

moottorivaihtoehdot: 135 hv – 140 hv SAE
tilavuudet: 2500 cm³
matkanopeudet: 175 km/t – 185 km/t
Commodore 4-d 2.5 S 27.165 mk*)
**) Vapaasti tuontisatamassa katsastusvarustein*

Opelissa ette osta vain määrättyä autoa. Valitsette korin, valitsette moottorin, määräätte ovien määrän, päätätte hintaluokan.
Siinä on Teidän Opelinne – niin yksilöllisenä kuin haluatte. Niiden ominaisuuksien yhdistelmänä, joita itse pidätte tärkeimpinä.

Ostaessanne Opelin, ostatte aina itsellenne paljon autoa. Ostatte tasoa nimeltä Opel. Ostatte tekniikkaa ja kestävyyttä maailman suurimmalta. General Motorsilta.
Saatte viimeistellyn kokonaisuuden, jota tuskin löydätte muista autoista.
Siksi Opel on luokkaa ylempänä.

General Motors on maailman suurin autojen valmistaja. GM kehittää ajoturvallisuutta, autotekniikkaa ja varmaa huoltotoimintaa kaikissa olosuhteissa. Kaikkialla. Siksi GM:n valmistamia autoja ostetaan eniten koko maailmassa.

ROTANMYRKKYÄ...

JATKOA SIVULTA 13

min luopunut siitä. Moni näistä kaupungeista on luopunut fluoroinnista siksi, että vesilaitokset ja putkistot ovat syöpyneet.”

Edmund Sargent, amerikkalainen Wilmingtonin vesilaitoksen esimies on päivännyt 28. helmikuuta 1962 asiakkailleen kirjeen, jossa hän kertoo: ”Fluoroijan asentamisen jälkeen on laitoksessamme ollut sarja vikoja, jotka ovat johtuneet metalliosien syöpymisestä. Pumppuasemalla sekoitamme suositellut miljoonasosan fluoria veteen, mutta suoritetuissa tutkimuksissa on pitoisuus putkiston eri osissa vaihdellut välillä 0,14—1,4 miljoonasosaa, lähennellen peloittavasti 1,5 miljoonasosan rajaa, jota Yhdysvaltojen terveysministeriö pitää juomakelpoisuuden rajana.”

Tilanne Länsi-Euroopassa

Ranska: Fluorointi on hallituksen politiikkaa vastaan. Ranskan turistikeskus on ilmoittanut ulkomaille, että maassa ei ole ainoatakaan paikkaa, jossa vesi olisi keinotekoisesti fluoroitu.

Muut Välimeren maat: Tiettävästi missään näistä maista ei ainoallakaan paikkakunnalla ole vettä keinotekoisesti fluoroitu.

Sveitsi: Ainoa paikka, jossa fluorointia käytetään on Basel. Aigle, jossa fluorointi aloitettiin vuonna 1960, on luopunut siitä.

Itävalta: Ei ainuttakaan fluoroitua paikkaa.

Länsi-Saksa: Mikään muu paikkakunta ei ole fluoroitu, paitsi osa Kasselia terveysministeriön poikkeusluvalla. Hallitus on fluorointia vastaan ja maan elintarvikelaki ei fluorointia hyväksy.

Tanska: Fluorointi olisi lain vastaista. Ei yhtään fluoroitua paikkakuntaa.

Norja: Ei yhtään fluoroitua paikkakuntaa.

Ruotsi: Ei fluoroituja paikkoja. Puolet Norrköpingin kaupungista fluoroitiin vuonna 1952 kokeilutarkoituksessa. Tämä lopetettiin tammikuussa 1962, kun toiminta tulkittiin laittomaksi. Myöhemmin hallitus sovelsi lakia ja jätti paikallisille viranomaisille mahdollisuuden veden fluorointiin tietyissä olosuhteissa. Vuonna 1966 Norrköpingin kaupungille annettiin lupa alkaa fluorointi uudelleen kokeilutarkoituksessa vuoden 1971 loppuun saakka. Toistaiseksi siihen ei ole ryhdytty.

Suomi: Pieni koeasema Kuopiossa. Ei muita fluoroituja paikkakuntia.

Belgia: Fluoroinnin kokeiluasema käynnistettiin vuonna 1956 Assesse-nimisessä paikassa Namurin lähellä ja se saattaa toimia vieläkin. Ei muita fluoroituja paikkoja.

Hollanti: Ainoa länsieurooppalainen maa, jossa fluorointia on sovellettu mainittavassa määrin — erityisesti Amsterdamissa ja Rotterdamissa. Kuitenkin aivan äskettäin Haagin kaupunki eväsi fluoroinnin käyttöönoton ja tämä saattaa merkitä suuntauksen muutosta.

Fluorointia koskevissa äänestyksissä USA:ssa on saatu seuraavanlaisia tuloksia: Utahin osavaltiossa kiellettiin fluoroinnin käyttöönotto helmikuussa 1969 äänimäärin 20—6.

Maaliskuussa 1969 tyrmättiin Georgiassa esitys, että kaikki yli 5 000 asukkaan kaupungit voitaisiin ilman muuta fluoroida, äänimäärin 32—21.

Boltonissa toimeenpantu fluoriäänestys antoi tuloksen: vastaan 63 290, puolesta 23 596.

Kun kaikki äänestyksiä koskevat tutkimukset on tulkittu, on niissä yli 30 miljoonaa ihmistä, jotka eivät suostu juomaan fluoroitua vettä.

Tautia vai terveyttä

Fluoroinnista ovat tehneet tutkimuksia terveysviranomaiset, biokemistit, kemistit, lääkärit, hammaslääkärit, fysiologit, vesilaitosten insinöörit ja muiden alojen tiedemiehet. Useat vastustavat fluorointia, koska ei ole millään tavoin pystytty todistamaan, että keinotekoisesti fluoroitu vesi olisi kaikissa olosuhteissa vaaratonta ihmisten nautittavaksi. Ei ainoatakaan pitkäaikaista kliinistä testiä eikä yhtään epidemiologista tutkimusta ole tehty sen selvittämiseksi, mitä keinotekoinen fluorointi vaikuttaa poikkeuksellisissa olosuhteissa. On tutkimatta todellinen vaikutus allergiasairauksiin, sokeritautiin, syöpään, sydänkohtauksiin ja verisuonisairauksiin, munuaisiin, hermostoon sekä luustoon. Mitä pidemmälle tutkimukset eri aloilla edistyvät pitkäaikaisten kliinisten kokeiden tukemana, sitä selvemmin tulevat fluoroinnin haittavaikutukset esiin.

Norjassa vuonna 1968 julkaistu fluorointia käsittelevä komiteamietintö, johon lääkintöhallitus tuntuu vahvasti nojautuvan, vaikuttaa hyvin asialliselta ja fluoroinnille myönteiseltä. En osaa arvostella sen todistusvoimaa, mutta teoksen tendenssimäisyys on ehkä selitettävissä sen tekijöiden koulutusjakautuman perusteella. Yhdestätoista tekijästä vain yksi edustaa biokemiaa ja yksi vesilaitosasiantuntemusta. Kolmea vaille kaikki ovat lääketieteen tohtoreita. Fluorointi on tietenkin suurelta osin lääketieteellinen ongelma, mutta niinpä fluoria ei pitäisikään jakaa yleisimmän elintarvikkeen, veden välityksellä, vaan lääkkeenä muiden lääkkeiden tapaan. Muutoinhan veteen voitaisiin lisätä myös esim. sydänlääkkeitä siksi, että Suomessa on runsaasti sydänsairauksia.

Tämän artikkelin tarkoitus ei ole tuomita ketään. Se, että tässä kootaan tulisia hiiliä fluorisuosijoiden päälle johtuu vain siitä, että halutaan antaa heille mahdollisuus viskata julkisesti sammutusvettä perään. Puhdasta tai fluoroitua, samantekevää, kunhan koko kansa saadaan vakuuttuneeksi siitä, että tässä esitetyt vastustavat kannanotot ovat hölynpölyä silloin kun myrkytys aloitetaan. Meidän lääkintöhallitukseltamme tuskin tulee samanlaista lausuntoa, kuin annettiin eräässä julkisessa neuvontatilaisuudessa hammashoitajille Washingtonissa kesäkuussa 1951:

"Olemme sanoneet yleisölle, että fluori on tehokasta, joten emme voi perua sitä. Onko se myrkyllistä, siihen emme osaa vastata." □

OTTEITA LÄÄKINTÖHALLITUKSEN YLEISKIRJEESTÄ n:o 1436

Hammassairaudet ovat maassamme erittäin yleisiä ja lisääntyvät jatkuvasti huolestuttavassa määrin.

... Syyt hammassairauksien jatkuvaan yleistymiseen ovat moninaiset.

... Kiistattomasti on osoitettu, että fluorilla on hampaan vastustuskykyä lisäävä vaikutus. Turvaamalla fluorin riittävä saanti pystytään ennen kaikkea hammasmätää ja välillisesti myös muita hammassairauksia huomattavasti vähentämään. Yleensä maaperämme on fluoriköyhää, josta syystä ravinto ja varsinkin juomavesi sisältävät tätä hivenainetta niukasti. Juomaveden fluoripitoisuuden merkitys hammasmädän vähentäjänä on osoitettu monissa myös meidän maassamme suoritetuissa tutkimuksissa.

... Vesijohtoveteen sopivassa suhteessa lisätyn fluorin merkitys hampaille on oivallettu yleisesti. Tätä osoittaa jo se, että vuonna 1967 laskettiin kaikkiaan 110 miljoonan ihmisen käyttävän fluorattua juomavettä. Suomessa, jossa juomaveden kulutus ilmastosta johtuen on vähäisempää kuin lämpimämmässä ilmastossa, fluorin lisäämiseen juomaveteen ei liity suuresti vaihtelevan juomaveden kulutuksen erikoisongelmia. Vain eräissä ammateissa ja sairauksissa, joissa nesteen käyttö on poikkeuksellisen runsasta, saattaa olla syytä rajoittaa elimistön saamaa fluorimäärää.

Hammasmädän ehkäisemiseksi on käytännössä varmin ja yksinkertaisin keino vesijohtoveden fluoripitoisuuden nostaminen määrään 1,0—1,5 mg litraa kohti.

Riittämättömästi fluoria saavan väestönosan hampaiden vastustuskykyvyn lisäämiseksi ja hammassairauksien ehkäisemiseksi lääkintöhallitus päätti 25. päivänä lokakuuta 1967 antaa suosituksen fluorin käyttämisestä hammassairauksien torjumiseen.

Fluorin riittävä saanti voidaan turvata joko lisäämällä sitä vesijohtoveteen tai, ellei tätä syystä tai toisesta voida toteuttaa, nauttimalla säännöllisesti tarkoitukseen sopivaa fluorivalmistetta.

... Ohjeiden mukaan käytettynä fluorilla ei ole todettu olevan ihmisen terveydelle vahingollisia vaikutuksia. Yliannostettuna se saattaa kuitenkin ajan mittaan johtaa niihin. Tästä syystä hammassairauksien ehkäisyssä on tarpeen valvoa, ettei fluorin yliannostusta pääse syntymään.

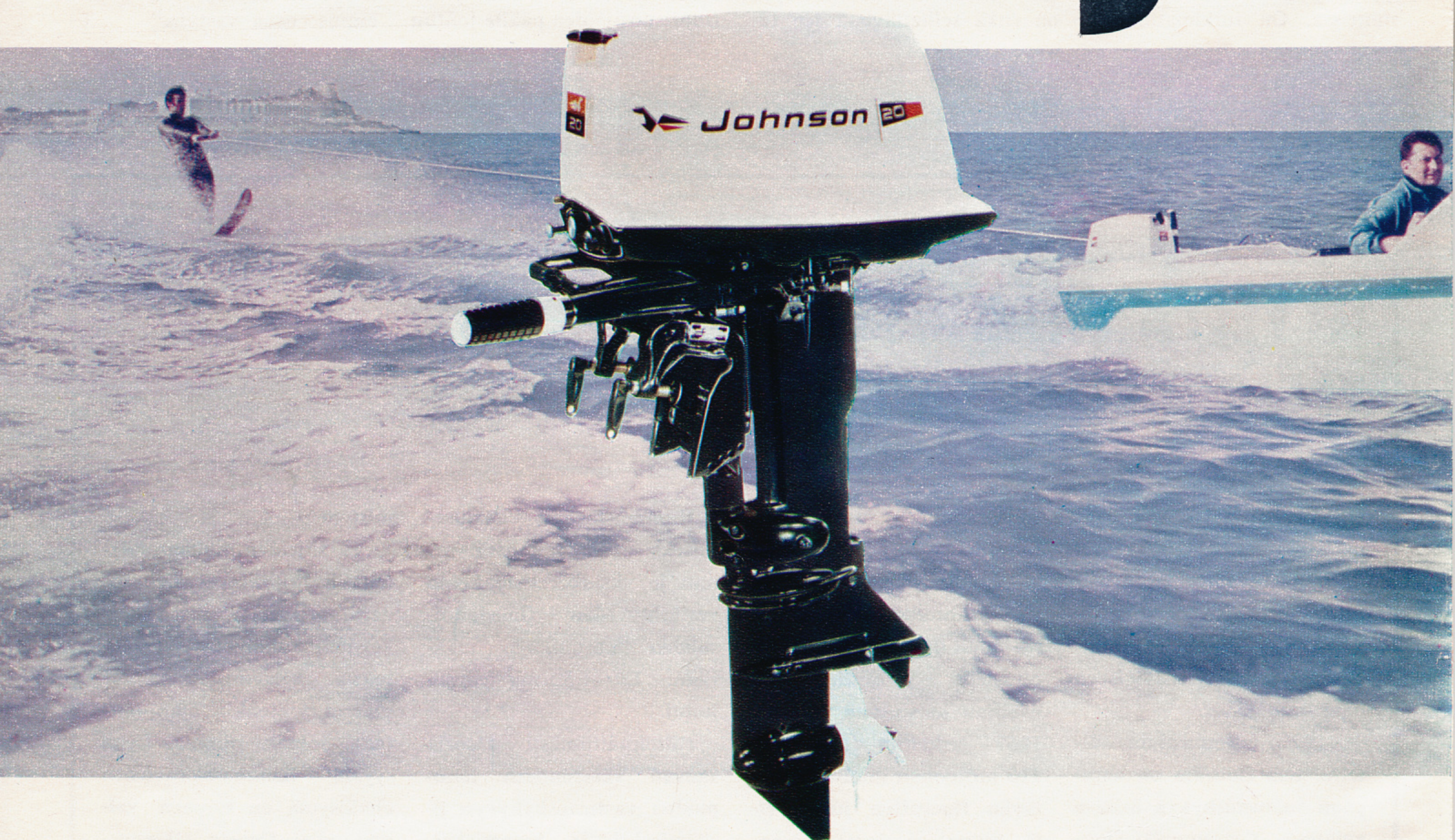
... Mikäli vesijohtoveden fluorauksesta tehdään päätös, on siitä tarkoituksenmukaisella tavalla ilmoitettava asukkaille ja pidettävä asujaimisto jatkuvasti tietoisena siitä, että paikkakunnalla vesijohtovesi on fluorattu... muu fluorin lisäys päivittäiseen ravintoon ei ole tarpeellista eikä sitä suositella. □

40 hv:n moottorin rakentaminen on vanha tarina.

Saada sama suorituskyky 20 hv:n moottoriin on tämän päivän juttu.

JOHNSON esittelee:

Säästäjä

Ensimmäinen 20 hevosvoimainen, joka vetää vesihiihtäjää vaivatta. Siksi, että kun JOHNSON ilmoittaa tehoksi 20 hevosvoimaa, ne eivät ole tuulesta temmattuja, vaan todellisia voimanpesiä, jotka vetävät hiihtäjän hetkessä pintaan.

JOHNSONin 20 hevosvoimaisen on varmasti suunnitellut nuori mies. Se muistuttaa rajua urheiluautoa. Jokainen sen osa on mestarillista mekaniikkaa. Esimerkiksi liukukytkin, joka estää moottoria vahingoittumasta, jos potkuri osuu vedenalaiseen esteeseen.

Niin että pysähtykää ja ajatelkaa ennen kuin ostatte keskiluokan perämoottorin! Taikka huomaatte varustautuneenne vesihiihtoon moottorilla, joka ei siihen sovi. Kärsitte väärästä taloudellisuudesta kun Teidän olisi kannattanut maksaa hiukan enemmän JOHNSON-moottorista. Ainoasta, joka 20 hevosvoimien luokassa antaa Teille suorituskyvyn huipun. Muistattehan, että yli 20 hv:n perämoottorilla varustetut veneet täytyy rekisteröidä.

Erinomainen huolto. 2 vuoden takuu.

Maahantuoja: Oy MARITIM Ab
Veneentekijäntie 1,
Helsinki 21, puh. 673 331

Johnson
johtaa luotettavuudessa

Asuntopula jatkuu Helsingissä:

ANNELI SAULI ASUU TURO UNHON VENEESSÄ

Onko Anneli Sauli (37) jälleen rakastunut vai onko syynä pelkkä asuntopula, kun hän löi hynttyyt yhteen Kansallisteatterin näyttelijän Turo Unhon (25) kanssa. Anneli on asunut Turon kanssa viime joulukuusta saakka Helsingin Pohjoisrannassa vanhassa proomussa. Turo Unhon omistama Joutsen ei ole mikä tahansa ihmeen kaupalla uppoamisen välttänyt parrukasa. Kodiksi sisustetusta "teatterilaivasta" löytyvät kaikki mukavuudet puhelinta myöten.

**Teksti:
SAKARI LARMA
Kuvat:
KALEVI KAUHANEN**

Turo Unho osti proomun vuosia sitten ja sisusti sen ruuman mielensä mukaan. Tuosta päivästä lähtien näyttelijä Unho on asunut vetten päällä aivan Helsingin sydä-

KÄÄNNÄ

Lepotila vasemmalle jalallenne -SAAB ei ole polkuauto.

Vapaakytkin on laite, joka automaattisesti irrottaa vetopyörästön moottorista aina, kun nostatte jalkanne kaasupolkimelta. Vapaakytkimen ansiosta voitte ajaa taloudellisesti. Mukavasti. Ajaa – ja antaa vasemman jalan levätä. Polkematta kytkintä vähän väliä. Siksi Saabissa on lepotila vasemmalle jalallenne.

On kuusi syytä, miksi Saabissa on vapaakytkin.

Vapaakytkin säästää polttoainetta jopa litran sadalla kilometrillä. Siis parin huoltovälin aikana toista tynnyrillistä. Jokaisella kymmenkilometrisellä, minkä ajatte, säästätte noin 7 penniä. Vapaakytkimen ansiosta Saabissa on pieni polttoaineenkulutus.

Vapaakytkin ei aiheuta moottorijarrutusta. Miksi muuten moottorin pitäisi jarruttaa kun ajetaan eteenpäin? Tavanomaisessa autossa on painettava kaasupoljintа koko ajan, muuten moottorijarrutus rupeaa heti hidastamaan vauhtia – sitä eteenpäin menoa. Saabissa jalkanne ei ole sidottu kaasupolkimeen. Ajakaa "rullaamalla". Nostakaa välillä jalka kaasulta, auto kulkee neljän pyöränsä ja kuulalaakereittensa varassa aimo taipaleen – moottori tyhjäkäynnillä. Siis välillä kaasutatte, välillä lepuutatte moottoria.

Vapaakytkin lisää ajoturvallisuutta liukkaalla. Kun hiljennätte vauhtia ja otatte jalan kaasulta, vetopyörät pyörivät vapaasti ilman moottorijarrutusta, eivätkä näin aiheuta kitkaa. Autossa, jossa vapaakytkintä ei ole, äkillinen moottorijarrutus liukkaalla kelillä saattaa tehdä tenän. Sen liukumisen.

Vapaakytkin helpottaa vaihtamista. Saabilla ajo ei ole kytkin-alas, kytkin-ylös ajoa. Vaihtakaa huoletta neloselta kolmoselle polkematta kytkintä.
Tai kolmoselta kakkoselle. Tai kakkoselta ykköselle. Kun pysähdytte, siirtäkää vaihde vapaalle polkematta kytkintä, ja jarruttakaa. Saab ei ole polkuauto.

Vapaakytkin säästää moottoria. Ei tarvitse koko ajan pitää kierroksia päällä. Moottori saa ajon aikana välillä levätä tyhjäkäynnillä.
Mitä vähemmän kierroksia, sitä pienempi moottorikulutus. Kierroksethan osaltaan ratkaisevat moottorin iän, ei niinkään se, mitä matkamittari näyttää.

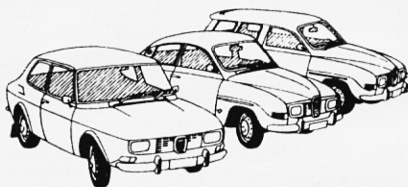
Vapaakytkin tekee ajamisen mukavammaksi. Meno on tasaisempaa ruuhkaliikenteessäkin. Vasen jalkanne saa levätä. Eikä Teidän tarvitse oikeatakaan jalkaanne pitkän ajon aikana puuduttaa kaasupolkimella.

Saab on auto, jossa on enemmänkin hyvää kuin vapaakytkin. Saab on turvallinen, mm. korin pelti maailmanennätyspaksuutta. Saab on taloudellinen, siksi saatte käytetystäkin Saabista niin hämmästyttävän paljon. Saab on sijoitus, jonka hankinnan voitte perustella penneilleen.

Kysykääpä saabisteilta, mitä he pitävät vapaakytkimestä.

Saab 95 paketti 9 950 mk, Saab 95 farmari 18 800 mk, Saab 96 14 850 mk, Saab 99 19 750 mk. Saabit myy

SCAN-AUTO

SAAB

ANNELI SAULI ASUU...

messä. Turo Unho ei ole ainoa laivassa-asuja Pohjoisrannassa. Pikku hiljaa T-laiturin kupeille on kertynyt oikea laivue vanhoja proomuja, joissa kansa syö, juo ja nukkuu. Proomuissa palaa sähkövalo, puhelimet kilisevät eikä tunnelma muutenkaan ole niin ankea kuin voisi kuvitella.

Anneli Sauli muutti toistakymmentä vuotta nuoremman kolleganssa luokse viime joulukuun tienoilla. Pari haluaa vaieta yhdessä asumisestaan visusti, sillä "ei tässä kaupungissa saa rakastaa, vaan se täytyy salata ja piilottaa", niin kuin laulussa sanotaan.

Anneli ei suostu sanomaan sanaakaan Turosta, vaan kertoo, että teatterilaiva on vain tilapäisratkaisu hänen asuntohuolilleen.

— Kunhan löydän itselleni kunnon asunnon, muutan heti pois, kertoi Anneli.

Anneli on vienyt lapsensa äitinsä luokse Ruotsiin odottamaan asuntotilanteen selkiämistä.

Anneli Saulin elämä on aina innostanut piikkikielisiä tuplamoralisteja puhumaan ja kuiskuttelemaan ilkeyksiä. Annelin nuoret miestuttavat ovat erityisesti panneet suut jauhamaan. Paheksutaan sitä, että Anneli juo iltakaljansa toistakymmentä vuotta nuorempien miesten kanssa. Anneli on sanonut koukkukielille lyhyesti ja ytimekkäästi, että piruako se kenellekään kuuluu kenen kanssa minä makaan.

Turo Unho on Kansallisteatterin nuori kyky. Teatterisuvun vesa ja vasemmisto & teatteriradikaali. Turo Unho ei suostu puhumaan eikä pukahtamaan mahdollisesta romanssistaan Annelin kanssa, vaan vaikenee kuin kivi.

Anneli ja asunnot

Anneli hakee asuntoa tänään, huomenna ja etsi sitä eilenkin. Annelin ystäväpiiri tuskin muistaa aikaa, jolloin hän ei olisi ollut uuden asunnon tarpeessa. Annelilla ei ole ollut asunnon hausssa tuuria eikä kovin paljon rahaakaan.

Anneli ei ole tällä hetkellä kiinnitettynä mihinkään teatteriin, vaan tekee tilapäistöitä, joista ei heru monen kuukauden ennakkovuokrarahaa. Realisti tietää, että paksun setelinipun kanssa asunnon hakeminen ja saaminen on lapsellisen helppoa mutta jos ei ole setelirahaa, saattaa joutua veneeseen asumaan.

Kun Anneli aloitti uransa parisenkymmentä vuotta sitten, korjasi suomalaisen elokuvan silloinen vahva mies Toivo Särkkä hänet heti paikalla talliinsa Suomi-Filmiin. Annelia pidettiin lupaavana ja kehityskykyisenä näyttelijänä. Hänestä tuli tähti ja filmejä kiikutettiin elokuvateattereihin SF:stä kuin liukuhihnalta. Anneli Saulin nimellä tehtiin silloin rahaa. Hän oli myyntivaltti.

Turo Unhon ja Anneli Saulin toistaiseksi yhteinen asunto on varsin viihtyisä. Sitä ei uskoisi kun katselee ränsistyneen näköisiä proomuja.

Pikku hiljaa — päivä päivältä Anneli alkoi huomata, että häntä käytettiin jollakin tavalla hyväksi. Vihdoin hän osoittautui filmipajojen rahaseppien kiukuksi niin lupaavaksi näyttelijäksi, että lähti luomaan tulevaisuuttaan ulkomaille.

Anneli menestyi hyvin Saksassa. Teki filmejä, solmi tuttavuuksia kreivien ja elokuvakerman kanssa ja menestyi. Kun silloinen urheilijaidoli Tony Sailer ja Anneli Sauli tapasivat, riehaantuivat naistenlehdet kirjoittamaan romanssista metrikaupalla. Tony Sailerista, itsensä alppirinteillä miljonääriksi pujotelleesta playboysta, tuli suomalaisten yhteinen vävypoika. Äkkiä Anneli kuitenkin otti ja lähti Tonyn maailmasta. Sinne jäivät Sailerin omistamat satojen tuhansien arvoiset alppimajat odottamaan turhaan suomalaista emäntäänsä.

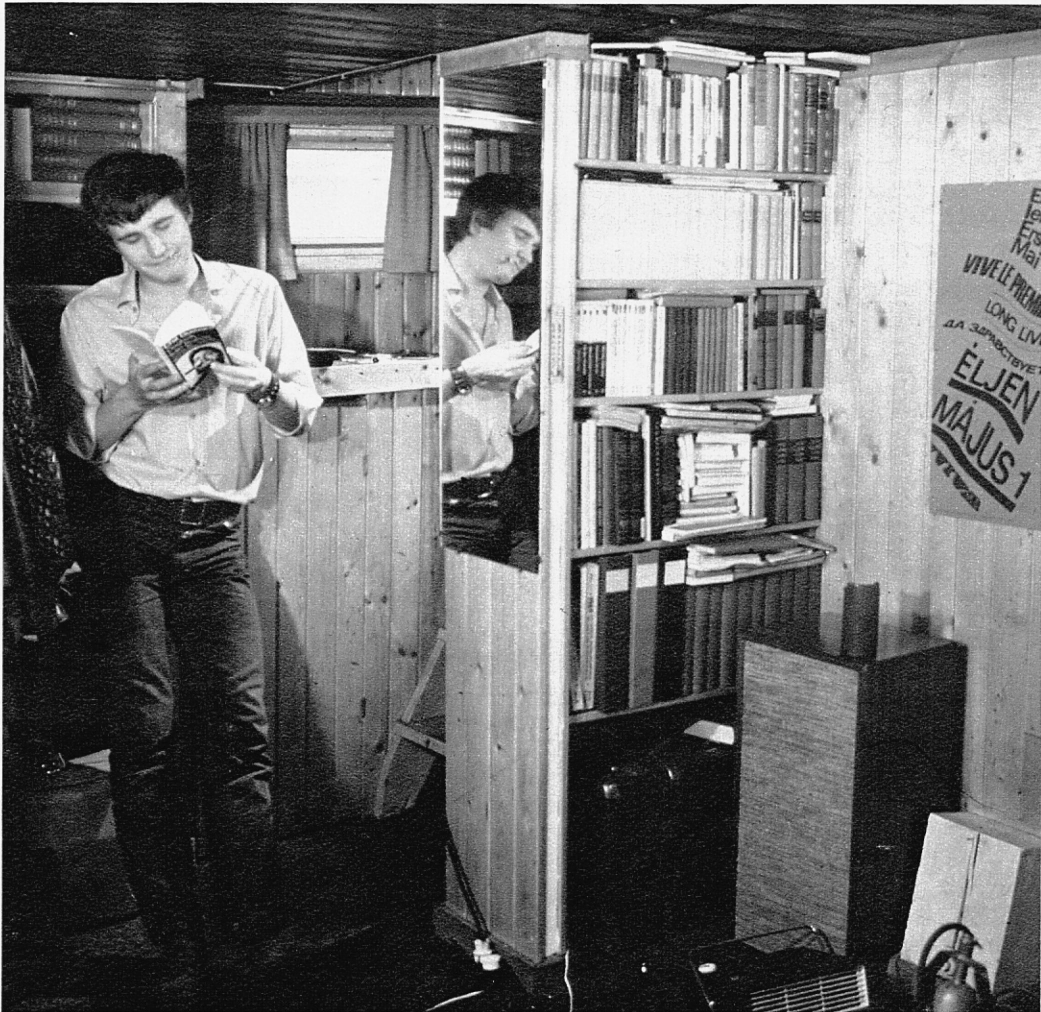
Tony Sailer, koreasta ulkomuodostaan ja suurista seteleistään huolimatta, oli osoittautunut tyhmänsorttiseksi veikoksi, jollaisten seurassa Anneli ei viihdy. Anneli asuu mieluummin proomussa kuin kesyyntyy rikkaan idiootin maskotiksi.

Keikkahommia

Anneli Sauli puuhailee tällä hetkellä satunnaisten keikkahommien parissa. Viime syksynä hän näytteli erään ruotsalaisen huippuohjaajan filmissä pientä sivuosaa. Silloin tällöin ilmaantuu keikka radiolle tai televisiolle. Joskus johonkin teatteriin.

On turha kuvitella, että Anneli olisi ikääntyessään rapistunut ja kauhtunut. Anneli Sauli on todella charmikas. Suorapuheisuudellaan ja ulkonäöllään Anneli on herättänyt mustasukkaisuutta ja katkeruutta hywin siweissä naisissa ja naispuolisissa kollegoissaan. Ehkä se on yksi syy siihen, ettei Anneli ole saanut kiinnitystä.

Miksi muuten taidepäälliköt eivät ole antaneet Anneli Saulille tilaisuutta vahvaan takaisin tulemiseen? Siihen hänellä nimittäin olisi kaikki mahdollisuudet. □

TÄMÄ MIES AJAA JA ELÄÄ VARUS-MIESTEN PÄIVÄ-RAHOILLA

Hän on Heikki Seuri (41). Hän on monopolisoinut ammattitaidollaan nuo pieniksi mainitut päivärahat välineenään kuopiolainen tukkuliike, KANTTIINIEN HANKINTAKESKUS OY. Minun ikäluokalleni hän myi linja-auton koritiivistettä kauluksiksi. Nykyisille hän myy mm. sotilaspassin kansia tuplahintaan. Myy paljon ja varmasti kun myyjättärinä toimivat maan 800 "vihreää sisarta".

Teksti:
JAAKKO S. TOIKKA

Kuvat:
PEKKA KUPARINEN

— Ei se ole hyvä asiakas, joka ostaa 100 000 markan edestä ja maksaa vuoden päästä tai raastuvassa, vaan se joka ostaa markalla ja maksaa viimeistään kahden viikon kuluttua.

Tämä oli eräs niistä aforismeista, joilla johtaja Seuri johdatteli Toikkaa liikemaailman salaisuuksiin. Lisäksi hän mainitsi muutamia totuuksia omasta yrityksestään, mm. näin sanoen:

— Mun firma on ainut Suomessa siinä suhteessa että tappiovaara on nolla ja maksuaika poikkeuksetta 14 päivää —5 %.

Ja kilpailijoita ei ole.

Seuri perusti liikkeensä 9 vuotta sitten. Jo sitä ennen hän oli työskennellyt eräässä niistä liikkeistä jotka aikaisemmin kilpailivat varusmiesasiakkaista. Nykyisin on ainoastaan tämä KANTTIINIEN HANKINTAKESKUS. Muut on pudotettu pois kuvasta kuopiolaisella liikemiestaidolla ja kalakukoilla. Ehkä myös kuuluisilla karjalanpiirakoilla ja oikein valituilla myyntiartikkeleilla on ollut osuutensa asiassa.

— En ole halunnut pettää ketään enkä lahjoa ketään, vakuutti Seuri, vaikka en asiaa häneltä edes kysynyt, ja sehän onkin sitten jo vakuuttavaa.

Nuo karjalaiset herkut ja savolaiset kalakukot liittyvät lähinnä liikelounaisiin, joita Seuri vuosittain tarjoaa 800:lle sotilaskotisisarelle ja noin sadalle Pääesikunnan upseerille.

Mikäli oikein ymmärsin, niin tuollaiset lounaat 'jollainlailla kuuluvat liike-elämän hienouksiin'. Kuuluvat vaikka lounastajia on noin 900 ja vaikka maksajana itse asiassa on pienien päivärahojen avulla marssiva kotimainen varusmiesjoukkomme.

Myyntiartikkeleiden valinnalla ja hintapolitiikallaan Seuri ottaa takaisin sen mitä kalakukoissa ehkä menettää.

Hyvä esimerkki tuotevalikoiman viisauksista on kymmenien varusmiesikäluokkien tuntema muovinen kaulussuojus, joka itse asiassa on ollut linja-autoteollisuuden käyttämää koritiivistettä. Sitä Seuri pätki ja myi tuhansia metrejä liikevoitolla jonka suuruus varmasti ylittää Seurin mielellään viljelemän termin "vanhan kansan prosentti".

73 sotilaskotia

Sotilaskoteja ei ole siis edes täyttä sataa. Asiakkaiden määrä on lähes vakio vuodesta toiseen, mutta se ei estä Seurin liiketoiminnan laajenemista, sillä tuotevalikoimaa voi jatkuvasti kasvattaa.

Varusmiehistään kertomansa mukaan hyvää huolta pitävä puolustuslaitos voisi ehkä hieman tarkemmin tarkkailla myös sitä, mitä päivärahan vastikkeeksi varuskuntien sotkuissa kaupataan ja mihin hintaan.

On totta että sotilaskodit eivät kuulu puolustuslaitoksen alaisuuteen, mutta totta on myös se, että Pääesikunnassa tiedetään mitä ja mihin hintaan Seuri myy.

Huonoa kuluttajavalistusta osoittaa mielestäni se, että varusmies maksaa mm. välttämättömänä pitämästään sotilaspassin kannesta tuplahinnan.

Jonkun olisi ehkä syytä paneutua asiaan, sillä sotilaskodit sitä eivät ainakaan tee.

Viimeisin esimerkki on Oulusta.

Siellä yritti liikemies Paavo Huttunen myydä sotilaskotiin noita passinpäällisiä 25 pennin kappalehintaan. Kauppa ei onnistunut. Seuri auttoi Huttusta ja osti kannet itselleen tuolla Huttusen pyytämällä hinnalla. Seuri myi ne sitten samaiseen sotilaskotiin 50 pennin kappalehinnalla. Kauppa syntyi kakistelematta — tuplahinnalla. □

Kuka valvoo mitä pojat maksavat "välttämättömyyksistä". Onko tämän tuotteen lähtöhinta jo tuplaten liian korkea?

Kuvat: OLAVI KASKISUO ja PEKKA KUPARINEN

Teksti: JAAKKO S. TOIKKA

Miksi pikku-Villestä tuli AIVOVAURIOLAPSI ja pikku-Jannen REISILUU MURTUI

Vuonna 1961 tuli eräs äiti neljän lapsen kanssa sairaalaan Helsingissä.
Hän oli antanut lapsille unilääkettä ja sitten halkaissut vasaralla lasten kallot. Tapaus ei vuotanut lehtiin.
Kukaan ei ole kertonut alle puolivuotiaasta Jannesta, joka roikkuu kipsipaketissa Aurooran sairaalassa.
Kukaan ei ole kiinnittänyt huomiota siihen, että pikku-Villestä tuli aivovauriolapsi?
Ville ja Janne olivat olleet hoidettavina samassa päivähoitopaikassa. Päivähoitaja sanoo, että Ville juoksi päin kaappia. Jannelle ei ollut tapahtunut mitään!

Tunnetut nimet, popit, vipit ja missikilpailut kiinnostavat lukijoita. Tässäkin olisi voitu käsitellä Miss Suomen uskomattomia seikkailuja Jäämeren äärellä ja kysyä MIKSI hän sai potkut oppikoulusta ja vieläkö hän pyörii rallipiireissä ja monellako pinnillä se letti pysyy päässä.

Minä yritin tehdä sellaisen jutun, mutta se ei onnistunut. Minua häiritsi Jannen hiljainen, kysyvä katse. Ja sitä paitsi: missistä kerrotaan toisaalla tässä numerossa.

Minun oli tehtävä tiliä siitä pienokaisesta, jota roikotettiin Aurooran sairaalan osastolla 15, huoneessa 3.

Minäkin olen ollut pienenä tuossa samassa helsinkiläisessä sairaalassa, mutta ei se siitä johdu. En minä sen vuoksi olisi jättänyt missiä rauhaan.

Mutta se Jannen katse ja koko tuo luonnottomasti roikkuva ihmisentaimi ovenpuoleisessa sängyssä sekä tietoisuus siitä ettei Ville koskaan paranisi täydellisesti ja Ritva-äidin kyyneleet hänen yrittäessä hymyillä Jannelleen ja sitten käynti Alppikadulla siellä hoito-tädin luona.

Kaikki tuo nousi uudelleen ja uudelleen mieleeni enkä minä siis voinut tehdä juttua missistä vaan päädyin Janneen.

Enkä minä voinut edes puhua Sinulle Janne. Sinä helisyttelit pupu-jusseja, jotka roikkuivat kumilangasta edessäsi ja ihmettelin kuinka pystyit hengittämään, sillä vain selkäsi yläosa lepäsi vuoteessa ja peppusi oli ilmassa. Sinut oli ripustettu jaloistasi siihen telineeseen ja lakanan alta näkyi heftan ja lastoituksen peittämä reitesi. Juuri se jossa oli viiden sentin murtuma.

Lääkärit olivat sanoneet, että joutuisit olemaan siinä vetolaitteessa 4—6 viikkoa.

Noina viikkoina äitisi kävi Sinua usein katsomassa. Sinä hymyilit äidille ja hän Sinulle, mutta äidin hymyssä oli kyyneleitä. Hän kärsi puolestasi.

Janne ja Ville

Ritva Inkinen (23), kiitojunan tarjoilija, Jannen äiti:

— Olen yrittänyt useita hoitopaikkoja. Tämä jossa Jannea näin hoidettiin, Alppikadun paikka, oli lehdessä.

Asetelma oli siis sama, joka toistuu yhä useammin sekä meillä täällä Suomessa että monissa muissa maissa.

Ansioäiti hakee hoitopaikkaa lapselleen. Hakee apua pakkotilanteeseen koska yhteiskunta ei ole kyllin valmis eikä kyllin mittava hoitaakseen kunnolla edes näiden kaikkein turvattomimpien asiaa.

"Koulutettu hoitaja ottaa vauvan hoitoon", lupaa lehti-ilmoitus ja äiti saa olla tyytyväinen kun edes joku ratkaisu on tarjolla.

Naisen vaistollaan äiti pelkää kuitenkin jokaista niistä hetkistä, joina lapsi on vieraan käsissä. Usein on pelko aiheeton, mutta valitettavan usein tuolle pelolle on myös katetta.

Näin on juuri Sinunkin tapauksessasi Janne.

Sinut oli viety hoitopaikkaan aivan normaalissa kunnossa. Äitisi oli kiiruhtanut asemalle. Oli iltapäivä, kiitojuna pohjoiseen lähti ja äitisi piti olla mukana.

Ehdit olla tuona päivänä hoitopaikassasi vain pari tun-

KÄÄNNÄ

▼ Hän on Marja-Liisa Santasilta (30), "Alppikadun hoitaja", ammatti-ihminen. Kotona on kaksi omaa lasta. Mutta missä sitten on ollut vikaa?

MIKSI PIKKU VILLESTÄ...

tia, sitten Sinut jo haettiin. Hakija oli äitisi sisar:

— Kun menin noutamaan Jannea, hän huusi hoitajan sylissä.

Jotain oli tapahtunut Sinulle pikku-Janne. Mitä ja MIKSI?

Sitä tuskin koskaan saamme tietää. Hoitajasi oli ihmetellyt huutosi syytä sillä m i t ä ä n e i k u u l e m m a o l l u t t a p a h t u n u t.

Tavallisuudesta poikkeava jatkuva itkemisesi ei loppunut edes seuraavana päivänä. Sinä nukuit kyllä rauhallisesti, mutta itkit kun Sinulle vaihdettiin "kuivat" taikka kun Sinua muuten jouduttiin liikuttamaan. Kun huutosi jatkui ja jatkui soitti äitisi sitten sinne Alppikadulle ja kysyi mikä mahtoi olla vikana (hän oli alkanut epäillä jotain sattuneen hoitopaikassa).

Sitten äitisi vei Sinut Aurooraan. Siellä sairaalassa todettiin välittömästi, että r e i d e s s ä s i o l i 5 s e n t i n m u r t u m a.

Ja mitään ei siis ollut tapahtunut.

Villelle sentään tapahtui jotain.

Häntäkin hoidettiin siellä Alppikadulla. Hänet oli tuotu sairaalaan vähän aikaisemmin. Hän oli silloin 9 kuukauden ikäinen.

— Ville juoksi päin kaappia, kertoi "Alppikadun hoitaja" Villen vanhemmille.

— Vähintäin kassakaapin on täytynyt pudota pojan päälle, oli lääkäri sanonut. (Eikä siellä Alppikadulla ollut kassakaappia, kun minä kävin sitä paikkaa katsomassa.)

Nyt Ville on ollut jo kuukausia sairaalassa ja hänellä on aivovaurio ja oikea puoli halvaantuneena. Kyseessä saattaa olla elinikäinen vamma.

Alppikadulla

Ei sillä ole mitään merkitystä että tämä paikka on Alppikadulla. Ei myöskään ole syytä kuvitella että Alppikadulla on se huonoin paikka. Eihän asia niin ole.

Pahoinpitelyistä ja tapaturmista "vuotaa" silloin tällöin tietoja lehtien sivuille, mutta yleensä "tapaukset pyritään kuitenkin pitämään sairaalan sisäpuolella".

MIKSI?

Miksi ei julkisteta sitä kuinka turvattomia nämä kaikkein pienimmät ja kaikkein turvattomimmat ovat? Ketä suojellaan silloin kun mitään ei ole tapahtunut ja lapsen reidessä on murtuma taikka kun kassakaappia ei ole, eikä sitten myöhemmin toivoa paranemisesta. Miksi tämä epäsuhde?

Alppikadun hoitaja on tässä Jannen ja Villen tapauksessa Marja-Liisa Santasilta (30), jolla on kaksi omaa lasta (puoli- ja 6-vuotias). Ammattitaitonsa hän on ilmoituksensa mukaan saanut Lastenlinnan kurssilla 1960—61.

Tämä Alppikadun paikka on lastensuojeluviranomaisten hyväksymä. Kuinka sitten ne joita ei ole hyväksytty, joita ei ole tarkistettu?

— Se tarkastus on näennäinen, kertoi Marja-Liisa Santasilta.

— Tulevat siihen ovensuuhun ja kyselevät jotain näennäistä.

Kun minä kävin Alppikadulla, niin Santasillat olivat kaikki kotona. Isä, taksimies, nukkui perähuoneessa. Perheelle tietää lapsenhoito 150—160 markan lisätuloja kuukaudessa kutakin lasta kohti.

— Minulla on yleensä kaksi hoidettavaa täällä, kertoi Marja-Liisa Santasilta.

Hän kertoi myös yhdestä valitettavasta onnettomuudesta (Ville) ja että vanhemmat olivat ymmärtäneet vahingon (minä en nähnyt sitä kassakaappia kuten sanottu), mutta Jannesta hän ei puhunut (silloinhan ei ollut tapahtunut mitään).

Saattaa olla ettei Alppikadulla siinä osoitteessa enää hoideta lapsia, mutta mitä se sitten auttaisi.

Kuinka se auttaisi Jannea ja Villeä ja heidän kaltaisiaan. Kuinka se auttaisi niitä äitejä jotka tarvitsevat apua lapsen hoitopaikan muodossa, siksi aikaa kun he itse ovat työssä taikka sairaana.

Kuinka yleensä mitään voidaan edes odottaa tapahtuvaksi, jos on kirjoitettava vain misseistä taikka siitä saako pitkätukkaisia tuoda kuvaruutuun. □

UNIMARK

Vuokraamme autoja, joita ei vuosi sitten ollut edes olemassa.

VW-Rent Oy on osa kansainvälisestä vuokrausjärjestelmästä, jonka toiminta perustuu samoihin periaatteisiin kuin itse Volkswageninkin:

Luotettavuuteen.

Siinä syy, miksi kiinnitämme niin paljon huomiota kalustoon, jota vuokraamme.

Haluamme jokaisen asiakkaamme saavan käyttöönsä uuden, toimintavarman Volkswagenin. (Joista jokainen on varustettu mm. radiolla.)

Vuokraaminen on taloudellista, koska käytätte autoa vain sitä tarvitessanne eikä se sido suuria pääomia.

Suomessa voitte vuokrata Volkswagenin 50 vuokrauspisteestä kaikilta VW-piirimyyjiltä.

Mielestämme Volkswagenilla pitää muidenkin saada ajaa kuin omistajien. Siksi vuokraamme niitä.

VW-RENT OY
autovuokraamo

Pääkonttori Kulosaarentie 44, Hki 57
Puh. 688 041, telex 12-1273

VW-RENT Oy:n toimipisteet ovat seuraavat: **Forssa** Wihuri-Yhtymä Oy VW-Auto Kuhalankatu 22 p. 916-11631 · **Hanko** VW-Shell Korsmaninkatu 3 p. 911-81576 · **Harjavalta** Auto-Kangas p. 939-76070 · **Heinola** Heinolan Konepaja Oy Lahdentie p. 910-2951 · **Helsinki** Wihuri-Yhtymä Oy VW-AUTO P.Esplanaadink. 31 p. 630641, Haaga Vihdintie 21 p. 578122, Herttoniemi Valurinkatu 2 p. 780300, Metallitalo Hakaniemenranta 4 p. 630641 · **Helsinki 80** Wihuri-Yhtymä Oy Autola Mekaanikonkatu 12 p. 780811 · **Helsinki-Lento** Wihuri-Yhtymä Oy VW-AUTO p. 821061 Helsingin lentoasema 821201 · **Hyvinkää** Hyvinkään Autola Muottikatu 5 p. 914-12480 · **Hämeenlinna** Oy Vauko Brahenkatu 31 p. 917-24601 · **Iisalmi** Autopojat Oy Ilvolankatu 1 p. 1571, 1118 · **Imatra** Imatran Moottori Tainionkoski p. 2091 · **Ivalo** Veljekset Lehmuslehti p. 29 · **Joensuu** T:mi Joensuun Autokalusto Torikatu 11 p. 24111 · **Jyväskylä** Jyväskylän Autotarvike Oy Aholaidantie 2 p. 941-10261 · **Kajaani** Mannermaan Auto Metsäkatu 2 p. 4101 · **Kauhajoki** Kauhajoen Autotarvike Oy p. 463 · **Kemi** Aipa Oy Valtakatu 3 p. 3901 · **Keuruu** Keuruun Autokulma p. 135 · **Kokkola** Oy Auto-ManAb Tehtaankatu 51 p. 14200 · **Kotka** Auto Hellberg Huumantie 1 p. 952-21033 · **Kuopio** Heikkisen Konepaja Oy Venemiehenk. 2—4 p. 971-12520 · **Kuusamo** Huoltokeskus Eero Huotari p. 78, 79 · **Lahti** Lahden Autola Oy Mestarinkatu 16 p. 918-20991 · **Laitila** Auto-Haijanen p. 922-51501 · **Lappeenranta** Valtakulman Auto Oy Simolantie 3 p. 953-13405 · **Lieksa** Esa-Takomo Mönninkatu 21 p. 100 · **Lohja** Wihuri-yhtymä Oy VW-AUTO Tynninharju 912-1911 · **Loimaa** K. Niskasen Autokorjaamo Lamminkatu 5 p. 923-2478 · **Maarianhamina** Alands Ingenjörbyrå Strandgatan 21 A p. 13955 · **Mikkeli** Porrassalmen Auto Oy Mannerheimintie 3 p. 14105 · **Oulu** Heikin Auto Oy Tarmontie 3 p. 981-43044 · **Pori** Automarkku Oy Pohjoispuisto 4 p. 939-19125 · **Porvoo** Auto Hellberg Mannerheiminkatu 21 p. 915-12366 · **Rauma** Sata-Auto Oy Kairakatu 4 p. 938-10820 **Rovaniemi** Lapin Auto Oy Kemintie p. 16006 · **Saarijärvi** Saarijärven Auto p. 225 · **Salo** Traktoauto Oy Vilhonkatu 21 p. 924-7447 · **Savonlinna** Savonniemen Auto Oy Kirkkokatu 19 p. 21767 · **Seinäjoki** Seinäjoen Auto Oy Nurmo p. 964-23700 · **Sotkamo** Sotkamon Korjaamo Oy p. 126 · **Suonenjoki** Autokorjaamo Boman p. 10341 · **Tammisaari** Wihuri-Yhtymä Oy VW-AUTO p. 911-11835 · **Tampere** Wihuri-Yhtymä Oy VW-AUTO Korjaamonkatu 2 p. 931-63900 · **Tapiola** Wihuri-Yhtymä Oy VW-AUTO Pohjantie 14 p. 461033 · **Teuva** Laitalan Autohuolto p. 230 · **Turku** Turun Automyynti Oy Hämeentie 44 p. 921-371300 · **Vaasa** Oy Vaasan Autotarvike Ab Laturintie 2 p. 961-243396 · **Varkaus** Kone ja Rengas Oy Mikkelintie p. 4747 · **Viljakkala** T. Erosen Korjaamo p. 931-17027 · **Virrat** Virtain Auto p. 934-5427 · **Ylivieska** Oy Auto-Man Ab p. 20567

RUNTELI

JYKÄ RIKE

4/70

JUOPPO-ACREN 20 VUODEN KÄNNI ON PÄÄTTYNYT

Hän on legenda. Legenda huuliveikkona ja juoppona. Hän on idoli menneiltä vuosikymmeniltä. Hän on pasunistina harvinainen luonnonlahjakkuus ja pummina ilmiö. Hän on Acre Kari. Juoppo-Acre.
Nyt hän tulee takaisin. Hän tulee takaisin pohjalta. Nimittäin pullon pohjalta. Kaksikymmentä vuotta hän imi viinaa poskien täydeltä. Kymmeneen vuoteen hän ei koskenutkaan pasuunaan. Nyt se taas soi kuin Jerikon piirittäjiltä. Ja pasuunallaan hän murtaa niitä muureja, jotka parikymmenvuotinen känni muurasi hänen ympärilleen.
— Kyllä sitä nyt jaksaakin puhallella, kun on kaksi vuosikymmentä imenyt, hän sanoo. Ja homma käy.

Teksti:
ERKKI WESSMAN
Kuvat:
REINO KAIVOLA

Tullessaan takaisin Acre tuo mukanaan oman fiiliksensä, jonka jo luultiin kuolleen viinahöyryihin tai unohtuneen jonkun hämärän kapakan tupakansavusta tunkkaiseen nurkkaan. Se fiilis on rennon jazzahtava dixiefiilis. Ja siinä on todella rautaista svengiä.

Acren mukana tulee takaisin koko keski-ikään ehtineen ihmispolven musiikkimaailma. Mutta vain siinä tapauksessa, että Acre jaksaa pysyä erossa vanhasta portostaan viinasta. Jos Acrella menee yhtä hyvin kuin miltä alku näyttää, on hän muutaman kuukauden kuluttua taas huipulla. Samalla paikalla, mistä kuuluisuuden kiroihin kuuluva makea elämä hänet kerran suisti paperikassiporukoihin.

Elämä viinamäessä on kuitenkin opettanut hänelle jotakin. Huippujätkäkin on sentään vain ihminen.

— Minä olen ihan tavallinen posetiivari vain. Kerran minä olin idoli. Mutta nyt minä tiedän, että nimenä oleminen noissa show-hommissa on vain perkeleenmoinen kupla. Se kupla voi mennä rikki niin, että jässähtää ja sitten sitä on tavallinen jätkä vaan. Parasta on uskoa heti kättelyssä, ettei ole mikään yli-ihminen.

Kerran Acrekin oli kuplassa. Hän oli valtakunnan parhaita pasunisteja. Hän soitti ja lauloi suoraan sydämiin. Hän oli käsite. Häntä ihailtiin ja isokenkäiset heput maksoivat ilomielin hänen ravintolalaskunsa. Oli kiva soittaa. Se oli hobby. Oli kiva ottaa pienet. Soitettiin, otettiin siivu ja soitettiin taas. Mutta siivujen ottamisesta alkoi alamäki.

— Mahdanko laulaa liian ylhäältä, kun on aina aamuisin pää kipeä? arveli Acre ja antoi alamäen jatkua.

Acre on myös sähkömies. Hän on erikoistunut sähkö- ja metallitöihin, jotka tehdään korkeissa savupiipuissa. Hän korjaa ja asentaa ukkosenjohdattimia ja lentoestevaloja. Pari kertaa on tullut pudottuakin savupiipusta, mutta yleensä piippuhommat ovat pitäneet viinalla kyllästetyn kropan kunnossa.

— Kerran piti kiivetä piippuun ja oli kauhea pulteri. Soitin Rannikon Sepolle — parhaalle soittokampilleni — ja sanoin, että jos et tuo viintä heti, niin minä putoan ihan varmasti. Viintä tuli alta aikayksikön ja homma kävi taas.

KÄÄNNÄ

ACRE

Yhteen aikaan Tampereella vaikutti mustapintainen muusikko Peanuts Holland. Hän oli Duke Ellingtonin orkesterin soittajia ja luettiin maailman kymmenen parhaan trumpetistin joukkoon. Muuan Acren ja Peanutsin konserttitempaus muistetaan Tampereella aivan kuin legenda. He innostuivat kerran vetämään Bongo-bongoa kahteen pekkaan. Svengi oli valtava ja kappale kesti ainakin puoli tuntia. Tanssi lakkasi ja kansa katsoi monttu auki. Ikään kuin siinä olisi ollut kaksi enkeliä soittamassa. Kun trumpetti ja rummut vaikenivat, olivat kaikki revetä saumoistaan.

— Se oli saamarin hyvä sälli ja aina kännissä, muistelee Acre mustapintaista trumpetistia. — Kerrankin se meni Emmauksessa hattu päässä suihkuun.

Peanuts pyysi Acrea mukaansa matkustaessaan Tanskaan. Acre ei halunnut lähteä. Kun Peanutsilla oli viimeinen soitto Forssassa, ei Acre ennättänyt mukaan. Hänellä oli silloin jo Cubanera. Peanuts kieltäytyi soittamasta ilman Acrea ja jatkoi samaa tietä Tanskaan.

— Siellä se sairastui ja viimeksi, kun siitä kuulin, se oli Sveitsissä hoitamassa terveyttään.

Acre Kari — jota kukaan ei tunne kasteessa saadun Aarre-nimen mukaan — on nyt 40-vuotias. Puolet elämästä on mennyt viinahommissa. Hän oli raittiusfanaatikko sotaväki-ikään saakka. Nuorena pojanjolppina 1946 hän oli rumpali. Nykyään arkkitehtina heiluva Heinon Apa, jonka kanssa hän veljellisesti kilpaili kumpi on toinen, ilmoitti hänelle kuitenkin, että Tampereen poikasoittokunnassa olisi vapaa pasuuna. Mutta sitä pitäisi oppia soittamaan sähäkästi, koska kuukauden kuluttua oli tarkoitus lähteä Ruotsiin konserttimatkalle. Se oli Acren ensitutustuminen pasuunaan. Hän oppi soittamaan kuukaudessa ja teki reissun Ruotsiin, joka siihen aikaan oli meikäläisestä vinkkelistä katsellen oikea ihmemaa.

— Keltaset laput kaulassa mentiin. Ja kun valuutasta oli kova pula, sullottiin instrumenttilaukut täyteen viinaa, jota ruotsalaiset saivat siihen aikaan vain litran kuussa. Me pojankössit myytiin viinaa raa'asti, mutta opettajat eivät uskaltaneet, vaikka nekin olivat sitä sinne salakuljettaneet. Peloissaan kuin pienet eläimet ne joivat viinansa itse ja olivat juovuksissa. Niin mällissä, että kontaten kulkivat.

Acren oma ryyppääminen alkoi 1950 kesällä, kun hän tuli armeijasta. Ja heti täysillä palkeilla.

Cubanera-yhtyeen valtakausi 1948—1954 oli Acren loistoaikaa. Viina maistui ja soitto soi. Siihen kauteen liittyy monta Acren nimen ympärille kietoutunutta legendaa.

— Pasasen Make oli kerran solistina ja veti haikeasti uutta laulua: Etkö uskalla mua rakastaa . . . ? Minuun meni pieni piru ja jatkoin suoraan samalla sävelellä: Turpa tukkoon, kaadu siihen vaan . . . ! Marjatta lähti lavalta kuin raketti ja minä jouduin paikkaamaan laulun loppuun. En osannut sanoja, mutta panin siihen vähän tuskaa ja puskaa. Ja homma kävi.

Tunnetuin Acresta kerrottu tarina liittyy Enkeli taivaan -virteen. Väitetään, että Acre olisi esittänyt sen tanssikipaleena jossakin suulissa. Ja ympäripäissään tietenkin. Juttu ei pidä paikkaansa, mutta Acre ei ole viitsinyt sen kertojia oikaistakaan. Eivät olisi kuitenkaan uskoneet. Tietäähän sen, kun on kysymys Acresta.

— Se sai alkunsa Lempäälästä Nurmen lavalta. Meillä oli Torven kutsu -niminen kappale, joka oli koottu useista tunnettujen kipaleiden pätkistä ja mukana oli myös Porilaisten marssi. Lempäälän poliisi, se Nuoran Ville, tuli kappaleen jälkeen sanomaan, ettei ole sopivaa esittää sillä tavalla armeijan kunniamarssia. Me olimme koko ajan vilkuilleet kelloa, kun oli tarkoitus ennättää Tampereelle paukuille ennen ravintolain sulkemisaikaa. Minä sanoin siinä paikassa yleisölle, että poliisin pyynnöstä tanssit lop-

puu tähän. Neljänsadan hengen lavalla oli seitsemänsataa ihmistä ja ne olivat vähällä lynkata poliisin. Mutta me pantiin vain kylmästi pillit pussiin ja paineltiin Tirraan vetämään posket piukkaan. Tästä lähti liikkeelle se tarina, että olisin saanut sakkoja ja esiintymiskieltoa virren halventamisesta. Viikon kuluttua sitä puhuttiin jo Hämeenlinnassa saakka.

Juoppo-Acre oli tunnettu luukuttaja. Kerran hän törmäsi vippausreissulle Tampereen Säästöpankin johtajan luo kesken tärkeän neuvottelun, jossa oli mukana jos vaikka miten monta isokenkäistä. Sihteeri yritti estellä, mutta ei onnistunut.

— Kun minä ilmestyin siihen neuvottelupöydän viereen pienessä hieneessä, veti Terhon Pekka lompakon esille nopeammin kuin lännen sheriffi.

Nykyään Acre makselee velkojaan takaisin. Kaverit ovat siitä hämmästyneitä. He pitivät Acrelle vipattuja rahoja menetettyinä. Mutta ei. Acre laulaa ja soittaa, käy piippuhommissa joskus, kun huvittaa, ja toimii kuopiolaisen oluttehtaan myyntimiehenä.

— Savolaisilla on huumorintajua, Acre toteaa myyntimiehen virastaan. — Ne maksavat tällä tavalla takaisin niitä rahoja, jotka olen vuosien mittaan survonut kaljoihin.

Lokakuussa Acre osallistui Pauli Räsäsen laulujen televisionauhoitukseen. Kaverit panivat hänet lukkojen taakse, ettei hän pääsisi kaljoille, vaan olisi soittokunnossa nauhoituksen alkaessa. Suoraan nauhoituksesta hän meni erääseen matkustajakotiin ja mietti asioitaan yli yön. Ja sen yön hän kertoo muistavansa hautaan saakka.

— Ajattelin, että minkä vuoksi minun täytyy olla tällainen, kun kaverit ovat tuollaisia. Totesin, millainen oli raaka totuus. Katsoin sitä silmästä silmään. Olin juonut kaikki luukut tukkoon. Ihmissuhteet olivat rempallaan. Ja kun kuitenkin oli yhä kavereita, jotka koettivat auttaa minua katuojasta ylös, niin ajattelin, että täytyy sitä itsekin yrittää itseään nostaa.

Kahdenkymmenen vuoden kännistä tulee mahtava krapula. Aamulla Acre hankki rahaa niin paljon, että pääsi parantolaan. Ja siitä saakka hän on ollut ryyppäämättä.

— Tuntuu hyvältä, kun ei tarvitse juoda, hän sanoo. — Se oli elämäni paras sijoitus.

Acren koko elämä pyöri viinan ja soittamisen merkeissä. 1949 pidettiin Tampereella suuri jazz-purjehdus. Se oli Herban aikakautta. Kaikki laivalla olivat mällissä kuin äimän käet. Soitettiin ja kaadettiin lämmittäjälle Herbaa suoraan komentosillalta. Puhetorvea myöten tietenkin.

Kauppakorkealla pidettiin 1952 suuri dixie-konsertti. Acre oli ainoa "maalainen" joka kelpuutettiin sinne pääkaupungin soittajaeliitin joukkoon. Stadin pasunistikaverit olivat asemalla vastassa ja kuljettivat kilpailijaansa muutamissa kippoloissa, kunnes tämä oli ympäripäissään. Konserttiarvosteluissa Acren soittoa ylistettiin, mutta samalla ihmeteltiin, miksi tämä silloin tällöin oli selin yleisöön.

— Raaka totuus on, että minä en nähnyt, missä suunnassa ihmiset ovat, Acre kertoo. — Olin niin tukossa. Runnen Ossi koetti kääntää minua soolon aikana housunpuntista oikeaan suuntaan.

Lopulta Acren soitto ja laulu vaikenivat ja jäljellä oli vain viina. Kymmeneen vuoteen Acre ei koskenutkaan pasuunaan. Hän vajosi vajoamistaan. Hänestä tuli paperikassimies.

— Tuohon viinahommaan täytyy oikein paneutua, hän kertoo. — Se on sellaista, ettei ihminen enää edes ajattele muuta kuin viinaa. Se on ainoa, joka on mielessä, mutta se onkin sitten mielessä aina. Pitää juoda itsensä ihan katuojan pohjalle. Sitten vasta tietää, mitä ryyppääminen on. Se on paras raittiuskuuri. Paljon parempi kuin intomielisin raittiuspuhe.

Acre oli pohjalla, mutta hän tuli takaisin. Kaverisyndikaatti hankki hänelle pasuunan. Kahden päivän harjoittelun jälkeen hän lähti ensimmäiselle keikalle. Ja ken on kuullut hänen soittavan ja laulavan pullon pohjalta tulon jälkeen, on myös vakuuttunut siitä, ettei kulu aikaakaan, kun Acre Karin nimi taas tunnetaan. Ja ne vanhat laulut, joiden jo luultiin hukkuneen rautalangan räminään. Ja se kunnon fiilis. Jos hän vain pitää näppinsä irti vanhasta portostaan viinasta.

Kahden vuosikymmenen känni on päättynyt ja mahtava pulteri kärsitty. □

— Kyllä sitä nyt jaksaakin puhallella kun on kaksi vuosikymmentä imenyt, sanoo Acre Kari, entinen Juoppo-Acre. Ja homma käy. Pasuunallaan hän yrittää murtaa niitä muureja, jotka parikymmenvuotinen känni muurasi hänen ympärilleen.

–SEK–

Onnellisuustesti no 8

Upo tekee tänään ihmisiä onnellisemmiksi lisäämällä hyvinvointia.

Esimerkiksi matkahyvinvointia. Asuntovaunu-jääkaapillaan.

Tutkikaa lomalla, onko Teidän vaimonne onnellinen.

Valitkaa koehetkeksi helteisen kesäpäivän tukahduttavimmat tunnit.

Palatkaa hiekkarannalta asuntovaunullenne, missä vaimonne juuri valmistaa välipalaa.

Ja osoittakaa hänelle pikkuisen hellyyttä.

Onnellinen vaimo tulee siitä vain onnellisemmaksi eikä huomaa jääkuution sulavan kädessään.

Onneton voi saada kaikkien muitten ihmisten katseet kääntymään Teidän asuntovaunununne suuntaan.

Jos näin käy, Teidän on syytä pysähtyä miettimään asioita.

Esimerkiksi Upon uutta asuntovaunujääkaappia, joka merkitsee matkahyvinvointia sadoille kesälomalaisille. Sen pieniä ulkomittoja ja kuitenkin 45 litran sisätilavuutta.

Sitä, että siinä on jääkuutiolokero ja lukuisiin eri asentoihin ja kahteen vaihtoehtoiseen korkeuteen säädettävä hylly.

Sitä, että siinä on lukittava ovi ja turvavyö, joka pitää ruokatavarat paikoillaan kuoppaisillakin teillä.

Sitä, että se on sekä nestekaasu- että sähkökäyttöinen.

Sitä, että se sopii ainoana suomalaisena asuntovaunujääkaappina kaikkiin asuntovaunuihin.

Ja sitä, että Upolla on tämän lisäksi yli 20 erilaista kotijääkaappia. Vaimonne voi tulla onnelliseksi monella tavalla.

Emmekä halua hetkeäkään epäillä Teidän merkitystänne asiassa. Haluaisimme vain hiukan tasoittaa tietänne.

Kansainvälinen

TERHI

kärjessä

Selville vesille vertaillen

Nyt 12 konetta...

Tehot 5, 15 ja 20 todellista hevosvoimaa.
UUTUUTENA TERHI 15 ja pitkäakseliset mallit. Sähkökäynnistys kolmeen malliin.
MOOTTOREILLA 2 VUODEN TAKUU ja 1 VUODEN VAKUUTUS*).
O.hinnat alk. 985,—. Vertailkaa laatua ja hintoja!

...ja 3 venettä

TERHI-vene on turvallinen, uppoamaton perhevene. Tukevasti tehty, korkealaatuinen, nopea. Lisävarusteena kätevä venepeite (voidaan käyttää myös ajosuojuksena). UUTUUTENA monilla käytännöllisillä hienouksilla varustettu LUXUS-MALLI (kuvassa).
VENEILLÄ 1 VUODEN TAKUU. O.hinnat alk. 1.740,—.

Vertailu vei selville vesille — TERHI oli eniten myyty perämoottori Suomessa vuonna -69. Laatu, hinta, tehokas huoltoverkosto ja kilpailuvoitot — siinä moninkertainen syy TERHIn menestykseen. Nyt kaikkien aikojen laajin ja kovatasoisin TERHI-valikoima odottaa jo vesillepääsyä, yhtä malttamattomana kuin Tekin. Tutustukaa, tutkikaa, vertailkaa ja valitkaa TERHI — niitä on.

***) PAKETTIETU: Ostaessanne Terhi-moottorin ja Terhi-veneen yhdessä saatte vuoden maksuttoman TERHI-PAKETTIVAKUUTUKSEN MOLEMMILLE.**
Kysykää Terhi-myyjiltä.

KORPIVAARA JA

TERHI-MYYJÄT KAUTTA MAAN

KUKA ON

VUODEN POLIISI

Edellisessä numerossamme julistimme kilpailun KUKA ON VUODEN POLIISI. Palautamme sen jälleen mieliinne, arvoisat lukijat. Julkaisemme kilpailun säännöt uudelleen ja toivomme, että yleisö ahkerasti seuraisi poliisien toimia ja äänestäisi omaa suosikkiaan. Suurin osa poliiseistamme on hyviä. Yhdelle heistä annamme vuosittain kunniaplaketin ja 4 000 markan virkistys- ja opintostipendin.

TE VALITSETTE

Vuoden poliisin valitsijamiehinä toimitte Te, lehtemme lukijat. Tällä sivulla on kuponki, jolla voitte ehdottaa vuoden poliisia. Kirjoittakaa kuponkiin hänen nimensä ja kotipaikkakuntansa sekä perustelut. Myös oma nimenne, sillä kaikki vastaajat osallistuvat palkintokilpailuun.

Saapuneet vastaukset käsittelee arvostelulautakunta, jonka puheenjohtajana on toimitusjohtaja Urpo Lahtinen ja jäseninä kaksi muuta lehtemme edustajaa.

MILLAINEN ON HYVÄ POLIISI?

Hän voi olla arvoltaan vaikkapa poliisikoulun oppilas tai sitten kaikkein korkeimpia poliisiupseereita. Hän voi olla lentävä, tavallinen passimies, maalaispoliisi, huoltopoliisi, rikospoliisi, tai vaikkapa huumausaineryhmän erikoismies. Hänet voidaan nimetä, mikäli hän saa ylivoimaisesti eniten ääniä. Tai hän voi saavuttaa arvonimensä yhden ainoan ehdotuksen perusteella mikäli teko on sen arvoinen. Kaikki riippuu Teistä.

TEETTE NÄIN

Kirjoittakaa oheiseen kuponkiin suosikkipoliisinne nimi. Selostakaa lyhyesti perusteluille varatussa kohdassa, miksi juuri hänet on mielestänne valittava. Mikäli haluatte, voitte erillisellä liitteellä selostaa kantaanne pitemmältikin. Sen jälkeen oma nimenne sille varattuun kohtaan ja kuponki postiin. Osoite on: Hymylehti, Puutarhakatu 16, Tampere. Kuoreen tunnus: POLIISI.

Teillä on runsaasti aikaa, sillä vastausten on oltava toimituksessa kuluvan vuoden lokakuun loppuun mennessä. Tuloksen julkaisemme joulukuun numerossamme. Pitäkää siis silmänne auki ja löytäkää VUODEN POLIISI!

PALKINNOT

Kaikkien kilpailuun osallistuneiden kesken arvotaan 2 viikon matka Tunisiaan Afrikkaan, 2 Eva-automatic ompelukonetta sekä 100 kappaletta lehtipareja, joihin kuuluu voittajan valinnan mukaan kahden kustantamamme aikakauslehden vuosikerta. □

ÄÄNESTYSKUPONKI

Suosikkipoliisini on

(nimi)

(kotipaikkakunta)

Nimeni:

Osoitteeni:

Perustelut (käyttäkää tarvittaessa erillistä liitettä):

Lähettäkää vastaukset suljetussa kirjekuoressa osoitteella Hymylehti, Puutarhakatu 16, Tampere. Kuoreen tunnus "POLIISI". Vastausten on oltava toimituksessa 31. 10. 1970 mennessä.

Hattulan nimismies:

RYYSYRANNAN ULOSMITTAUS ON ALKANUT!

Irwinin konkurssista on huhuttu ja kohuttu, mutta soitto Hattulan nimismiehelle riitti. Vastauksena kylmää asiaa: Ensimmäiseksi on määrätty ulosmitattavaksi 11 000 markan suuruinen verorästierä . . .

Koko vyyhti sai alkunsa siitä, että Mainos-Musiikin kirjanpito luovutettiin erehdyksessä veroviranomaisille. Palkkiokuitteihin oli reippaasti ja pelleillen lisätty myös 'pimeät rahat'. Kuiteissa saattoi lukea, että "500 markkaa pistetään pimeään", "300 markkaa pistetään piirongin laatikkoon", joten koko pimeys oli viranomaisten tarkasteltavissa.

Vuorossa oli ketjureaktio. Kaikki maaseudun tanssijärjestäjät, jotka olivat olleet mukana järjestämässä pimeää tuohta sukkaan saivat automaattisesti myös veromätkäytyksiä. Näin ollen ymmärtää sen, miksi he eivät enää halunneet keikkapaikoilleen Ryysyrannan isäntää.

Veroherrat ja muut velkojat olivat kuitenkin pahan pähkinän edessä. Irwin on aina ollut erittäin älykäs, hänen kansanomaisuutensa taakse kätkeytyy maailman turuilla kovan opin saanut kaveri. Oli olemassa valmiiksi laadittuja suunnitelmia talon säilyttämisen varalle. Sanottiin, että talohan on Irwinin äidin, joten siihen ei voida koskea. Velkojat, valtio mukaan luettuna, törmäisivät vain velkaiseen Mainos-Musiikkiin.

Irwinin luultiin selviävän. Kettu ei menisi ansaan. Onhan Irwinin talon kohtalo jaksanut kiinnostaa Suomen kansaa kaikissa kolpakkokeskusteluissa pitkin talvea.

Nyt on kuitenkin talon ulosmittaus tosiasia. Veroista aloitetaan ja muita riittää jonossa. Irwin taistelee kuitenkin hänelle ominaisella sisukkuudella loppuun asti. Hän jätti välittömästi valituksen ulosmittauksesta lääninhallitukseen.

Tämä tietää sitä, että taistelussa Ryysyrannasta Irwin saa ainakin lisäaikaa, vaikka valitus ei menisikään läpi. Tätä vaihtoehtoa pidetään epätodennäköisenä. Ovathan veroherrat tunnettuja siitä, että he seuraavat perässä vaikka maapallon toiseen ääreen.

Lisäksi on puhuttu, että Irwin on käynyt ulkomailla. Jossakin Sveitsissä päin tallettamassa viime kesän palkkionsa sikäläiseen pankkiin. Huhut ovat kuitenkin vain huhuja eikä niistä ole mitään näyttöä, mikä hyödyttäisi Irwinin velkojia. Yhtä hyvin hän on voinut käydä vain lomailemassa. Yksi asia on kuitenkin varma: Irwin on harkinnut muuttoa Suomesta. Hän on jopa maininnut tästä eräälle läheiselle ystävälleen.

Finn-levyn tiedotuspäällikkö Erkki P ä l l i kertoi, että Irwiniltä mahdollisesti tulee uusi LP-levy, jonka julkaisemispäivämäärä ei ole vielä päätetty.

Mitä sitten Irwin itse on tehnyt viime aikoina. Hän on keilannut, levännyt ja tietysti miettinyt uusia ideoita. Eikä Irwin suinkaan ole mikään kova, raaka ja tunteeton huijari. Hän on pohjimmiltaan taiteilijaluonne, lahjakas sellainen. Juuri tästä ymmärrettävästä masentumisesta johtuen ei ole kuultu uusia Irwin-levyjä.

Yksi mahdollisuus on myöskin se, että levyjen tulot veisi valtio, joten ei ole mitään järkeä levyttää tässä tilanteessa.

Tämä tuntuu kuitenkin epätodennäköiseltä. Kyllä Irwinissä niin paljon on taiteilijaa, että hän laulaa levyn joka tilanteessa. Sitä paitsi konkurssissa on kysymys niin suurista summista, että jotkut levytulot ovat naurettavana rikkana rokassa.

Mitä tulee tapahtumaan Irwinille? Tähän kysymykseen ei tällä hetkellä pysty vastaamaan kukaan. Ei edes Irwin itse. Seuraava vastausvuoro on lääninhallituksella, jonka vastausta ei voi tulkita kahdella tavalla. Ulosmitataan tai ei ulosmitata? Ulosmitataan.

Monet pahat kielet sanovat nyt, että kyllähän se arvattiin, ettei se siellä minkkituolillaan kauan kekkuloi. Vasara alkaa paukkua ja Irwin joutuu muuttamaan paikkaan, joka muistuttaa enemmän alkuperäistä Ryysyrantaa.

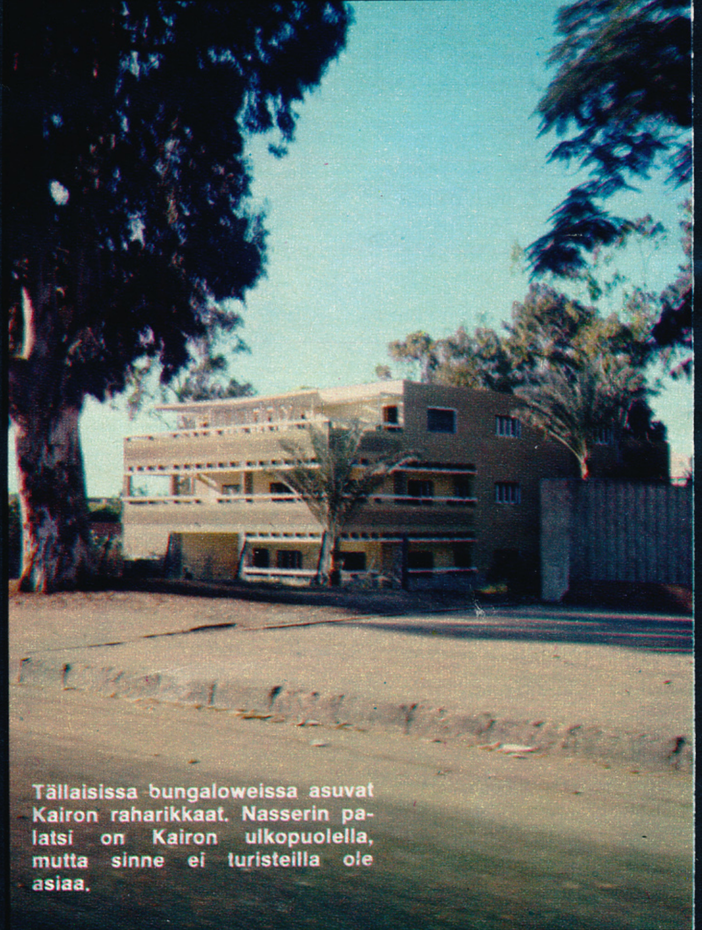
Vaikka talot menisivät ja Irwin joutuisi puille paljaille, on varma että hän ei ole vielä sanonut viimeistä sanaansa. Tällä hetkellä radion lista on niin kuivahtanut, että kaljoittelun ystävät kohta suorastaan vaativat retkulaulun mestarin paluuta. Antti Hammarberg eli Irwin on vielä liian nuori muistelmien aiheeksi. □

Näkymä pyramideille johtavalta kaduita. Keskikaupungilla liikenne on sata kertaa vilkkaampaa, kuten tekstistä käy selville.

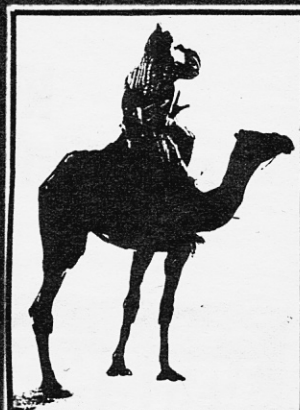

Hotelli Atlas, jonka 7:nnessä kerroksessa kirjoittaja majaili, kuuluu luxus-luokkaan. Silti se on suhteellisen halpa: noin 20 Smk vuorokaudelta.

Tällaisissa bungaloweissa asuvat Kairon raharikkaat. Nasserin palatsi on Kairon ulkopuolella, mutta sinne ei turisteilla ole asiaa.

HYVÄSTI ADEN HYVÄSTI KAIRO HYVÄSTI YVONNE

HYMYLEHTI ITÄISILLÄ MAILLA osa 4

Kirjoittajan retkeilyt itäisillä mailla on nyt sitten retkeilty. Tässä kuitenkin vielä lyhyt kuvaus Kairosta — — hitunen tilapäisen rakkauden romantiikkaakin.

Veikko Ennala on muuten sitä mieltä, että matkatoimistot voisivat hyvin ryhtyä puuhaamaan suuria seuramatkoja Kairoon. Se ei ole vielä turismin pilaama siinä määrin kuin jokin Las Palmas.

Teksti ja kuvat: VEIKKO ENNALA

Aika hassua, mutta nyt Kairossa oloani muistellessani tulee mieleeni muuan minkä lie leipurinliikkeen tsupparikin. Hän ajoi vanhalla polkupyörällä tavattoman lujaa vauhtia pidellen molemmin käsin ohjaustangosta. Mutta hänen päänsä päällä keinui suuren suuri pullavati täynnä pikkuisia kakkuja.

Poika väisteli autoja ja aaseja ja jalankulkijoita ja hänen jalkansa pyörittivät polkusimia niin vinhasti että niitä liikkeessään tuskin erotti. Mutta pullavati, hyvä isä kumminkin, se pysyi vakaana tasapainossa ikään kuin se olisi ollut liimattu pojan päälakeen. Olen ikäni kunnioittanut ihmisiä, jotka kehittyvät alallaan mestareiksi. Mutta että minun pitää vanhoilla päivilläni vielä ihastella pullavati-virtuoosiakin, sitä en olisi tätä ennen uskonut.

Suomeen palattuani vaivasin aivojani kauan aikaa tuumiessani, miksi Helsingin liikenne vaikutti niin merkillisen aavemaiselta. Oli kuin olisi katsellut mykkää elokuvaa.

Arvoitus ratkesi aikanaan: meillähän on ns. hiljainen liikenne, äänimerkkien käyttö on kielletty joitakin erikoistilanteita lukuun ottamatta. Mutta Kairossa kaikki autot soittivat lakkaamatta torviaan, eikä tämä kakofonia laantunut sanottavasti edes yönkään ajaksi. Ja minkä laantui, nämä kuolleet kohdat täytti minareeteista kovaäänisten välityksellä kuuluva hoilaava messu. Kairo on äänten kaupunki; edes hotellin baarin viileydessä ei ollut rauhaa. Siellä vingutti levysoitin tuota kummallista itämaista musiikkia, jossa länsimaisen ihmisen korvin kuullen ei ole edes melodiaa, se on kuin itkua ja valitusta.

Helsingin ruuhka-aikoja päivitellään. Kuitenkin jokin Mannerheimintie on hiljainen kyläraitti Kairon keskustan katuihin verrattuna. Niillä kiitää katkeamattomina jonoina neljä ja viisikin autoa rinnakkain vaihtaen kaistaa, kuten minusta tuntui, kuljettajain päähänpistojen ja oikkujen mukaan. Ja merkinantotorvet soivat.

Eräänä ns. vaikeahkona aamuna keräsin rohkeutta varmastikin kymmenen minuuttia ennen kuin uskalsin ylittää kadun. Ollessani jo pelastumaisillani vastapäiselle jalkakäytävälle sain kuitenkin vielä pienen muistutuksen siitä, että olin vain 5 miljoonan asukkaan kaupunkiin eksynyt maalaispoika suomalaisesta korpikylästä: aasin vetämien kärryjen aisan pää töytäisi kylkeeni niin että olin lentää kumoon.

Viikon aikana näin tässä kaaosmaisessa liikenteessä vain yhden ainoan vähäpätöisen kolarin: henkilöauto raapaisi toista henkilöautoa. Mutta sitäpä seurasi merkillinen näytelmä. Molempien vaunujen kuljettajat nousivat kadulle ja kohottaen yhteen liitetyt kätensä ja katseensa kohti taivasta he huusivat suureen ääneen kuin kaksi mielipuolta.

Arvatenkin he kutsuivat Allahia todistamaan omaa viattomuuttaan. Ja molem-

KÄÄNNÄ

TAKSINKULJETTAJA KAIROSSA: — FARUK OLI SUURI SIKA

pien silmistä virtasivat kyyneleet vuolaina. En havainnut Allahin saapuvan puolustamaan kumpaakaan ja niinpä he aikansa ulistuaan ajoivat molemmat tiehensä ja muukin liikenne jatkui niin kuin ennenkin.

Jos oli Kairon keskustassa hohtoa, kauas ei tarvinnut edetä tavatakseen äärimmäistä surkeutta. Erityisesti on muistiini jäänyt kaksi näkymää, enpä osaa sanoa miksi juuri nämä: pieni silmäpuoli, luurangoksi laihtunut kissanpoikanen, joka naukui käheällä äänellä nälkäänsä. Se seuraili minua monien satojen metrien matkan ja minusta tuntui kuin se olisi toivonut saavansa matkustaa kanssani Suomeen. Vielä nytkin olen näkevinäni sen ainoan silmän tuskaisen katseen ja tunnen itseni pettäjäksi.

Myöskään en saata unohtaa erästä vanhaa arabinaista, joka penkoi suurta rakentamattomalle tontille ajettua jätteiden vuorta. Mitä kaikkea saastaa se mahtoi sisältääkään, joka tapauksessa vanhus tuntui löytävän joukosta kaikenmoista käyttökelpoista tavaraa: pahvinpalasen, nenäliinan kokoisen likaisen kangasrievun, auttamattomasti loppuun kulutetun kenkäparin, peltitölkin ja erikoisesti häntä ilahdutti puoliksi syöty minulle tuntematon hedelmä; miten kunnioittavin hampain hän sitä siinä kyyryasennossa mutustelikaan. Kouraisin vaistomaisesti taskujani ja vasta sitten muistin, että rahalähetys kotimaasta ei ollut vieläkään tullut. Me kaksi köyhää ja yksinäistä . . .

Hotelliin palattuani tein ikävän havainnon: lukulasini, pari kuukautta sitten hankitut, olivat tipotiessään. Nyt olin täysin avuton; herra jumala, en kykenisi täyttämään edes maastalähtökorttia. Kylläpä ihmistä kuritetaan ennen kuin hän hioutuu kuntoon.

Erehdyn pysähtymään parin sekunnin ajaksi kulta- ja jalokiviliikkeen näyteikkunan eteen. Ulos ryntää kiireesti liikkeen omistaja, harmaantunut kairolainen liikemies. Hän tarttuu käspuoleeni ja raastaa minut väkivalloin sisälle.

Ei ei, herra, hän sanoo englanniksi, ei ole pakko ostaa mitään. Itse asiassa hän ei möisikään mitään, kaikki hänen tavaransa ovat hänelle liian rakkaita jotta hän voisi niistä luopua. Ihan ilmaiseksi hän tahtoo näyttää minulle muutamia korujaan.

Tiedän entuudestaan, miten itämailla businesta tehdään. Mistään ilmaisista näyttelyistä ei koskaan ole kysymys vaan kaupanteosta, josta on vuosituhansien kuluessa kehittynyt taidemuoto. Voi sitä tyhmyriä, joka tinkimättä maksaa mistä tahansa ostamastaan esineestä pyydetyn hinnan, hän saa osakseen koko orientille ominaisen äänettömän halveksunnan.

Ukko on rikas kuin Kroisos, sillä mikä silmiin koskeva kullan ja jalokivien kimallus hänen vitriiniensä sisällä onkaan: sormuksia, koruja, otsaripoja, rannekkeita, irrallisia rubiineja.

Kauppias puhua pajattaa niin etten ole saada suun vuoroa: niin yli kaiken hän rakastaa englantilaisia, että, joskin sydän verta vuotaen, hän tahtoo lahjoittaa minulle kultaisen ihanalla jalokivellä varustetun kantasormuksen. Kahdellatoista punnalla hän sen lahjoittaa. Mitä? Että olenkin suomalainen? Ylistetty olkoon Allah! Jos kerran olen suomalainen, heti paikalla hän tahtoo korottaa lahjoituksensa arvoa. Suomalaiselle hän lahjoittaa kaksi sitä vertaa mitä englantilaiselle. Vain kurjat kymmenen puntaa ja sormus on minun.

Levitän käsiäni ja sanon täysin ymmärtäväni hänen lahjoituksensa arvon ja merkityksen ja kunnioitan sitä. Mutta olen vain köyhä turis-

ti, en omista kymmentä puntaa enkä niin ollen voi ottaa lahjoitusta vastaan. Sormus on ihana, sanon, ja minunkin sydämeni vuotaa verta kun en voi ottaa sitä.

Aivan välttämättä minun on pantava silmääni hänen luuppinsa ja tarkistettava, että sormuksessa on aidon jalon kullan merkit. No, mitä nyt sanon? Eikö sormus ole aito, eikö se ole todellista kultaa? Ja mitä kiveen tulee, se on Allahin nimeen aleksandriitti. Päinvänvalossa se on vihreä ja keinovalossa se on punainen.

Lupaan antaa sormuksesta yhden punnan osoittaakseni, miten suuresti hänen ystävällisyyttään ja lahjoitustaan kunnioitan.

Ukko nostaa kätensä ylös ja huutaa Allahille, miten aion viedä leivän hänen lastensa lasten suusta. Mutta, koska kerran olen ruotsalainen, hän tahtoo lahjoittaa sormuksen yhdeksällä punnalla. Se tosin merkitsee hänen perikatoaan mutta . . .

Olkoon menneeksi, minä sanon, koska sormus on ihana ja aleksandriitti aito, korotan tarjoukseni kahteen puntaan. Mutta ei shillingiäkään enempää, koska minulla ei ole shillingiäkään enempää.

Kauppias purskahtaa itkuun, aitoon itkuun ja hän panee sormuksensa takaisin vitriinin lasikannen alle. Ja minä puolestani toivotan hänelle kaikenpuolista hyvää ja menen ovelle.

Mutta silloinpa ukko karkaa perääni. Hän tarttuu käsiini ja sanoo niin paljon rakastavansa tanskalaisia, että loppujen lopuksi hän lahjoittaa sormuksen kahdeksalla punnalla.

Sormus pannaan vitriiniin ja otetaan pois vitriinistä parikymmentä kertaa ja parikymmentä kertaa minä menen ovelle tullakseni kiskotuksi takaisin sisälle. Tunnin toista kestää titaanien ottelu ja loppujen lopuksi otan lahjoituksen vastaan 5 punnalla, koska minua saksalaisena rakastetaan niin paljon.

Myöhemmin kotimaassa muuan asiantuntija sanoo sormukseni olevan huomattavasti meillä kaupiteltavaa kultaa parempaa ja kiven todellakin olevan aleksandriitti. 5 puntaa (n. 50 Smk) on meidän oloissamme tästä sormuksesta mitätön hinta.

Tätä nimenomaista kantasormusta minulla ei tätä kirjoittaessani enää kylläkään ole. Firmani pikkujoulujuhlista kotiin kompuroidessani lahjoitin sen suuren ja palavan rakkauteni osoituksena eräälle vastaani tulleelle naiselle. En mitenkään muista minkä näköinen olette, mutta nyt tiedätte ainakin sormuksen alkuhistorian, jumala teitä hyvästi siunatkoon, lapsukainen, ken lienettekin.

Vaikka olen Adenissa päivettynyt ja parroittunut niin että kuvittelen hyvinkin käyväni aidosta arabista, havaitaan muukalaisuuteni kaikkialla. Päät kääntyvät katsomaan ja usein kuulen äännähdyksiä, jotka kuulostavat tällaisilta:

— Tsuk tsuk tsuk tsuk.

Joskaan ne eivät liene varsinaisen ihastuksen ilmaisuja ainakaan ne eivät ole vihastuksen. Milloin ikinä tarvitsen apua, saan sitä. Käsipuolesta pitäen minut luotsataan hotelliini vähintäinkin kolme kertaa päivässä kun olen joutunut eksyksiin. Sillä kummallinen on hotelli Atlaksen sijainti ja muoto. Lähesty sitä lännestä ja et mitenkään sitä tunne jos tähän asti olet lähestynyt sitä idästä päin.

Liikuttavia ystävällisyyden eleitä kaikkialla. Istun pienen surkean kahvilan pöytään ja pyydän olutta, mieluimmin aitoa egyptiläistä Stellaa, please. Se kiidätetään pöytään salamana. Ja samaan aikaan kun jalkaini alle ripotellaan uutta tuoretta sahanpurua, pyyhkielee ja huuruttelee toinen repaleiseen nuttuun pukeutunut tarjoilija juomalasiani sellaisella silmiin pistävällä huolella, että varmasti huomaan olevani arvostettu asiakas.

Lähtiessäni ostan pienen pullon egyptiläistä brandyä. Se kiedotaan huomaavaisesti paperiin, joka näyttää olevan puolikas Al Ahramin sivua (kairolainen päivälehti). Mutta silloin juoksee kahvilan omistaja paikalle. Hänen nähdäkseen Al Ahramin sivu ei ole kyllin siisti ja niin brandy-pulloni paketoidaan toistamiseen, nyt puhtaammin ja kukaties tuoreemmankin Al Ahramin sivuun. Osaan antaa tälle tahdikkuudelle sen arvon joka sille kuuluu. Olenhan maassa, jossa paperi on kallista arvokasta tavaraa, se laivataan korkein kustannuksin etäisestä valtakunnasta nimeltä Finnland.

Kairo on ehdottomasti länsimaistuneempi kaupunki kuin Aden ja vain laitaosissa näen joskus jonkun hunnutetun arabittaren. Mutta cityssä kävelevät naiset muodikkaina eikä heitä ujostuta katsoa. ulkomaalaista miestä silmiin eikä heistä ole synti suoda tälle pientä sanattoman lupauksen sävyttämää hymyä.

Ja milloin vastaani saapuu ilmeinen äiti-tytär -pari, katsoo tyttö kohti varkain äidiltään ja äiti varkain tytöltään. Ihmeellinen on toden totta muukalaisuuden viehätys ja sanomattoman masentavaa on ollut jälleen palata kotiin kokemaan oma mitätön tavanomaisuutensa.

Kysyn taksinkuljettajalta, joka ajaa minut kaupungin ulkopuolelle Gizaan, pyramideille, mitä mieltä hän on kuningas Faruk-vainajasta.

Hän irroittaa toisen kätensä ohjauspyörästä, puristaa se nyrkkiin ja heristelee sitä minulle. Faruk oli suuri sika, hän huutaa kiukusta tulipunaisena. Suuri suuri irstas sika. Ja hän kertoo, kuinka Faruk söi viisi ylellistä ateriaa päivässä ja nai neljää eri naista vuorokaudessa, ei kuitenkaan koskaan ketään kahdesti. Veroilla hän ryösti köyhät fellahit typötyhjiksi ja talletti rahat omalle tililleen Sveitsin pankkeihin. Syöminen, juominen ja naiminen, siinä oli Farukin elämän sisältö. Hallitustoimiin hänen aikansa ei koskaan riittänyt. Hänen pornografisten kuviensa kokoelma oli ennen näkemätön. Ei ollut olemassa pahetta, jota Faruk ei olisi harjoittanut. Hän makasi alastomana divaanilla viinipikari kädessään samaan aikaan kuin kaksi naista hyväili häntä ja taustalla soitteli kokonainen orkesteri vuoroin itämaisia vuoroin länsimaisia säveliä. Lopulta kansan mitta oli täynnä ja niin oli armeijankin mitta. Faruk syöstiin vallasta ja ajettiin maanpakoon, tuli Naiguib ja sitten Nasser . . .

Hän ryhtyy ylistämään Nasseria ja kertoo koko kansan rakastavan tätä komeata miestä ja seisovan hänen takanaan. Nasser on suuri valtiomies ja sotasankari, hän sanoo.

Kaikkina niinä öinä, jotka olen hotelli Atlaksessa asunut, olen kuullut etäistä tykinjylinää. Suezilla taistellaan. Vihanpito Israelin ja Egyptin kesken on jatkunut vuosikausia. Aikansa uhkailtuaan, miten hän on hävittävä Israelin kävi Nasser muutama vuosi sitten hyökkäykseen, mutta viidessä päivässä Egyptin panssari- ja ilmavoimat kokivat murskaavan tappion. Mieleni tekee kysyä taksimieheltä, tässäkö Nasserin sotasankaruus ilmeni, mutta en rohkene. Lisäksi on hyvä muistaa, kuinka oman maani valtiomiehet aikoinaan loivat Suur-Suomea ja mikä oli seuraus.

Myöskään en tohdi kysyä, näkyykö Nasserin valtiomiestaito siinä seikassa, että hän sulki Suezin kanavan joka oli Egyptille fantastinen tulolähde. Nykyisin Nasser kiristää muita Arabimaita maksamaan yhteisvastuullisesti Egyptille sen menettämät kanavatulot, näin on minulle Etelä-Jemenissä kerrottu. Mutta mitä minulle kuuluu Suezin kanavakaan, onhan omassakin maassani kanava, mahtava ja kaunis mutta hyödytön.

Kenen muistomerkki Saimaan kanava on, sitä en tiedä, mutta Kheopsin pyramidin rakennutti omaksi muistomerkikseen n. vuonna 2520 ennen Kristusta Egyptin 4. dynastian mahtavin faarao Kheops. Pyramidin järkyttävästä koosta pääsee käsitykseen vasta sen juurella. Aina 147 metrin korkeuteen kohoaa sen laki ja sen jokainen sivu on 213 metriä pitkä. Kivilohkareet, joista se on koottu, ovat parin metrin levyisiä ja korkuisia ja aikoinaan, ennen kuin sää ne rapauttaen turmeli, liittyivät ne toisiinsa niin tiukasti, ettei ollut mahdollisuutta tunkea silmäneulaakaan niiden lomaan. Pintaa peittivät sileiksi hiotut kalkkikivilaatat niin että koko pyramidi on joskus hohtanut keskellä autiota hiekkaerämaata vitivalkoisena kimaltaen. Ja pyramidin keskellä, pikku holvissaan, makasi faarao Kheops itse balsamoituna aarteittensa ympäröimänä. Mutta sitten tulivat ryöstäjät . . .

KÄÄNNÄ

INTERPLAN

m/s Apollon miehistö valmiina palvelukseenne ...vapusta alkaen

Vappuna Apollo kulkee reitillä Naantali–Maarianhamina–Kapellskär. Ensimmäinen Vikinglinjan uusista autolautoista. Meillä on syytä hymyyn, sillä voimme luvata Teille paljon hauskaa: baarit, ravintolat, tanssisalongit, itsepalvelumyymälät, leikkihuoneet lapsille...

Lähtekää Ruotsiin lomalle, sukuloimaan, huvimatkalle tai tulkaa vain kokeilemaan Vikinglinjan uusia autolauttoja. Matka maksaa toukokuun loppuun saakka vain 8 mk aikuisilta, alle 12-vuotiaat ilmaiseksi, auto koosta riippumatta 24 mk. Ehditte kokea kaikki merimatkan hauskat puolet. Merihintaan. Sopivanpituisella 8 tunnin laivamatkalla. Päivällä tai yöllä. Lähdemme kello 10, aamulla ja illalla. Naantalista ja Kapellskäristä.

VIKINGLINJA

Viihtyisä linja

Helsinki 10, Mikonkatu 1, puh. 90 / 11 122

KHEOPSIN PYRAMIDI ON MUISTOMERKKI, MUTTA NIIN ON SAIMAAN KANAVAKIN

Kivet louhittiin jostakin etelä-Egyptistä ja uitettiin Niiliä pitkin lotjilla Gizaan satojen kilometrien matka. Telien varassa lohkareet siirrettiin Niilin rannasta sille paikalle, jonka Kheops oli hyväksi nähnyt monumenttinsa rakennuttaa. Erämaan paahtavan auringon alla hikosi 100 000 miestä, ruoskat viuhuivat päällysmiesten huutojen kaikuessa ja toisaalla suorittivat sen ajan insinöörit mittauksiaan.

Pyramidi on arvoitus vielä tänä päivänä. Vaikka kompassi keksittiin Kiinassa vasta parituhatta vuotta myöhemmin, kulkevat Kheopsin pyramidin sivut tarkalleen itä—länsi ja etelä—pohjoinen suunnassa. Millaisia olivat ne taljat ja vivut, joilla kuutioiksi hiotut vuorenjärkäleet kyettiin nostamaan yhä ylemmäs ja ylemmäs? Ei tunnu mahdottomalta uskoa sitä väitettä, että kerran egyptiläiset kykenivät kumoamaan gravitaation lain, mutta taito meni maan rakoon taitajiensa mukana ja niinpä ihmiskunta on jälleen painovoiman kahlitsema.

Nuku hyvin, faarao Kheops, Auringonjumalan poika. Lähes viisituhatta vuotta on hautasi uhmannut erämaan tuulta, öiden kylmyyttä ja päivien hellettä. Ja viisituhatta kertaa viisituhatta vuotta se on vielä sitä uhmaava. Kaikista ihmiskäden luomuksista on sinun muistomerkkisi suurin ja kestävin, se ei ole vain yksi vanhan ajan seitsemästä ihmeestä, se on yksi kaikkien aikojen ihmeistä.

Kairossa yöt ovat koleita ja toisinaan katsellessani iltaisin hotellihuoneeni ikkunasta näen katuvierellä nuo-

JATKUU SIVULLA 65

EPÄSUOSITUIN SUOMALAINEN

"EPÄ" OLI HYVÄ VAALIVALTTI

Tällaista siis on politiikka ja politiikan teko Suomessa 1970.

Samaan aikaan kun kansankiihottaja Vennamo voittaa ylivoimaisesti — ja jo toisen kerran peräkkäin — suurlehden järjestämän kilpailun EPÄSUOSITUIMMAN SUOMALAISEN kyseenalaisesta tittelistä, hänen vetämänsä purnauspuolue korjaa fantastisen vaalivoiton eduskuntavaaleissa.

Veikko Vennamon mahtava menestys suomalaisessa politiikassa pohjaa paljon mm. siihen, että vanhat puolueemme eivät ole suhtautuneet kyllin vakavasti tähän tyytymättömyydestä sikiävään suuriääniseen minipuolueeseen.

Jos keskusta, kokoomus ja sosialidemokraatit yhä jatkavat hohottavaa ja mitätöivää suhtautumistaan Vennamoon ja sitä tietä hänen äänestäjiinsä, tullineuvos tulee jatkamaan voittojensa sarjaa.

Sillä mikä on alemmuudentunteen ja katkeruuden tuleen parempi palkeenpuhallus kuin väheksyvä ivanauru?

Sen sijaan tuloksia vaativa asialinja, jota Vennamo itse on käyttänyt propagandafraasinaan, on hänen vaarallisin vastustajansa.

JUHA NUMMINEN

TÄÄ AJOJAHTIAKO OIS KUN VEIKKO JÄLLEEN VOITON KORJAS POIS

Koonnut: TIMO SUOSTE

Vaatimattomuus on kuva Veikon suuren,
ajattelijan, pelastajan, puhuvan kun kuulen,
siks' tään maaseudun miehen turvaan vaivun,
eessä mahtavan uroon, selväsanaisen,
utopiaan taivun.
Haaveet niin kauniit toteutuvan sois,
työttömyys, nälkä, kun otettais kansalta pois,
eläkkeelle kansa koko Suomen maan,
jätettäisiin kaikki huolet tuonnempaan.
Vaan kestäiskö puitteet kansalliset menoa tätä,
ettei historian tarvis todeta: Suomi oli
MUNA MÄTÄ.
(Wete Myllymaa, Hämeenlinna)

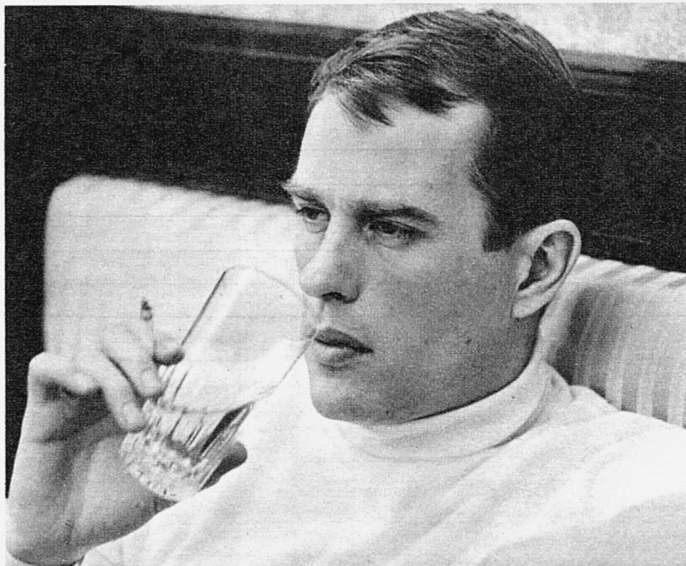
EPÄSUOSITUIN SUOMALAINEN on Hymylehden järjestämissä yleisökilpailuissa valittu nyt kolmannen kerran. Vastausten määrä — runsaat 125 000 — on yllättävän suuri siihen nähden, että vastausaika jäi toimituksellisen virheen vuoksi aivan liian lyhyeksi. Ilmeisesti maalisvaalit ja houkutteleva pääpalkintomme — MATKA MINNE TAHANSA — panivat hitaiksi haukutut suomalaiset toimimaan tavallista rivakammin.

Maaseudun puolueen jäsenistölle lähetetyssä monisteessa kehotettiin muutama viikko sitten kaikkia kilpailuumme osallistuvia äänestämään epäsuosituimmaksi suomalaiseksi pääministeri Mauno Koivistoa. Lienevätkö kehotukset kaikuneet kuuroille korville, kun pääministerin äänimäärä putosi melkein puoleen viimevuotisesta? Voittajaksi selviytyi toisen kerran peräkkäin kansanedustaja Veikko Vennamo, mutta hänenkin ääniharavansa oli tuntuvasti harventunut edellisestä kerrasta. Eipä silti, kunnioitettavaa 22 137 kansalaisenkin hampaisiin joutuminen on.

Viime vuoden kärkikymmeniköstä on pudonnut pois vain kaksi, mutta he sitäkin perusteellisemmin. Irwin Goodmania ja Anita Hirvosta ei löydy edes viidenkymmenen parhaan joukosta. Näinkö katoavaa on

KÄÄNNÄ

2. Aarre Simonen

3. Jörn Donner

EPÄSUOSITUIN SUOMALAINEN

popparien maine ja kunnia? Uusia listamiehiä ovat kolmanneksi sijoittunut Jörn Donner (viime vuonna 21.) ja yhdeksänneksi parantanut ulkoministeri Ahti Karjalainen (16.). Todellisena mustana hevosena laukkasi maaliin kuitenkin oikeusministeri Aarre Simonen, joka jäi voittajasta vain kaulanmitan. Ministerinleike taitaisi muuten tehdä tässä kymmenen herran seurassa hyvin kauppansa.

Lämpimään etelään halajaa monen mieli

Pääpalkintomme luonteesta johtuen pyysimme matkakohteen lisäksi myös lyhyttä perustelua siitä, miksi asianomainen haluaa matkustaa juuri valitsemaansa maailmankolkkaan, olipa se sitten missä tahansa. Moni perusteli valintaansa sillä ettei ole ennen käynyt siellä tai ettei omilla varoillaan sinne koskaan pysty matkustamaan. Sangen useilla oli halu päästä sukulaisiaan tapaamaan. Presidentti Kekkosen jalanjälkiä olisi myös moni halunnut lähteä etsimään Bahama-saarilta, ja muutenkin tuntui lämmin etelä kiehtovan valtaosaa vastaajista. Havaiji, Mallorca, Kanarian saaret ja Espanja yleensä olivat ehkä suosituimmat kohteet.

Mustanmeren kylpyläkaupungit, Japani, Neuvostoliitto ja Ruotsi esiintyivät monessa vastauksessa, mutta ihmeteltävää oli, kuinka useat pitivät kotimaata parhaana lomailupaikkana. Maailmanympärimatkaajia löytyi luonnollisesti muutamia heitäkin. Eräs naishenkilö olisi voittaessaan halunnut kaikkein mieluimmin kilon oikein hyvää kahvia!

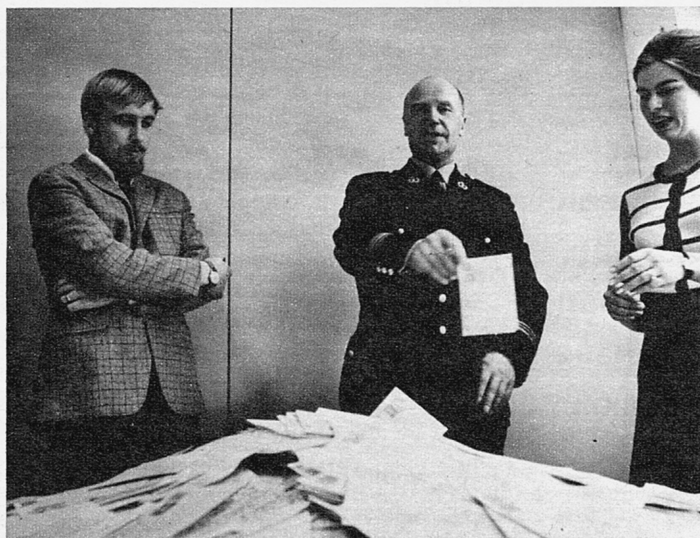
Muuan vastaajista halusi heittää vain hyvät herjat: "en välitä mistään palkinnoista" ja joku janoinen olisi tyytynyt pääsemään Pispalan Pulteriin kaljalle. Erityisen suuresti ei tuntunut onnettaren suosioon luottavan sekään henkilö, jonka matkakohde oli WC, perusteluna: hätä!

"Vaahtosuinen kansanvillitsijä"

1. VEIKKO VENNAMO
(22 137 ääntä)
Tuskin kukaan poliitikko on maassamme viime vuosien aikana saanut sellaista haukkumisten ryöppyä päälleen kuin Veikko Vennamo. Yh-

KÄÄNNÄ

VOITTAJA HALUSI RUOTSISTA SUOMEEN

"Epäsuosituin suomalainen 1969" -kilpailun palkintojen arvonnan suoritti 12. 3. 1970 komisario Ruuno Silekoski. Arvonnassa olivat läsnä toimituspäällikkö Hannu Rahkonen, toimittaja Timo Suoste, toimituksen sihteeri Maija Honkasuo sekä valokuvaaja Reino Kaivola. Palkinnot osuivat seuraaville henkilöille:

MATKA MINNE TAHANSA

**Sisko Kreku,
Pajala 742 A,
97040 Pajala, Ruotsi**

Sisko Kreku toivoi vastauksessaan pääsevänsä tutustumaan Yyteriin sekä tapaamaan sukulaisiaan Tampereelle ja Poriin. Sen lisäksi hän halusi tehdä laivamatkan Näsijärveä pitkin Virroille. Voi, voi! Vaikka maailman ympäri olisi voinut päästä!

KIRJAPAKETIT

Martta Artokari, Harjuntie 3, Voikkaa, Ragnar Lieska, Puistokatu 15 Kuopio, T. M. Rauhala, Inha pt, Irja Lapinlammi, Sinsenveien 53, Oslo 5, Norja, Sirkka-Liisa Lindroos, Kivihaantie 38 B 9, Helsinki 31, Erkki Koskinen, Haapamäki kp 2, Aulis Parviainen, Vesamäki, Vesanto, Elina Talsi, Aleksanterinkatu 30, Lahti ja Hannu Höijer, Linnatie, Vaajakoski. Parhaat onnittelumme voittajille!

mv

Päästäkää itsenne irti!

Kiristävistä kauluksista ja virallisista virkailmeistä. Ja siitä hassusta luulosta, ettei täysi-ikäisen sovi juoksennella pitkin metsiä ja mäkiä ja kiivetä välillä vaikka puuhun. Hankkikaa yllenne uusi hyvännäköinen FINNCREPE 'HELANCA' verryttelypuku ja sanokaa samantien irti "virkavelvollisuudet". — Mutta tuosta kivannäköisestä seuralaisestanne pitäkää toki kiinni!

Pukujen valmistajat:
Oy Terinit Ab,
valkoinen miesten puku
Kaitilan Kutomo Oy,
naisten keltainen haalari

Vaatikaa tämä laadun tunnus

Näihin tuotteisiin käytetty lanka on kiharrettu Nylsuisse-peruslangasta. R = rekisteröity tavaramerkki, Heberlein & Co. AG, Wattwil, Sveitsi, myöntää 'Helanca'-tavaramerkin käyttöoikeuden ainoastaan antamiensa valmistusohjeiden mukaan tehdylle kreppilangalle ja tuotteille, jotka täyttävät jatkuvan laaduntarkkailun vaatimukset.

EPÄSUOSITUIN SUOMALAINEN

deksän vastaajaa kymmenestä väittää hänen tietoisesti lupaavan mahdottomia ja muuttaneen niin eduskunnan kuin poliittiset tv-keskustelutkin huutokauppatilaisuuksiksi. Joka kymmenes luettelee perustelussaan litanian suomenkielen pahimpia törkeyksiä.

— Parjaa aina toisia ja on muka köyhien asialla, vaikka itse tienaa 9 000 mk kuukaudessa epämääräisellä tavalla (Esko Suhonen Kotka)

— Mistä sinä jätkä otat ne rahat, joita lupaat? Keksi ensin tulot vaalivaltiksesi (Hanna Valkonen Varpaisjärvi)

— Ihan hassu höpisijä. Hyvä ettei olis kurkussa peräpukamia, niin on teksti vahvaa (Maija Salonen Suolahti)

— Maailman ainoa nenästävetoon opetettu lipeäkala (Seppo Simonen Vesanto)

— Suosittelen hänelle lämpimästi mielentilatutkimusta, mutta ei yhteiskunnan varoilla (Eino Korhonen Mänttä)

— Huippuunsa kehitetyn kaksoismoraalin ansiosta Suomen poliittisen elämän tri Jekyll ja mr Hyde (Teppo Koivumäki Turku)

— Huuliveikko paskanpuhuja. Eikä tässä maassa asiat korjaannu, ennenkuin Virolaisen leski sanoo Koiviston leskelle Vennamon hautajaisissa, että Kekkonenkin on sitten kuollut (Paavo Jokinen Kouvola)

2. AARRE SIMONEN (20 257)

Toissavuotinen ykkönen putosi viime vuonna kymmenenneksi, mutta nousi jälleen voimakkaasti kärkisijoille. Suurimpina ansioina oikeusministerillä olivat tällä kerralla vähemmän kaivatut terveiset itäisiltä mailta.

— Uusi sähkeenkantaja, joka säästää neuvostojohtajilta postimaksurahan tuomalla aina henkilökohtaisesti terveiset sieltä tänne Suomeen (Yrjö Jaskola Inha)

— Pissaa päässä äijällä ja ketunhäntä aina kainalossa (M. O. Kangas Turku)

— Käy heti kantelemassa, jos joku sattuu pieraisemaan NL:oon päin. Hänen paikkansa olisi barrikaadin toisella puolella (Onerva Ukkonen Savonlinna)

— Mikroskooppisen pienen puolueen mikroskooppinen suupaltti (Åke Doktar Helsinki)

— Hyppää vähän väliä idässä ja yrittää pelotella suomalaisia Siperian pakkasilla ja aasialaisella influenssalla — itse uskoo olevansa immuuni. No voihan sapeli... (Aatos Kallio Kokkola)

— Sielunsa silmillä hän näkee jo Suomen Venäjän maakuntana ja toimii sen mukaisesti. Bobrikovin jälkeen pahin Suomensyöjä (Sulo Lampi Varkaus)

— Hänen toilauksistaan tulee mieleen sellainen huonomaineinen siivelläeläjä kuin räkättirastas, joka sananlaskun mukaan "paskoo omaan pesäänsä" (T. Haverinen Valkeakoski)

3. JÖRN DONNER (12 455)

Toiset moittivat Donneria siitä, ettei hän anna pääosia filmeissään muille kuin itselleen, toiset taas pahoittelevat, ettei hän ole ostanut nenärengasta — se kuulemma tekisi miehestä täydellisen. Haastateltavan ei myöskään olisi pakko maata divaanilla ylimielinen ilme kasvoillaan ja savuke suupielestä roikkuen.

— Hänen suurin taiteensa on paljaat perseet ja pippelin meno ja tulo puppeliin (Marjatta Aljasalo Kouvola)

— Näytelköön niitä siitinelimiään omassa suljetussa piirissä, jos ne on niin erikoiset ja joku haluaa katsella vapaaehtoisesti eikä maksusta (Aili Laatikainen Joensuu)

— Näyttelee muniaan julkisesti eikä yhtään häpeä. Radikaali lässy (Orvokki Pirhonen Raippo)

— Päältäkin näkyy, että turkiskuoriaiset eivät anna vaivaistakaan rauhaa (Hellevi Hokkanen Turku)

— Lapamadon ryhti ja kihomadon puuhat (Tauno Eklund Langinkoski)

— Kehtaakin näytellä kaikelle kansalle niin näppyläistä takapuolta (K. Tolonen Jyväskylä)

4. EINO S. REPO (9 306)

Yleisradion ex-pääjohtaja on nopeimmin kuvattavissa adjektiiveilla punainen, ivallinen ja itsevarma. Ohjelmapolitiikkaakin vastaan hyökätään, mutta sikäli äänestäjät menivät pieleen, että N o p o s e n tapaus sattui tänä vuonna ja kysymys oli viime vuoden epäsuosituimmasta. Emme karsineet, joten ansiotonta arvonnousua tuli.

— Sai meidän vanhan ja kaikkea kovaa kokeneen televisiommekin punastumaan (Aura T. Sandberg Lohja)

— Mies, joka ei siedä metsoa, teertä, sutta nopeampaa hiihtäjää, ei hiihtäjätärtä, jonka ääni on kuin linnun laulua, ei rajamiehiä, ei omasta isänmaastaan puhumista eikä naapurimaalle annettua rehellistä tunnustusta. Vihaa pohjois-Suomea, lellii herraspojusosialisteja ja heidän propagandavalheitaan (Pekka Niemelä Kemi)

— Ei voi lyhyesti perustella — maaherraksi vain! (Tilda Vepsäläinen Jyväskylä)

— Mikä kuningas te oikein luulette olevanne Repolainen, kun kiellätte maailman parhaan urheiluselostajan Paavo Noposen lähtemästä Ylä-Tatralle. Noponen + Pekka Tiilikainen on maailman paras selostajaparivaljakko, ja sillä sipuli. Painakaa tekin Repolainen se paksuun kalloonne (Martti Vuorinen Ylä-Kintaus)

— Jatkuva vasemman jalan lyheneminen ja mautto-

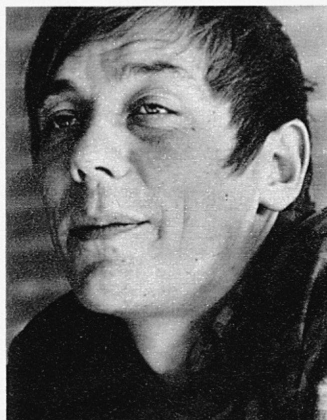
4. Eino S. Repo

5. Pertti Lindgren

6. Johannes Virolainen

7. Hannu Taanila

maksi menneet tv-ohjelmat (A. Laiho Turku)

— Aina pää auki kuin jakoavaimella (Olavi Hannukainen Pori)

5. PERTTI LINDGREN
(8 742)
Rasvamahainen ja inhottava naistenmetsästäjä, huijari ja kiroilija, täysi nolla taiteilijana. On siinä ylistystä kerrakseen, mutta siitä huolimatta Kreivi putosi hopeatilaltaan viidenneksi.

— Koska hän painostaa ja narraa meitä naisia (Saara Ruottu Kuusankoski)

— Hänet olisi pitänyt luoda lehmän hännäksi, että aina olisi saanut maata pimpsan päällä (Sylvi Pekkanen Keljo)

— Näin saastevuotena 1970 pitäisi puhdistus aloittaa saastaisimmasta kohtaa (Sylvi Kahri Inkeroinen)

— Itsensä korostaminen ja mainostaminen sillä, että on eniten käyttänyt väärin naisen uskollisuutta (Pentti Hiittensuo Pori)

— Pitää itsestään kovaa meteliä ja luulee olevansa oikein ”pukki”, mutta tokkopa sen mahapoimujen välistä enää takeita puheille löytyy (R. Viitanen Malmö)

6. JOHANNES VIROLAINEN (6 768)
Opetusministerissämme ärsyttää kansalaisia eniten se, että hän haluaa olla kaikissa keskusteluissa suuna ja päänä keskeyttämällä toisten puheenvuorot ylimielisesti virnuillen.

— Kasvattaa voivuorta ja puhuu sen pienentämisen puolesta. Suhtautuu ivallisesti kyselijöihin ja haastattelijoihin (Olavi Peippo Jyväskylä)

— Liehittelee lapsia, kosiskelee yli kaiken nuorten ääniä. Onko se miehekästä? (Teuvo Mattila Helsinki)

— Lipoo kieltään kuin maatiaispässi, ällöttävän näköiset silmät silloin kun se valhettelee (Taimi Tikkanen Kiuruvesi)

— Ei auta meitä kehitysvammaisia (Kari Selin Loimaa)

— Törttöily korkeakoulupolitiikassa (Pekka T. Lehtinen Ihala)

— Naama mutrulla kuin petolinnun perse (Keiji Aaltonen Pori)

7. HANNU TAANILA
(6 063)
Jatkoajan loppuminen merkitsi Hannun sijaluvun putoamista, mutta vetelä käytös, pitkä tukka ja hervoton irvistys muistetaan vielä.

— Eihän hänellä ole selkärankaakaan. Ja liian ahne nauramaan (Seppo Moilanen Kajaani)

— Sivistynyt, kaikkitietävä, miellyttävä henkilö, mutta Hannu ei käsitä, ettei tämä henkilö ole hän (Jukka Suvanto Turku)

— Aliarvioi suomalaisen elokuvayleisön huumorintajun. Väitti kerran, että suomalainen nauraa vain sille, kun joku tekee valkokankaalla luonnollisia tarpeitaan (Anneli Valkama Kankaanpää)

— Ajaa hiotusti vallankumousaatetta koko kansaan (Yrjö Pirhonen Oulu)

— Olen hyvin suvaitsevainen ihminen, ja kaikista ihmisistähän luulisi löytyvän jotain hyvääkin. Mutta Hannu Taanila olisi sellainen henkilö, jota arvelisin epäsuosituimmaksi, sillä hän on minusta itserakkain ihminen, mitä minä olen televisiossa nähnyt (Irma Saari Pattijoki)

8. URHO KEKKONEN
(4 465)
Valtionvarojen suurtuhlari ja maailmanrannan kiertäjä ovat presidentti Kekkoselle annettuja kunniamainintoja. Väittävätpä muutamat, että kalaa löytyisi vielä oman maammekin saastuneista vesistä.

— Valitsi lomamatkansa kohteeksi Bahamasaaret kuun sijasta, koska pelkäsi 6 viikon karanteenia ja maastapoistumiskieltoa (Pentti Mirtti Nousiainen)

— Talo rempallaan, kun isäntä on aina reissussa (Antti Latvajärvi Taivalkoski)

— Oy NL Ab:n osastopäällikkö (Seppo Rinne Helsinki)

— Johtaa Suomen sosialismiin. Itserakas. Häikäilemätön. Kasvattanut pojastaan maolaisen (Tenho Laakkonen Hämeenkyrö)

— Maatalouden älytön tukeminen ja kiertolaiselämä (vrt. ”Reissu-Lasse”). Mielestäni olisi paikallaan soveltaa kiertolaislakia koko tyhjäntoimittajaan (Vilho Lehtinen Helsinki)

— Askarruttaa kovasti, kummalle kultaisen kruununsa jättää: Matti Puolukkaherralle vai Taneli Lähettiläälle. Ettei vain monarkia tasavallaksi tulisi!! (Antti Kuru Enontekiö)

9. AHTI KARJALAINEN
(3 995)
Ulkoministeri Karjalainen ei vastaajien mielestä anna koskaan suoraa vastausta suoraan kysymykseen eikä kielitaitokaan saisi olla hänen virassaan niin ontuvaa.

— Tylsä totinen naama. Kiertelee, kaartelee, ei koskaan suoraa sanaa (Eeva Sydänmaanlakka Kouvola)

— Nordekin viivyttäjä (Pirkko Suhonen Tampere)

— Neuvostojohtajien saappaiden nuolija (Raimo Lindfors Hyvinkää)

— Mies ilman miehuutta (Leena Jalonen Helsinki)

— Ei riitä rahoja puolustusvoimille, mutta riittää kyllä kaasuputkiin, joissa rahat menevät hukkaan (Toivo Saarimäki Kolho)

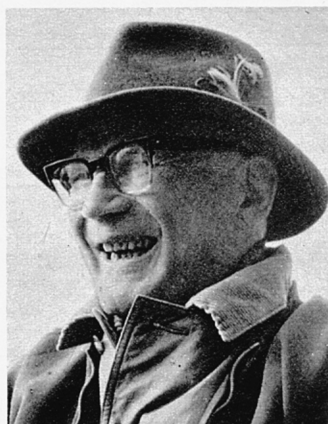
— Sössön-sössön-jätkä. Ei osaa puhua kieliä, vaikka on ulkoministeri (Erkki Nieminen Lielahti)

10. MAUNO KOIVISTO
(3 478)
Mistä lienee kansa saanut päähänsä, että Koiviston aikana elintaso on laskenut ainakin 40 %, mutta siitä huolimatta verot ja elintarvikkeet vain nousseet.

— Tehnyt liian vähän työtä niitten hyväksi, mistä on itsekin lähtenyt eli työläisten (Erkki ja Erja Karttunen Helsinki)

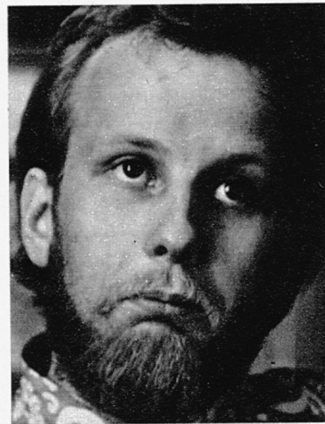
— Inflaatiohuijari — säästäjäin vihollinen numero 1. Pelasi markan devalvoinnilla tarkoituksellisen inflatiokierroksen ja sen saatuaan indeksitilin sulkemisella säästäjiltä talletusten arvoista suursiirron luotonkäyttäjille laino-

KÄÄNNÄ

8. Urho Kekkonen

9. Ahti Karjalainen

10. Mauno Koivisto

14. Ilkka Taipale

TILAUSKUPONKI

HOBBY HALL — Postilokero 56018 — H:ki 56

Lähettäkää minulle pikimmiten sarja autotakkeja (miesten ja naisten takki) ilmaista kokeilua varten. Elleivät takit vastaa odotuksiani, voin palauttaa ne Teille 10 päivän kuluessa vastaanottamisesta lukien. Mikäli pidän takit, maksan niistä vain mk 34:— (+ posti- ja toim.kulut mk 6:—) 10 päivän kuluessa vastaanottamisesta lukien ja sen jälkeen mk 34:— kuukaudessa viitenä seuraavana kuukautena tai käteisellä mk 188:— (+ posti- ja toim. kulut mk 6:—) 10 päivän kuluessa vastaanottamisesta lukien.

Naisten koot:	36	38	40	42	44	46
Miesten koot:	46	48	50	52	54	56

Rengastakaa toivomanne koko

Nimi ....

Osoite ....

Postitoimipaikka ....

Allekirjoitus (alle 20-vuotiailta holhoojan allekirj.) ....

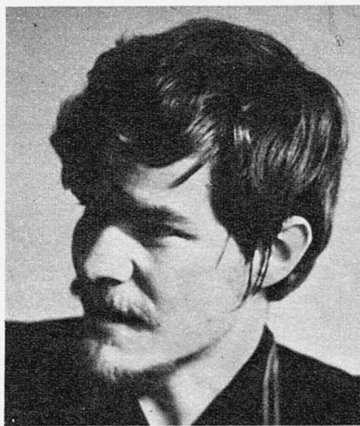
Hymy 1. 4.

Nämä autotakit ovat kuin luodut Suomen oikulliseen ilmastoon. Ne sietävät rankintakin sadetta eivätkä päästä lävitseen tuimintakaan tuulta. Niissä on kokovuori ja ne ovat lämpimät kovallakin pakkasella. Ne muistuttavat materiaaliltaan arvokasta mokkanahkaa — ja tuntuvat myös siltä. Moderni autotakki on mitä ihanteellisin ulkoiluasu käytännöllisyyttä arvostaville ihmisille.

Näissä autotakeissa ei ole edullista vain hinta, edullista on myös niiden jatkuva kunnossapito. Voitte puhdistaa takit itsekin kosteaa kangasta ja hellävaraista pesuainetta käyttäen.

Kuvitelkaapa, kuinka tyylikkäiltä näytätte yhdenmukaisissa autotakeissanne. Kun Teillä kumpaisellakin on autotakki yllänne, tunnette itsenne hyvin ja asianmukaisesti pukeutuneiksi. Ja myyntitavastamme johtuen saatte nämä takit nyt uskomattoman edullisesti — mehän toimitamme ne valmistajalta suoraan asiakkaillemme. Mutta kokeilkaa takkeja kuitenkin ensin kustannuksellamme. Postittakaa kuponki jo tänään.

PIKAPALKINTO Älkää jääkö ilman tyylikästä käsilaukkua. Saatte sen aivan ilmaiseksi, mikäli lähetätte tilauskupongin 5 päivän kuluessa.

15. M. A. Numminen

18. Terho Pursiainen

20. Niilo Tarvajärvi

EPÄSUOSITUIN SUOMALAINEN

jen inflatiovoitoiksi (Feliks Kemilä Karihaara)

— Menettelee politiikassa hullun autoilijan tavoin eli näyttää vinkkaria vasempaan kääntyen kuitenkin oikeaan (Vesa Nieminen Kyröskoski)

— Istuu aina kuin kissimirri uuninpankolla ja odottaa, että naiset taputtelisi ja silittelisi (Reijo Kantola Ylivieska)

— Kun Suomi-neito yritti synnyttää Nordekin, niin Koivisto teki abortin (Toivo Karonen Tikkakoski)

— Pyysin palkankorotusta. Isäntä sanoi, että Manu kielsi (Pentti Ilomäki Iittala)

Teatterinjohtaja voitti kirkonmiehen

11. ERKKI RAATIKAINEN
(2 538)

Ei auttanut tittelinvaihto Raatikaista, päinvastoin. Puoluesihteeri jäi viime vuonna seitsemän pykälää alemmaksi kuin Yleisradion pääjohtaja, joka kylläkin astui virkaansa vasta tämän vuoden alussa.

— Pääjohtajalle ei sovi ylimielinen, kiiluvasilmäinen naurahtelu (Niilo Leppänen Renko)

— Tuottaa maataloudelle vahinkoa sallimalla esitettävän siitä vääriä tietoja (H. Matikainen Kitee)

— Aina liian väsyneen ja krapulaisen näköinen. Liian ylimalkainen antamissaan lausunnoissa (Reijo Savolin Jyväskylä)

— Voi jukulauta, kun minä sen pärstänkin näen tv:ssä, niin rupeaa oksettamaan, vaikka mulla on aika vahva luonto muuten. Mutta ei voi mitään, mieltä se vaan rupeaa kääntelöittämään (Aili Nyman Okeroinen)

12. LENITA AIRISTO
(1 927)

Lenitan kyvyt myönnetään, mutta tavalliseksi työläisnaiseksi häntä ei vieläkään uskota.

— Sivistynyt ihminen, mutta esiintyy kuin kana. Häpeäksi muille kauniille naisille (Silja Sistonen Pieksämäki)

— Miksi hän ei koskaan esiinny luonnollisena, tavallisena. Samanlainen moukkahan hän on kuin muutkin! Pois tekohymy ja silmien räpytys (Annikki Noronen Helsinki)

— Liian hyvinvoipa työläisvaimoksi (Jorma Korhonen Turku)

— Hämmästyttävän älykkäänä naisena ampuu hämmästyttävän taitamattomasti ohi/yli julkisessa toiminnassaan (Soile Sarvisto Helsinki)

13. JUHA RIHTNIEMI
(1 880)

Rihtniemen nuuskaajat löytyvät luonnollisesti poliittisten vastustajien leireistä.

— Puhetyyli yhtä teennäinen kuin koko kapitalistinen järjestelmä (Asko Koivu Reposaari)

— Pyrkii riistämään köyhän viimeisenkin leipäpalan, jotta itse voisi paksusti. Todella vastenmielinen ihminen (Viking Kask Nynäshamn)

— Kyynikko, ei myönnä toisten saaneen mitään hyvää aikaan. Ainoa jota hän ymmärtää on Iso Raha (Arvi Aalto Kangasniemi)

— Kirkasotsainen politiikan prostituoitu (Ilkka Jaakola Helsinki)

14. ILKKA TAIPALE
(1 316)

— Pelkuri, suunsoittaja. Yllyttää aseistakieltäytymiseen, mutta ei uskaltanut itse jäädä Biafraan auttamaan (Esko Seppälä Helsinki)

— Tuollaiselta mieheltä varmaan menee huonot housuun, jos joutuisi sotaan. Siksi se aseista kieltäytyy (Aino Paukku Helsinki)

— Käärmekin paratiisissa yllytti Eevaa, ja seuraukset oli ilmeiset (Harri Kahri Inkeroinen)

15. M. A. NUMMINEN
(1 222)

— Koska se rääkkyy kuin paskatautinen vasikka (Reino Honkasaari Valtimo)

— Lukenut mies viitsii määkiä kuin lammas. Onpa mennyt opinnot hukkaan (Reino Nissinen Oulu)

— Ohjelmat huonoja. Laulaa eli määkii kuin naapurin pässi peruna kurkussa (Anna Kuokkanen Hirsikangas)

— Mitätöi hyviä vanhoja iskelmäkeikoilla esitysäänellään ja taktiikalla (Antti Kangasniemi Isojoki)

16. TIMO BERGHOLM
(987)

— Valitsee kansalle epämieluisia ja masentavia tv-näytelmiä. Kuvittelee omaavansa sellaisen vallan, että saa omia ideoitaan ajaa television kautta (Rauno Lunis Keuruu)

— Puhuu työpaikkademokratiasta tietämättä itsekään mitä se on (Tapani Grönholm Toijala)

— Käyttäytyminen tv-keskustelussa kauppaneuvos R. Wihuria kohtaan oli vailla kaikkia tapoja (S. Alasoini Kilvakkala)

— Ruma sisältä ja päältä (Kyllikki Rintala Pello)

17. VEIKKO ENNALA
(952)

— Rohkeakin saa olla kirjoituksissaan, mutta ei liikaa. Menee maku pois (Kyllikki Karttinen Tampere)

— Hänen paikkansa ei ole kansan keskuudessa, vaan jossain suljetussa tilassa (I. Mäki Turku)

— Emäkelmi, koska hän lupailee aina viehättäviä lomia, mutta ei tämmöinen ihminen kuin minä saa edes jälkikäteen piristävää äitiyslomaa, vaikka olen 14 kertaa ollut 'täyspakkauksessa' (Aune Yrjölä Elimäki)

18. TERHO PURSIAINEN
(893)

Radikalismi ja pitkä tukka eivät ilmeisesti vieläkään sovi pappisviran hoitajalle.

— Kommunistipastori — jotensakin liian paksua sekoitusta (Pekka Tuunanen Hiukkajoki)

— Halpahintaisin tapa ansaita kuuluisuutta sellaisilla mielipiteillä kuin Pursiaisella on. Pitäisi ihmisen ajatella, että hän on valinnut papin viran eikä häpäistä sitä (Valma Böös Iisalmi)

— Pilkanteolta vaikuttava suhtautuminen vakaviin asioihin ja systeemeihin (Antti Lehto Helsinki)

19. YRJÖ KEINONEN
(862)

— Virka-aseman väärinkäyttö omien etujen ajamiseen osoittaa mitä surkeinta korrup-

KÄÄNNÄ

WIHURI-YHTYMÄ OY
VOLKSWAGEN
Markkinointiosasto
Hopeasalmentie 48, Helsinki 57

Lähettäkää minulle maksutta
yksityiskohtaisia lisätietoja
Porrasperästä ☐ Viistoperästä ☐
Variantista ☐ Kupla-malleista ☐

Nimi
Osoite
(selvin kirjaimin)

LEIKKAA IRTI!

Tiedättekö miltä tuntuu ajaa tuhatta ja kuuttasataa?

Tuhatta ja kuuttasataa — Volkswagenin uusia, urheilullisia 1600-malleja. Isoja Volkswageneita.

Autoja, joiden erillisripusteiset, suuret pyörät tekevät ajamisen mukavaksi ja nautittavaksi. Autoja, joissa kaksoisniveltaka-akselisto (aivan kuten Porschessa) yhä vain tehostaa ajo-ominaisuuksia.

Autoja, joiden korkeata teknistä tasoa osoittaa se, että niitä on saatavissa myös tietokoneversiona. Siten siis, että moottori on varustettu elektronisesti ohjatulla polttonesteen suihkutuksella, mikä tietää pienempää kulutusta, suurempaa kiihtyvyyttä ja puhtaampia pakokaasuja.

Ja koska ne ovat Volkswageneita, ne kaikki ovat luotettavia, pitkäikäisiä ja taloudellisia. Kaikilla niillä on huokeat varaosat ja edulliset korjaushinnat. Ja huolto (VW-diagnoosi), jota syystäkin on sanottu parhaimmaksi maailmassa.

Pyytäkää lisätietoja ja suorittakaa koeajo. Sillä omat kokemukset ovat parempia kuin pussillinen toisten puheita.

Porrasperä		Variant		Viistoperä	
VW 1600	15.600,—	VW 1600 Variant	16.800,—	VW 1600 T	13.980,—
VW 1600 E	16.900,—	VW 1600 E Variant	17.900,—	VW 1600 TLE	17.980,—

Hinnat ohjehintoja katsastusvarusteisina piirimyyjän varastossa. E = elektr. ohjatulla polttonesteen suihkutuksella varustettu moottori.

EPÄSUOSITUIN SUOMALAINEN

tiota korkeassa johtoportaassa (Toivo Talikka Vaskijärvi)

— Sai ulkomaalaisenkin epäilemään, onko suomalainen sittenkään niin rehellinen (Veikko Hämäläinen Kouvola)

— Valtion puolustuslaitokselle myönnettyjen rahojen väärinkäyttö (Sakari Lasaroff Lehmo)

— Hän käytti sotilaita hyväkseen rakentaessaan huvilan (Aatto Nurmio Helsinki)

20. NIILO TARVAJÄRVI (846)

Tarvajärvi on monien mielestä lässyttäjä ja liian suuri lahjoittaja rahoilla, jotka on kerjätty kansalta.

— Odottaa suu ristissä, että jokainen palkinnon voittanut nainen hyppäisi hänen kaulaansa (Kari Ahonen Petäjävesi)

— Liian sydämellinen kohteliaisuus viety usein huippuunsa. Eikö sitä joulupukin maata voisi jättää jo unhoon (Marja-Liisa Salonen Riihimäki)

— Mies yrittää eduskuntaan kokoomuksen juoksupojaksi kepulikonstilla eikä poliitikon lahjoilla. Ongko, ongko oikein? Jaa'a, jaa'a

Kapakoitsijasta ylipoliisipäällikköön

21. TIMO T. KAUKONEN (831)

— Olis kirveelläkin töitä (Raija Grönholm Toijala)

— Tyhjänpäiväinen poskisolisti, ivallinen (Antero Liimatainen Ruotsi)

— Äijä onkin oikea pitkätukkaisten emävihaaja (Jorma Kokkonen Puukari)

— Imartelija ja viisastelija (Tuomo Rytinki Pudasjärvi)

22. RAFAEL PAASIO (813)

— Koska hän on selkärangaton gulvaani, joka löi rintamamiehille puukon selkään (Heikki Kokkonen Iisalmi)

— Hän on työläisten ja Lapin vihollinen n:o 1. Sokea ideologi. Ei kotia, ei isänmaata, ei ihmisoikeuksia (Viljo Petäjämaa Ruotsi)

— Sotaveteraanien asia ja 8 kohdan ohjelma päin helvettiä. Muuta ei saatu kuin jumalattomat verot. Koko työväen asia meni päin persettä (Aatto Mäkelä Turku)

23. MARTTI SIMOJOKI (799)

— Luulee olevansa arvokkaammasta tomusta tehty kuin kirkosta eronnut totuuden etsijä. Saisi pyytää jumalalta anteeksi, että saarnaa kristinuskoa ja täten pettää ihmisiä (Ahti Rantanen Turku)

— Nulju mies, kun ei antanut edes Pusu-Leenan pussata (Pentti Kankkunen Sunila)

— Hän luulee olevansa Jumalan maanpäällinen vasalli ja täydellinen pyhimys, johon ei kukaan saa sormellaan koskea (Valma Pakarinen Ivalo)

24. SPEDE (778)

— Epämiellyttävän mäkättävän puhetapansa ja alkeellisen huumorinsa takia, mitä ei liioin ulkonäkö pysty kompensoimaan (Taimi Hiekkanen Helsinki)

— Yrittää naurattaa isoja ihmisiä sellaisilla vitseillä, jotka eivät naurata edes lasta, paitsi häntä itseään (Anja Virtanen Hakkala)

— Epäpoliittisista julkisuuden henkilöistä epämielyttävin on Spede Pasanen. Hänen esityksensä ovat kovin mauttomia ja usein pyllystelyitä. Tekee vaikeaa seurata sen yhteydessä olevia mainoksiakaan (S. E. Risku Tampere)

25. ANN-CHRISTINE NYSTRÖM (752)

— Pettänyt lupauksillaan meitä Ruotsin suomalaisia tulematta esiintymään ennalta sovittuun aikaan (Reino Oinonen Göteborg)

— Naurettavan typerät miesseikkailut (Jari Simola Kouvola)

— Inhottava, itserakas, seksuaalisesti sairas pusi-pusi (Anna Kallio Vähäkyrö)

— Jatkuvasti uusia romansseja, jotka tuskin perustuvat todelliseen rakkauteen, koska aina on uusi poikaystävä kierroksessa. Ylpeilee "saavutuksillaan" (Marjo Gröndahl Turku)

26. KRISTIINA HALKOLA (658)

— Tukka silmillä sössöttelevä kana (Anita Hyttinen Myllykoski)

— Huutaa kurkku suorana omaa ideologiaansa (Raija Joeli Kodesjärvi)

— On olevinaan puhdas ja viaton joka suhteessa, aina avioliitossakin (Sirkka Hietala Pyhäsalmi)

27. PERTTI PURHONEN (564)

— Puhuu liikaa asioistaan lehdistölle (Unto Ollila Isokyrö)

— Heiluu häntä jotain, kun ei ole muutoin mitään (Arttur Vieru Karjaa)

— Vahingoittaa sitä arkaluontoista ja tarpeellista työtä, mitä AA-kerhot suorittavat (A. Martikkala Hamina)

28. MATTI KUUSLA (517)

— Joka peevelin ohjelma, missä Matti Suuri on ohjaksissa, on mennyt päin peeveliä (J. Häyrynen Turku)

— Arvostelutapa Pitäjien parhaat -ohjelmassa (Ellen Hakala Kittilä)

29. PAAVO AITIO (470)

— Liian kova kommunisti ja neuvostoliittolaismielinen (Kyösti Koskinen Pomarkku)

— Edelleen sähköveturit (Heikki Karhunen Helsinki)

30. FJALAR JARVA (457)

— Elähtänyt killistelijä, täynnä omaa erinomaisuuttaan (Terttu Niskala Turku)

— Naama liian makian tuntuinen, joka ei sovi poliisille (Helena Alhonen Turku)

31. JORMA WENESKOSKI (433)

— Huopaa ja soutaa Kreivin asiassa. Ensin järjestää miehen pois linnasta, sitten alkaa hommaamaan takaisin, kun ei saa enää hyötyä Kreivistä (Lahja Hujanen Helsinki)

32. SULO SUORTTANEN (265)

— Ei ole pätevä valvomaan puolustusvoimia. Esim. Keinosen juttu ja asekaupat (Helli Heikkinen Pateniemi)

33. JUKKA KUOPPAMÄKI (249)

— Kun Vietnamissa ja Biafrassa murhataan satojatuhansia lapsia, naisia ja siviilejä, tämä hyväkäs sanoo, että kai ne on tehneet joskus jotain pahaa tai tulisi kuitenkin joskus tekemään, joten on parempi, että ne tapetaan (Tarmo Aaltonen Turku)

34. SATU ÖSTRING (212)

— Se on semmoinen peilari ja teeskentelijä ja on kuitenkin yks suuri lumppu (Marjatta Jokiniemi Messukylä)

35. VESA-MATTI LOIRI (201)

— Suurisuinen joutava jätkä. Painuisi pöllimetsään, siellä voisi kaatuakin tarpeekseen (Siiri Komulainen Kuopio)

36. PAAVO NOPONEN (183)

— Hänen runovärssynsä ja lässytyksensä urheiluohjelmissa ovat tarpeettomia (Marjatta Alanen Peltolammi)

37. ESKO REKOLA (159)

— Byrokraattinen toiminta kansan varoilla rautatieliikenteen järjestelyissä (Eelis Kangasharju Pihtipudas)

38. URPO LAHTINEN (142)

— Syy selviää lukemalla Hymylehteä (Eero Tolonen Helsinki)

39. ARJA-TÄTI (138)

— Koska näki minut taikapeilistään niin harvoin (Erkki Pulliainen Turku)

40. ARMO HORMIA (135)

— Keinottelee itselleen suuria rahoja toisten hädänalaisella tilalla (Pirjo Virtanen Turku)

41. VÄINÖ LESKINEN (103)

— Teollisuutemme tarvitsee asiantuntijaa eikä ainoastaan itätuulten mukaan taipuvaa kaupparatsua (Hannu Ruuska Parkkila)

42. PAULI RÄSÄNEN (91)

— Räsäsen laulujen sota-aikaa romantisoivia säkeitä kuunnellessa saattaa helposti unohtua koko sodan raakuus

KÄÄNNÄ

39. Arja Puro

40. Armo Hormia

42. Pauli Räsänen

EPÄSUOSITUIN SUOMALAINEN

ja mielettömyys. Se on vaarallista. Parempi olisi jo unohtaa itse laulut (Kyösti Aho Kyläjoki)

43. JOUNI APAJALAHTI (83)
— Tekopyhä pappi. Istuu filmisensuurissa silmät tapillaan katsellen pornoa. Luulee kai olevansa 20-vuotias otsatukkineen (Tuire Ollikainen Parola)

44. KIRKA (77)
— Ei osaa muuta kuin rääkyä ja vielä ulkomaan kielellä. Menestys noussut hattuun (Anna Takalo Kuusamo)

45. ILKKA-CHRISTIAN BJÖRKLUND (75)
— Ei tarvita kuin yksi sana: kommunisti (Mauno Ylilammi Kortesjärvi)

46. DANNY (70)
— Porvariston kamarilaulaja. Supermies, joka uskoo, että raha parantaa senkin, mitä nyrkit saavat aikaan. Diiva (Jorma Leppänen Tampere)

47. PUSU-LEENA (61)
— Ei naiselle kuulu väkisin rakasteleminen (Aune Pohjoisaho Nokia)

48. JUKKA VIRTANEN (56)
— Ulkomuodoltaan epäsiisti. käyttäytyy televisio-ohjelmissa haastateltaviaan kohtaan ylimielisesti ja röyhkeästi (Anneli Auer Oulu)

49. ELE ALENIUS (40)
— Ärsyttää miehistä miestä (Paavo Huusari Kouvola)

50. EINO POUTIAINEN (37)
— Tyhmyyttä ei anna Jumalakaan anteeksi. Siitä pääsee oppimalla (Jenny Kuokkanen Joensuu)

Oli meitä muitakin

Nämä siis olivat ne 50 suomalaista, jotka nyt voivat tyytyväisinä havaita, että ainakin heidän sanomansa on viime vuoden aikana mennyt tavalla tai toisella perille. Olemme ennenkin todenneet, että suosio ja epäsuosio kulkevat merkillisellä tavalla rinnakkain, joten kenelläkään valituista ei varmaan ole syytä pahoittaa mieltänsä hyvästä sijoituksesta.

Muutamat perustelut ovat perinteiseen tapaan melko suorasanaisia, mutta haukutut voivat lohduttautua sillä, että pahempiakin olisi löytynyt. Vanhaan tapaan olemme julkaisseet perustelut lähettäjien oikeilla nimillä, ettei kenenkään päähän pälkähtäisi toimituksen niitä itse keksineen.

Hajaääniä tuli tietysti vielä monille muillekin kansalaisille, joista tunnetuimpia olivat liian rikas MATTI VIRKKUNEN, kateutta herättävä SEIJA TYNI ja velttoileva ERKKI TUOMIOJA. Maaherra JORMA TUOMINEN valvoo henkilökuntaansa kellokortilla ja SEPPO TIKKA puuttuu itsevarmalla tavalla ihmisten henkilökohtaisiin asioihin. ARVO SALO on turha poskisolisti ja CAROLA näyttelee suurta vamppia. Suvaitsemattomuus ja perustelematon ennakkoluuloisuus ovat MAURI SARIOLAN suurimmat viat. SIMO SALMINEN on tyhmä kuin saapas, KYLLIKKI STENROOS taas liian imelähymyinen tätityyppi. HANNU SALAMA luulee, ettei Suomen kansa ole ennen osannut nostaa paitaa ylös ja housuja alas, kun taas AARNE SAARINEN on kuin retiisi: päältä punainen ja sisältä pettävän valkoinen.

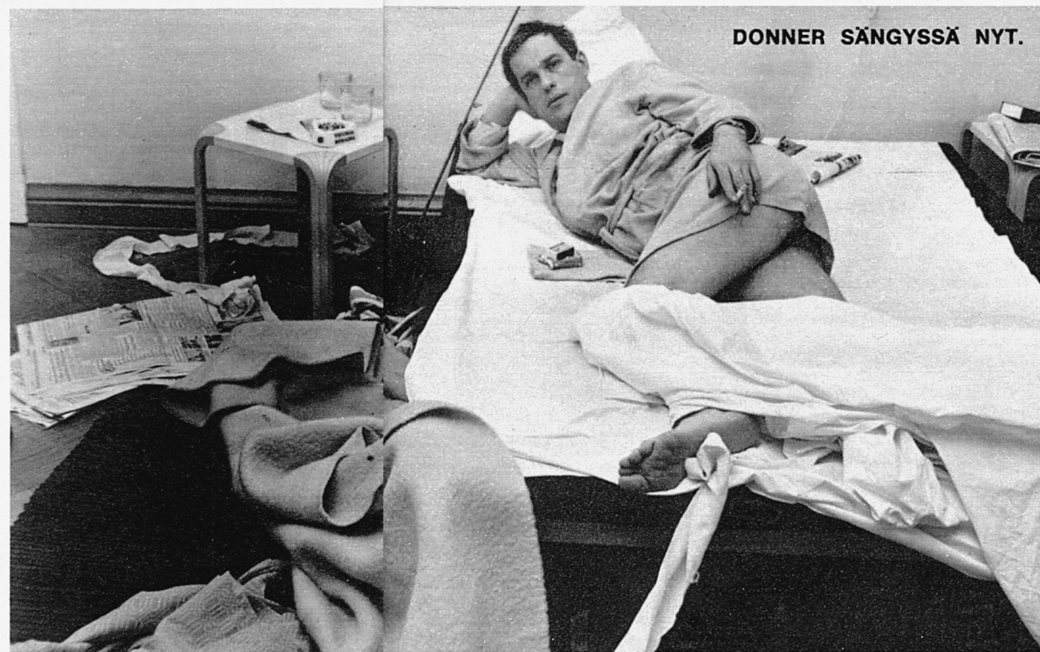
Liian hyökkäävä RALF FRIBERG, hovioikeudenneuvos PAAVO HILTUNEN, verenimijä HARRI HOLKERI ja alansa suurin huijari KALEVI KEIHÄNEN ovat hekin saaneet useita kannattajia. LEO KINNUSEN olisi pitänyt mennä vihille ilman lapsen syntymistä, JORMA KINNUNEN käyttäytyi viime kesän kilpailuissa epäurheilijamaisesti ja KAARLO KANGASNIEMEÄ ehdotetaan epäsuosituimmaksi vain siitä syystä, että hän oli myös suosituin!

Kaikkein epäsuosituin on kuitenkin erään vastaajan mielestä se SUOMALAINEN IHMINEN, joka ei ole mihinkään eikä kehenkään tyytyväinen, mutta ei silti tee, saati ajattele, mitään parempaan eteen. □

JÖRN DONNER

esittäytyy

Jörn Donner on ihasteltu ja vihasteltu kansalainen. Kunniaksi hänelle luettakoon sijoittuminen kolmanneksi kilpailussamme "Kuka on epäsuosituin suomalainen 1969?" Tästä numerostamme alkaen kiistelty Jörn Donner kirjoittaa HYMYLEHDEN jokaisessa numerossa. Ensin on vuorossa esittely ja tulevaisuudessa muita, huippumielenkiintoisia artikkeleita.

DONNER SÄNGYSSÄ NYT.

DONNER SÄNGYSSÄ ENNEN.

Kuvat: JUKKA KUUSISTO ja PIETINEN

Olen saanut kehotuksen poistua Suomesta. Eräässä lehdessä väitettiin jopa että tämä olisi suurin palvelus jonka voin tehdä kansallemme.

En aio poistua. Suomi tuntuu joskus niin tunkkaiselta että vaihteeksi on paras hengittää muuta ilmaa. Mutta kaikilla ei ole näitä mahdollisuuksia paeta maasta, edes hetkeksi. On monta suomalaista jotka eivät saa elättää itseään omalla työllään. On hätää ja ahdasmielisyyttä. Kuulun niihin harvoihin valittuihin jotka saavat valita.

Minun on parasta esitellä itseni. Olen 37-vuotias Vesimies. En ole taikauskoinen enkä kirkon jäsen. Minulla on kaksi poikaa, 15 ja 11 vuotta, ensimmäisestä avioliitostani. Olen elokuvantekijä, filosofian maisteri, 13 kirjan kirjoittaja. Pidän hyvistä ideoista enemmän kuin niiden toteuttamisesta. Olen kekseliäs.

Monet pitävät minua kommunistina, mutta en kuulu mihinkään poliittiseen puolueeseen enkä aio liittyäkään. Kommunismi sellaisena kuin sitä harrastetaan Neuvostoliitossa on minulle yhtä vierasta kuin amerikkalaisten järjetön sotiminen Vietnamissa, joista molemmista olen paikan päällä nähnyt esimerkkejä.

Suurin osa siitä mitä minusta julkisuudessa sanotaan tai kuiskataan, tai televisiossa parjataan, on pelkkää valetta. Jos kerran on joutunut julkisuuden valokeilaan on se kestettävä. Ihmiset haluavat lukea sensaatioita toisista ihmisistä, siksi sensaatioita tehdään. Mikäpä sensaatio se on jos kerron että poltan tupakkaa liian paljon, ryyppään kohtuullisesti ja pidän lukemisesta. On hauskempi kirjoittaa että olen rappiolla, ryyppään kuin sika ja haluan panna naisia lentokoneiden vessuissa.

Monet pitävät minua kyvykkäänä ärsytyksen herättäjänä. Olen usein miettinyt tätä, ja minulle on selvinnyt tuo ihmeellinen ominaisuuksien vyyhti jonka avulla herätän ainakin joidenkin ihmisten ärtymyksen.

Minulla on rahalle haiseva sukunimi. Jos olisin Ukkonen (Donner merkitsee ukkosta) en ärsyttäisi. Elis Ask on hyvä nimi, sanoi Elis Ask. Elis Laatikko olisi huono.

Kommunistiksi haukkuminen yhtyy ylläolevaan. "Upporikas kommunisti", kun en siis ole kumpaakaan. Tuskinpa todellisia kommunisteja, joita sentään on aika paljon, parjataan niin paljon kuin minua.

Esiinnyn televisiossa kuin kotonani, ainakin niin luullaan. Televisiossa olisi esiinnyttävä tummassa puvussa, kravatti kaulassa. Mielipiteitä ei pitäisi esittää muuten kuin pitkäpiimäisesti ja sekavasti. Televisiossa ei saisi keskeyttää muita puhujia.

Olen esiintynyt elokuvassa alastomana. Tämä on syntiä. Television väkivaltaohjelmat, 1 000 kuollutta maanteillä ei ole syntiä. Myönnän olevani estottoman lihallisen rakkauden puolestapuhuja elokuvissani. Mitä pahaa siinä on? Usein katselen maailmaa hieman naurusuin. Suomessa pitäisi olla tosikko.

Syntyperältäni olen suomenruotsalainen, vasenkätinen. Kuitenkin olen väittänyt että jos suomenruotsalaiset maalaiset haluavat jatkaa eristäytynyttä oloaan, heidän alueistaan voitaisiin tehdä eräänlaisia eläintarhoja. Suomenruotsalainen syntyperä (joka oikeastaan on saksalainen) on ärsyttänyt suomalaisia. Eläintarha-ajatus on ärsyttänyt suomenruotsalaisia.

Ehdotin kerran että mielettömien teatterimausoleumien sijasta tehtäisiin monipuolisia ilotaloja kapakkoineen, uima-altaineen, diskoteekkeineen. Mutta Suomessa halutaan rakentaa hautakappaleita menneen ajan kulttuurille.

Puhun suomea melkein aina, paitsi ulkomailla. Kuitenkin väittäisin että suomenkieli on hyvin pieni kieli. Tulevaa ajatellen meidän kaikkien on syytä oppia — vaikkapa venäjänkieltä.

Kuopiolaisille olen kerran kertonut että Suomessa ei ole kovin paljon tulevaisuutta pohjoispuolella linjan Imatra—Lahti—Tampere—Pori. Eivät pahastuneet, koska olivat nuoria ihmisiä.

Tittelit ja viralliset menot raivostuttavat minua.

Liikemaailman salakähmäisyys raivostuttaa minua. Ei ole mitään niin pyhää ettei siitä voi puhua.

Sinuttelen mielelläni ihmisiä, kunpa he vaan sinuttelisivat minuakin. Olisiko aina ryypättävä yhdessä ennen kuin sinutellaan?

Tiedän olevani keskitasoa älykkäämpi, enkä salaa sitä.

Tämä on ehkä kaikkein ärsyttävintä.

Vaikka tiedän minä vielä pahemman asian. Jos saavuttaa minkäänlaista menestystä herää ihmisten kateus. Hymylehti on tästä esimerkki. Pienenä ja heiveröisenä sitä ei huomattaisi. Nyt se tietysti on huono koska se on iso.

Siksi olemmekin sopineet siitä että lehden maine ei tule huonommaksi jos allekirjoittanut pahamaineinen henkilö jatkuvasti tuo julki mielipiteensä siinä. Haluan puuttua epäkohtiin, hulluuksiin. Lähettäkää ehdotuksia ja kirjeitä, osoitteella Jörn Donner, Hymylehti, Tampere. Haluaisin vastaisuudessa kertoa teistä, en itsestäni.

JÖRN DONNER

Vain Väisänen voi tietää, missä tällä hetkellä ovat

KALLAN KAVALLETUT VARAT

Teksti:
JAAKKO S. TOIKKA
Kuvat:
OLAVI KASKISUO ja
PEKKA KUPARINEN

Odotit Lidossa. Sitten tuli nainen, joka käytti peukalollaan valokuvaajaa. Sinua oli etsitty, Taisto Väisänen, mutta ei oltu löydetty. Siellä Sinä seisoit tuore Kauppalehti taskussasi — ihan kuin ei mitään olisi tapahtunut, vaikka mainitun lehden koko etusivu oli omistettu rötöksillesi.

Mutta Sinähän, Taisto Väisänen, et hevin tietojasi kerro. Tarina sen sijaan kertoo, että Sinä olet suunnattoman etevä ja vaatimaton. Annahan minä puolestani kerron, millä tavalla ja miksi.

Tästä oli tulla varsinainen kunnianosoitus, tästä jutusta. Ajattelin vain sitä, kun Sinä tulit ulos Lidosta ja puheissasi ja käyttäytymisessäsi oli ollut sitä kaikkea mistä niin paljon olin kuullut ja kun vielä ajattelin että olit syntynyt niinkin myöhään kuin 1940.

Vaikutit menestyvältä nuorelta toimitusjohtajalta. Varmalta ja rauhalliselta.

Tuskin mistään olisi voinut päätellä että muutamaa tuntia aikaisemmin ilmestynyt Kauppalehti oli omistanut Sinulle koko etusivunsa.

Tosin heillä ei ollut kuvaa Sinusta ja tosin he kertoivat, että 'Taisto Väisänen ei ollut mistään tavoitettavissa.'

Kauppalehti otsikoi yli koko etusivunsa "TUKKUTILAUKSIA KUUMALLA RAHALLA?". He olivat siis päässeet niin pitkälle että uskoivat Kallasta kavallettujen 686 000 markan vaeltaneen Tilaustukku Oy:n varastoihin. Takasivulla oli sitten ulkokuva Tilaustukusta ja jollakin rivillä kerrottiin, että Sinä olet Tilaustukku Oy:n toimitusjohtaja. Mutta Sinä seisoit siinä Lidon edessä aivan kuin kyseistä Kauppalehteä ei olisi ollut olemassakaan (vaikka Sinulla oli juuri tuo tuore numero povitaskussasi) ja aivankuin se olisi ollut mitä luonnollisin ja arkipäiväisin asia, että lähes maan kaikki sanomalehdet olivat muutaman päivän aikana toistaneet nimeäsi Osuusliike Kallan pääkassan H i l j a M i e t t i s e n ja Kuopion keskusrikospoliisin komisarion A u l i s V a a r n a m o n nimien rinnalla.

◀ Tilaustukku Oy — Säästövalinta tuli kuuluisaksi suurista käteisostoistaan ja halvoista hinnoistaan. Mutta sitten tulivat virkamiehet ja sulkivat ovet. Tämä oli vain eräs Väisäsen suurista yrityksistä.

Vaikka elämme tätä kykyjen aikakautta, niin kyllä minun oli pakko katsella Sinua tietyllä kunnioituksella.

Sitten siihen luoksesi tuli se hyvän näköinen nainen, joka ei ollut vaimosi (hän on vieläkin paremman näköinen) ja te poistuitte kiinnittämättä kummempaa huomiota valokuvaajaamme, jonka tuo nainen oitis oli huomannut.

Minä menin läheiseen kahvilaan ja kaivoin taskustani erään noista asiastanne kertovista lehtileikkeistä ja minulla oli naurussa pitelemistä kun luin siitä sen Sinuakin huvittaneen kohdan komisario Vaarnamon lausunnosta.

"Tilintarkastuksessa on tullut ilmi, että kavallukset on suoritettu vuosina 1964—70. Rahoista ei ole jäljellä mitään", komisario Vaarnamo ilmoitti. Edelleen tuossa leikkeessä puhuttiin siitä että tutkimuksissa oli käynyt ilmi, että rouva Miettinen ei ole hyötynyt ollenkaan kavaltamistaan rahoista ja että hän on vuodesta 1964 lähtien lähettänyt Sinulle säännöllisesti rahaa siinä uskossa, että liikkeitten tuottama hyöty toisi rahaa takaisin.

Ylivoimaisesti paras kohta oli kuitenkin se missä komisario Vaarnamo esitteli Sinua:

"Liikemies Taisto Väisänen on harjoittanut kellokauppaa sekä käytettyjen autojen kauppaa. Lisäksi hän on harjoittanut vastojen myyntiä. Liikeyritykset ovat kuitenkin aina menneet nurin", sanoi komisario Helsingin Sanomille.

Kyllä Sinullakin varmasti tuossa kohdin oli naurussa pitelemistä Kovin köykäiseksi siinä noteerattiin liikemiesurasi. Mutta mistäs se kunnon komisario olisi voinut kaikkea saada tietoonsa. Varsinkin kun Hymylehtikään ei ollut vielä ilmestynyt. Tuo 'vastojen myyminen' oli varsinainen juju, ellei sitten kyseessä ollut painovirhe.

Sinua ja minua tuo vasta liikemies-maineesi naurattaa, mutta ehkä nyt saan kertoa menneisyydestäsi ja maineestasi lukijoillemme hieman tarkemmin.

Liian hyvä myyjä

Sinä synnyit ilmeisesti oululaisessa sairaalassa. Lapsuutesi kotiseuduksi merkittiin Ämmäsaari. Ensimmäinen kiinteä kosketuksesi liikemaailmaan tapahtui osuusliikkeen tiskin takaa ja nuoresta iästäsi huolimatta nousit pian myymälähoitaja-kastiin.

Totesit pian olevasi varsinainen lahjakkuus, ja heränyt itsetietoisuutesi sai Sinut vaikuttamaan pikkuvanhalta ystäviesi silmissä.

Lisäsit neljä vuotta ikääsi ja siirryit tukkuportaaseen erään yksityisen yrittäjän myyntimieheksi ja liiketoveriksi. Keskuspaikkanne oli Kuopio.

Sitten tapahtui melko mieletön vaihe kehityksessäsi. Sait potkut. Potkut, mutta mistä syystä?

Sinä olit liian hyvä myyjä.

— Minun piti panna hänet pois, sillä en kyennyt toimittamaan kaikkea sitä tavaraa mitä hän möi, kertoi silloinen työnantajasi kun kävin häntä tapaamassa.

— Hän pystyi myymään pokasahoja paperikauppiaalle, jos halusi.

Sellaiseen maineeseen pääsit. Silloin olit jo ensimmäisen kerran oman tehokkuutesi ja rajattoman itsevarmuutesi uhri.

Sinä uskot itseesi yli kaiken, ja ilmeisesti ne liikemiehet, jotka tuntevat kykysi pitävät Sinua lähes ihmeenä. Kuka missäkin mielessä.

Eräs heistä kertoi lahtelaisessa hotellissa:

— Mä sanoisin näin, että jos te olisitte yhdessä (Sinä ja minä) eduskuntatalon edessä ja teillä olisi rahaa ja Väisäsellä olis rahapula, niin puolessa tunnissa hän myisi eduskuntatalon.

En oikein tiedä kuinka tämä eduskuntatalon kauppa sopisi kuvaan, mutta monet ovat vakaasti sitä mieltä että et ole huijari. He perustelevat tätä sillä, että tapaat maksaa vippisi takaisin, vaikka joutuisit asiaa hoitaessasi maksamaan kovaakin korkoa sille seuraavalle vippaajalle. Monet ovat jopa sitä mieltä että olet tästä syystä joutunut koronkiskureiden kynsiin?

Toisaalta vakaa usko siihen että tapaat maksaa vippisi takaisin voi olla myös sitä johtuvaa, että kukaan ei mielellään halua myöntää tulleensa petetyksi. Ei varsinkaan liikemies.

Vakaasti siihen uskoi Hilja Miettinenkin. Uskoi siihen että järjestät nuo kuopiolaiset 686 000 markkaa takaisin siitä liikevoitosta johon luottaen Hilja hiljaa oli. Siitä liikevoitosta, jonka piti olla lähes käden ulottuvilla 'konkursseista ja vaikeuksista' huolimatta.

Varmasti Hiljalla on ollut uskonsa kanssa vaikeuksia nyt kun tämä liiketoimenne on saanut näin yllättävää julkisuutta, mutta jos Sinulla on ollut pienintäkään tilaisuutta asian selittämiseen, niin eiköhän se Hilja jälleen usko. Sellainen jeesus Sinä olet.

Asiasta kuultuna ollessaan Hilja on vaikuttanut lähes uskovaiselta. Siinäkin saattaa olla osa tämän villakoiran karvoista. Uskovaisuus on joskus aikaisemminkin ollut mukana näissä Sinun ja sukusi kuvioissa.

Tuli vain mieleen kotitalosi vaiheet. Tulee myös mieleen ne "kymmenykset" jotka on sijoitettu Tanskaan ja Kanariansaarille. Nimiä ei tässä yhteydessä voi mainita etteivät vedä pientä huppua silmille tai marssita raastupaan, sillä näyttö on liian kevyt kuten henkimaailman asioissa yleensäkin.

Suosi suomalaista

Sanovat että se kaikki on kotiin päin mitä suomalaista suosii. Kyllähän se sitä tässä. Kallan kavallus-jutun yhteydessä Sinulle varmasti on ollutkin, mutta kunnioitusta tuntien täytyy myöntää että olet onnistunut myös ulko-

KÄÄNNÄ

maisen suhteen.

Luulisi että menetit mahdollisuutesi siihen aikaan kun vielä heiluit Tampereelta käsin ja teit sen kello-keikan. Taitavat sveitsiläiset vieläkin ihmetellä.

Siellä Tampereella se oli se Scan-tukkukin, jonka johdossa olit Hiljan kanssa oikein virallisesti, ja joka sitten kompastui konkurssitilaansa, mutta mitä näistä. Puhutaan nyt niistä ulkomaankaupoista.

Niissä ulkomaankaupoissasi on eräs hämärä kohta, joka on jäänyt kiusaamaan mieltäni. Se on se viimekesäinen mattohommeli.

Minä olen sitä miettinyt, mutta täytyy taas kerran myöntää että liikemiesten hommat menevät yli tavallisen toimittajan käsityskyvyn.

Sinä olit ostanut laskun mukaan noin 60 000 markkaa maksavat matot Englannista ja kauppasit niitä 25 000 markalla.

Hankaluutena oli silloin ettet ollut hoitanut 8 000 markan huolintakuluja Nurmiselle ja siksi asiakas kieltäytyi koko liiketoimesta.

Hämäräksi minulle jäi tuossa systeemissäni se, kuinka liikemies laskee voiton 35 000 markan myyntitappiosta ja se, minne ja mihin hintaan nuo matot myit. Voit kertoa asiasta kun seuraavan kerran tapaamme. Voit tehdä sen aivan huoletta sillä en ole noiden englantilaisten asialla.

Tapaaminen

Ensimmäinen tapaamisemme oli varmasti yllätys meille molemmille. Sinä et edes osannut odottaa että Sinut siitä sängystä joku vieras olisi tullut herättelemään ja minä olin jo lähes luopunut toivosta, kun kolmatta vuorokautta Sinua turhaan olin metsästänyt.

Tapaamisemme oli valitettavan pikainen, mutta jo siinäkin ajassa jotain huomaa.

Luulen että suurten mittojen miehenä et pahastu vaikka äänitin ne muutamat mielipiteet, jotka vaihdoimme. Sitten kun istuimme autossani, minä erehdyin ottamaan nauhurin esille, ja Sinä poistuit välittömästi. Sinähän me tosin olimme sopineet tapaamisesta joskus 'ylihuomenna' ja sain Sinulta pari puhelinnumeroasi mutta sehän oli kaikki lähinnä 'muodon vuoksi' kuten molemmat hyvin tiesimme.

Nauhoitetussa keskustelussamme ei tullut ihmeempää esille.

— Kyllä se oli aika paukku tuo juttu Kauppalehdessä, sinä myönsit, ja jatkoit ettei niiden "murjasemassa jutussa ollut mitään totuuden mukaista".

Taisit huomata ilmeeni, kun korjasit tarkoittavasi sitä etteivät he voi todistaa tilaustukkutavaroiden olevan kuumilla rahoilla hankittuja.

Sitten puhuimme siitä kysymysmerkistä Kauppalehden otsikossa ja kerroit puhuneesi asiasta jo tuomarisi kanssa.

Olin nähnyt läheltä kauniin pikkutyttösi ja kaukaa kauniin vaimosi ja kysyin kuinka perheesi tähän julkisuuteen suhtautuu.

— Ei heillä ole ollut vaikeuksia koska tietävät etten ole niin suuri roisto kuin mitä puhutaan, Sinä vastasit.

Minä ajattelin että kyllä ainakin vaimosi tietää totuuden mutta koska muutenkin olin ajatellut etten puutu vaimosi Kuopiossa käynteihin, niin vaikenin asian siitä puolesta.

Monet ystäväsi ja tuttavasi ovat sitä mieltä, että peset itsesi puhtaaksi tästäkin jutusta. Niin saattaa käydä. Saattaa käydä myös siten, että lähdet maasta ja voipa käydä oikein huonosti.

Jos selviät, niin nostan Sinulle hattua, mutta opastavassa mielessä varoitan. Hyvää tuuria ei voi riittää loputtomiin.

Silloin oli jo tipalla kun kelloliikkeeseesi murtauduttiin. Sinähän tiedät.

Silloinkin oli tipalla kun "kanitit" niitä kelloja, joihin Sinulla ei ollut sanavaltaa.

Luetteloa voisi jatkaa, mutta eihän siitä ole mitään hyötyä. Toivotaan vain että löydät itsesi ennen kuin on liian myöhäistä.

PS. Jätin tässä puhumatta siitä ekonomin roolista ja sormuksesta. Katsos, en minäkään ole kouluja käynyt. □

Lisää Väisäsestä sivulla 95

Miksi KANSAN asiakas maksoi autovakuutuksestaan viime vuodelta 15% vähemmän kuin muut?

Tämä johtuu Kansan autovakuutuksen maksunpalautuksesta, joka viime vuodelta on 15 %. Tämän lisäksi Kansan asiakas saa

- maksuttoman oikeusturvaedun autovakuutuksen perusteella
- ilmaisen oikeusavun myös liikennevakuutuksen lisäetuna tapauksissa, joissa sen antaminen on perusteltua

Muita palautuksia:
PALO-, KOTI- JA HUVILAVAKUUTUKSISTA 20 %
VASTUUVAKUUTUKSISTA 25 %

KANSAN MAKSUNPALAUTUKSET KOHOAVAT VIIDELTÄ VIIME VUODELTA YHTEENSÄ YLI 6 000 000 MARKAN

Maan halvimmat henki- ja sairausvakuutusmaksut.
VAIN KANSA-YHTIÖT TARJOAVAT NÄMÄ EDUT
Halutessanne lisätietoja vakuutuksistamme täyttäkää oheinen lipuke ja jättäkää se postin kuljetettavaksi.
Me huolehdimme postimaksusta.

mikä on bonus?

Bonus on maksunalennus autoilijalle, joka on ajanut vahingoitta. Bonusoikeus säilyy muuttumattomana, vaikka vakuutus siirtyy yhtiöstä toiseen. Korkein bonus autovakuutuksessa on 50 % ja liikennevakuutuksessa, jossa tänä vuonna on otettu käyttöön superbonus, 60 %. Mikäli teillä Kansassa otetussa liikennevakuutuksessa on 30—50 % bonus, saatte saman bonuksen myös meiltä otettuun autovakuutukseen.

Haluan lisätietoja seuraavista Kansan vakuutuksista (merkitkää rasti ruutuun):

- [ ] Liikenne- ja autovakuutuksista
- [ ] Palo-, koti- ja kesähuvilavakuutuksista
- [ ] Vastuuvakuutuksista
- [ ] Henki- ja sairausvakuutuksista

Nimi

Osoite

Puhelin

Postikonttori H:ki 10
Lupa n:o 1728

Voidaan jättää postin kuljetettavaksi ilman postimaksua

KANSA-YHTIÖT
Hämeentie 33
Helsinki 300

YVONNEN LUOTA KOTOISEEN LUMIMYRSKYYN

JATKOA SIVULTA 45

tioita, joiden ympärillä lämmittelee Kairon kodittomia. Mutta päivät ovat näännyttävän kuumia.

Olen kävellyt itseni väsyksiin ja tulen puistoon, jonka keskellä valtava suihkulähde nostattelee vesiään korkeuteen. Mutta ainoatakaan penkkiä en missään näe.

Altaan luona seisoo nuori kairotar, ruskeasilmäinen, mustatukkainen, korkeapovinen. Matkallani en ole vielä kertaakaan puhutellut arabinaista. Eikö olisi jo korkea aika, puuttuvat penkit olisi oivallinen tekosyy. Miksi niitä ei siis Kairossa laisinkaan ole, madam?

Hänen hampaansa ovat valkoiset ja kuultavat kuin helmet. Kairosta puuttuu vielä paljon muutakin kuin penkkejä, hän sanoo ja hymyilee. Sinä olet vieraasta maasta, hän lisää, mutta mistä maasta sinä olet ja miksi olet tullut? Onko Kairo sinusta hyvä kaupunki?

Vastaan, että Kairo on minusta hyvä kaupunki, että olen käynyt pyramideillakin ja ratsastanut kameleilla, että kairottaret ovat kovin kauniita mutta kaikkein kaunein on hän.

Mikä on sinun nimesi, hän kysyy ja kun sanon sen hänelle, vääntyy se hänen suussaan Veikouksi. Nimesi on Veikou, hän sanoo. Hänen nimensä on Yvonne, hän on Ain Shams -yliopiston opiskelijoita. Jos tahdon, hän voi näyttää minulle Kairoa, esitellä sitä. Voisimme ajaa bussilla Fustatiin, vanhaan Kairoon, niin hän puhuu minulle ja olen jo täyttä vauhtia rakastumassa häneen kuin koulupoika.

Fustat saattaisi olla näkemisen arvoinen, mutta minusta olisi hauskempaa jutella hänen kanssaan. Minulla on aikaa viipyä täällä enää kovin vähän, jo huomenna lähtee koneeni Eurooppaan. Tule hotelliini, Yvonne, sanon, minun jalkani ovat aivan väsyneet enkä jaksa enää seisoa.

Yvonne ei pidä minua julkeana eikä hän pidä itseäänkään julkeana lähtiessään kanssani hotelliin. Me istumme baariin ja juomme jotakin kylmää ja kirpeätä ja Yvonne sallii, että pidän kättäni hänen kädessään. En ymmärrä kaikkea mitä hän puhuu, mutta joka tapauksessa hän kertoo Niilistä, jota ilman ei olisi Egyptiä eikä egyptiläisiäkään, ei Egyptin historiaa eikä sen kulttuuria, Niili on elämän virta. Sen veden korkeudesta ovat kaikkina aikoina riippuneet nälänhädät ja viljavat vuodet ja Niilin tulvien säännöstelemiseksi on nyt rakennettu Assuanin patokin. Niili on suuri, sen pituus on melkein 7 000 kilometriä, se on maailman mahtavin virta.

Niili on mahtava ja ihana, sanon, mutta Niiliäkin ihanampi on sinun silmäparisi ja ruskea katseesi, Yvonne. Ja, minä lisään, matkani oli raskas ja vaivalloinen mutta tämä hetki sinun kanssasi sovittaa ja hyvittää kaiken. Mitä siitä, että silmälasini ovat kadonneet, että rahani ovat vähillä loppuneet, että olen kärsinyt helteestä; yksi nautinto korvaa sittenkin tuhat tuskaa. Istua sinun kanssasi on se nautinto, Yvonne.

Hän puristaa kättäni lujemmin ja hän sanoo hiljaa: Veikou.

Huomenissa nousin jälleen BASCOn koneeseen, joka tällä kertaa oli myöhässä kolme tuntia. Pääsin kunnialla Lontooseen jos kohta Doverin passikontrollissa oli hankaluuksia, joista aiemmin kerroin.

Englannissa olin kaksi päivää totutellen koleuteen ja sen jälkeen FINNAIR lennätti minut Suomeen keskelle hurjaa lumimyrskyä. □

LOPPU

HYVÄÄ HYMYLOMAA TEILLE SATA ÄITIÄ!

Teksti: IRIS TUUNAINEN
Kuvat: REINO KAIVOLA

**Oli tavattoman vaikeaa valita tuhansien äitien joukosta ne sata, jotka saivat Hymylehden ja Keihäsmatkojen järjestämän viikon loman Mallorcalla.
Toimitus pahoittelee, että kaikkia mukaan halunneita äitejä jouduttiin pitämään jännityksessä ylimääräisen kuukauden ajan, mutta parhaalla tahdollakaan ei lähtijöitä saatu aikaisemmin selville.**

Hymylehti ja Keihäsmatkat tarjoavat äideille viikon oleskelun täysihoitoineen, matkoineen, tutustumiskäynteineen ja palveluksineen Mallorcalla. Lisäksi ovat Suomen Lions-clubit tarjoutuneet hoitamaan äitien matkat Helsinkiin ja takaisin kotipaikkakunnilleen, sekä huolehtimaan tarpeen vaatiessa myös vaatehankinnoista. Eri paikkakuntien sosiaalitoimistot ovat myös luvanneet auttaa parhaansa mukaan perheitä järjestämällä kodinhoitajia ja kaikkea muutakin apua, joten äitien lomasta pitäisi muodostua huoleton ja virkistävä.

Matka Mallorcalle alkaa Seutulan lentokentältä 17. 5. Kotiin palataan viikkoa myöhemmin. Matkan johtajina toimivat Lehtimiehet Oy:n puolesta toimittajat Pirjo Lindström ja Maria Schulgin. Mukaan lähtee varmuuden vuoksi myös ammattitaitoinen sairaanhoitaja. Viihdyttäjiksi lähtevät Matti Heinivaho ja Paavo Raninen. Keihäsmatkojen oppaat Mallorcalla puolestaan pitävät huolta siitä, että äidit näkevät mahdollisimman paljon saaren nähtävyyksistä ja tavoista.

Tästä, toivoaksemme jokaiselle ikimuistettavasta lomasta, kerromme kesällä niin sanoin kuin kuvinkin. Tässä vaiheessa toivotamme hyvää matkaa!

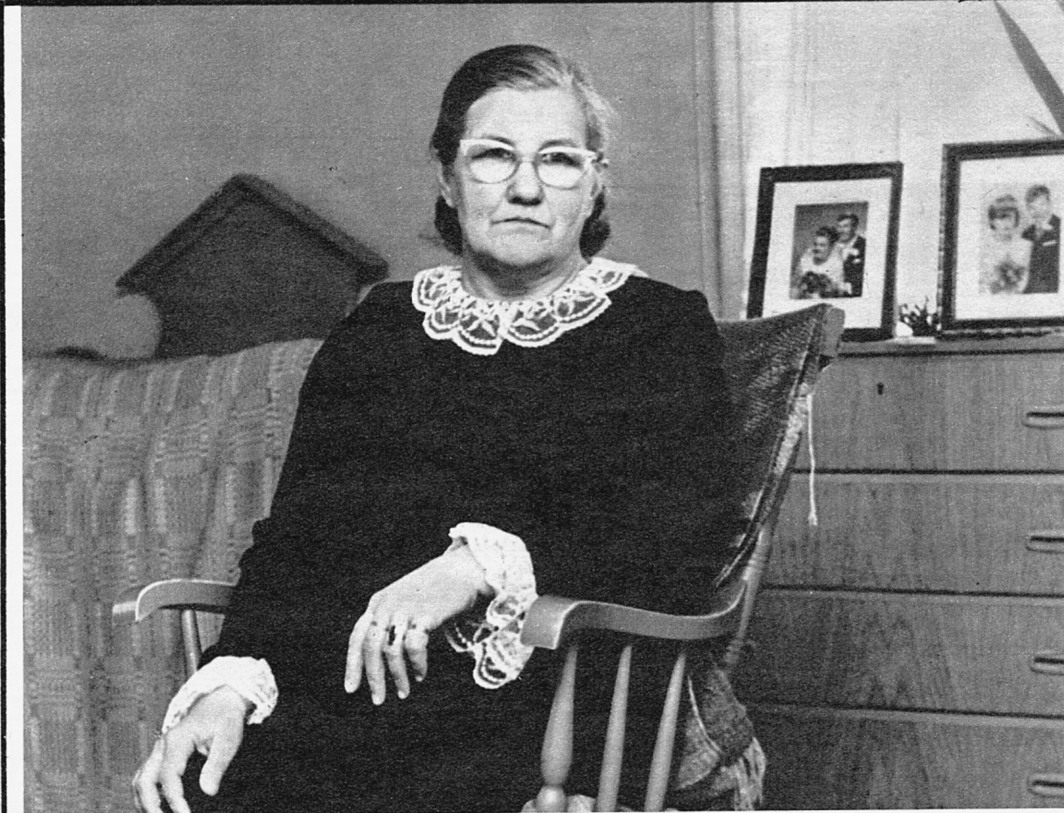
Seuraavassa kerromme kahdesta mukaan lähtevästä äidistä jo etukäteen.

Äiti pohjoisesta

VIISI LASTA REILUN VUODEN AIKANA

Rouva Hilja Heikka asuu Ylitornion Törmäsjärvellä. Kotitalossa on vielä neljä lapsista kotona, muut aviossa ja leipää tienaamassa, mutta kuitenkin lähistöllä. Heikan suku ei kauaksi synnyinsijoiltaan lähde.

— Sitäkös varten se tyttö minun ikääni kyseli! huoahti rouva Heikka, kun pistäydyimme kertomassa hänelle Mallorcanmatkasta.

— En mitä siitä mitään tiennyt, ajattelinpa vaan, että onkos tyttö ruvennut ajattelemaan minun 60-vuotisjuhliani, vaikka olen vasta 55-vuotias.

Rouva Heikka ei aluksi osannut sanoa asiaan mitään, istui vain keinutuolissaan ja ihmetteli. Tytär ja tyttären kaksoset pitivät huolta seurustelusta sillä aikaa kun rouva Heikka mietti asiaa.

— Kyllähän minä sinne lähden, harvoin kai tämmöisiä tilaisuuksia tulee. Se lentokone vähän pelottaa, mutta tuleehan sinne ne sata muutakin. Yksin en lähtisi.

Rouva Heikka meni naimisiin 20-vuotiaana. Naapuritaloon hänet naitiin, vain muutamien kilometrien päähän. Elämä oli aluksi kovaa metsän keskelle raivatulla tilalla, mutta vuosien kuluessa se helpotti. Vaikeinta oli silloin, kun perheeseen ilmaantui kaksoset ja kolmoset melkein saman vuoden aikana. Ikäeroa oli vain vuosi ja 2 kuukautta.

— Yksitoista noita lapsia parhaimmillaan oli, toinen kaksosista kuitenkin kuoli, samoin kaksi tyttöä. Yhdeksän niitä on vielä elossa, neljä asuu kotona nyt kun tuo vanhin poika tuli Ruotsista takaisin kotiin. Samalla tavalla tässä eletään kuin ennenkin, on lehmiä ja siipikarjaa, pikkuisen maata ja lapset — tai oikeastaan lapsenlapset, joita nyt pitää katsoa. Mies on metsätöissä hankkimassa lisäansiota jota täällä syrjäseudulla ei mistään muualta saa.

Rouva Heikka ei ole paljon matkustellut, kaikki sukulaisetkin ovat niin lähistöllä, ettei linja-autoa ihmeellisempää kulkuneuvoa ole tarvinnut. Ei siis ole ihme, että lentokone vähän pelottaa. Mitään vakavampaa sairautta ei rouva Heikalla ole, sydänlääkkeet on vain varmuuden vuoksi otettava mukaan.

— Mitäs näistä vaatteista sen paremmin, kai siellä kesä lienee . . .

JATKUU SIVULLA 123

Pohjolan huumausainekuningas Kosti Kustaa Kartiokari:

HALUAISIN TUKEHDUTTAA ITSENI TUTTIPULLOLLA

Teksti: SAKARI LARMA
Kuvat: KALEVI PÖYHÖNEN

Kosti Kustaa Kartiokari – mies, jonka nimi haisee amfetamiinille ja mustalle rahalle. Kartiokarin riehunta amfetamiinimarkkinoilla päättyi helmikuun 26. päivänä Göteborgin raastuvanoikeudessa. Nyt hän on tunnustanut ainakin 153 huumausainekilon salakuljettamisen Pohjolaan. Määrän suuruutta kuvaa hyvin se, että jokainen Skandinaviassa asuva saisi tuosta 153 kilosta ainakin kaksi huumausainematkaa.

Ensimmäisessä ja tähän mennessä ainoassa lehdistölle antamassaan haastattelussa Kartiokari sanoi, että jos hän saisi aloittaa elämänsä uudestaan alusta hän tukehduttaisi itsensä tuttipullolla. Kartiokari odottaa pitkää vankilatuomiota – niin pitkää, että hän toivoo voivansa ostaa kuusta tontin vapautumisensa jälkeen.

Kartiokari on merkitty mies.

Hymylehden toimittaja ja valokuvaaja olivat seuraamassa monipäiväistä oikeudenkäyntiä, joka sai varsin yllättävän käänteen.

Kun oikeudenkäynti alkoi, tuotiin rauhallinen Kartiokari sisään käsiraudoissa kahden tiukkailmeisen, pistooleilla aseistautuneen vartijan saattelemana. Kartiokari suojasi kasvojaan valokuvaajien tulitukselta pienellä paperinpalalla.

Huumausainekuningas oli pukeutunut kuin pahainen pikkurikollinen mustaan nahkatakkiin ja väljinä lepattaviin housuihin. Oli vaikea uskoa, että tuo mies vielä vuosi sitten hallitsi Euroopan ja Pohjolan amfetamiinikauppaa. Valtansa kukkuloilla ollessaan hän rehvasteli eräälle sanomalehdelle lähettämässään kirjeessä voivansa lopettaa koko Euroopan amfetamiinikaupat yhdellä ainoalla puhelinsoitolla. Kartiokari ei lopettanut kauppoja, vaan jatkoi niin pitkälle, että poliisi sai valtavan etsintäverkon avulla amfetamiinikuninkaan ansaan.

Ensimmäinen oikeudenkäyntipäivä kului leppoisasti. Kartiokari vastaili syyttäjän ja tuomarin kysymyksiin harkiten ja rauhallisesti. Kartioka-

KÄÄNNÄ

KOSTI KARTIOKARI

ri kielsi kaiken mistä häntä syytettiin. Ensimmäisen päivän aikana hänessä ei ollut havaittavissa minkäänlaista hermostumista. Syyttäjänä toimi nainen, Lilly Kylström. Kartiokarin kuulusteluja johtanut kriminaaliasistentti Karl Erik Johansson sanoi ruokatunnin aikana, että Kylström (suomeksi Kylmävirta) on koko Göteborgin tehokkain ja terävin syyttäjä. Tyttö on pistänyt suuriakin gangstereita ison kiven sisään terävillä kysymyksillään ja tehokkailla syytteillään.

Ensimmäisen oikeudenkäyntipäivän tauolla Lilly istuskeli jalat ristissä ikkunalaudalla ja jutteli aurinkoisesti tuomarin ja muiden oikeudenpalvelijain kanssa. Lilly oli varma, että Kartiokari olisi helppo pala.

Mutta seuraavina päivinä Kylströmin kasvot muuttuivat vakavimmiksi eikä häntä enää hymyilyttänyt. Kartiokari oli osoittautunut timantin kovaksi palaksi, jonka pussiin puhuminen oli enemmän kuin vaikeata.

Oikeudenkäynti jatkui päivästä päivään yksitoikkoisena Kylströmin ja Kartiokarin vuoropuheluna. Kartiokari käytti tulkkia vaikka hän puhuu hyvin ruotsia. Tulkin käyttö oli hänelle edullista, koska hän voitti aina muutaman sekunnin kullan kallista ajatusaikaa ennen vastauksiaan.

Haluan tehdä tunnustuksen!

Keskiviikkona maaliskuun neljäntenä päivänä tapahtui jotakin odottamatonta. Kartiokari, joka aikaisemmin oli kieltänyt kaiken syyllisyytensä huumausaineasioihin, nousi pystyyn ja sanoi: "Haluan tehdä täyden tunnustuksen."

Kartiokari oli liikuttunut. Melkein itkua tuhertaen hän ilmoitti, ettei pysty "tässä mielentilassaan" kertomaan kaikkea. Hän pyysi lisäaikaa ja se myönnettiin. Oikeudenkäyntiin tuli yhdeksän päivän tauko. Kaikki kuulustelupöytä-

Kartiokari tuotiin aamuisin oikeuteen erikoisvalmisteisella autolla kahden aseistetun vartijan saattelemana.

kirjat uusittiin lisäkuulustelujen jälkeen. Oikeussalissa kuului kohahdus, kun Kartiokari teki vetonsa. Göteborgin poliisi oli innoissaan. Ehkä Kartiokari räjäyttää nyt "sumpun". Hän on selvillä Pohjolan huumausaineasioista ja poliisi uskoo hänen tuntevan koko huumausaineverkon toiminnan.

Kartiokari käyttäytyi todellakin yllättävästi. Lilly Kylström, yleinen syyttäjä, oli pudottaa silmät päästään, kun kuuli Kartiokarin sanovan: "Haluan kertoa kaiken." Kylström kysyi Kartiokarilta miksi hän yhtäkkiä muuttaa koko kertomuksensa sisällön, kun on saanut vanhan juttunsa miltei läpi.

Kartiokarin ainut hermostumiseen ja harkitsemattomuuteen viittaava seikka koko oikeudenkäynnin ensimmäisen osan aikana oli juuri tuo tunnustuslupaus. Vai oliko se harkitsematonta? Paras arvaus oikeudenkäynnin keskeytymisen jälkeen oli se, että Kartiokari oli laskenut tilanteen jo etukäteen.

Ensimmäisessä parin kolmen kuukauden mittaisessa kuulustelusarjassa Kartiokari ei myöntänyt juuri mitään. Vaikeneminen oli lähes täydellistä. Päivästä päivään Kartiokari vältteli, kierteli ja kaarteli kuulustelijain kysymyksiä ja kun oikeudenkäynti sitten vihdoin tuli, ei häntä kuulustelujen perusteella voitu syyttää oikeastaan mistään. Hän ei nimittäin tunnustanut juuri mitään. Ainoat syytteet olivat poliisin itsensä esiin penkomia todistuksia amfetamiinikuningasta vastaan.

Arvellaan, että Kartiokari kertoo nyt poliisin mieliksi hieman avoimemmasti toiminnastaan ja saa sitten tuomion. Poliisi ei oikein jaksa uskoa, että Kartiokari räjäyttäisi "sumpun" vaikka tämä mahdollisuus on aina olemassa.

Kuulusteluissa, joita jatkettiin keskeytyneen oikeudenkäynnin jälkeen Kartiokari tunnusti tuoneensa itse ja kuriirien välityksellä noin 153 kiloa amfetamiinia Pohjolaan. Kartiokarin yllättävän käänteen odotetaan johtavan uusiin pidätyksiin ja oikeudenkäynteihin.

Ennen Kartiokarin oikeudenkäyntiä Göteborgin poliisi arveli, että oikeudenkäynti kestää kuusi päivää ja sillä selvä. Kartiokari pistetään istumaan.

Näin ei kuitenkaan käynyt yllättävän käänteen johdosta. Nyt tuomion julistamiseen saattaa kulua viikkojakin. Varmaa on, että Kartiokari istuu vuosikaudet vankilassa amfetamiinin vuoksi. Göteborgissa veikataan 7—12 vuoden tuomiota.

Kartiokarin huumausainekaupat olivat varsin yksinkertaisia. Kartiokari matkusti Italiaan ja osti amfetamiinisulfaatin suoraan tehtaan edustajalta ja salakuljetti aineen sitten Ruotsiin ja Suomeen. Amfetamiinisulfaatti oli Kartiokarille halpaa. Kilohinta oli vain viidenkympin nurkilla. Salakuljetettuna ja myytynä saman valkoisen jauheen hinta saattaa olla kiloa kohden niinkin korkea kuin miljoona kruunua.

Kartiokari yritti tuoda amfetamiinia Suomeen täysin laillisesti pari kolme vuotta sitten, kun ko. ainetta ei oltu vielä liitetty ns. huumausaineluetteloon. Kartiokari ehti tilata ja maksaa eräältä italialaiselta lääketehtaalta kymmenen kilon lastin tavaraa, mutta perui kauppansa kun amfetamiini oli tällä välin liitetty huumaavien aineiden luetteloon ja sen maahan tuonti oli nyt kiellettyä. Kartiokari teki useita matkoja Italiaan ja salakuljetti taikka kuljetutti kymmeniä kiloja valkoista jauhomaista huumausainetta Skandinavian maihin.

Oikeus yritti kysellä moneen otteeseen kuinka paljon Kartiokari hyötyi taloudellisesti huumausainekaupoistaan. Huumausainekuningas vaikeni visusti tuloistaan, mutta kertoi kuitenkin, että hänellä on pankkitili eräässä sveitsiläisessä pankissa.

Jos oletetaan, että Kartiokari on saanut vähittäiskaupassa miljoona kruunua jokaisesta kuudesta amfetamiinikilostaan myydessään sitä pillereinä ja ruiskeina, tuskin hän astuu tyhjätaskuna linnasta kadulle kun se aika joskus koittaa. □

KOSTI KARTIOKARIN ERIKOISHAASTATTELU:

ALKOHOLI ON KAIKKEIN PAHIN HUUMAUS-AINE

Kartiokari antoi ensimmäisen haastattelunsa Hymylehdelle Göteborgissa. Valitettavasti haastattelusta piti yleisen syyttäjän määräyksestä karsia pois kaikki sellaiset kysymykset, joissa käsiteltäisiin Kartiokarin rikollista uraa. Kartiokari puhuu haastattelussa itsestään ihmisenä ja esittää mielipiteitä, joiden avulla hänestä voi muodostaa jonkinlaisen henkilökuvan.

HYMY: Mitä ryhtyisitte tekemään jos saisitte aloittaa elämänne uudestaan alusta?

KKK: Aloittaa elämä alusta saakka on minun ajatuskykyni ulkopuolella, mutta lyhyesti sanottuna olen tullut tähän maailmaan puhtain paperein ja hyvässä uskossa toisiin kanssaeläjiini nähden. Elettyäni tässä "ihanneyhteiskunnassa" 46 vuotta minun täytyy nyt ikäväkseni todeta että "susien joukossa on ulvottava susien lailla". Jos olisin pikkuvauva, tukehduttaisin itseni tuttipullolla.

HYMY: Mitä aiotte ryhtyä tekemään vankilatuomionne jälkeen.

KÄÄNNÄ

Evinrude 25 hv kiihtyy lähdössä paremmin kuin saman luokan muut perämoottorit — ja se on helppo todistaa

— **Parempi kiihtyvyys lähdössä kuin muilla vastaavilla moottoreilla.**
— **Erikoisohuet männänrenkaat estävät värähtelyn suurilla kierrosnopeuksilla.**
— **Erikoinen liukukytkin estää vahingot potkurin osuessa vedenalaiseen esteeseen.**
— **Säädettävät apuohjaajan ohjauslaitteet.**
— **Ainutlaatuinen kumieristysjärjestelmä — pitää äänen ja tärinän sisällä, veden ulkona,**
— **Tehokas vesijäähdytys.**
— **Erillinen polttoainesäiliö on lyijyvuorattu korroosiota vastaan.**

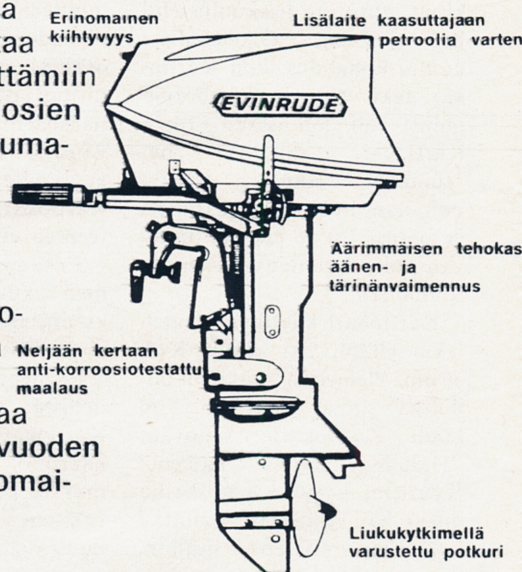
On siis monta hyvää syytä ostaa Evinrude. Se maksaa tosin hiukan enemmän, mutta sen arvo on paljon suurempi.

Kaikki nämä edut löydätte Evinrudesta —ja ne ovat ratkaisevia. Kuten esimerkiksi tarkkuusvalettu, tasapainotettu kampiakseli. Ja Evinrude on markkinoiden ainoa 25 hv:n moottori, joka pyörii lisälaitteen avulla myös petroolilla.

Säästätte melkein puolet polttoainekustannuksista.

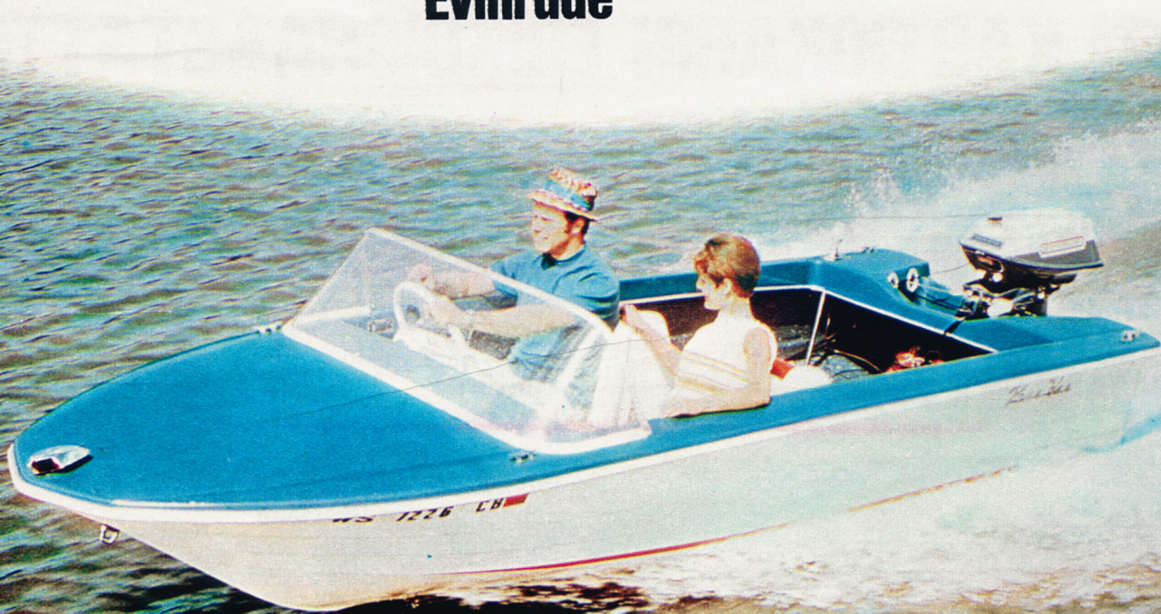
Evinruden 25 hevosvoimaisessa on muitakin ainutlaatuisia etuja. Esimerkiksi loistava sisäinen tasapainotus.

Sen ansiosta meno on pehmeätä koko nopeusalueella yhdestä solmusta kolmeenkymmeneen (veneestä riippuen). Ellei tämä vielä riitä — katsokaa Evinruden käyttämiin metalleihin ja osien laatuun. Ruostumatonta terästä. Erikoistyöstettyjä alumiiniseoksia. Tiivis lujitemuovikoppa. Älkää unohtako, että Evinrude tarjoaa Teille kahden vuoden takuun ja erinomaisen huollon.

On siis monta hyvää syytä ostaa Evinrude

EVINRUDE
edelleen paras

ALKOHOLI ON PAHIN...

KKK: Tuntuu, että minut on jo tuomittu lopuksi ikää, tarkoitan, että julkinen sana on minut niin perusteellisesti häpäissyt jo ennenkuin minua on edes tuomittu. Siis aseet on otettu pois myöhemmältä elämässä menestymiseltä. Toivon vain, että alkavat myydä tontteja kuusta lähivuosina.

HYMY: Koska solmitte avioliiton?

KKK: Avioliiton olen solminut vuonna 1954. Vaimoni kuoli vuonna 1957. Toisen avioliittoni solmin vuonna 1958 ja toinen vaimoni elää.

HYMY: Minkälainen on mielestänne ihanneyhteiskunta, sellainen, jossa haluaisitte elää?

KKK: Mikä vaan yhteiskunta, josta on poistettu virkamieshirmuvalta.

HYMY: Mitä ajattelette mielenosoituksista?

KKK: Muotiin tulleet mielenosoitukset ovat useimmiten paikallaan, erikoisesti silloin kun ne koskevat byrokratiaa.

HYMY: Mitä ajattelette politiikasta ja politikoista?

KKK: En ole koskaan ottanut osaa poliittiseen elämään.

HYMY: Mitä ajattelette nykynuorista?

KKK: Nykynuoriso on älykästä ja enimmäkseen asiallista. Toivon, että vanhat parrat tulevat pian syrjäytetyiksi hallintoelimistä.

HYMY: Mitä mieltä olette perheenisänä nuorison keskuudessa laajalle levinneestä huumausaineiden käytöstä?

KKK: Huumausainekysymys on laaja. Mielestäni pahin huumausaine on alkoholi, joka on yksin pohjoismaissa tuhonnut miljoonien ihmisten onnen ja terveyden. Alkoholista olisi huumausainelakaisu aloitettava. Koska alkoholilainsäädäntö suosii eräitten etupiirien taloudellisia etuja, on siihen vaikeata pureutua. Suomen laki määrittelee ainakin kahdessa kohdassa alkoholin huumausaineeksi.

Muista huumausaineista sanon lyhyesti, että niitä voidaan käyttää asiallisestikin psyykkisen tasapainottomuuden tai henkisen rasituksen väliaikaiseksi rauhoittamiseksi. Mutta niitä voidaan myöskin käyttää väärin, mikä taas johtuu siitä ettei kansaa ole tarpeeksi valistettu.

Nuorison ei pitäisi käyttää huumausaineita. Perheenisän tehtäviin kuuluu valistaa lapsiaan tässä asiassa. Herää vain kysymys miten perheenisät voivat sen tehdä, koska eivät tunne asiaa itsekään.

HYMY: Montako lasta teillä on?

KKK: Kaksi alaikäistä poikaa.

HYMY: Ovatko viranomaiset painostaneet perhettänne?

KKK: Ei perhettäni ole painostettu, mutta kuulusteltu on.

HYMY: Oletteko uskonnollinen?

KKK: Kuulun siviilirekisteriin enkä näinollen ole uskonnollinen.

HYMY: Mitä ajattelette sodista ja asevelvollisuudesta?

KKK: Olen 100 % pasifisti. Sotaväestä kieltäytyminen on omantunnon kysymys ja vapaassa yhteiskunnassa täytyisi siihen olla mahdollisuus ilman rankaisutoimenpiteitä.

HYMY: Minkälaisia kouluja olette käynyt?

KKK: Kansakoulun Helsingissä, Englannin kauppakirjeenvaihtokurssin (Kansanvalistusseura, Helsinki) aliperämiehen kurssin Englannissa, Concise Chemical Engineering Course (Bennet College, Ltd. Sheffield), Diploma Steel and Concrete Construction Engineering Course (ICS, Lontoon). Viimeksi mainitsemani kurssi on vielä kesken.

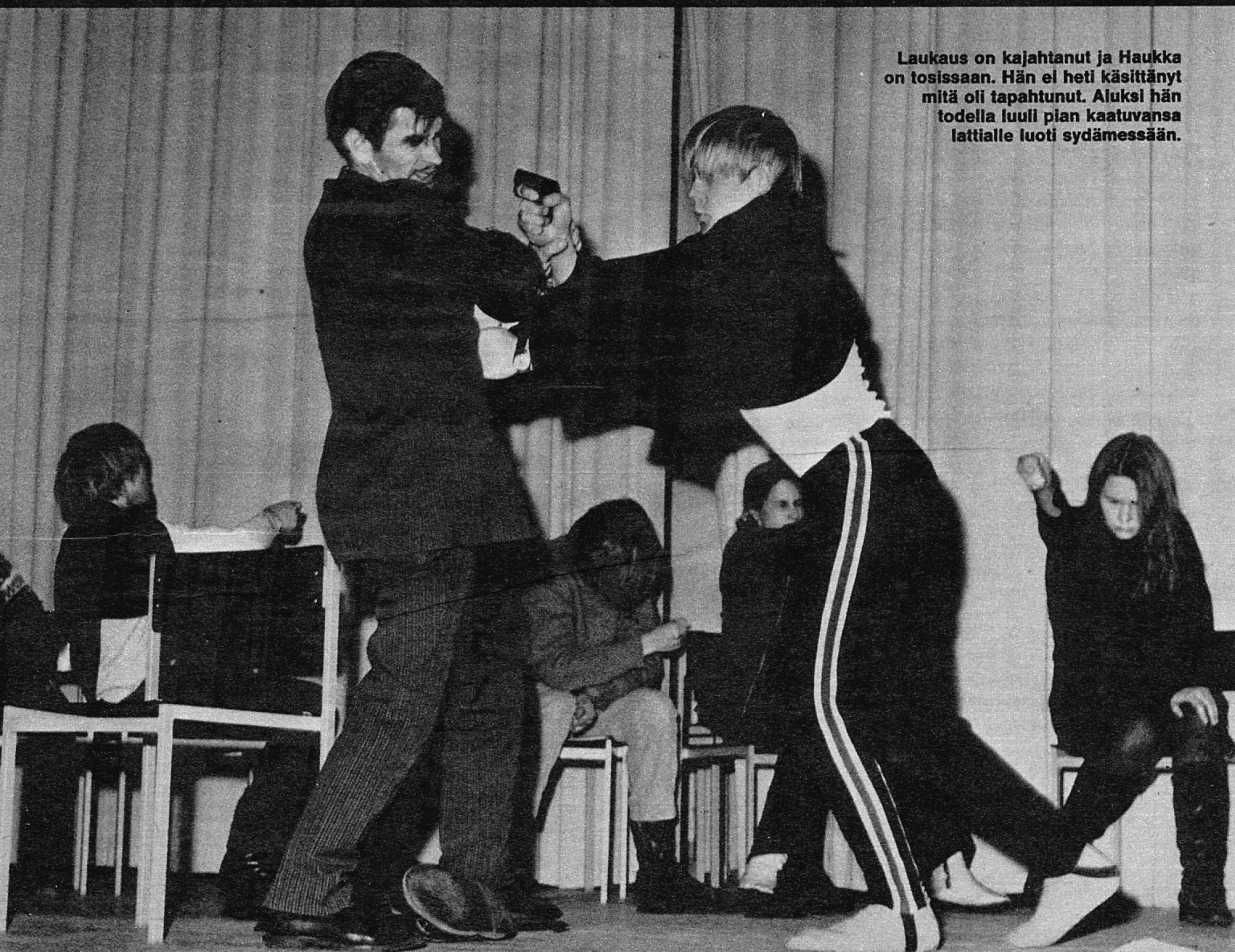
P.S. Julkaisemme oikeudenkäynnin jälkeen Kosti Kustaa Kartiokarin täydellisen haastattelun, jonka hän on luvannut yksinoikeudella HYMYLEHDELLE kuten edellisenkin haastattelun. Nyt julkaistu haastattelu tapahtui kirjallisesti, ja siitä ovat viranomaiset saksineet pois kaiken, mikä liittyy Kartiokarin rikolliseen toimintaan. □

HYPNOOSIMURHA JYVÄSKYLÄSSÄ

OPISKELIJA AMPUI OLAVI HAKASALOA

Teksti: MATTI RANTANEN
Kuvat: RISTO OKSANEN

Tämä näyttää jo vakavalta. Vakavammalta kuin Olavi Hakasalo asetta yleisölle näyttäessään aavistikaan. Hän ei nimittäin tiennyt, että pistooli oli vastoin sopimusta ladattu.

Laukaus on kajahtanut ja Haukka on tosissaan. Hän ei heti käsittänyt mitä oli tapahtunut. Aluksi hän todella luuli pian kaatuvansa lattialle luoti sydämessään.

Onko hypnoosimurha mahdollinen? Voidaanko ihminen hypnoosin avulla saattaa tilaan, jossa hän uskoo toimivansa oikein, vaikka teot olisivatkin vastoin kaikkia niitä moraalisääntöjä ja lakeja, joita tapakasvatus on hänen aivoihinsa iskostanut?
Voidaanko ihminen hypnoositilassa saada kohottamaan murha-ase toista ihmistä vastaan?
Näihin kysymyksiin antoi Hypnoosi-Hawk-vainaja, alias Olavi Hakasalo vastauksen Jyväskylässä.

Olavi Hakasalo, ammattihypnotisoija, alias Haukka, Cassius Clayn haastaja, "maailman nopein hypnotisoija" ja "salamahypnoosin maailmanmestari". Muistattehan vielä näiden termien valossa kuuluisaksi tulleen hypnotisoijan, joka parisen vuotta sitten hankki esityksillään, mielipiteillään, suunnitelmillaan, kiistattomalla hypnoosin taitamisellaan ja myös yksityiselämäänsä liittyvillä jutuilla enemmmän mainetta ja julkisuutta kuin moni aikoihin.

Olliver Hawk ehdittiin jo julistaa kuolleeksikin. Myös Hymylehti oli juhlistamassa hänen "henkisiä hautajaisiaan". Mutta Olavi Hakasalo ei elänyt ilman Olliveria ja niinpä Olliver on herätetty henkiin. Nyt Olliver on aloittanut uuden esiintymiskiertueen. Mitä tapahtui näinä parina välivuotena?

Näin kertoo Olliver itse:

— Menetin vaimoni, lapseni, omaisuuteni ja siihen liittyen 40 000 markkaa käteistä yhdellä iskulla ja suurelta osaltaan valheen kautta. Tämä aiheutti eräänlaisen henkisen kuolemani, jonka ohella myös suunnitelmani romahtivat. Poistuin julkisuudesta kokoamaan itseäni uudelleen. Olen viettänyt aikaani eri lomakeskuksissa ja suunnitellut uutta. Nyt olen jälleen valmis esiintymään. Kerään rahaa kiertueillani toteuttaakseni suunnitelmani hypnoosin käytöstä yhteisvoimin lääketieteen kanssa psykomaattisten sairauksien parantamiseksi.

Ei Haukka poissaolonsa aikana ole heikentynyt. Päinvastoin. Siitä on osoituksena hänen esiintymisensä Jyväskylän yliopiston suuressa salissa. Siellä hän — ilmeisesti ensi kertaa Suomessa — osoitti hypnoosimurhan mahdolliseksi. Tämä tapahtui julkisessa esityksessä lavalla kolmensadan todistajan silmien edessä.

Haukka saa aseen

Koe ei olisi ollut pätevä, jos koehenkilölle olisi tarjottu käteen esityksen aikana leikkiasetta. Onhan väitetty, että hypnoositilassa oleva henkilö voi "tappaa" esimerkiksi pahvitikarilla, mutta ei käyttäisi samalla tavalla aitoa teräasetta. Kokeessa käytetty ase esiteltiin Haukalle näyttämön takaisessa huoneessa ennen esityksen alkua. Hän totesi sen tyhjäksi ja ase suljettiin kirjekuoreen, joka sen jälkeen sinetöitiin.

Näin vaati Haukka varmistuakseen siitä, että mitään yllättävää aseen vaihdon tai muun sellaisen muodossa ei pääsisi tapahtumaan. Hänellä on omien sanojensa mukaan vihamiehiä ja vastustajia, jotka tilaisuuden tullen järjestäisivät mielellään esteitä hänen tielleen. Kirjekuori aseineen jätettiin reporterin haltuun esityksen alkuun saakka.

Kun parisenkymmentä alkutesteistä lopullisiin kokeisiin karsittua "valittua" odotti lavalla esityksen pääosan alkamista, pyysi Haukka reportterilta sovittua palvelusta.

Tämä palvelus oli aseen luovuttaminen. Reportteri kaivoi aseen sisältäneen kirjekuoren taskustaan, näytti Haukalle sen sinetöinnin, repi kuoren auki ja esitteli aseen vielä paikalla olleille poliisimiehille. Sen jälkeen ase luovutettiin Haukalle, joka vielä näytti sitä yleisölle ja sijoitti sen jälkeen valvontaansa lavalla olevalle pöydälle.

Peli oli nyt Haukan. Sivulliset olivat tehneet osuutensa ja hänen asiansa oli osoittaa, voidaanko koehenkilö saada käyttämään asetta lähimmäistään vastaan.

Laukaus ja käsikähmä

— Paha mielikuva häipyy pois . . . kuulette vain musiikin ja minun ääneni . . . on niin hyvä olla . . . vain hyvä olla.

Näillä sanoilla johdatteli Olliver koehenkilöryhmänsä odottamaan esityksensä huippukohtaa. Sitä "tilattua", kiisteltyä ja monien mielestä ennakolta epäonnistumaan tuomittua ampumista.

Hän maalasi vähitellen puheellaan tilanteen, missä koehenkilöt istuivat yksin kodeissaan hiukan ikävissään, hiukan peloissaan ja kuulivat outoa ääntä. Olliverin ääni tiivistyi, sanat kovenivat, puheen tahti kiihtyi.

— Se on murtovaras, te näette hänet, teillä on pistooli kädessänne, se on ladattu, te toimitte . . .

Samalla hän otti pöydältä pistoolin ja ojensi sen eräälle koehenkilöistä, joka kuitenkin vain tuijotti eteensä ja jonka jäykistyneet sormet eivät kietoutuneet pistoolin perän ympärille. Vierellä hypnoosiunensa murtovarasta tuijottava roteva opiskelijanuorukainen sen sijaan otti aseen vastaan empimättä, ryntäsi pystyyn ja ojensi aseen. Se oli suunnattu suoraan Haukkaa kohden. Näkikö hypnotisoitu hänessä murtovarkaan vai jotain hänen "lävitseen", sitä ei voida määritellä. Joka tapauksessa hän veti liipasinta ja — laukaus kajahti.

Laukauksen jälkeen pyrki nuorukainen käyttämään asettaan uudelleen Haukan päälle rynnäten, mutta tämä sai hetken käsikähmässä ja nujakoinnissa aseen riistettyä itselleen.

— Paha mielikuva häipyy pois . . . on vain hyvä olla . . . niin hyvä olla.

Opiskelija rauhoittui ja palasi tuoliinsa hymy huulillaan kuin mitään ei olisi tapahtunutkaan. Samoin tekivät muut

KÄÄNNÄ

HYPNOOSIMURHA...

koehenkilöt, jotka eivät voimakkaaseen laukaukseen reagoineet millään tavalla.

Entä yleisö? Laukauksen kajahtaessa osa siitä kimposi pystyyn, kuului älähdyksiä ja voimakas huuto salin takaosasta.

— Ammuin oikealla pistoolilla!

Näin kertoi tilaisuuden päätyttyä ylioppilas Paavo Muhonen, äskeinen aseen käyttäjä:

— Muistikuvani ovat ikään kuin utuisia, mutta tiedän kädessäni olleen oikean pistoolin, sellaisen lippaalla varustetun ja useamman kerran laukeavan. Muistan myös käyttäneeni sitä. Kyllä kai se käyttötarkoitus oikea oli. En minä hypnotisoijaa ampunut. Ei, en minä ole millään tavalla hämmentynyt tai vaivaantunut.

Mitä yleisö ei tiennyt?

Alun pitäen oli tarkoitus, että Haukka olisi saanut käytettäväkseen aidon aseen, joskin ilman patruunoita. Tähän hän olisi myös itse suostunut, mutta poliisiviranomaiset epäsivät tämän sopivuussyistä.

Ratkaisu löydettiin tarkasta jäljennöksestä. Se oli ehdottoman tarkka alkuperänsä kuva, täysin oikean kaltainen taskuase mutta sellainen, että sillä oli mahdottomuus ampua muita kuin vaarattomia paukkupatruunoita.

Tämän aseen hyväksyivät myös poliisiviranomaiset ja juuri se suljettiin kirjekuoreen ennen esitystä sekä ojennettiin sen aikana Haukalle jo kerrotulla tavalla.

Mitä Haukka ei itse tiennyt?

Olavi Hakasalo uskoi saavansa tästä kuoresta jo näkemänsä aseen tyhjänä. Hän ei tiennyt sitä, että reportteri otti vielä kerran aseen kuorestaan, latasi sen paukkupatruunoilla ja laittoi takaisin uuteen kuoreen, jonka sinetöi kuten aikaisemmankin.

Miksi tällainen "roistontyö"? Siksi, että koe todella olisi aito. Jos Haukka onnistuisi saamaan jonkun käyttämään sitä, niin miten paukaus vaikuttaisi koehenkilöön? Jos hän toimisi hypnoosissa, niin ei mitenkään, mutta jos kaikki olisi bluffia — mistäs sen Hakasalon tietää — niin varmasti säikähdys paljastaisi vilpin.

Siinä vaiheessa kun ase luovutettiin Hakasalolle, vain poliisimiehet reportterin ja Haukan itsensä ohella tiesivät kyseessä olevan oikean aseen vaarattoman jäljennöksen. Haukka oli vielä lisäksi tietämätön siitä, että ase oli ladattu paukkupatruunoilla.

Hakasalon tuskien hetket

Entä mitä ajatteli Hakasalo itse lavalla "tyhjän" aseen lauetessa. Mitkä olivat hänen reaktionsa. Näin kertoi hän itse:

— Shokki oli kohdallani sekunnin murto-osan ajan täydellinen. Tajusin virheen jossain tapahtuneen, mutta päällimmäisenä oli ajatus, että vaivun varmasti välittömästi kuolleena lattialle luoti sydämessäni. Luulin laukausta aidon patruuna-ammuksen aiheuttamaksi, enkä osannut ajatella lisäkoetta tai ilvettä. Koska olin kuitenkin vielä hengissä, niin piti ensin välttämättä saada ase riistettyä pois pitelijältään. Siitä käsikähmä, mikä päättyi voitokseni, vaikka verinaarmuisin kämmenin, ase nimittäin repäisi käteeni avohaavan sitä poistaessani.

— Esityksen täytyy jatkua tapahtui sitten mitä tahansa. Jatkoin loppua kohden reportteria mielessäni kiroten — tajusin jo silloin tämän leikiksi — ja sydän edelleenkin läpättäen kuin lampaan saparo.

Viranomaisten mielipide

— Olen vakuuttunut siitä, että ihminen voidaan ohjata murhatekoon hypnoosin avulla. Näin sanoo esitystä seurannut komisario M a r k k u S a l o v a a r a Jyväskylän poliisista.

KÄÄNNÄ

Olkaa huoletta lähekkäin

Valitkaa ARRID Extra kuiva, uusi antiperspirantti. Ei enää kosteita kainaloita. Ei epäsiistejä raitoja hihoissanne. Ei hienhajua. ARRID Extra kuiva estää hikoilua. Se on myös raikkaantuoksuinen deodorantti. Nyt voitte olla vapaa. Voitte olla varma raikkaudestanne. Lähekkäin. Onnellisina. Te molemmat.

ARRID®

Extra kuiva

uusi antiperspirantti

Kosteus pois kainaloista

fincos

nyrkkiposti

Huhtikuun numero on jo jonkin aikaa ollut lehtipisteissä. Hankkikaa se luettavaksenne.

KYLLIKKI SAARI – JÄLLEEN KERRAN

Kyllikki Saari elää jälleen Nyrkkipostin sivuilla, vaikka murhasta on kulunut jo 17 vuotta. Tuomme esille uusia johtolankoja — kahden miehen tarinan.

MINULLA ON SYÖPÄTUOMIO

Martti Itkoselle luettiin jo vuonna 1963 kuolemantuomio, mutta hän elää yhä. Miten hän taistelee tautia vastaan ja miten suhtautuu alati läsnäolevaan kuolemaan? Samalla kerromme kuinka pitkälle tiede on edennyt taistelussa syöpää vastaan.

LASKE ITSE MITEN TULET KUOLEMAAN

Testatkaa kuolintapanne! Numerologia on tieteen vanhimpia haaroja. Mitä sanovat Aino Kassinen ja John Sundström suuret suomalaisennustajat?

SUOMALAISMAJURI EL FATAH-JÄRJESTÖN VANKINA

Majuri Börje Sjögren kertoo kokemuksistaan maailman ehkä julmimman sissijärjestön vankina.

PÄIVI PAUNUN JA SEPPO HOVIN AVIOLIITTO HAJOAA?

Tuhoaako alkoholi kuuluisan nuorenparin onnen? Voittaako rakkaus vai elämä N-klubilla?

OLETTEKO VASTUUSSA LASTENNE TEOISTA?

Mikä on teidän asemanne, jos lapsenne on murhaaja, varas, ryöstäjä, tuhopolttaja. Miten laki suhtautuu silloin juuri teihin?

MISSÄ ON DENNIS JOHANSSON?

Hän oli aikoinaan Suomen kohutuin maileri. Hän juoksi Suomesta Ruotsiin, minne jäi asumaan. Dennis kertoo uuden piirteen Helsingin olympiakisojen 1.500 m:n loppukilpailusta.

nyrkkiposti

HYPNOOSIMURHA...

— Koe osoitti selvääkin selvemmin, että taitavalla hypnotisoijalla on halutessaan kaikki mahdollisuudet hypnoosimurhan aikaansaamiseksi.

— Tällaiset esitykset antavat paljon ajattelemisen aihetta kaikille ihmisille. Erityisesti minua kiinnostaa se, miten eri tavalla yksilöt reagoivat hypnoosissa annettuihin tilanteisiin. Me emme ajattele kaavan mukaan, vaan meillä jokaisella on omat yksityiset ja ainutkohtaiset näkemyksemme ajatusten muodossa eri asioista.

— Hypnoosi on pelottava ase väärin käytettynä. Olavi Hakasalosta on sanottava, että ainakin tämä näkemäni esitys kesti ampumiskokeilusta huolimatta sopivaisuuden rajojen sisällä.

— Hypnoosi on vaarallinen väline! Tämä oli esityksen nähneen komisario Toivo Tolkin, poliisilaitoksen sihteerin, mielipide.

— Esitys oli ensimmäinen hypnoosin alalta näkemäni ja todettakoon, että yllätyin. Erityisesti tuo kokeiltu aseen käyttö jäi vaivaamaan mieltäni. On ilmeistä, että ainakin osa ihmisistä voidaan saattaa hypnoositilassa ampumaan lähimmäistään, jota he eivät edes tunne.

— En voi muuta kuin todeta, että ainakin osa ihmisistä voidaan hypnotisoida käyttämään asetta väärin.

Olavi Hakasalon mielipide

— Minulta kysyttiin esityksen jälkeen, miksi eräs koehenkilö ei ottanutkaan asetta käteensä. Vastaan: "Hänellä olivat jo sormet oman mielikuvitusaseensa ympärillä tiukasti puristettuina." Kuvitelkaa itse, ottaisitteko jännittävässä tilanteessa käteenne siinä olevan aseen lisäksi toisen. Toinen koehenkilö sen sijaan oli vasta tarttumassa aseeseen ja hänen käteensä ojentamani ase sopi kuin valettu. Itsehän näitte.

— On väitetty, että hypnoosissa ei koehenkilöä saada suorittamaan moraalittomia tekoja. Nämä väitteet ovat vääriä, edesvastuuttomia ja vaarallisia.

— Parisen vuotta sitten vietiin helsinkiläisestä pankista hypnoosin avulla parisenkymmentätuhatta markkaa. Alkeellisella hypnoositempulla petkutti pari pakistanilaista joitakin aikoja sitten virkailijoilta rahaa useammassakin suomalaisessa pankissa. Saman tempun oli aikaisemmin tehnyt pari saksalaista. Tällaista ja pahempaakin tapahtuu enemmän kuin arvaammekaan.

— Hypnoosi on voimakkaasti kuvassa mukana Sharon Taten ja hänen ystäviensä Hollywoodissa suoritetussa raaista raaimmassa murhassa. Marilyn Monroe johdatettiin aikoinaan hypnoosin avulla kohtaloonsa. Esimerkkejä olisi rajattomiin.

— Joukkohypnoosia käyttävät ja ovat käyttäneet hyväkseen monet historian suuret johtajat — monet heistä tosin sitä itselleen koskaan tiedostamatta. Lukemattomat ovat niiden joukkojen muodostamat massat, jotka ovat olleet valmiit tappamaan marssimusiikin soidessa ja hyvän hypnotisoijan puhuessa arvoista, joita on puolustettava vaikka hyökkäämällä.

— Entä aivopesu, mitä monissa maissa harjoitetaan niin idässä kuin lännessäkin. Siinä muutetaan hypnoosin avulla koko ihmisen persoonallisuus uudeksi, halutuksi, riippumatta tämän omasta tahdosta.

— Minua ovat aina ihmetyttäneet ja naurattaneet "asiantuntijoiden" väitteet, kun he sanovat, että hypnoosia ei voi valjastaa moraalittomien tekojen palvelukseen. Kädenkäänteessä on ihminen, kuka tahansa, motivoitavissa minkälaiseen tekoon tahansa. Ei kyse ole siitä, mitä hänen senhetkinen "oma" minänsä siihen sanoo. Jos on tarpeen, niin muutetaan "minuus".

— Olen näyttänyt sanani todeksi, lopettaa Olavi Hakasalo. "Asiantuntijoiden" vuoro on osoittaa minut valehtelijaksi. Siihen he eivät kuitenkaan pysty. Minun konkreettinen näyttöni kumoaa heidän teoreettiset valheensa. □

MIKSI MERJA...

JATKOA SIVULTA 6

perheen elatuskin oli vain minun harteillani. Rahavaikeuksissani myin talon ja muutimme Raaheen, josta ostin ruokatavarakaupan. Yritin muonittaa laivoja. Merjasta oli tuolloin minulle kovasti apua, sillä hänellä oli hyvä kielipää ja hän puhui jo silloin, 13-vuotiaana, aika mukavasti kieliä. Liike ei kuitenkaan menestynyt, sillä olin sinisilmäinen ja annoin liikaa luottoa. Yritys kesti vajaat kaksi vuotta ja menetin siinä taloni hinnan.

— Palasimme Rovaniemelle ja koetimme jatkaa. Merjalle ja Kääriäiselle tuli entistä pahempaa kiistaa ja Merja muutti muualle.

— Merja lopetti koulunkäyntinsä kesken. Sattui semmoinen pieni sekaannus — hän oli ollut ralleissa kartanlukijana ja halusi mennä ravintolaan palkintojenjakoon. Tottahan nyt sellaiseen sopi koululaisenkin mennä! Merjan opettaja näki tytön menevän ravintolaan ja nosti siitä sitten metelin. Tyttö tuli kotiin ja sanoi, ettei mene enää kouluun. Minkäs sille voi. Vahinko vain, että jäi koulu kesken kun olisi ollut hyvä lukupää.

— Merja haki paikkaa Laporaan ja sai sen. Palkka oli 190 markkaa kuussa — asunnon vuokra 180 markkaa. Minä maksoin kaiken muun. Tyttö kävi kotona syömässä, ja aina kun rahat loppuivat, tuli työpaikaltani hakemaan sitä.

— Kerrankin hän tuli Polariin — olin kerrostarjoilijana — ja sanoi, että hänen on päästävä Helsinkiin iltakoneella. Minä sanoin, että tyttö hyvä, ei ole rahaa. Hän käski minun soittaa lentotoimistoon ja maksaa tilipäivänä. Koetin toki hoitaa asiat lapseni mielen mukaan — ja sen takia oli aina vekseli pankissa . . .

Merja löi isäpuoltaan puukengällä päähän

— Työttömyys ja rahapula tahtoi vaivata jatkuvasti. Pari vuotta sitten päätin lähteä kesäksi Hammerfestiin Findusin kalatehtaalle töihin — olin ollut siellä ennenkin ja tiesin, että sieltä saa jonkin verran rahaa kokoon.

— Se lähteminen tapahtui myrskyisästi. Sunnuntai-iltana oli puhetta lähdöstä ja Merja päätti tulla mukaan hänkin. Puhuimme asiasta ihan vakavissamme, kun Kääriäinen tuli kotiin päissään ja pisti riidaksi. Hän kävi minuun käsiksi niin pahasti, että Merja otti puukengän jalastaan ja löi sillä Kääriäistä päähän niin että siltä veri valui. Sitten Merja tarttui minua kädestä ja sanoi, että nyt äiti tulet minun asuntooni yöksi. Niin me sitten juoksimme läpi kaupungin, minä paljasjaloin ja ukko veripäissään perässä.

— Me menimme Hammerfestiin. Merja sai paikan vaikka olikin vielä nuori. Merjan kielitaito huomattiin pian ja hän sai toimia useasti tulkkina. Me asuimme yhdessä asuntolassa ja meillä meni aika mukavasti. Niihin aikoihin Merja sanoikin minulle, että jos hän joskus pääsee matkustamaan, niin sinä äiti tulet sitten mukaan. Mutta se oli silloin, se.

Merja muuttui

— Syksyllä minun oli palattava kotiin kun pojan koulu alkoi. Kääriäinen oli kesän aikana myynyt kaiken myytäväksi kelpaavan, joten ei se kotiinpaluu juhlaa ollut. Koko koti oli hävitetty. Poika alkoi viihtyä illat vieraissa, kun meillä ei ollut televisiota. Merja muutti Hammerfestissa omaan asuntoon ja tarvitsi niin rahallista apua kuin ruokapakettejakin. Minä tein työtä niin paljon kuin vain voin, jotta olisin taas saanut kodin pystyyn. Mieheltä tuli kortti Tanskasta — ilmoitti kaipaavansa minua. Vahinko, ettei ole rahaa maksaa asianajajalle palkkiota, että saisi sen eron. Vaikka mitäpä väliä tuolla enää on . . .

— Merja kävi usein Rovaniemellä, mutta ei tullut kotiin asumaan. Kun ei ollut niitä mukavuuksia — niinhän hän sanoi kun rahapulassani pyysin kotiin asumaan, että saisin ne hotellirahat . . .

— Ei meillä koskaan ole mukavuuksia ollut, mistä lienee sellaisiin oppinut. Ensin oli perunakuoppa, sitten piharakennus jossa Merjan isä eli kuolemaansa saakka, sitten parakki, parakin jälkeen pieni mökki ja sen jälkeen vähän isompi mökki. Jonkinlainen vuokra-asunto Raahessa ja muita pieniä vuokra-asuntoja Rovaniemelle paluun jälkeen. Eivät ne kaksisia ole olleet — eikä se asuntola Hammerfestissa sen parempi ollut — mutta olivat ne sentään koteja!

— Minä en tiedä, mikä hänet muutti. Mahtaakohan Merja tietää sitä itsekään?

— Päivää ennen kuin hänen isänsä kuoli, oli Merja täällä. Pyysin häntä silloin tulemaan Rovaniemelle. Mitä hän siellä pohjoisessa yksin oli? Hän sanoi saavansa niin hyvää palkkaa, ettei hänen kannattanut tulla etelään. Kuitenkin jo seuraavassa kuussa hän muutti Helsinkiin. Pyysi hän toki kirjeitse anteeksi sitä, ettei ollut puhunut suunnitelmistaan mitään.

Merjan isä oli yksin — suvusta huolimatta

APU 8/70: "Tyttö on kasvanut erillään vanhemmistaan, äiti kuoli varhain, isäkin viime marraskuussa, sukulaisten hoivissa. Ainoa sisar on naimisissa ulkomailla, elämisen apua ei paljoa ole ulkoapäin tullut."

— Merjan isä kuoli yksin piharakennuksessa, sukulaisten hoivissa. Ei hänen olonsa mitenkään kehuttavaa ollut, sillä mökissä oli kylmä. Tiedän hänen eräänäkin syksynä kääntyneen sosiaaliviranomaisten puoleen saadakseen uuden asunnon, kun lämmitystä ei tahtonut saada mökkiinsä. Viranomaisten avulla se järjestyi. Ei hänenkään elämänsä herkkua ollut — yksinään eli ja yksinään kuoli. Haudalle vein jouluna kukkia ja ihmiset jäivät oikein katsomaan . . .

JAANA 3/70: ". . . äiti oli muuttanut Norjaan ja sisareni Saksaan. Menetin marraskuussa isäni ja tuntui mahdottomalta ajatus, että jäisin Lappiin. Se tuntui niin tyhjältä . . ."

— Kun Merja muutti Helsinkiin, olin minä Rovaniemellä. Tuntuu pahalta, ettei hän huomannut minun olevan siellä — ja rakkaan velipuolensa myös. Minun Norjaan muuttoni ovat olleet

Viisitoistavuotiaana Merja halusi ehdottomasti värjätä hiuksensa kastanjanruskeiksi. Tulos ei ollut erikoisen onnistunut tytön omastakaan mielestä. Hiusten luonnollisen värin takaisin saaminen vaati hermoja ja aikaa.

vain kesäisiä rahanhankintamatkoja, kalanperkuulla saa rahaa, jota siellä Hammerfestissa ei saa kulutettua — siellä kun ei ole juuri mitään.

— Kyllä Merja on kirjoitellut ja selitellyt missikisojen jälkeenkin, mutta ne selitykset ovat olleet yhtä sekavia kuin lehtien kirjoittelutkin. En tiedä mitä pitäisi uskoa . . .

Olen häpeissäni kaikista valheista

— Olin tietysti onnellinen tyttäreni valitsemisesta missiksi. Lähetin tytölle sähkeen ja 19 punaista neilikkaa — ikävuosien mukaan. Vastaukseksi sain pyynnön, etten lukisi haastatteluja. Aluksi uskoin lastani, mutta kun työtoverit katsoivat säälitellen ja nimittivät "vainajaki", aloin lukea kaiken minkä käsiini sain. Luin haastatteluista, kuinka olin kuollut aikoja sitten, kuinka läheisin omainen oli täti. Olin ihmeissäni ja häpeissäni, sillä mitä nyt kaikki rovaniemeläiset mahtoivat ajatella — kyllähän hyvin monet tiesivät, miten asiat meillä ovat.

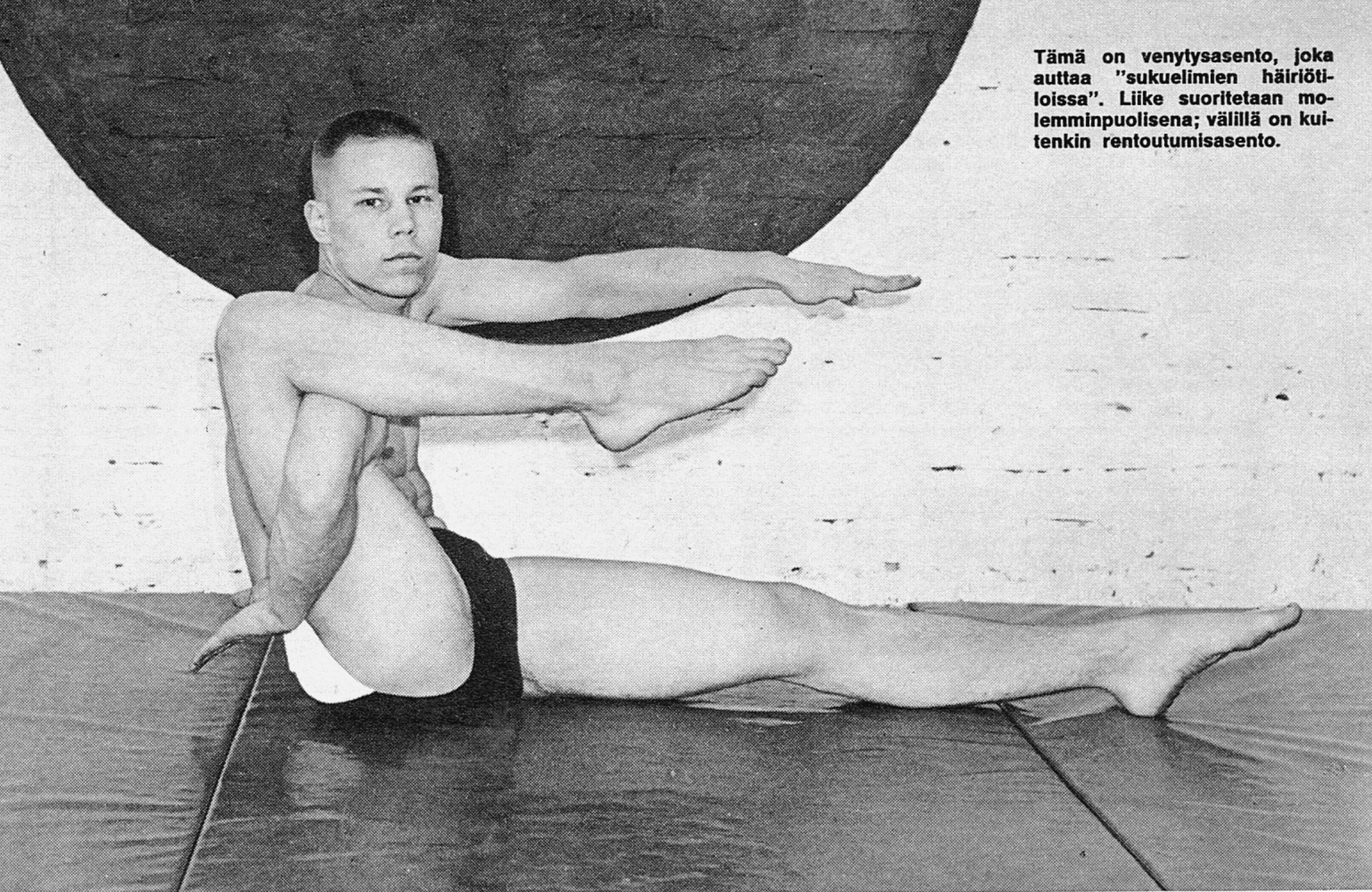
— Ehkä tarkoituksena on luoda kauniille tytölle kaunis tausta antiikkihuonekaluineen. Ota ja tiedä. En kuitenkaan voisi uskoa, että tyttöni häpeää sitä, että olen rakennuksella työssä. Elätän itseni ja poikani — ja elätin osittain viime vuonnakin vielä Merjan — niillä tuloilla, joita työstäni saan. Nyt, kun tämä työttömyystyö loppuu, lähden pohjoiseen hoitamaan erästä baaria. Ehkä ilmapiiri sinä aikana vähän puhdistuu.

— Olen kyllä maan alla työssä — se on semmoinen kallioon louhittu varastorakennustyömaa — mutta en sentään vielä haudattu. Olen erittäin elävä ja hyvässä kunnossa. Olen ollut kolme kertaa naimisissa, mutta häpeäisikö Merja sitä? Kuka tietää, saattaa olla, että on missinä vaikea tunnustaa rikkinäisiä kotioloja.

— Toivon tietysti lapselleni kaikkea parasta. Toivon hänen huomaavan, ettei valheille voi mitään rakentaa. Sen jälkeen, kun hän on oppinut sen käsittämään, uskon kaiken menevän hyvin. Merjalla on kyllä sisukkuutta pyrkiä eteenpäin, halua onnistua ja menestyä. Mutta on otettava muutkin huomioon maailmassa . . . ☐

Jenni Kääriäinen on tarkasti seurannut lehdistä kaiken, mitä Merjasta on kirjoitettu. Nyt hän on halunnut kertoa totuuden. Hän ei ole vielä vainaja.

Tämä on venytysasento, joka auttaa "sukuelimien häiriötiloissa". Liike suoritetaan molemminpuolisena; välillä on kuitenkin rentoutumisasento.

KETÄ USKOA KUN TOINEN VÄITTÄÄ, ETTÄ

JOOGA TEKEE IMPOTENTIKSI

JA TOINEN, ETTÄ SE LISÄÄ KYVYKKYYTTÄ

Mietiskely on nykyisin suurta muotia. Intiasta peräisin oleva oppisuunta nimeltä jooga on sekin mietiskelyä. Sitä vain harrastetaan erityisissä ruumiinasennoissa, jopa päällään seisten. Suomessakin on satoja joogan harrastajia, joogia. Muuan helsinkiläisneitonen valitti meille, että sen jälkeen kun hänen sulhasensa ryhtyi joogaamaan, pojasta tuli impotentti tai ainakin haluton läheisempiin rakkaudentoimiin. Muuan toinen nainen, tamperelaisrouva, puolestaan kertoi, että hänen joogaavan miehensä sukupuolinen potenssi sitä vastoin on entisestään tehostunut.
Ketä nyt uskoa ja mitä sanoa?

Teksti: VEIKKO ENNALA
Kuvat: JUKKA KUUSISTO ja MARKKU SARASTAMON ALBUMI

Sana jooga tai yoga, kuten se myös kirjoitetaan, on sanskriittia. Olkoon vain, mutta mitä jooga on ilmiönä, mitä se tarkoittaa ja mihin sen avulla pyritään, se ei olekaan noin vain selitettävissä.

Ymmärrykseni mukaan se on Intiasta peräisin oleva jonkinmoinen oppisuunta, maailmankatsomus, elämänfilosofia, jonka tarkoituksena on ankaran, keskittyneen mietiskelyn avulla "vapauttaa sielu yhdistymään johonkin korkeampaan 'henkeen'". Onko "korkeampi henki" jumaluutta, sitä en osaa sanoa.

Joogassa on useitakin eri muunnelmia ja tarkoitusperiä mutta yhteistä sen kaikille variaatioille on uupumaton harjoitus: oleskellaan erityisissä ruumiinasennoissa, kehitetään normaalista poikkeavaa hengitystekniikkaa yms.

Mietiskely on tietysti aina hienoa sikäli kuin ei mietiskellä miten suorittaa täydellinen rikos. Ja mitäpä muuta kuin pelkkää hyvää on sanottava "ruuminasennoistakin" jos ne ovat voimistelua tai siihen verrattavaa kehon kuntouttamista.

Mahtaisiko maallikontulkintani joogasta olla kovin väärä jos eräitä asiantuntijoita kuultuani ja kahlattuani läpi kuolettavan raskaan joogan oppikirjankin sanoisin: joogan avulla pyritään sopusointuun kaiken olevaisen, myös itsensä kanssa. Jooga kehittää tai ainakin sen pitäisi kehittää ihmistä yhtä hyvin ruumiin kuin sielunkin puolesta.

Sopusointu. Niin. mutta kun korviini on kantautunut myös sellaisia kaikuja, että joogi (joogan harrastaja) on onnistunut sotkemaan senkin vähän sopusoinnun, joka hänellä ja hänen ystävillään on aiemmin ollut.

Sisältyypä joogaan lisäksi joitakin uskonnollis-mystisiäkin finessejä, mutta niistä ei tässä yhteydessä sen enempää.

Tuli jo mainituksi, että jooga ei ole mikään yksiselitteinen oppi eikä tässä pikku kirjoituksessa aiota ryhtyäkään sitä lähemmin analysoimaan (etenkin kun kirjoittajalta puuttuvat omakohtaiset kokemukset joogan harjoituksesta).

Aiheen koko kirjoitukseen antoi helsinkiläinen neitonen nimeltä Pirjo Seppä, sangen viehättävän näköinen nuori nainen kuten oheen liitetystä kuvasta nähdään. Hänen murhenäytelmänsä, joogasta johtuva, on hänen oman kertomansa mukaan seuraavanlainen.

Hän rakastui nuorukaiseen, joka oli kaikin puolin terve normaali miehenalku. Hänellä ei ollut mitään ns. paheita ellei joku sitten pidä paheena sitä, että hän saattoi joskus, erittäin harvoin kylläkin, nauttia hieman alkoholia, ei kuitenkaan koskaan päihtymykseen asti.

Suhteesta kehittyi intiimi kuten luonnollista on, koska asianomaiset kaavailivat avioliittoa.

Mutta kuinka ollakaan, poika innostui joogaan oppiisinään herra Ture Ara sekä Helsingin liepeillä asusteleva intialainen Undom Sudd. Entä sitten?

— No, nti Seppä kertoi, sulhaseni muuttui kerrassa omituiseksi. Hän ilmoittaa nyt "etsivänsä totuutta" ja istuskelee iltakaudet mitä kummallisimmissa asennoissa sanaa sanomatta. Hän mietiskelee. Minäkään en ole enää "totuus". Eikä edes pöytä ole "totuus", se on vain universaalia värähtelyä.

Sepä mielenkiintoista, sanoin.

— Minusta koko jutusta on mielenkiinto kaukana. Hän ei enää tahdo koskea minuun sormensa päälläkään, hän ei ole minulle hellä ja kaikesta sukupuolisesta kanssakäymisestä hän on nyt pidättäytynyt 3 kuukauden ajan. Häneen eivät enää vetoa läpinäkyvät yöpaidat, ei parfyymin tuoksu ei mikään.

Miksi ette sitten anna hänelle lähtöpasseja?

— Kyllä hän ne saakin, niin vaikeata kuin se onkin, sillä rakastanhan häntä. Mutta naisena tahtoisin olla miehelle muutakin kuin juttukaveri.

Miksi, minä kysyin, sukupuolisuhde nyt on niin vastenmielistä hänelle?

— Hän sanoo, kertoi nti Seppä, — että sukupuoliyhteys heikentää hänen kehitystään. Hänen mielestään spermaa ei saa ruiskuttaa naiseen, vaan sen on valuttava omiin aivoihin rikastuttamaan henkistä minuutta. Siksi hän seisoo päällään tuntikausia.

Onko asia nyt niin sitten, että miehen siemenneste tosiaankin valuisi aivoihin jos seisotaan ylösalaisin? Älkää pahastuko mutta minua naurattaa.

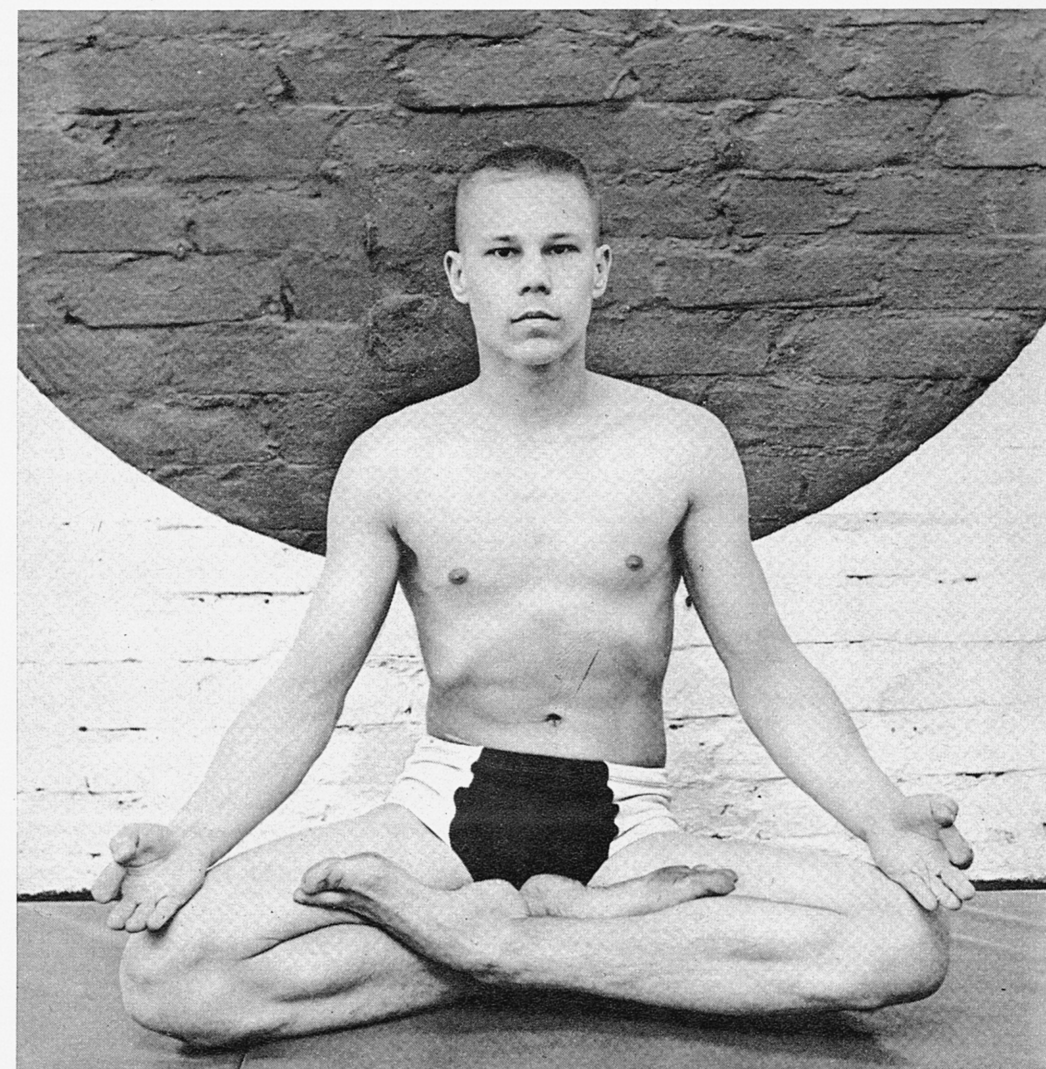
— Ja minua itkettää, sanoi nti Seppä.

Miten, kysyin, sulhasenne henkinen minä nyt on aivoihin valuneen sperman ansiosta rikastunut?

— Johan minä kerroin. Pöytäkään ei ole enää pöytä vaan jotakin värähtelyä. Lihansyönnin hän lopetti eikä

JATKUU SIVULLA 86

Ja tässä kuuluisa "lootusasento" eli padma-asana. Opittuna helppo ja "vakaa", eurooppalaiselle aluksi vaikea jäykkien lonkka- ja polvinivelien vuoksi, kertoo Sarastamo. Asentoa käytetään "mietiskelyyn".

JATKOA SIVULTA 83

JOOGA TEKEE...

hän nauti enää edes kananmunia, koska se on hänestä murha. Joogaamisensa ansiosta hän on ruvennut näkemään myös lentäviä lautasia ja sen sellaista. Mitä sanotte?

No comments.

Tapaus numero 2.

Nuori rouva (joka toivoo ettei hänen nimeään mainittaisi) soitti jooganopettaja Ture Aralle ja sanoi:

— Mieheni on ruvennut harrastamaan joogaa. Hän ei tarvitse minua enää naisena. Olen tosin toisella kuukaudella raskaana mutta silti minun "tekisi mieleni" häntä. Neuvokaa minua.

Ääninauhan mukaan Ture Ara vastasi:

— Voi rakas lapsi, ettekö te tiedä, että silloin kun ollaan raskaana, ei missään tapauksessa saa olla sukupuoliyhteydessä. Se on vaarallista ja vahingoittaa sikiötä. Lapsesta voi tulla epämuodostunut, hän saa aivovaurion tai sen sellaista. Koko raskauden aikana ei saa olla tekemisessä miehen kanssa, kulta pieni.

Herra Ara tuntuu olevan hieman eri linjoilla kuin naistentautien erikoislääkäri William Masters ja psykologi Virginia Johnson Amerikassa tutkittuaan 11 vuotta ihmisten seksuaalisia reaktioita. Näin he: "Kun raskauden toinen kolmannes alkaa, on todennäköistä että iästä ja synnyttäneisyydestä riippumatta seksuaalisuutenne (naisten) enenee. — — He näkevät eroottisia unia ja ovat seksuaalisempia kuin milloinkaan muulloin. Normaalia voimakkaampi paine lantioelimissä aiheuttaa jatkuvan kiihotustilan." Kodin Kuvalehden eräässä haastattelussa tiedusteltiin lääk.lis. Ylermi Hytöseltä mm., voiko aviollinen yhdyselämä jatkua aivan synnytykseen saakka. Tri Hytönen vastaa: "Kyllä. Se on normaalia ja täysin mahdollista." Kysymykseen, eivätkö yhdynnät vahingoita sikiötä, sanoo tri Hytönen: "Ellei harrasteta aivan hurjia seikkailuja ei sikiö voi mitenkään vaurioitua. Se on erittäin hyvässä suojassa."

En mahda mitään sille, että uskon enemmän gynekologeja, psykologeja ja lääkäreitä kuin jooganopettaja Ture Araa.

Neiti Pirjo Seppä, jonka käsitykset joogan positiivisesta vaikutuksesta miehisen sukupuolivoiman lisääntymiseen eroavat perin juurin Sarastamon käsityksistä.

Nuori eronnut mies, liian arka hänkin antaakseen nimeään julki, kertoi harrastaneensa joogaa 3 kuukautta. 2 viikkoa kestäneen joogailun jälkeen hänkin luopui sukupuolisuhteista.

Miksi?

— Jooga opettaa näin. Sukupuoliyhteys heikentää henkistä kehitystä. Asia on aivan yksinkertainen. Se mikä ennen kului naisiin (siemenneste), rikastuttaa nyt aivojani.

Mihin pyritte aivojanne rikastuttamalla? Suuriin taiteellisiin saavutuksiin, kenties?

— Pyrin kohti Nirvanaa. Haluan vapautua jälleensyntymisen kehästä.

Jälleensyntymisen kehästä? Suonette anteeksi, mutta olen liian tyhmä ymmärtääkseni mitä tarkoitatte.

Myös kuplettilaulaja ja hupimies Jukka Kuoppamäki harrastaa joogaa ja häneltä tiedustellessa hän myönsi seksuaalisen kanssakäymisen vaimonsa kanssa heikentävän hänen lauluääntään ja myös henkistä kehitystä. Niinpä hän joogiksi ryhdyttyään on vältellyt sukupuoliyhteyttä ja Ture Aran antaman tunnustuksen mukaan hänen äänensä on nyt huomattavasti parantunut.

Nimen omaan kysyttäessä Jukka Kuoppamäki ilmoitti vaimonsa Sirpa Kuoppamäen muuttuneen lievästi levottomaksi sen jälkeen kun aviovuoteessa ei enää temmelletä (avioparilla on 4 lasta).

Jukka Kuoppamäki halusi erikoisesti painottaa, että sukupuoliasiat ovat tämän elämän riennoissa pelkkä sivuseikka. Tärkeintä on rauhallinen, tasapainoinen mielenlaatu, joka joogan avulla on saavutettavissa ja jonka hänkin on saavuttanut.

Mutta rouva Kuoppamäki sen sijaan siis on muuttunut lievästi levottomaksi.

Jokaisessa mitalissa on kaksi puolta. Edellä on kerrottu, että joogaavista miehistä eivät siis kaikki naiset pidä.

Mutta mikäli tamperelaista Markku Sarastamoa ja hänen vaimoaan on uskominen — ja miksi ei olisi siinä kuin muitakin — jooga saattaa myös lisätä seksuaalista potenssia.

Markku Sarastamo on vaalea, hintelähkö nuori aviomies ja vaikuttaa hyvinkin sympaattiselta. Ammatiltaan hän on edustaja mutta harrastaa vapaa-aikoinaan joogaa ja hypnoosia. Ja onpa hän perehtynyt judoon ja karatehenkin.

Herra Sarastamo on kehittänyt alkuperäisestä intialaisesta joogasta oman suomalaisen muunnoksen, jota hän nimittää sarajoogaksi. Herra Sarastamon luvalla soitin hänen vaimolleen ja tiedustelin, miten avioelämä on sujunut sen jälkeen kun aviomies ryhtyi "sarajoogaamaan".

— Aivan ihanasti, sanoi rouva Sarastamo. — Sarajooga on lisännyt huomattavasti mieheni vitaliteettia. Hän on vuoteessa suurenmoinen.

Herra Markku Sarastamo, joka nimittää itseään "guruksi" (joogasanastoa ja tarkoittanee joogan opettajaa), on selostanut alkuperäisestä joogasta mukailemaansa sarajoogaa kirjallisesti seuraavaan tapaan:

"Joogalla on Intiassa vankka jalansija ja nyt se on valloittamassa koko maailmaa, myös Pohjoismaita. Joogassa on monia eri oppisuuntia jotka kylläkin kaikki pyrkivät samaan päämäärään. Muuan suunnista on nimeltään hatha-jooga, joka tähtää ensin ruumiillisen minän kontrollointiin ja keskittyy sitten tutkimaan henkistä olemusta.

Hathajooga soveltuu sellaisenaan vain harvoille suomalaisille ja siksi olen kehittänyt meille paremmin sopivan sarajoogan.

Nykyajan kiireinen elämä ja yhä enenevä henkinen paine tarvitsee vastapoolikseen juuri sarajoogaa. Ihminen ryntäilee koko päivän sidottuna kelloihin ja aikatauluihin

▲ **Kuplettilaulaja Jukka Kuoppamäki kuuluu hänkin joogan harrastajiin.**

▼ **Tälläkin asennolla on positiivinen vaikutus sukupuolivoimaan kun se vahvistaa verenkiertoa ja rauhastoimintaa.**

eikä hän edes kotonaan kykene rentoutumaan. Aivan tarpeettomasti hän jännittää kaikkia lihaksiaan yksin sanomalehteä lukiessaan. Sama jännittäminen esiintyy myös syödessä ja ylimalkaan kaikissa muissakin askareissa. Yrittäessään illalla nukahtaa ihminen heittäytyy liian pehmeälle vuoteelle ja käpertyy epäterveelliseen asentoon. Pitkin yötä hän hermostuneena heittelehtii ja herää monasti kesken unensa.

Näistä kaikista osatekijöistä aiheutuvat sitten erilaiset särkytilat, vatsahaavat, sukupuolinen kykenemättömyys yms. Kaikki nämä viat voidaan sarajoogalla korjata. Mutta koska sairaudet ovat vaatineet pitkähkön ajan puhjetakseen, ei niiden parantaminen joogankaan avulla käy käden käänteessä. Mutta määrätietoinen harjoittelu tuottaa kyllä positiivisia tuloksia.

Hypnoosissa voidaan koehenkilölle suggeroida vaikkapa palohaava. Tämä todistaa keskittymisen voimaa mutta negatiivisena ilmiönä. Joogassa keskitytään tervehdyttämiseen, positiivisten tulosten saavuttamiseen. Erityisesti joogassa pitää kiinnittää huomiota hengitykseen. Tosiasia on, että nykyajan ihminen käyttää vain noin neljänneksen keuhkojensa tilavuudesta. Tämä johtuu siitä, että emme osaa käyttää pallealihasta keuhkojen aukaisemiseen. Pallean tarkoituksena on myös — kun sitä oikein käytetään — eräänlainen sisäelinten hierominen ja ruoansulatuksen edistäminen.

Joogan erilaiset ensi näkemältä hullunkuriset asennot puolestaan auttavat ihoamme pysymään nuorekkaan kimmoisana pintaverenkierron elpyessä.

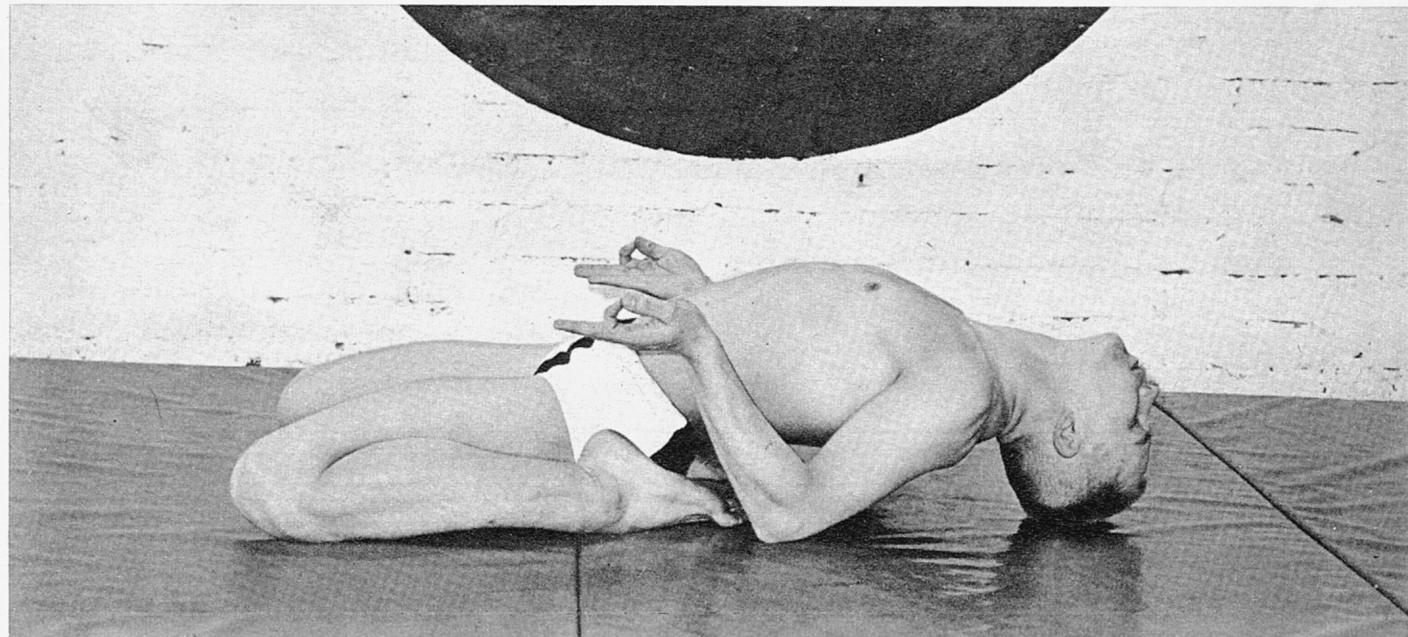
Jooga ei sinänsä ole mikään uskonto joskin se voi siihen liittyvän mietiskelyn avulla olla avuksi myös vaikeiden henkisten ongelmien ratkaisemisessa."

Näin siis guru Markku Sarastamo omasta "sarajoogastaan".

Mutta mitä me ulkopuoliset olemme nyt oppineet tästä kirjoituksesta kokonaisuudessaan? Suoraan sanoen: tuskin mitään. Kun joogaa käsitteenä eivät voi edes alan spesialistit määritellä sanalla tai kahdella, vielä vähemmän suppeassa lehtikirjoituksessa voidaan sitä selvittää. Päämäärät ja tavoitteet kyllä tuntuisivat jaloilta: henkeistymistä, pyrkimystä jonkinlaiseen jumalyhteyteen, harmoniaan, sielunelämän tasapainoon, ruumiin ja erilaisten "rauhasten" tervehtymiseen ja mihin kaikkeen.

Idästä käsin on länsimaihin tullut paljonkin hyvää ja kaunista ja arvokasta. Mutta kuuluuko jooga niihin, sen ratkaiskoon kukin itsekseen.

Mutta että päällään seisovan miehen sperma valuisi aivoihin niitä ravitsemaan ja virvoittamaan, se tuntuu jollakin tapaa — — noh, mutta väitetäänhän joidenkin ihmisten päässä olevan erästä muutakin ruumiin eritettä. □

unisex

Uusi deodorantti ihmisille, joille kaikki muu on jo yhteistä.

Nuorille, ennakkoluulottomille ihmisille, jotka liikkuvat yhdessä ja pitävät samoista asioista. Unisex on heidän deodoranttinsa. Sama yhteinen raikkauden tunne. Sama yhteinen miellyttävä — ei liian makea — tuoksu. Aivan uusi deodorantti. Ja kaksi muuta yhteistä uutuutta. Kylpyshampoo ja hiuskiinne. Unisex.

VEIKKO ENNALA:

PÄÄSIÄISKIRJEITÄ HENKILÖILLE

Kirjeemme henkilöille ovat siitä kiusallisia, että ne on kulloinkin kysymyksessä oleva ihminen tavallaan pakotettu ottamaan vastaan halusipa hän tai ei. Ja vielä kiusallisemmiksi ne tekee se seikka, että ne ovat "avoimia", kuka tahansa sivullinenkin voi ne rikokseen syyllistymättä lukea. Pääsiäiskirjeemme ovat osoitetut tasavallan presidentille, pääjohtaja Erkki Raatikaiselle, Suomen Kuvalehden päätoimittaja Leo Tujuselle ja maist. Hannu Taanilalle.

URHO KEKKONEN

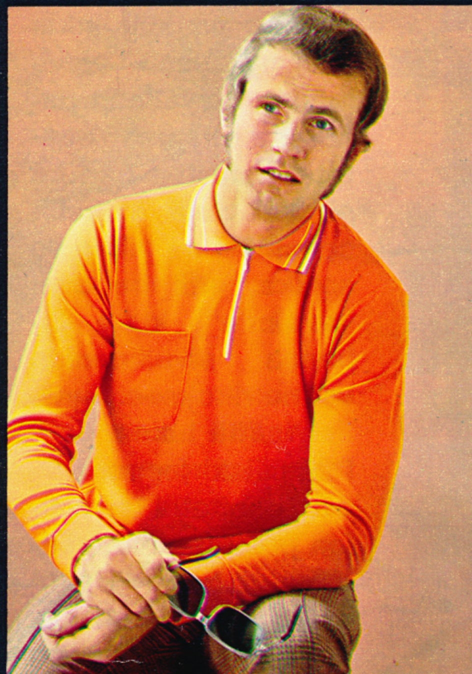

Herra Tasavallan Presidentti, tuskin tämä kirjeeni eksyy käsiinne sillä eihän aikanne mitenkään anna periksi kaiken edes Teitä itseänne koskevan präntin lukemiseen. Mutta ei ole väliksikään, paremminkin kirjeeni on tarkoitettu sellaisille ihmisille ja erinomattain pikku petiitti-nilviäisille, jotka kummastelevat ja kauhistelevat tai ilkkuen pilkkaavat kuinka Te "tuhlaatte kansakunnan varoja" matkustelemalla eri puolilla maailmaa. Että niin teette ja siten pyritte solmimaan hyviä suhteita kaikkiin maihin, siinä minä puolestani näkisin erään Teidän valtiomiestaitonne viisaimmista keksinnöistä. Suoraan sanoen minua harmittavat henkilöt, jotka pitävät esimerkiksi Neuvostoliiton ja Suomen välistä nykyistä rauhanomaista rinnakkaiseloa itsestään selvänä asiana. Eiköhän juttu liene niin, että rauhanomainen rinnakkaiselo on seuraus Teidän ja edeltäjänne J. K. Paasikiven tekemistä monista Canossan-matkoista; Teidän on ollut pyydeltävä anteeksi sitä 1930-luvun uhittelevaa ulkopolitiikkaa, johon tuon ajan valtiomiehemme syyllistyivät. Valtio sellaisenaan ei voi olla suhteissa toiseen valtioon, jonkun fyysisen henkilön on aina edustettava valtiota. Lankeaa luonnostaan, että kysymykseen tulee ennen muita valtakunnan päämies. Kansakunnan varojen tuhlaus; no, pahoinpa pelkään että niitä tuhlataan toisella taholla, esimerkiksi toimiinsa pätemättömien mutta silti määräävissä asemissa olevien virkamiesten toimesta.

Inhimilliseen luontoon kuuluvat sekä sympatian että antipatian tunteet. Kumpaa lähimmäisissämme herätämme, se riippuu nähdäkseni itsestämme. Jos ken sanoo naapurilleen: "Olet ollut minulle hyvä kumppani kaikkien näiden vuosien aikana vaikka itse olenkin hölmöillyt ja menetellyt väärin; olenpa tosiaan iloinen ja ylpeä ystävyydestäsi nyt kun silmäni ovat avautuneet" — jos ken näin sanoo, hän on varmasti saava anteeksiannon ja naapurinsa sympatiat. Valitettavasti tällainen lause ei meistä hevin irtoa, me kuvittelemme anteeksipyynnön ja kiitoksen tekevän meistä naurettavia, että olemme liehittelijöitä ja että käyttäydymme kuin narrit. Ja kuitenkin —

KÄÄNNÄ

Helpoin tapa olla rennonhyvän näköinen.

rennonhyvä käyttöohje:

riisutaan huljutetaan kuivataan
puetaan mennään

HYVON

Ban-Lon®

Nämä paidat ovat Ban-Lonia. Helppohoitoisinta mitä löytyy. Pestään lähestulkoon huljuttamalla. Parasta on kuitenkin, että nämä asut eivät pesussa muutu. Kuivuvat yhdessä yössä. Ja kuivuttuaan ne ovat aivan uuden näköisiä — ilman silitystä. Tämä on nyt sitä rennonmuodikasta huolettomuutta, jossa voitte esiintyä oikeastaan missä vain. Miehille ja pojille.

HYVON YLLÄ HYVON OLLA

HYVON-Kudeneule Oy on Joseph Bancroft & Sons Co:n myöntämän Ban-Lon-lisenssin haltija.

URHO KEKKONEN

menköön jokainen itseensä — miten erinomaisen hyvää omalle sydämellemme tekeekään kuulla, että joku pitää meistä ja että joku sanoo tuntevansa itsensä ylpeäksi saadessaan olla ystävämme. Ja kuka on kyllin hieno pyytääkseen meiltä jotakin anteeksi, me totisesti annamme hänelle anteeksi. Tämän lopultakin kovin yksinkertaisen havainnon Te olette soveltanut käytäntöön kaikkein korkeimmalla tasolla ja vieläpä vilpittömin mielin. Antamalla kunnioituksen ja ilmaisemalla halunne olla rehellinen ystävä vieraan valtakunnan päämiehen kanssa Te olette hankkinut itsellenne sympatioita. Mutta tällä tavoin Te olette hankkinut myös kokonaisten kansakuntien sympatioita, sillä kansakuntien sympatioita tai avoimiin vihamielisiin selkkauksiin johtavia antipatioita toisia kansakuntia kohtaan ohjailevat mitä suurimmassa määrin kunkin valtion päämiehet ja korkeimmat johtajat. Mitä mieltä he ovat Teistä ja pienestä Suomesta, sitä mieltä on heidän kansansakin. Tästä tosiasiasta emme minnekään pääse. Suomi on liian pieni valtio, jotta sillä olisi varaa sympatioiden asemesta hankkia antipatioita; jälkimmäiset olivat jo kerran johtaa omaan loppuumme itsenäisenä kansakuntana.

Huomaan kirjoittavani taitamattomasti, on kuin antaisin ohjeita ulkopoliittisessa käytännössä. Hyvä luoja, ei kai niin vaan siten, että Te itse olette antanut valionäytteen siitä, miten ulkopolitiikkaa on hoidettava. Ainakin kuvittelen oivaltaneeni ne psykologiset prinsiipit, joita noudattaen olette ulkopolitiikassa toiminut meidän kaikkien onneksi. Kuten sanottu, aivan jokainen niitä ei vieläkään tajua, heidän mielestään Te vain tuhlailette kansakunnan varoja.

Olen toisinaan miettinyt, kenestäköhän saamme Teille seuraajan tuhlaamaan kansakunnan varoja yhtä ansiokkaalla tavalla kuin Te: että saamme edelleenkin olla olemassa. Kysymys on vakava, etten sanoisi peloittava.

ERKKI RAATIKAINEN

Arvaanko väärin jos oletan palkkanne olevan jotakin 6 000 markan luokkaa kuukaudessa? Se ei ole ainakaan liikaa, sillä kyllä Te sellaisen koiranviran nyt olette ottanut vastaan että ei paremmasta väliä. Joka ainoa älykääpiö näet tietää paremmin kuin Te mitä televisiossa pitäisi esittää ja mitä jättää esittämättä — kuten nyt minäkin tässä olen tietävinäni. Teitä nälvitään, Teitä vähätellään, Teitä syytellään ja taustalla pauhaa tosiuskovaisten kuoro: ristiinnaulitkaa! ristiinnaulitkaa! Toivoisin Teidän pitävän päänne kylmänä niin kuin edeltäjänne Repokin piti. Kukaan ei voi koskaan olla kaikkien mieliksi. Mikäkö minua puolestani risoo? Ei itse ohjelmakokonaisuus vaan eräät vähäpätöiset seikat lähinnä viihdepuolella. Nalkutan ne tässä esiin tekemättä mitään eroa "oikean" tv:n ja Mainos-tv:n välille, koska oletan, että jälkimmäinen ei voi esittää mitään sellaista joka ei ole saanut Teidän siunaustanne. Minne katosi Marty? Tämä mulkosilmä oli mielestäni parhain ja omalaatuisin koomikko mikä ikinä on missään esiintynyt. Jälellä ei ole oikeastaan mitään mille nauraa kyyneleet silmissä nyt kun Spedekin on pumpannut itsensä tyhjäksi; kimeällä äänellä puhuva Simo Salminen ei ole koskaan mikään humoristi ollutkaan mutta hyvä leipuri kyllä, sanovat. Olisiko nyt niin, että olisitte taipunut jonkin painostusryhmän edessä, laskihan Marty pilaa niinkin "pyhästä" asiasta kuin papistosta. Mutta miksi ei pappeja saisi pilkata siinä kuin pilkataan muitakin ammattiryhmiä, sanokaamme verovirkailijoita tai kansanedustajia? Miten oivallisen parodian saisikaan esim. Lähimmäisohjelmassa esiintyvästä pastori Hakkaraisesta; onko enää olemassa imelämpää ihmistä. Koko Lähimmäinen on sitä paitsi kohokuorinen, höpistään höpistään mutta minkäänlaista ratkaisua ei mihinkään "ongelmaan" koskaan esitetä. Hakkarainen näyttelee suurta lunttaa saamiaan kirjeitä ja tuskailee, miten paljon taaskin jäi asioita käsittelemättä. Mutta samaan hengenvetoon hän kehottaa ahdistuneita ihmisiä kirjoittamaan lisää pulmistaan. Viihdeohjelmista vielä puhuakseni, ettekö järjestäisi minulle joskus tilaisuutta haastatella jotakuta pappia sanokaamme puolen tunnin ajan? Takaan, että ohjelmalla olisi katsojia. Sitä vastoin en takaa ollenkaan sitä, etteikö sanavalmis pappi iskisi minua maan rakoon. Mutta sehän olisi samantekevää, pääasia että katsojat näkisivät ja kuulisivat kerrankin kunnon riitelyn — henkilökohtaisuuksiin menemättä. Onko muuten perää siinä, että toimittaja Tikka olisi saanut huomautuksen liian hyökkäävistä kysymyksistä? Älkää antako keskustelujen tason latistua, eivät kysymykset koskaan ole liian hyökkääviä. Jos altavastaaja on oikealla asialla, ei hänellä ole hätäpäivää, kysyjä sitä vastoin saakin nenilleen. Surullista, että meillä ei osata olla asioista eri mieltä suuttumatta. Tv on kasvatus- ja tiedotusväline, tottakai ja kyllä se on kasvattanut ja tiedottanutkin. Mutta viihteenkään arvoa ei mitenkään pidä väheksyä, se on työstään väsyneelle ihmiselle lähes yhtä tärkeätä kuin leipä ja lepo. Te ja edeltäjänne Repo veitte meiltä paitsi yllä mainitun Martyn myös David Frostin, Lahjomattomat (luen myös jännityksen viihteeseen), Radiopartion, Komisario Maigret'n, Alastoman kaupungin, Jatkoajan. Jättäkää jälelle, Herra Pääjohtaja, edes Yksinäinen susi, tämä liikuttava yksityisetsivä. Sen sijaan ainakaan minua ei sureta Hanskin häipyminen: miten surkuteltavan matalaa tilannekomiikkaa se edustikaan. Herra Pääjohtaja, tämän viisaan ja rakentavan arvosteluni jälkeen osaatte nyt varmaankin paremmin johtaa Suomen Televisiota — ei kestä, kaikin mokomin.

KÄÄNNÄ

LEO TUJUNEN

Herra päätoimittaja, Suomen Kuvalehden tämän vuoden numeroissa 1—2 julkaisitte sadan sellaisen suomalaisen luettelon, jotka "ovat vaikuttaneet tämän maan politiikkaan, moraaliin, kulttuuriin ja talouselämään enemmän kuin useimmat muut päättyneen vuoden kuluessa". Tähän 5 miljoonan ihmisen joukosta valittujen sadan vaikuttajan parveen oli minullakin sitten onni kuulua. Sarjan koonnut ja henkilöt esitellyt Sakari Virkkunen nimitti minua "varsinaiseksi likasankojournalistiksi" ja oli sitä mieltä, että aikakauslehdentoimittajien sosiaalinen arvostus ei kohoa ennen kuin minä lakkaan kirjoittamasta. En aio ryhtyä kyselemään raastuvassa "kunniani perään" enkä edes peruuta Suomen Kuvalehden tilausta, mikä tavallisesti on jostakin syystä kiukustuneen lukijan ensimmäinen reaktio. Minun esittelyni oli vain vajavainen, olisin toivonut lyhyesti perusteltavan, miksi olen likasankojournalisti. Olisikohan Sakari Virkkunen nähnyt likaa siinä, että olen rohjennut kirjoittaa kirjeen Jeesukselle, että olen haastatellut eronnutta rouvaa, joka kertoi elämänsä ja muidenkin naisten elämän olevan vain puolinaista elämää ilman miestä, että eräässä hautajaisselostuksessani mainitsin uskovani autovarkaankin pääsevän taivaaseen, että olen vaatinut ensimmäisenä miehenä tässä maassa pakkolaitoksen lopettamista ja vangeillekin inhimillistä kohtelua, että kerroin miehestä joka suoritti vaimolleen 11 aborttia, että kirjoitin naisten masturbaation olevan yhtä yleistä kuin hyväksyttävääkin, että olen paljastanut parikin suhteellisen korkeassa asemassa olevaa virkamiestä jotka ovat käyttäneet hyväkseen naisten hädänalaista asemaa saadakseen itselleen sukupuolista nautintoa tai että kerran haastattelin naista joka oli synnyttänyt kaksi lasta omalle veljelleen, kaiken tämän oman pomoni luvalla ja kehotuksestakin. Jos olen toivonut vankeja käsiteltävän inhimillisesti se ei merkitse samaa kuin että puolustaisin rikollisuutta. Jos uskoni siihen, että elämässään erehtynytkin pääsee taivaaseen, on väärä, silloin lunastusoppikin on väärää oppia. Jos ns. korkeammissa piireissä on lupa harjoittaa väärinkäytöksiä ilman, että niitä on oikeus paljastaa, silloin emme ole lain edessä tasaveroisia. Sisareensa sekaantuneen veljen tarina oli epäilemättä joidenkin mielestä "likaista", mutta eihän kaikista elämänkohtaloista ja sattumuksista kirjoiteta suositellen niitä esikuviksi muillekin. Sitä paitsi ko. naista en jututtanut "väkisin" vaan hänen omasta toivomuksestaan; hänen motiivinsa käyvät kyllä itse kirjoituksesta ilmi. Likaista on kieltämättä sekin, että mies pakottaa vaimonsa rikollisiin abortteihin, mutta eihän rikosta ole tehnyt rikoksesta kirjoittanut henkilö. En pääse käsityksestä, että Sakari Virkkusta vaivaa jonkinmoinen kateus, tyypillistä meidän ammattikunnallemme. Yhdeltäkään kolleegaltani en ikinä ole saanut ainoankaan kirjoitukseni johdosta tunnustuksen sanaa. Sitä vastoin he eivät koskaan taukoa vihjailemasta elämäni suurimpaan erehdykseen: runsaat kymmenen vuotta sitten elin kotvan aikaa rakkaussuhteessa 15-vuotiaaseen tyttöön (kuitenkin kypsään yhtä hyvin psyykkensä kuin ruumiinsakin puolesta). Minulla sen sijaan on ollut varaa lähettää kiitos- ja onnittelukirjeitä ja -sähkeitä muille virkaveljilleni, jos olen heidän kirjoituksistaan pitänyt. Enkä epäröinyt mainita oikeilta nimiltään muutamaa mielestäni loistavaa toimittajaa erään Hymyssä julkaistun kirjoituksen yhteydessä. Kolme heistä on kirjoittanut tai kirjoittaa juuri Suomen Kuvalehteen. Älköön minua nyt käsitettäkö väärin: en kaipaa laisinkaan kehua mutta olisin kaivannut edes pikkuisen perustelun miksi Suomen Kuvalehti puolestaan nimittelee minua likasankojournalistiksi. Lehtenne on hyvä, herra päätoimittaja ja luen sitä innokkaasti kuten kaikkia muitakin käsiini saamiani lehtiä, en vain joskus selaile kuten kolumnistinne Heikki Brotherus sanoi televisiohaastattelussamme Hymyä "selailevansa". Ei vähälukeneisuus ole ymmärtääkseni mikään kerskunnan aihe. Kaikesta voi ja pitääkin oppia, myös pahasta. □

HANNU TAANILA

Silloin kun ihmiset joko ihastuvat tai ärtyvät, silloin esiintyvä ihminen tietää sanomansa menneen perille, kuten asia nykyisin hienosti ilmaistaan. Teidänkin sanomanne tuli perille ainakin viime kuun 7. päivänä esiintyessänne Jukka Virtasen Viikonlopussa: en ole pitkiin aikoihin nähnyt niin epäkorrektia ja sietämättömän kiusallista tyyppiä kuin Te. Mitä ensinnä tulee alinomaiseen krapsutteluun ja kropsutteluun, jos Teillä on kapi, menkää toki iholääkärin pakeille, nykyisin syyhy lähtee oikeilla rohdoilla päivässä. Televisiossa esiinnyttäessä pitää koettaa olla luonteva sikäli kuin hermostumiseltaan kykenee, mutta ei minun ymmärtääkseni kupeitten kyhnyttely ole luontevuutta vaan hyvien tapojen puutetta. Kumotkaa toki yhteiskuntaa niin paljon kuin ikinä jaksatte ja mahdatte, ajatusten ja sananvapaus on Teilläkin niin kuin se on kaikilla muilla. Ja paljon kumottavaa tässä maassa onkin. Mutta mielestäni on sentään olemassa yksi arvo, jota ei pitäisi kumota. Ja se on juuri hyvät tavat. Niin kuin oikea mies antaa bussissa paikkansa vanhuksille ja naisille, niin hän myöskin on syömättä puhuessaan. Mutta Tehän jauhoitte pähkinöitä kuin maaorava samaan aikaan kun suolsitte juttua. Sen jälkeen kaivelitte hampaitanne. Ihmettelen, että ette myöskin tarkastellut tikun nenää nähdäksenne mitä löytöjä niitten koloista teitte. Varmasti Teillä on nokkeluutta ja älyä ja paljon tietoja, mutta keskustella Te ette osaa alkuunkaan. Hyvä keskustelija on sanavalmis, saapipa hän heittää joskus nokkelan ja lyhyen välihuudonkin, hän saa kernaasti olla hauska ja toisinaan hiukan ilkeäkin. Mutta hyvä keskustelija osaa myös kuunnella, hän antaa toistenkin sanoa sanasen, ei hän ole itse alituiseen äänessä ja häikäilemättä keskeytä muiden puhetta niin kuin Te teitte. Milloin harvoin maltoitte olla vaiti muutaman sekunnin, silloinkin kuului taustalta karmea naurunremakkanne. Ulkonäölleen tai äänensä värille ei kukaan mitään mahda, mutta pienellä itsekurilla voi kyllä hieman vauhkouttaan hillitä niin ettei alituiseen hahata ja hohota. Muuten, mitä asiaa Teillä oikeastaan oli Viikonlopussa. Ainakaan minä en päässyt siitä perille, jotakin Te vaahtositte sananvapaudesta, jota Suomessa ei ole ja sitten sitä yhtäkkiä olikin. Kerran toisensa perästä Te puhuitte itsenne pussiin, Te kumositte vähän väliä sen mitä edellä olitte sanonut. Saatan olla vanhanaikainen, mutta olen

kuitenkin sitä mieltä, että katselijoilla on lupansa maksettuaan oikeus vaatia esiintyjiltä vissinlaista tahdikkuutta, television luonne on sellainen. Teitä voisi melkein verrata mieheen, joka pelkkään ihopaitaan ja puna-valkojuovaisiin flanellialushousuihin pukeutuneena tunkeutuu ventovieraaseen taloon kenkkuilemaan isäntäväelle ilman mitään aihetta. Kylläpä käsitykseni Teistä romahtivat. Valitan. □

Renault 4:ään mahtuu massoittain matkatavaroita — tarvittaessa vaikka 1375 litraa. Lastaus käy vaivattomasti, sillä viides ovi on yhtä suuri kuin koko takaseinä.

Ostakaa vapaa-ajan autoksi Renault 4. Saatte "kaupanpäälliseksi" perheauton,

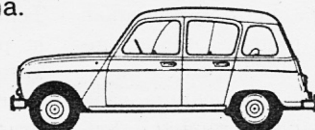
Renault 4:ssä on tilaa perheellenne. Neljä mukavaa istumapaikkaa. Neljä ovea matkustajille. Tehokas lämmityslaite tekee matkasta miellyttävän talvellakin.

matka-auton

Renault 4 ei tosin ole erityisen nopea — yli 110 km tunnissa. Mutta liikutte sillä yhtä hyvin asfaltilla kuin huonoimmillakin metsäteillä — etuveto, erillisjousitus sekä pyörien suuri joustovara. Bensaa kuluu uskomattoman vähän: jopa vain 4,9 litraa sadalla! Eikä koskaan rasvausta eikä huolenpitoa jäähdytysnesteestä. Suljettu jäähdytysjärjestelmä on maailmankuulu Renault-patentti.

ja kaupunkiauton.

Renault 4 on ketterä kaupungissa. Kääntösäde vain 4,3 metriä ja pituus 367 cm. Siksi se on niin näppärä pysäköidä. Eipä siis ihme, että jo yli 2 miljoonaa ihmistä on valinnut tämän monipuolisen ja käytännöllisen auton ajokikseen. Teidänkin kannattaa tulla koeajamaan se meillä tai lähimmän piiriedustajamme luona.

Valittavananne on nyt kymmenen Renault-henkilöautomallia.

Maahantuoja
OY AUTOREX AB
Et. Esplanadi 12
Puh. 11 120

RENAULT 4

VÄRIKKÄÄT OVAT VÄISÄSEN TIET

Syntilistan koonnut:
IRIS TUUNAINEN

Osuusliike Kallan pääkassa Hilja Miettinen on tunnustanut kavaltaneensa 686 000 markkaa. Rahat hän on luovuttanut yhtiökumppaninsa Taisto Väisäsen liiketoimien rahoitukseen. Mutta moni muukin on joutunut tukemaan Väisäsen yrityksiä. Miettinen on vain ainoa, joka käytti tarkoitukseen kavallettuja rahoja. Epävirallisten laskelmien mukaan Väisänen on saanut "liikekumppaneiltaan" varoja noin 2,5 nykymiljoonaa.

Tarmo Taisto Voitto Väisänen — kuinka sopivat nimet! — ilmestyi liikemiespiireihin noin kymmenen vuotta sitten. Ensin hänellä oli pieni liikeyritys Rovaniemellä. Siihen hän osti tavaraa mm. vaasalaiselta tukkuliike W. H. Tannerilta. Konkurssin tehdessään Väisänen jäi Tannerille velkaa noin 40 000 markkaa. Väisänen siirtyi Tannerin palvelukseen, mutta velka vain suureni. Parin katteettoman shekin jälkeen tuli potkut.

Vuorossa oli Oulu, jonne Väisänen perusti Atlantic-Kellon. Yksi rahoittajista oli johtaja Pallari. Eräänä yönä Väisänen kuitenkin pakkasi tavaransa ja 140 000 markan kellot ja katosi yöhön. Pian oli Tampereella pystyssä Suomen Kellokonttori Oy, joka Pallarin ilmoituksen perusteella takavarikoitiin. Rikossyytettä ei tullut — tuli tavallinen velkasuhde. Rahat ovat kuitenkin vielä saamatta.

Hatanpäänvaltatien konttorista hän muutti pian Pirkankadulle, josta niinikään häipyi öiseen aikaan maksamattomien vuokrien takia. Stockmannin talosta Väisänen kuitenkin sai komean huoneiston ja hankki upean kaluston — vain käsiraha on maksettu huonekaluliikkeisiin. Väisänen osti sveitsiläiseltä Nitella-tehtaalta kelloja 200 000 markalla. Tehtaan saatavat ovat huomattavat.

Autokauppaa Väisänen niinikään kävi — huonolla menestyksellä.

Atlantic-Tukku Oy oli seuraava siirto. Pääosakkaaksi merkittiin Väisäsen vaimo ja lähimmäksi mieheksi tuli pankinjohtaja Pertti Karjalainen (joka muuten sai lopputilin kesällä 1968 väärien luottotietojen antamisesta Väisäsestä ja vekselitakuista. Työpaikkansa lisäksi hän menetti noin 20 000 markkaa rahaa).

Edustaja Antti Hakalan kanssa Väisänen perusti Tampereella liikkeen nimeltä Tampereen Valaisin Oy. Väisänen lupasi rahoittaa liikettä 30 000 markalla ja Hakala toimittaa edustamiaan valaisimia 45 000 markan arvosta. Väisäsen osuus supistui kuitenkin 3 500 markkaan. Lopulta tilanne oli se, että Hakala julistettiin konkurssiin ja liikkeestä kadonneet valaisimet löysivät tiensä Väisäsen perustamaan Tampereen Halpahalliin. Halpahallissa myytiin myös arvokkaat matot, joita Väisänen oli "ostanut" suurelta englantilaiselta yhtiöltä. Siellä myytiin myös erään turkulaisen mattotehtaan mattoja 20 000 markan arvosta — polkuhinnalla. Molemmat liikkeet olivat saaneet luottotiedot Väisäsestä pankinjohtaja Karjalaiselta.

Taisto Väisänen on myös muusikko. Olavi Virta lauloi hänen orkesterissaan silloin tällöin. Laulullaan hän maksoi vuokransa Väisäselle (Olan takana), joka puolestaan yleensä ei maksanut vuokraansa.

Halpahalli myytiin helmikuussa 1969 parin—kolmen kuukauden toiminnan jälkeen. Varastojen arvo oli myyntihetkellä noin 600 000 markkaa, mutta myyntihinta vain murto-osa siitä. Kuitenkin Väisänen näin pelastui konkurssilta.

Matoilla Väisänen maksoi osan velkojaan mm. turkulaiselle johtaja Lähteenmäelle, jolta hän keväällä -68 oli ostanut pohjavarastoa Ouluun perusteilla olevaan liikkeeseen. Luottotiedot Lähteenmäki oli saanut Karjalaiselta. Tällä hetkellä Väisänen on kyseiselle turkulaiselle liikkeelle velkaa 14 500 markkaa. Lähteenmäki haastoi Väisäsen oikeuteen katteettomista shekeistä, mutta jostain syystä Väisänen selviytyi säikähdyksellä — jälleen kerran.

Tampereella Väisänen piti vuokralaisena mm. Olavi Virtaa, joka vuokran edestä lauloi joskus Väisäsen orkesterin solistina. Väisänen kun ehti musisoimaankin liiketoimiensa ohella. Komeasta huoneistostaan Väisänen joutui muuttamaan salaa maaliskuussa 1969. Vuokrat sun muut olivat näet maksamatta.

Hän asettui Helsinkiin, ensin Riskutie 38:aan, josta eräänä yönä siirtyi Roobertinkatu 33:een. Ulosottomiehet ovat tiiviisti ahkeroineet Väisäsen kodissa, jossa isäntä itse ei juuri näyttäydy.

Mutta liiketoimia piti jatkaa Helsingissäkin. Väisänen osti muutamia pikkuliikkeitä ja perusti Atlantic-liikeketjun: AtLantic-Laukku, Atlantic-Paperi ja Atlantic-Lyhyttavara. Kaikki lopettivat toiminnan hiljaa ja liikkeiden entiset omistajat odottavat myyntihinnan loppusuorituksia.

Tässä syntilistassa mainitaan vain osa velkojista. Useimmat ovat antaneet tietoja, muutamat ovat tehneet konkurssin ja kadonneet hiljaisuuteen, muutamat eivät muuten vain halua nimeään julkisuuteen, jotta maine säilyisi.

Monet velkojista ovat sitä mieltä, ettei lehmää kannata tappaa niin kauan kuin se lypsää. He elävät siis toivossa, että Väisänen jollain liiketoimellaan saisi sen verran kokoon, että voisi maksella velkojaan. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että lehmä on kuollut — päätellen protestilistoista ja siitä, ettei Väisäsellä enää liene toimivaa liikeyritystä.

Yhteen ääneen kuitenkin ihmetellään kuinka Väisänen saikin puhuttua niin monta liikemiestä ympäri. Ihmetellään millä konstilla hän on välttynyt joutumasta kiinni, kyennyt toimimaan kymmenisen vuotta. Vastauksen tiennee vain Tarmo Taisto Voitto Väisänen itse. □

Hänen oluessaan on raikas
kypsänpehmeä maku.
Takuulla.
Hänen oluensa on
Koffin kolmonen.
Kyllä maistuu koffillinen!

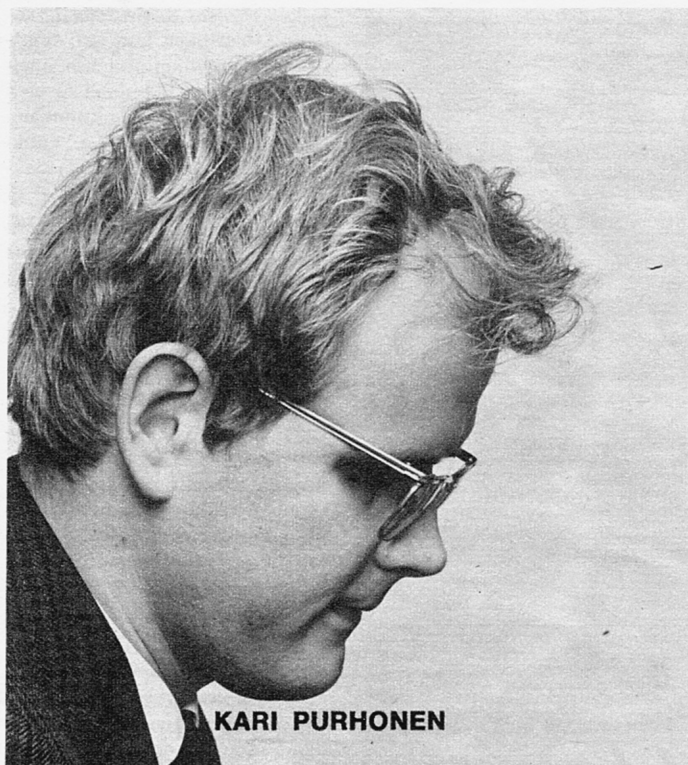

TÄÄ KORUTONT' ON KERTOMAA

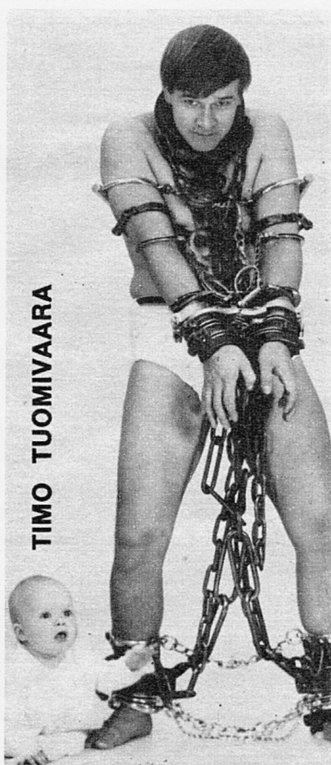
TOINI VARTIAISELLA ON VAHVOJA YSTÄVIÄ

Tammikuun Hymyssä julkaistiin Asko Linnan kirjoittama artikkeli menneitten aikojen kirkkaasta filmitähdestä TOINI VARTIAISESTA. Tähti ei pitänyt jutusta, vaan on kertonut kaikille tuttavilleen — ja vähän vieraammillekin — ettei hän itse vaivaudu Tampereelle asti "opettamaan" Asko Linnaa, vaan hänen hyvät, vahvat ystävänsä kyllä hoitaisivat jutun.

Asko Linna teki asian helpoksi pistäytymällä tammikuun lopulla Porvoossa, Toini Vartiaisen kotikaupungissa. Koston kova käsi kävi hänen rintapieliinsä kiinni heti Seurahuoneen rappusilla, mutta valpas vahtimestari ehti väliin ja nenänmuoto säilyi. Huonommin kävi valokuvaaja Veikko Lintiselle, joka sai kovan iskun ja putosi katuun. Pökerryksissään hän koetti nousta ylös rauhoittamaan iskijää, mutta tämä löi heti uudelleen. Lintinen pyysi paria lähettyvillä olevaa kaveria pitämään miehestä kiinni sen verran, että rauha saataisiin aikaan. Kaverit tekivät työtä käskettyä, mutta pitivät kiinni väärästä miehestä. Lintinen joutui jälleen kovan nyrkin eteen.

KARI PURHONEN

TIMO TUOMIVAARA

PORVOON GRAND-HOTELLIN VAHTIMESTARI

Miten olisikaan käynyt, ellei Seurahuoneen vahtimestari olisi tällä välin hälyyttänyt poliiseja paikalle. Kostaja oli kuitenkin ennen poliisien tuloa kadonnut, mutta koska Porvoo on pikkuinen paikka, tiedettiin vahvan miehen olleen sikäläisen Grand-Hotellin vahtimestarin. Tämä vahtimestari on usein istuskellut Toini Vartiaisen kanssa kaupungin kapakoissa, ja oli tosiaan varsin vakuuttavasti "vahva mies".

Kahlekuningas TIMO TUOMIVAARA on saanut esikoisen, pienen tytön nimeltä Nina. Tyttärestä aikoo Tuomivaara kasvattaa todellisen kahlekuningattaren ja siksi pikkuisen leikkikalut ovatkin hiukan erilaisia kuin tavallisten pikkuisten. Nina leikkii käsiraudoilla ja muilla salaperäisillä vempeleillä, joita isällä on vaikka kuinka paljon.

Miten sokea voi valita ystävänsä kun näkevätkin tahtovat epäonnistua? Siinä pulma, jota uusi iskelmälöytö KARI PURHONEN on pohtinut pitkään. Muuten Karilla menee hienosti niinkuin jokainen Listaa seuraava tietää.

PASI RUTANEN on tulossa kotimaahan takaisin, kunhan vain saa muuttoasiansa järjestettyä. Muutto Amerikoista tänne ei olekaan mikään pikkujuttu, vaan maksaa noin 15 000 markkaa. Kaikki olisi yksinkertaista, jos Pasi tulisi takaisin Yleisradion palvelukseen. Radio on sitoutunut maksamaan kirjeenvaihtajiensa muutot, mutta kun Pasi tuleekin Ulkoministeriön palvelukseen. Lakipykäliä tulkitaan nyt kovasti ja muuttokuorma odottaa.

Oikaisuna kerromme, että LILL LINDFORS ei ole nyrkkeilijä BOSSE HÖGBERGIN puoliso. Aviopuolison nimi on ANITA LINDBLOM. Agenteillekin sattuu joskus virheitä. Kiitos joka tapauksessa oikaisuista.

KATRI-HELENA aloittaa huhtikuun alussa ihan ensimmäisen ravintolashownsa Adlonissa AARNO RANISEN kanssa. Kaikkea Katrikin yrittää. Hyvällä menestyksellä tosin, sillä saihan hän operettikokeilustaankin suhteellisen kivat arvostelut. Hänen Fan-Clubinsa jotkut jäsenet ovat kuitenkin kyllästyneet idoliinsa, sillä päivänä

KÄÄNNÄ

Talven lakastamat hiukset kaipaavat keväistä ilmaa – ja LIFE-TEXiä

Hiuksenne lakastuivat talvella. Enemmän tai vähemmän. LIFE-TEX-hiustenhoitosarja elvyttää talven vaurioittamat, hatun alla hautuneet hiuksenne jälleen keväiseen kukoistukseen. WELLAn kehittämä LIFE-TEX kohentaa hiustenne kunnon uskomattoman nopeasti.
LIFE-TEX BALSAM on tehokas pikahoito hiuksille — tunnette itse tuloksen puolessa minuutissa! Sen hiuksia hoitavat aineosat muodostavat muutamassa sekunnissa pysyviä kemiallisia yhdisteitä hiusten kanssa ja muuttavat huokoiset, hauraat hiukset kiiltäviksi, taipuisiksi ja kauniiksi.
Life-Tex Balsam suojaa terveitä hiuksia ja elvyttää vaurioituneet hiukset luonnollisella tavalla. Se ei menetä vaikutustaan seuraavissakaan pesuissa.
Muut Life-Tex-sarjan hiustenhoitoaineet:
LIFE-TEX SET — hoitava kampausneste.
Tekee hiukset kimmoisiksi, kiiltäviksi ja kampauksen kestäväksi
LIFE-TEX AF — pikahoito rasvaisille hiuksille.
LIFE-TEX AS — pikahoito hilsettä vastaan.
LIFE-TEX — taianomaisen tehokas

Maailmankuulua WELLA-hiuskosmetiikkaa Kemikalikaupoista!

Oy INTRO Ab

TÄÄ KORUTONT'

muutamana tuli toimitukseen kirjeitä, joissa kerrottiin Katrin Clubin toiminnasta. Jäsenmaksua vastaan oli luvattu järjestää suuria asioita, mutta juttu on kuivunut yhteen ainoaan illanviettoon, joka sekin pidetään arki-iltana, jolloin eri puolilta Suomea kotoisin olevat jäsenet eivät suinkaan voi lähteä sankoin joukoin "ihannettaan" ihailemaan.

Olemme unohtaneet mannekiini MARION BJÖRKSTENIN esikoisen, mutta emme ole onneksi ainoat, vaan tekoon ovat syyllistyneet monet muutkin lehdet, joissa Marionin syksyllä syntyneestä poikalapsesta on kerrottu. Totta on, että Marion

ja hänen hyvä ystävättärensä NINA LINCOLN odottivat lapsia yhtä aikaa, ja synnyttivät ne kesällä -68. Nyt syntynyt punatukkainen poika ei siis ole esikoinen, mutta on varmasti muuten kiva.

ARMI RATIA on tyttö joka uskaltaa mitä vain. TARMO MANNIN 25-vuotistaiteilijajuhlassa Armilla oli yllään miniäkin minimpi mekko.

Tunnettu kirjailija VEIJO BALTZAR onnistui loistavasti Helsingissä järjestämässään gaalaillassa mustalaisten hyväksi, ja sen innoittamana hän nyt järjestää samanlaiset juhlat Tampereella. Paikaksi on valittu tyylikäs Grand-Hotel Tammer, päiväksi 10. huhtikuuta. Juhlat pidetään mustalaisnuorten opintorahojen hankkimiseksi. Seurapiirit kokoontuvat siis jälleen.

Tampereen Teatterin kapellimestari KARI TIKKA rikkoo välikirjansa ja siirtyy kapellimestariksi Suomen Kansallisoopperaan. Onhan se taitavalle miehelle nousua, mutta sen sopimuksen rikkomisesta Tikka joutuu maksamaan sakkoa peräti 4 000 markkaa. Nähtävästi hän on laskenut jutun kannattavaksi.

Televisiotoimittaja TIMO HÄMÄLÄINEN soitti ja pyysi julkaisemaan oikaisun, jonka sanamuoto on seuraava: "Julkaisemanne tieto Timo Hämäläisen ja TYTTI PARRAKSEN yhdessä asumisesta on perätön."

Lontoolainen "Hymyilijä" lähetti niinikään jonkinlaisen oi-

kaisun. Hän kirjoittaa näin: "Varsin hauskaa että te sinne Suomeenkin olette saaneet reippaan ja peittelemättömän lehden. Ihmetyttää vain, miksi ette tarkista paremmin juorupalstanne tietoja. Vuoden ensimmäisessä numerossa väitätte juorupalstalla SALOLAISESTA kirjoittaessanne, että hän olisi ollut muka BBC:n toimittaja Lontoossa. Ei hän ole ollut BBC:n palveluksessa, vaan Yleisradion kirjeenvaihtajana. Väitätte myös, että BBC:n suomenkielinen toimitus sijaitsisi Fleet Streetillä. Ei käy, se sijaitsee Strandilla."

Kiitos, kiitos. Mukavaa, että on näin valppaita lukijoita Lontoossa asti.

Suomen Trikoon porukka kiersi kivasti näytösmatkan ympäri Suomea VR:n salonkivaunussa. Koko juttu, mannekiinit,

KÄÄNNÄ

...yksi niistä on todella hyvä kahvi MOKKA-KATRIINA

Mokka-Katriina on yksi monipuolisen SOK-kahvivalikoiman hyvistä kahveista: pehmeä, voimakasarominen ja riittoisa. Kokeilkaa Tekin!

TÄÄ KORUTONT'

vaatteet, musiikki, huoltajat jne. samassa vaunussa, joka ei kuulemma maksa juuri mitään, ja jonka aikataulun voi itse suunnitella tarkoitustaan vastaavaksi. Ei pulmaa majapaikoista, ei valtavia vaatteiden siirtohuolia. Mukava koti raiteilla.

SIRPA WALLENIUS — muutaman vuoden takainen Miss Suomi — tutustui eräällä missivuotensa aikana tekemällään New Yorkin matkalla jenkkipoikaan, jonka nimi oli LEONARD BARCHAK. Kaveri kävi pari kertaa Sirpan kutsumana tämän luona vieraisillakin. Toisen matkan hän teki peräti Thaimaasta saakka, mistä käsin silloin soti Pohjois-Vietnamia vastaan tiedustelu- ja maalinnäyttölentäjänä. Sotansa sodittuaan Barchak tuli Suomeen opiskelemaan, vaikka välit suomalaismissin kanssa olivat jostakin syystä menneet poikki. Maaliskuun puolivälissä hän avioitui äänekoskelaisen opiskelijan OILI KANGASSALON kanssa, joten tarina Sirpan kanssa oli pikkuepisodi vain.

Iskelmälaulaja IRINA MILAN on kertoillut julkisuudessa kauheita juttuja julmasta äitipuolestaan MAYNI SIRENISTÄ. Omasta perhe-elämästään, lapsistaan ja avioliitostaan muusikko TIMO LINDSTRÖMIN kanssa hän sentään maalailee aurinkoisia kuvia kaikille, jotka haluavat kuulla. Pariskunnan entinen lapsenvahti puolestaan kumoaa parhaansa mukaan kauniit tarinat onnellisesta ja sopuisesta elämästä väittäen, että Irina hakkaa aiheettomasti lapsiaan.

DDT-JAZZ-BAND teki äskettäin JUSSI RAITTISEN johdolla ensimmäisen pankkikeikkansa. Kyseessä olivat Tampereen Säästöpankissa tamperelaisten muusikkojen vahvistuksella pidetyt jamit. Tilaisuus keräsi jazzin ystäviä pankkisalin täyteen. Tungoksesta kertoo sekin, etteivät pankin käymälät kyenneet palvelemaan kaikkia hätää kärsiviä, koskapa siivooja löysi aamulla työhön tullessaan siivouskomerossa olleesta muoviämpäristään kasan ihan sitä itseään.

Näyttelijätär TARJA-TUULIKKI TARSALA on jättänyt ERE KOKKOSEN kokonaan, ja muuttanut asumaan MIKKO NISKASEN kanssa. Mikko ja Tarja-Tuulikki ovat tehneet yhdessä elokuvaa Pihtiputaan murhenäytelmästä, poliisien ampumisesta. Tarja-Tuulikki esitti filmissä Pasasen vaimoa ja Mikko itseään Pasasta. Joka tapauksessa T-T emännöi nyt Niskasen komeassa asunnossa Roobertinkadulla. Asunnon erikoisetuihin kuuluu sauna, jonne Niskanen pakottaa kaikki vieraansa. Mikko on ollut aviossa kolme kertaa, ja hänen kanssaan ovat asustelleet mm. AULIKKI OKSANEN ja suositun pop-muusikko HASSE WALLIN entinen tyttöystävä NADJA. Ere Kokkonen on jo jonkin aikaa asustellut poikien kanssa — tarkoittaa PLOIRIA ja muita yhtiökumppaneita.

ARJA SAIONMAALLE on noussut maine päähän. Tämä protestityttö puhuu mielellään tasa-arvoisuudesta ja demokratiasta, mutta hänen omalta kohdaltaan se jää vain puheeksi. Hän ohjaa Ylioppilasteatterin esityksiä ja on saanut toimessaan diktaattorin otteilla ylioppilasteatterin jäsenet raivoon. Arjan periaatteena on se, että kaikki saavat vapaasti äänestää, mutta hänen äänensä on se, joka ratkaisee.

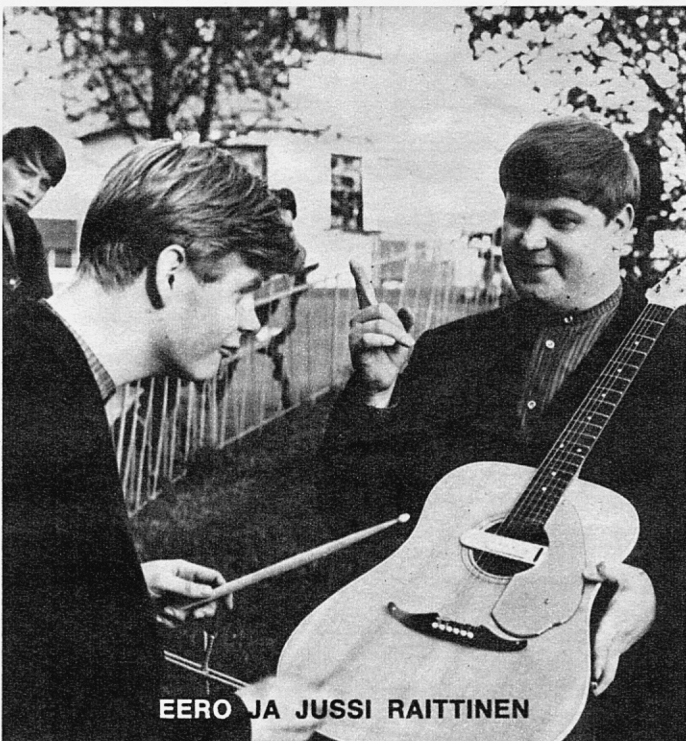
Äskettäin yksityiseen omistukseen siirtyneen Tapparan jääkiekkojoukkueen tukeva puolustaja PEKKA MARJAMÄKI seurustelee nykyisin tamperelaisen ULLA EVILÄN kanssa. Ulla-tyttö on ponnahtanut pinnalle REIJO PAUKUN Popteatterista, olipa mukana teatterin viimekesäisellä Monacon turneellakin. Pääasiallisimmin hän kuitenkin nykyään heiluu mannekiinikeikoilla.

KATRI-HELENAN ja MATTI PAALOSMAAN romanssi jatkuu edelleen, vaikka huhut heidän ympärillään ovatkin vaimentuneet. Matin nimi on tosin muutaman kerran liitetty myös EEVA KEINÄSEEN, joka tuntuu olevan kovin innostunut asemastaan. Lista-Eevan omalle listalle ovat päässeet mm. iskelmäpoika FREDERIC ja Dannyn pikkuveli PEKKA LIPSANEN. Pekka Lipsanen on kuitenkin vankasti toisilla markkinoilla, sillä hän on jo kauan seurustellut MARGARETHA BERNERIN kanssa.

EIJA MERILÄ on rauhoittunut huomattavasti ja odottaa toista lastaan. Eija on hankkinut

SIRPA WALLENIUS

PERTTI SALOLAINEN

EERO JA JUSSI RAITTINEN

OKKO KAMU TANSSII TIIVIISTI TANSSIJATAR ARJA NIEMISEN KANSSA

finnmiler

SUOMALAINEN SISUPINTA

Uutuus keväällä -69. Nyt vuoden vanha.
Tänä aikana Finnmiler on joutunut ankariin testeihin.
Kuten uutuudet yleensä. Finnmilerin sisupinta
kestää vertailun. Enemmänkin.
Finnmiler on kulutusta kestävä mestarimatkaaja.
Sen leveä ote tarttuu. Ja kestää.
Runsas lamellisto estää vesiliirron.
Sisärenkaattomana myös S-luokka (175 km/t).

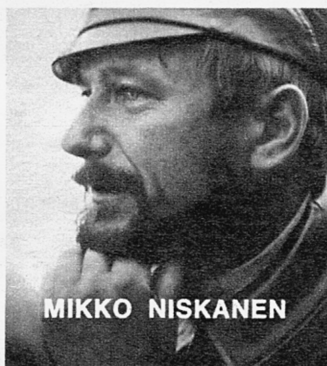

NOKIAN
huokeat
kesärenkaat

TARJA-TUULIKKI TARSALA EMÄNNÖI MIKKO NISKASEN UPEASSA ASUNNOSSA

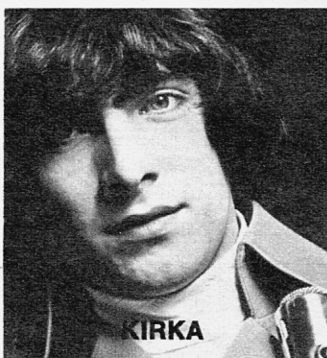

TARJA-TUULIKKI TARSALA

MIKKO NISKANEN

EIJA MERILÄ

VESA-MATTI LOIRI

KATRI-HELENA

KIRKA

uuden asunnon, mukavan rivitalo-osakkeen, jossa on tilaa lapsille ja aviomiehellekin.

VESA-MATTI LOIRI joutuu jatkuvasti kaikenlaisiin kahakoihin, joihin kaikkiin hän itse ei ole suinkaan syypää. Minkäs hän sille voi, että joku kansanmies on jatkuvasti puimassa nyrkkiään hänen nenänsä alla. Vaikka Vesku kuinka koettaisi olla härnäämättä, olla ihan oma itsensä niin ei hänkään sentään kaikkea kestä. Veskun nyrkit on oikein otteluissa hyviksi koettu, joten jälkeä kyllä syntyy. Erilaisia korvausvaatimuksia tulee jälkeenpäin. Kuuluisuutta ei ole helppoa kestää.

ERKKI RAATIKAINEN kunnostautui eräissä Kesäkadun radiotalossa järjestetyissä juhlissa. Hän oli jo juhlien alkaessa niin päissään, että hänet poistettiin näyttämöltä.

Kapellimestari OKKO KAMUN vaimo Marjatta, omaa sukua Meritähti, on saanut kokea, että kuuluisuus on jälleen kerran rikkonut yhden avioliiton. Vielä Okon voittoisan paluun jälkeen pariskunta suunnitteli uuden kodin hankkimista, mutta asiasta luovuttiin. Marjatta oli kyllä tehnyt parhaansa, muuttanut jopa kampauksensakin seurusteluaikojen tyyliseksi. Ei auttanut sekään. Pariskunnalla on yksi lapsi, kaksivuotta vanha Mia. Tyttö on nähty usein isänsä kanssa mm. Suomen Kansallisoopperassa, jossa Okko käy usein. Seurusteleehan hän nykyään tiiviisti tunnetun tanssijattaren, ARJA NIEMISEN kanssa. Seurustelua on jatkunut jo kauan, ja se kuulema on kaunista. Okko kiersi viime kesän oopperan mukana kiertueella ympäri Suomea. Oli hänellä virallinen tehtäväkin — hän soitti viululla Joutsenlammen musiikkia toisten tanssiessa. Pääosan tanssi vei Arja Nieminen, johon kannattaisi kyllä tanssijanakin kiinnittää enemmän huomiota. Naisena hän on kaunis, pitkä (taitaa olla Okkoa pitempi) hoikka ja tietenkin notkea, tummatukkainen ja siropiirteinen, klassillinen ballerinatyyppi.

KIRKAN ja KRISTIANIN yhdessäasumisesta on kuiskuteltu kaikenlaista. Pojat ovat kuitenkin viimeaikoina piristäytyneet naismarkkinoilla, sillä Kristianin nimi on jo jonkin aikaa ollut tiiviisti liitettynä laulajatar ARJA LEHTIMÄEN yhteyteen, ja kun Kirka nyt on "eronnut" pitkäaikaisesta tyttöystävästään DIANA FALLSTRÖMISTÄ ja iskenyt silmänsä toiseen kaksoseen, MERJA LEHTIMÄKEEN, näyttää siltä, että pojilla on samanlainen maku. Kaikki osapuolet väittävät innokkaasti olevansa vain ystäviä.

Helsingin Ruotsalaisen Teatterin Hair yritti aikanaan kilpailla Tampereen Popteatterin vastaavan esityksen kanssa, ja hävisi pelin. Esitys vaikutti melkein naurettavalta tamperelaisten rinnalla. Koko juttu on nyt kuivumassa kokoon kannattamattomana ja ruotsalaisten päätähdet ovat yksi toisensa jälkeen siirtyneet paremmille markkinoille. Italialainen ohjaaja LUCIANO VISCONTI ei vaivautunut edes katsomaan Ruotsalaisen teatterin Hairia loppuun. Hän taitaa olla aika pettynyt Suomeen, kun ei täältä löytynyt pellavatukkaista lapsitähteä eikä tainnut löytyä vaaleata 35—40 vuotiasta naistakaan hänen tulevan elokuvansa tähdiksi. MARITA LINDAHL koekuvattiin, mutta Marita taitaa olla niin kiinni takkikaupoissaan, ettei välitä lähteä filmaamaan.

Aikanaan "Tyttöihin" (Lenitan tanssivaan ja laulavaan mannekiiniryhmään) kuulunut MARJATTA SVENNEVIG on pudonnut kuvasta aika pahasti. Syynä on ollut hänen ja taiteilija TIMO SARPANEVAN yhteinen lapsi, jota joissakin piireissä on kutsuttu osuvasti Design Sarpanevaksi. Marjatta ja Timo asuvat yhdessä ja taiteilija PI SARPANEVA puolestaan liikuskelee ahkerasti taiteilija JUHANI HARRIN kanssa. Pi ei kuitenkaan ole Juhani Harrin ainoa nainen.

AARNO RANINEN ja JUHA WATT VAINIO aikovat Espanjan maaperällä väsätä musikaalin kotimaisia olojamme varten. Musikaali on nyt muotia ja Reijo Paukun manttelinperijöitä tulee jatkuvasti lisää. Se, mitä aikaisemmin nimitettiin showksi, ei ole enää sitä, vaan onpahan musikaalia. Huippuna pidetään JUKKA KUOPPAMÄEN musikaalia: hän nimittää muotinäytöstä musikaaliksi, koska on säveltänyt siihen musiikkia.

Jäsenkortillisia clubeja Helsingissä ei taideta vähiin aikoihin perustaa. Club Academica keräsi laskelmien mukaan 70 000 markkaa jäsenmaksuja, ja nyt selitellään clubin etsivän uutta huoneistoa. □

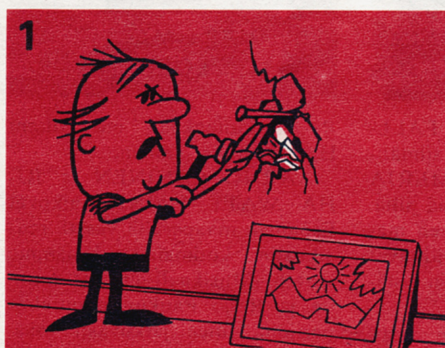
Tässä hymyilee neljä Suomen suosituinta LEIJONAA

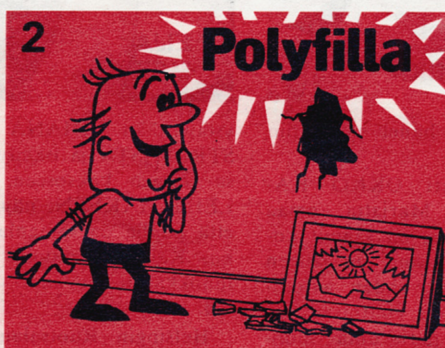
Onpa syytäkin hymyillä. Sillä Leijona-pastilli maistuu ja piristää. Niin naista kuin miestä. Leijona suojaa kurkkua ja lievittää yskää ja käheyttä. Neljä lajia. Makunne mukaan. Lisäksi **Leijona-Salmiakki** ja **Leijona-Eucalyptus.**

MERIJAL – *aina ja joka paikassa*

Käyttäkää tähän Polyfilla

Valmistaja: Polycell Products Ltd. England

1. Siitä piti tulla niin hieno. Ja se päätyikin uuteen, kamalaan reikään seinässä. Reiät tai halkeamat seinissä - melkein pahinta viihtyisyyteen . . .
2. Tehkää jotain tähän. Selvittäkää näin pieni pulma itse. Polyfilla selluloosatäytteellä.
3. Kestää vain hetken - ette voi epäonnistua. Seinäänne on tullut uusi, kiinteä osa. Polyfilla.
4. Nyt voitte ruuvata, vasaroida, porata. Tai maalata ja tapetoida.

Ostakaa pakkaus tai purso jo tänään - kauppiaaltanne.

Polyfilla selluloosatäyte.

Maahantuoja:
Oy Hempel's Marine Paints Ab. Annankatu 31-33 C Helsinki 10, Vaihde: (90) 64 17 07

Jammu:

YRJÖN KOTI-HIPAT

TERVE TAAS KOTOVÄKI

Kerronkoma, kun meitillä tehtiin huushollissa remonttia? Velettiinhäntä uulet tappeetit ja maalattiinhäntä ovet. Sukulaiset ja tuttavat kehuvatten porukalla, jotta kommeeta tulikin. Olivatten kyllä aika pätkässä.

Olivathäntä näjetsen itte meitillä tappeettitalkoissa. Muuton meni mukavasti, mutta löivätten lähteissänsä ovet luijjaa kiinni. Etteisen tappeetit tipahtivatten permannolle.

Järjestettiin näjetsen muijjan kanssa yhlistetyt kotihipat ja talkoot. Paljon tulikin väkkee pyhäkutteissa ja kukkapuskat kälessä. Ei näjetsen puhuttu kutsukortissa talkoista mittään.

Olihäntä Vikki, se työkaveri. Olivatten muijjan serkkupoijjaat perheinensä. Ja muuta tuttua herrasväkkee. Ja appiukko.

Vähän vieraat esin imehtelivätten, jotta pittääköhäntä tässä perskeleessä keskellä pyhhää ruveta töitä tekkeen. Mutta minähäntä sain heitit innostummaan. Ei siähen tarvittu, kun vähänhäntä tiplomatiaa ja kymmenkunta pulloo kokakollaa. Koskenkorvan sejassa.

Kyllä jukolauta työt rupes suijjuun. Hösseliks pantiin. Minen kyllä itte ehtinyt ottaa töihin ossaa, mutta silti ovatten vieläkin kälet kippeet. Kaljapullojen avvaamisesta.

Mutta kyllä tappeetikkin menivätten vauhlilla seinillen. Mutta ovien maalaus pirulauta vähän epäonnistu. Panin pöljä appiukon maalia ohentammaan. Itte ehlotti. Joi perskeles kaikki ohennusaineet.

Muuton meni mukavasti, ei siinä mittään. Yömyöhään paiskittiinhäntä töitä ja äänilevyjä soitettiin. Yks meilän talossa asuva rakennusmestari oli meitillä pomona. Ei se pirulauta tappeettien velosta mittään tienny, mutta sai se naisväjen mahlottommaan työvirreeseen. On kova tanssaamaan.

Joo, koko talo jo tietää, jotta meitillä on uulet tappeetit. Isännöittijä kävi sanomassa heti aamulla. Anto samalla viimmesen varotuksen.

Nin, jotta poikekkaahäntä ny meitillä uulen näköstä lukkaalia kattomassa. Mutta tulkaatten vähän kevväämmällä, jahka seinät lakkaavatten haisemasta. Vikin pikkupoika pirulauta pääsi sallaa kusseen tappeettiliisteripyttyyn.

Muuton menneekin mukavasti

TOIVOO YRJÖ

PURTSI ON KUOLEMAISILLAAN
JÄLJELLE JÄÄ VAIN PERTTI PURHONEN

Tuskin on kohu Purtsin rattijuoppoudesta laantunut kun miehestä puhutaan taas. Nyt kuitenkin vihjaillaan ja kuiskitaan jostain merkittävästä tapahtumasta. Mutta se ei tunnu haittaavan Purtsia: hän kulkee kiireisesti pitkin katuja jupisten itsekseen. Ohikulkija saattaa siepata irrallisia sanoja, Valle Resko . . . Nyrkkeilyliitto . . . Ritva Wächter . . . Pertti Salolainen . . . Carola . . . Armo Hormia . . . Mitä on tapahtumassa? Kuukausiin hän ei ole maistanut pisaraakaan alkoholia, TV:ssä hän antaa melko sumeilemattoman lausunnon Eelis Askista, illat hän viettää jossakin muualla kuin WSOP:ssä tai Senaattoriklubilla. Jotain on todella tapahtumassa!

Teksti: RAUNO JAAKKOLA
Kuva: JUKKA KUUSISTO

PURTSI: Valmistaudun hautajaisiin. Ensimmäisestä maaotteluvoitostani, marraskuusta -59 lähtien on puhuttu Purtsista. Hyvää ja pahaa, pääasia että on puhuttu. Olen pian kolmenkymmenen ja Purtsi tekee kuolemaa. Haluan niin, jumaliste, haluan niin enemmän kuin mitään muuta. Ensi syksystä alkaen on jäljellä ainoastaan kirjapainotyöläinen Pertti Purhonen.

RJ: Miksi nimenomaan ensi syksystä alkaen? Haluatko tämän puolen vuoden aikana ottaa irti kaiken mitä tuolla Purtsi-nimikkeellä suinkin saa?

PURTSI: Mitä minä vielä voisin saada? Urheilijana olen saanut kaiken mitä minun lahjoillani on mahdollista. Mitä taas tulee kaikkeen siihen mikä on ollut seurausta nyrkkeilemisestäni niin sitä lajia en kerta kaikkiaan halua lisää.

RJ: Sinä olet melko varakas?

PURTSI: Tulen toimeen.

RJ: Et olisi tuossa asemassa ellei olisi ollut tuota "kaikkea muuta mikä on ollut seurausta nyrkkeilemisestä"?

PURTSI: Ei ehkä olisikaan mutta kun tänään asettelen arvoja uuteen järjestykseen, ymmärrän miten paljon siinä on ollut turhaa ja vääräänkin.

RJ: Onko tämä ymmärrettävä siten että kadut jotain?

PURTSI: Mitä esimerkiksi? Rattijuopputtaniko? Seikkailuja ja törmäilyjä? Minä en kadu mitään siitä yksinkertaisesta syystä että katumalla en kuitenkaan saa mitään tekemättömäksi. Haluan rakentaa elämäni tästä eteenpäin, mennyt on mennyttä, yritän ottaa oppia siitä, ei muuta.

RJ: Liisa Tuomi sanoo eräässä haastattelussa sinun kuuluisuuden kipeydestäsi että sinulle mahtaa olla kauhea se päivä jolloin lehdet eivät kirjoita sinusta mitään.

PURTSI: Liisa Tuomi sanoo niin paljon muutakin.

RJ: Et taida olla kovin ihastunut hänen lausuntoihinsa?

PURTSI: En ole, koska ne ovat vain osa totuutta. Jos hän lähtee tekemään analyysiä minun luonteestani, olisi "otoksen" oltava vähän perusteellisempi. Ei hän voi tietää minun "kanttiani", ei hän voi olla selvillä kenen "siivellä" minä olen mennyt lehtien palstoille. Jos esimerkiksi hiihtäjä hankalalla voitelukelillä onnistuu voittamaan suuren kilpailun ja pääsee lehtiin niin eikö hän silloin tee sitä rasvamestarin "siivellä", sen miehen siivellä joka ehkä ratkaisevasti on vaikuttanut hänen menestymiseensä.

RJ: Liisa Tuomen antamat lausunnot ovat kuitenkin satuttaneet sinua?

PURTSI: Ei siinä mielessä kuin sinä kuvittelet. En ole kiukkuinen, olen ainoastaan pettynyt. Olen pettynyt siitä ettei Liisakaan näe asioita yhtään pintaa syvemmältä. Ja mitä Liisaan henkilönä tulee, hän on mielestäni Suomen parhaita näyttelijöitä, hän on viehättävin kauppaneuvoksetar minkä tunnen ja ihmisenäkin varmasti hyvä ja rehellinen. Haluaisin lukeutua hänen ystäviinsä edelleen — tai tästä eteenpäin, miten vain.

RJ: Alun perin meidän piti puhua vähän muusta kuin Liisa Tuomesta.

PURTSI: Sitä minä nimenomaan haluankin. En malta kuitenkaan olla ihmettelemättä mitä helkkaria joku HKV ja minun urheilemiseni tähän Liisan antamaan lausuntoon kuuluu. Olen tutustunut Liisaan aivan muissa kuin urheilun merkeissä. Kukahan tällä kertaa mahtaa olla haavin kanssa liikkeellä?

RJ: Sanoit että Purtsi kuolee vasta syksyllä, miksi ei nyt heti?

PURTSI: Se on niin kova ja ratkaiseva päätös että siihen tarvitaan aikaa. Sanotaan nyt vaikka että teen testamenttia kuten kuolevalle kuuluukin.

RJ: Kirjako?

PURTSI: Sanotaan suoraan että kirja, mitä sitä kiertämään.

RJ: Onko se sensatio?

PURTSI: Eihän kirjan kirjoittaminen sinänsä ole kovin ihmeellinen sensatio, toivon ennen kaikkea että se on hyvä ja mielenkiintoinen kirja. Jos sitä myös myydään niin sehän on minun etuni mukaista.

RJ: Sinä olet mennyt naimisiin ainakin kymmenen kertaa ja eronnut yhtä usein. Onko tämä kirja samanlainen huuli? Onko tämä uusi keinosi päästä lehtien palstoille?

PURTSI: Minulla on kustannussopimus taskussani ja teen sen eteen työtä kuin pieni eläin.

RJ: Ei taida olla pelkkä nyrkkeilyopas?

PURTSI: Nyrkkeilyoppaita on julkaistu kymmeniä mutta PURTSIN KIRJA on edelleen ilmestymättä.

RJ: Tuleeko siitä juorukalenteri?

PURTSI: Sanon minä pari sanaa sieltä ja täältä. Taidan kertoa jotain siitä miksi todella putosin Meksikon kisajoukkueesta tai mitä ammattinyrkkeilyssä todella tapahtuu.

RJ: Purat siis pettymyksiäsi ja kaunojasi. Onko se sinusta kirjan arvoinen asia?

PURTSI: Minä olen saanut suurin piirtein sen mitä olen halunnutkin. Meksikossa kävin kisajoukkueen mukana ja nautin matkasta varmasti enemmän kuin olisin nauttinut kisoihin osallistuvana urheilijana. Ammattilaissopimuksen olisin voinut allekirjoittaa ensimmäisen kerran jo kymmenen vuotta sitten; mitä syytä minulla on kaunaisuuteen?

RJ: Mikä sitten tekee kirjan kirjoittamisen tarpeelliseksi?

PURTSI: Eikö suuren yleisönkin olisi hyvä tietää millainen on suomalainen urheilujohtaja? Onko hän isällisen suojeleva ja kannustava vai suojattinsa tappiota toivova ja nuorelle pojalle konjakkiryyppyjä tarjoileva törkimys. Tai entä tunnettu ammattilaispromoottori! Eikö hän kykene järjestämään otteluja siksi ettei hänellä ole yhtään kelvollista nyrkkeilijää Suomessa tai siksi että hän on ympäri Eurooppaa velkaantunut ja luottonsa menettänyt pummi. Nä-

KÄÄNNÄ

Mitä on Purtsilla kainalossa? Olisikohan se kirjan käsikirjoitus! Mitähän se Purtsi siinä kirjoittaakaan. Joka tapauksessa syksyllä ei enää ole Purtsia, Purtsi nimittäin kuolee ja jäljelle jää vain kirjapainotyöläinen Pertti Purhonen.

PURTSI ON...

mä esimerkkeinä urheilulliselta puolelta.

RJ: Mikä on sitten se toinen puoli?

PURTSI: Sadat ja tuhannet julkisuuden henkilöt joihin olen törmännyt. Ei siellä kaikki ole niin valkoista kuin miltä näyttää. On siellä entinen missi, jonka tunnettu poikaystävä on uhannut minua tappotuomiolla ja rynkyttänyt Jorma Weneskosken oven takana niin että karmit rytisivät.

RJ: Ei suinkaan kirjastasi sittenkin ole tulossa ilkeä ja vihjaileva?

PURTSI: Vastaan jokaisesta sanasta mikä kirjassani on. Uskallan myös puhua ihmisistä heidän oikealla nimellään, ei minun tarvitse vihjailla.

RJ: Onko oma taipaleesi näiden vuosien aikana sitten ollut puhtaan lumen kattama?

PURTSI: Ei ole ollut ja siinäpä koko jutun juoni onkin! Pyrin selvittelemään mikä teki 17-vuotiaasta kokemattomasta nuorukaisesta julkisuudesta päihtyneen typeryksen.

RJ: Siis opiksi ja ojennukseksi?

PURTSI: En minä neuvo ketään. Minä kerron miten minun on käynyt, jos joku siitä oppii jotain niin hyvä on.

RJ: Jos kirjastasi tulee menestys, mahdatko sittenkään luopua tuosta PURTSISTA, joka näiden vuosien aikana on ollut parhaiten tuottava osa sinusta.

PURTSI: En minä nyt niin samperin tyhmä ole etten ymmärtäisi muutoksen olevan edessä. Minä olen entinen nyrkkeilijä ja mitä kauemmaksi tukan raja siirtyy, sitä vähemmän olen POP tai jotain muuta vastaavaa.

RJ: Syksystä alkaen on jäljellä siis vain kirjailija Purhonen.

PURTSI: Ei vaan kirjapainotyöntekijä Purhonen . . .

RJ: . . . joka avioituu ja . . .

PURTSI: Minähän sanoin että puhun vain siitä minkä tiedän varmaksi. Kuulin muuten että tuttavan tuttavalla olisi mukavan tuntuinen rivitalo-osake myytävänä . . . □

Vai meidän juttumme Esko Laukosta perätön!

HAKEKAA 70 000 MARKAN URHEILUAUTO OMAKSENNE -JOS PYSTYTTE

Hymylehden on ollut pakko huomata: Volkswagen oli liian pieni houkutus. Nyt lupaamme yli 70 000 markan arvoisen urheiluauton Fiat Dinon.
Ai että kenelle?
Sille, joka pystyy todistamaan olevansa vielä oikeampi kirjailija Esko Laukko kuin lehdessämme esitelty (Hymylehti 11/1969 ja 1/1970).
Lupasimme aikaisemmin Volkkarin, mutta noutajaa ei tullut. Entä nyt?
Viikkosanomat on näet lähtenyt julmin otsikoin paljastelemaan omaa Esko Laukkoaan ja väittää meidän tietojamme tuulesta temmatuiksi (VS 10/1970).
Ojennamme siis Viikkosanomien dekkareille kätemme ja sanomme: Todisteet esiin, hyvät herrat, niin täältä pesee Dino . . .

Teksti: JUHA NUMMINEN

Tämä mies — Urpo Lahtinen — antaa teille tämän auton — Fiat Dinon — jos . . .

Esko Laukko pyöritti päätään hieman surullinen ilme sinisissä silmissään ja kullankeltainen tukka heilahti.

— Royn vuoksi minua eniten harmittaa tuo Viikkosanomain juttu . . . Leimata nyt tuollainen etevä taiteilija T a p i o V i l p p o n e n kohutuksi salapoliisikirjailijaksi, vaikka mies itse kuinka ankarasti kieltää syyllisyytensä . . .

— Minua tämä kyllä sinänsä huvittaa hirveästi ja olen oikeastaan iloinen noin kovasta mainonnasta nimeni ympärillä. Toivottavasti Roy naureskelee samalla tavalla. Saivathan hänen kirjoittamansa Zorro-kirjat mainosta siinä siivellä . . .

Esko Laukko oli viehättävän näköinen sinä päivänä.

Hänellä oli kevään odotuksen sininen kävelypuku ja vain kevyt meikki.

Hän pyöritti kädessään siroa lasia, jonka pohjalla helmeili muutama pisara viiniä.

— Kun minä luin sitä sepustusta, ajattelin, että voihan nenä — tietävätkö pojat senkin, millä tavalla alkaa seuraava eli kuudes Laukon dekkari, joka ilmestyy ensi toukokuussa, Esko Laukko virnisti miltei poikamaisesti.

— Minä voin vähän auttaa heitä nyt. Kerro heille, että se alkaa kohtauksella, jossa kiihtynyt aviomies sanoo vaimolleen: "Sinähän olet kuin mikäkin Bolognan pullo . . ."

— Bolognan pullo tarkoittaa lasiesinettä, joka on jäähdytetty nopeasti puhaltamisen jälkeen niin että materiaaliin on jäänyt sisäisiä jännitystiloja. Pienikin raapaisu sen pintaan räjäyttää pullon pieniksi siruiksi.

Hymylehden marraskuun numerossa kerrottiin, että Esko Laukko on nainen ja tammikuun numerossa paljastettiin nimikin.

Hän on valtion virkanainen ja kirjailija M a u r i S a r i o l a n ystävätär T u u l a K o r p e l a (28).

Lukijat varmasti muistavat perusteelliset selvitykset, jotka teimme hänen henkilöllisyydestään ja työskentelytavoistaan.

Jotta meitä olisi todella uskottu, lupasimme päälle päätteeksi tuliterän Volkswagenin sille, joka pystyy asiapaperein esittelemään vielä oikeamman Esko Laukon.

Arvelimme, että kirjallista maailmaa ja salapoliisiromaanien lukijoita vuodesta 1966 lähtien kiinnostanut arvoitus oli nyt vihdoin poissa päiväjärjestyksestä.

Mutta ähä! Viikkosanomat kirjoitti numerossa 10: "Paljastamme haamukirjailijan . . . Esko Laukon yli ei enää tuuli vihellä . . ."

Tekstissä lainattiin Hymylehteä pitkät pätkät ja sanottiin mm.: "Hymykin meni samaan lankaan kuin muut. Se ei päässyt irti Mauri Sariolasta, vaan kertoi täysin hänen lumoissaan, että Esko Laukko olisi muka Mauri Sariolan tyttöystävä ja oppilas. Jostain kummallisesta syystä lehti ei maininnut naisen nimeä. No, joka tapauksessa jutussa ei ollut mitään perää . . ."

Hyi hyi. Kyllä se nimi oli tammikuun Hymylehdessä oikein kissankorkuisin kirjaimin: **"TUULA KORPELA, OLETTEKO NIMIMERKKI ESKO LAUKKO? OLEN!"**

Viikkosanomissa kerrottiin, että Esko Laukko olisi tunnustettu taiteilija, lavastaja ja lukuisilla salanimillä kirjoittava sarjakirjailija Tapio Vilpponen (57). Parhaiten tunnettu nimimerkillä Roy.

Lehden epävarmuus asiassaan näkyy jo siitäkin, että mikä toisaalla kerrotaan totena, sanotaan toisaalla "saattaa olla Esko Laukko".

Joten lehden otsikkoa vapaasti muotoillen toteamme, että kyllä vihelsi pahasti yli . . .

Toimitusjohtaja U r p o L a h t i n e n lausuu siis täten sen henkilön tervetulleeksi hakemaan Fiat Dinon, joka pystyy esittämään asiakirjojen valossa olevansa oikeampi Esko Laukko kuin Tuula Korpela. □

Esko Laukko on saanut kukkia — keneltä? Viikkosanomilta? Tuskin. Nimimerkki Roylta? Hm. Innokkailta lukijoilta? Kenties.

nyt ne tulivat – uudet

atlas

alusasut

UUTUUS!
P-LEIKKAUS

ja niissä on tilaa miehelle!

ATLAS on nyt uusinta miehelle. Mukavuutta miehen mittojen mukaan. ATLAS alushousujen ainutlaatuinen P-leikkaus antaa tilaa sinne missä sitä tarvitaan! Silkistä, puuvillasta ja muista tämän päivän materiaaleista. Ja istuvat kuin valetut–katsokaa itse. Miehekkäät, hyvät värit.

ATLAS alushousut on tehty 70-luvun miehelle. Mukavuutta–ne on muotoiltu miehen mukaan! Kyllä kelpaa katsoa kun miehellä on päällään ATLAS. Niissä on tilaa miehelle!

finnwear
VIENTILAATUA
BY SUOMEN TRIKOO

Herätkää, perkeleet

Mihin on kadonnut lyriikka aikakauslehdistöstä, kysyttiin radiohaastattelussa päätoimittaja Urpo Lahtiselta taannoin. Päätoimittaja lupasi, että seuraavassa Hymylehdessä julkaistaan yksi "juoru" runomitassa. Jääköön kuitenkin se. Julkaisemme lupauksen katteeksi juuniemeläisen Iris Mularin kirjoittaman runon. Se on tervehdys erämaasta, jossa repale lyö repaletta vasten ja missä suot tukehduttavat ihmisen, missä kaamosaikana kysytään kuka jää henkiin.

Äänilevy:
"Elon tiellä
lapsuusmuistot
muistoista on ihanat"

Nurkissa säkkivuoteita.
Vanhojen mattopalasten
ja takkikulujen ja
syöpäläisten
seasta nousevat hontelot
lapsenkädet.
Aamu on tullut.

Pikkuveli kitisee
kätkyessä.
"Tuutilullaa, tuutilullaa."
Toisella märät housut.
Huoneessa hytisee vilu.

"Perkele, kun puut eivät
syty."
Siellä on äiti.
Lieden luona tummin,
katkerin kasvoin.
Öljyä pesään, kiroukset
pesään.
Saappaat louskuvat
edestakaisin,
edestakaisin.
"Herätkää, perkeleet."

Ryysyjen alta
kaivautuu harmaaseen
aamuun
kuivettunut mies. Isä.
Saappaat jalkaan,
perunapata hellalle,
nysä hampaihin.

Pikkuveli kitisee. Nälkä.
"— saatana, taasen
huutaa —"
Ryysykasat syrjään.
Ikkunoista kurkistaa
alakuloinen aamu.

"Painukaa kerjuulle,
perkeleet.
Tässä saa repiä
ja kantaa laiskoille
ruokaa
ja elättää ruotivaivaisia.
Painukaa kerjuulle,
perkeleet."

Laiha tytönrääpäle
tarpoo metsätietä.
Sormet punovat
kelkanjutkoa.
Niiaa: Luutia, ostakaa.
Joku sujauttaa leivän,
joku markan
laihana keikkuvaan
pussiin.
EI TARVITA, EI TARVITA.
Heillä ei ollut yhtä
markkaa.

Laiha tytönrääpäle
tarpoo kotia kohti.
Pussissa leipää
ja sata grammaa sokeria
ja sata grammaa kahvia.

Louskuvat saappaat
tulevat kiirehtien.
Punaiset kädet
riuhtaisevat pussin.
HERRA JUMALA,
NYT TULI JOULU.
Seuraava yö oli
rakkaudenyö.

Helvettiin, perkeleet,
itki se pieni lapsensydän
ja kaivautui ryysyihin.

Valo on tärkeä osa viihtyisyyttä.

PHILIPS

Siksi Philips luo valomuotia.

Valo on muutakin kuin yksi lamppu katossa. Viihtyisässä kodissa se on yhtä olennainen asia kuin oikeat värit, oikeat sävyt, aistikkaat huonekalut.

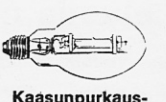
Siksi Philips seuraa valomuotia koko maailmassa ja luo sitä itse. Myös tyylikkäinä valaisimina.

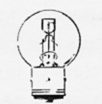
Paitsi valosta Philips on tietenkin kiinnostunut siitä, mitä sillä voi saada aikaan. Viihtyisyyttäkin valtavasti.

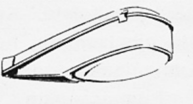

Kotivalaisimet

Hehkulamput

Salamalamput

Kaasunpurkaus-lamput

Autolamput

Tievalaisimet

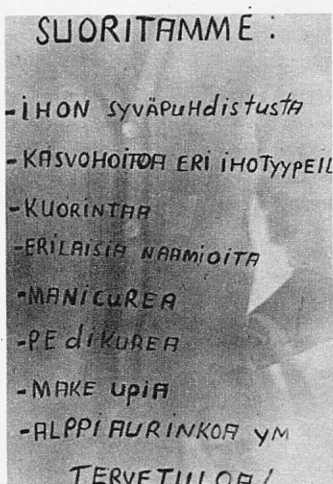
PHILIPS on valon asiantuntija

SILPPUSÄKKI vakavaa ja kevyttä

Kuluttajavalistus on valttia

Oman panoksensa keskusteluun mainonnasta ja kuluttajavalistuksesta antaa eräs helsinkiläinen kauneushoitola. Kalevankadulla sijaitseva liike houkuttelee asiakkaita suurella, ilmeisestikin omatekoisella ikkunajulisteella.

Kuitenkin julisteesta ilmenee vain olennaisin. Siinä ei vedota tunteisiin, ei statukseen, ei äidinrakkauteen, ei poskettoman pehmeisiin äidinkäsiin eikä liioin pröystäillä liialla osaamisella. Se vain kertoo, mitä kyseinen kauneushoitola suorittaa. Kaunistelematta.

Kun arvon rouvat ja neitoset menevät julisteen houkuttelemina ao. hoitolaan, niin kyllä he jo etukäteen tietävät, mitä saavat. Eivät he ainakaan julisteen perusteella voi pettyä.

Onko taulunne väärennös

Suomessa liikkuu tällä hetkellä runsaasti väärennettyjä tauluja. Porissa tutkittiin hiljakkoin vanha arvokas taulukokoelma, jonka viidestätoista arvoteoksesta todettiin yhdeksän olevan väärennöksiä.

Esimerkkinä mainittakoon myös se, että jos Pekka Halonen olisi maalannut kaikki ne taulut, jotka hänen nimissään myydään, olisi hänen pitänyt elää satavuotiaaksi ja maalata joka päivä.

Näin väittää taiteentuntijana arvostettu taidekauppias Ernesti Saukkonen, joka on toiminut alalla 20 vuotta.

— Väärennetty taulu saattaa kulkea suvussa sukupolvesta toiseen, lopulta se on jo perintötavaraa eikä sellaisen arvoa osata epäillä.

Saikkonen toteaa, että paras keino välttyä väärennöksiltä, on luottaa asiantuntijoihin. Heillä on keinonsa tutkittaessa taulujen alkuperää. Kehyksissä käytetystä puusta, aiheesta, muotoilusta, väreistä ja tekniikasta voi päätellä jo paljon. Lisäksi ovat apuna mikroskooppi, kvartsilamppu tai röntgensäteet.

On muotia mennä vankilaan

Tämän vuosikymmenen vaihteessa etsivät muusikot ja artistit kuulijoita uusista ympyröistä, vankiloista. Kymmenen vuotta aikaisemmin he kohdistivat mienlenkiintonsa sairaaloihin. Kummassakin paikassa löytyy varmasti henkilöitä, jotka todella malttavat kuunnella kaikkea sitä mitä heille esitetään — siis kiitollista yleisöä.

Viihdetuotanto -69:n artistit olivat valinneet kohteekseen Konnunsuon. Kuulijoita olisi tullut vaikka kuinka runsaasti, mutta "juhlasali" oli kovin ahdas. Ne jotka saivat hyvät paikat, näkivät ja kuulivat Hesattarien ja laulaja Tomin esitykset. Valitettavasti taikuri Lasse Grönlund ei onnistunut hänelle annetussa tehtävässä — vangit kun pyysivät häntä taikomaan koko joukon pois muurien sisästä. Mutta muuten meni hyvin.

Piirrä mielipiteesi, sotilas

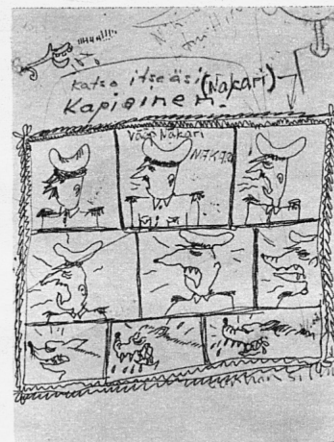
Kainuun Prikaatin varuskunnassa Hoikankankaalla on varusmiehillä sotilaskodissa ikioma pöytä, mihin he voivat piirtää ja kirjoittaa mitä mieleen juolahtaa. Se on jonkinlainen mielipidetaulu. Sen pinnalla ruoditaan niin sukupuolielämä kuin "kapiaisetkin", kaikki yhtä sotilaallisen suorasukaisesti.

Piirustuspöytä keksittin sen jälkeen, kun sotilaat veistelivät sadannen pöydän pilalle. Henkilökunta pohti asiaa ja päätti, että jos pojat haluavat piirtää tai ilmaista mielipiteitään, niin tehkööt sen — mutta siihen yhteen ja ainoaan, tarkoitukseen varattuun pöytään.

Pöytä on saavuttanut tavattoman suosion ainakin poikien keskuudessa. "Kapiaiset" ja heihin verrattavat eivät niinkään pöydästä pidä, sillä heidän pienetkin edesottamuksensa ruoditaan pöydän pinnalla moneen kertaan.

Mutta vaihtelua se piirustuspöytä varmasti tuo sotapoikien elämään.

Maanalaista toimintaa Hämeenlinnassa

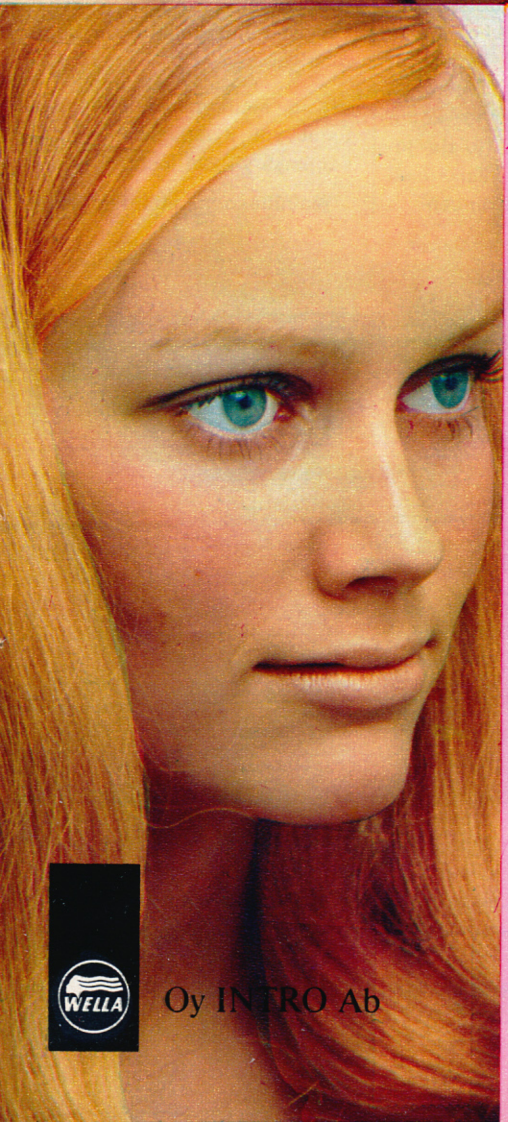
Luolassa soi jatkuvasti musiikki. Yhtään huonekalua ei ole, kanta-asukkaat, 17—20-vuotiaat pojat, istuvat lattialla. He haluavat elää yhteiskunnasta eristyneinä.

KÄÄNNÄ

Sietääkö tukkanne silmäilyä kevätauringossa?

Effé kirkastaa talvihimmeät hiuksenne!

WELLAn sävyttävä kampausneste Effé tuo uuden hohdon ja kirkkauden hiuksiinne, jotka ovat hatun alla haalistuneet ja menettäneet kiiltonsa. Effé kirkastaa ja tasoittaa hiustenne värin. Tai halutessanne se muuttaa hellävaraisesti hiustenne sävyn mieleiseenne suuntaan.

Samalla Effé tietysti sitoo hiuksenne ja pitää kevätvillit kutrinne kurissa — uppiniskaisimmatkin.

Valitkaa Effén kahdeksasta värisävystä omille hiuksillenne sopiva — kemikalikaupoista!

Wella — hiuskosmetiikan maailmanmerkki

Oy INTRO Ab

SILPPUSÄKKI

Tämän undergroundluolan perustajat, neljä hämeenlinnalaisnuorta, ovat saaneet toiminnalleen vaikutteita Tukholmasta, jossa pojat ovat käyneet "opintomatkoilla". Vaikutteet ovat olleet vahvoja. Niiden joukossa on sellaisiakin, joita suomalaisissa undergroundliikkeessä ei ole vielä tunnettu.

Undergroundliike on hämännyt monet salaperäisyydellään. Hämeenlinnalaispojat ovat mielellään selvitelleet maanalaisen toimintansa salaisuuksia kaikille asiasta kiinnostuneille, mutta toistaiseksi luola on varattu vain poikien ja heidän ystäviensä kokoontumispaikaksi. Tarkoituksena on, mikäli rahat antavat myöten, perustaa pieni silkkipaino julisteiden tekoa varten. Lähiaikoina on myös tarkoitus esittää julkisesti hämeenlinnalaisille liikkeen aikaansaama ohjelmakokonaisuus, pantomiimiin perustuva esitys alkukantaisen ja ns. sivistysyhteiskunnan välisistä ristiriidoista. — Heikki Vuori.

"Hullun naisen" unelma toteutuu

Tämän vuoden alussa vihittiin Lempäälässä käyttöön invalidilasten orpokoti, joka varovaistenkin arvioiden mukaan on tullut maksamaan 400—500 000 mk. Mistä rahat tähän on saatu, on edelleenkin arvoitus, sillä Suomen Invalidilasten Kivalakodit ry:n toimitusjohtaja rouva K e r t t u S e e s t i e - L e s k i n e n on tyhjästä, ilman valtionapua, lähtenyt luomaan suurta unelmaansa, 13 kodin rakennuskompleksia, joista jokainen koti on oma yksikkönsä tarpeellisine huoltotiloineen.

Kivalakotien taru alkaa 1960-luvun alkupuolelta, jolloin mainittu yhdistys osti Lempäälästä vanhan herraskartanon ja ryhtyi keräämään sinne invalidilapsia. Myöhemmin hankittiin Lempäälän Kirkkojärven rannalta lisätila. Sinne ovat nyt nousemassa upouudet, ajanmukaiset ja kaikki vaatimukset täyttävät huoltolaitokset. Yhdistyksen talous on suurimmalta osalta lahjoitusten ja Kerttu Seestie-Leskisen loppumattoman energian varassa.

Kun suunnitelma on toteutunut voi Kivalakodit sijoittaa suojiinsa yli 200 lasta.

Mainittakoon, että rva Seestie-Leskinen on itsekin invalidi ja että hän on adoptoinut kuvassamme olevan Ismo-nimisen thalidomidi-lapsen.

vakavaa ja kevyttä

Joulupaketit "parempiin" suihin

Muuttipa tässä viime joulun aikana suuriperheinen E e t u J u n t t i l a Ruotsiin. Lähti nöyryytettynä ja katkerana kotimaalle, joka ei työtä työmiehelle pystynyt tarjoamaan.

Joulun aikoihin perhe lähetti valtakirjan Nivalan Sarjanahteen postitoimiston virkailijalle, että tämä ottaisi talteen kaikki perheelle tulevat postilähetykset eikä lähettäisi niitä takaisin. Samalla hänelle annettiin tieto, että joku perheen jäsenistä pistäytyisi järjestelemässä asioita entisessä kotimaassa, ja kävisi samalla hakemassa postit.

Helena, 18-vuotias, lähti asioille. Postitoimiston virkailijan omasta suusta hän sai kuulla tarinan siitä, kuinka oli katsottu parhaaksi jakaa perheelle kuuluvat paketit. Virkailija itse, seurakuntasisar esiliinana, oli jakanut paketit. Hänen mielestään perheellä ei pitänyt olla mitään asiaa vastaan. Samalla hän kieltäytyi luovuttamasta vielä tallessa "jakamattomana" olevaa pakettia. Lopulta Helena sen sai.

Paketit olivat osoitetut perheelle henkilökohtaisesti, joten tuntuu ihmeelliseltä, että tämä virkailija uskaltautui jakamaan toisille lähetettyä tavaraa. Saattaa olla, että paketit olivat hyväntekeväissyysjärjestöiltä — mutta yhtä hyvin ne ovat saattaneet olla henkilökohtaisilta ystäviltä, jotka ovat halunneet ilahduttaa tuttaviaan jouluna.

Parahin herra johtaja

Muistattehan toki aurinkoisen talvipäivän kun ajelitte Turusta Helsinkiin päin. Autonne on suuri ja ilmeisen mukavaa ajaa. Te kuljetitte sitä omasta mielestänne hyvin. Täysillä perään ja jarrut auki, ainakin Teille on hyötyä autonne kiihtyvyydestä. Minun autoni on vaatimattomampi ja hitaampi kuin Teidän, kansanauto pitkällä perällä. Kohtalaisen matkanopeuden saavuttamiseksi minun on ajettava aina katsoen sopivin ohituspaikka jo hyvän matkaa ennakolta.

Teidän Volvonne aioin ohittaa suoralla jossa sain ne kaikki 140 irti. Te ajoitte lähes kuorma-auton lavan alla suoritettuanne lähestymisjarrutuksen. Ette katsonut peiliin vaikka autossanne sellainen on, uskokaa tai älkää, voi olla parikin. Kun tulitte vasemmalle kaistalle, minulla meinasi mennä heikosti. Ensi kerralla maltan tuskin olla ryhtymättä Kamikaze-lentäjäksi: tuon tonnin peltiä selkäänne.

Terveisin
valokuvaaja Pekka Kuparinen

P.S. Kuva ei ole k.o. tilanteesta koska minulla oli niin paljon muuta tekemistä silloin. Mutta autonne olette jo varmaan tunnistanut. Vai KATSOITTEKO TE PEILIIN? Sama

Näppärä liikenneturvallisuuden lisääjä

Moottoripyörällä liikkunut tietää, kuinka vaikeata, käytännöllisesti katsoen mahdotonta on keskustella takanaistuvan kanssa. Tämä olisi monessa suhteessa tarpeellista — näkeehän neljä silmää enemmän kuin kaksi. Takana istuva voisi tarpeen vaatiessa varottaa ajajaa lähestyvistä vaaratilanteista.

Asiaa on pohtinut entinen palomies A. P a r t a n e n Messukylästä ja rakentanut moottoripyöräänsä puhelimen, so. kurkkumikrofonit ja kuulokkeet, jotka toimivat samalla periaatteella kuin vastaavat laitokset lentokoneissa. Keskustelu käy luonnikkaasti ja liikenneturvallisuuskin paranee.

KÄÄNNÄ

SILPPUSÄKKI vakavaa ja kevyttä

Pienet tapparat voitokkaita

Hymyjoukkue eli tamperelaisen jääkiekkoseura Tapparan C-juniorit ovat kuluneena talvena pelanneet varsin voitokkaasti ja kunniakkaasti. Parhaansa ovat tehneet Kallu (Kalevi Pääkkönen), Ernesti (Juhani Nurmi), Ekku (Erkki Halme), Tapsa (Tapani Tikkanen), Kalle (Tapio Kallio), Seri (Kari Seppänen), Karppa (Kari Veija), Ila (Ilkka Volanen), Jyppe (Jyri Aaltonen). Uolevi (Pertti Rantanen), Viko (Risto Heikkilä), Kili (Kari Hytönen), Mikki (Mikko Leinonen), Aku (Aki Siren), Eetu (Seppo Edelman, Rilli (Jarmo Ristilä), Tauke (Tauri Kreutzer) puhumattakaan valmentajista Jarmo Jokisesta (Jami), Aaro Jokisesta (Apa) ja Kari Vuoriosta (Karpov).

Suomen mestaruus sarjassa tuli, että pamahti. Kovimmat ottelut olivat Ässät—Tappara (3—5) ja Lukko—Tappara (2—5). Ottelut pelattiin samana päivänä, ensin Porissa klo 12 ja sitten Raumalla klo 16. Tiukin kotiottelu oli Tappara—TuTo, jonka tapparalaiset pikkukundit voittivat 4—1. Suurin maaliero syntyi ottelussa TPS—Tappara: 16—1. Jokerien tappio oli 11—0 ja HIFK:n 6—0.

Joukkue on pelannut varsin tulisieluisesti sen kokoamisesta lähtien eli syyskuusta. Mikki Leinonen, Kili Hytönen, Kalle Kallio ja Ekku Halme olivat Jääkiekkoliiton leirillä Vierumäellä. Siellä pelattiin mm. piirien välinen turnaus, jonka voitti Hämeen joukkue. Suomen parhaana C-juniorina palkittiin Halmeen Ekku.

Mihin ehtivät he, jos pelata saavat! Pitkälle varmaankin. Lykkyä jatkoon. — HR

SILPPUSÄKKI

Kova on kahvikupillisen hinta

Ravintolahinnoille ei tunnu löytyvän ylä- eikä oikeastaan alarajaakaan. Nykyisenä aikana saattaa nälkäinen lounastaa muutamalla markalla ensimmäisen luokan ravintolassa, toisessa taas ei vitosella saa sanoa edes hyvää päivää, pienestä pullan palasesta puhumattakaan. Kuten oheisesta laskusta ilmenee, maksoi tavallisessa maaseutukaljapaikassa, Raision Killassa, kupillinen kahvia 3,50 mk. Kyseessä oli todella vain kuppi kohtalaista kahvia, tavallinen pieni wieneri (2,10 mk) ja pikkuinen pikari jäätelöä ilman hienouksia (6,50 mk). Vastaavanlaisen jäätelöannoksen olisi saanut lähimmästä kioskista kymmenen kertaa halvemmalla — ja ilman tarjoilija- ja portierirahoja.

LASKU NOTA

3	Kahvia	350	10 50
3	Wiener	210	6 30
2	Jäätelöä	650	13 —
			29 80
			29 80
			3 57
	10%		2 50
		mk	35 87

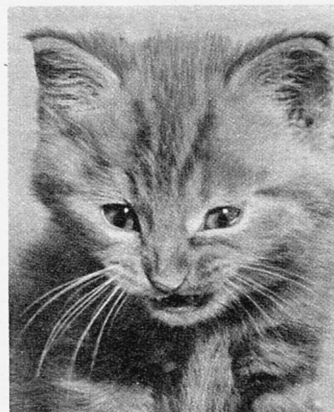

A 58885 21

Kissa osamaksuna

Joka maanantaiaamu lähtee Etelä-Pohjanmaalta joukko kuorma-autoja kohti etelää. Yhteistä näille autoille on se, että useimpien kyljissä ei ole minkäänlaisia nimiä.

Jos Etelä-Pohjanmaan huonekalujobbareiden myyntityyli on sellaista kuin kerrotaan, lienee parasta heidän itsensä kannalta, ettei nimiä olekaan näkyvissä. Petetty ostaja saattaisi aikaansaada pahaakin jälkeä. Mielellään olisi varmasti viialalainen vanhuskin lyönyt huonekalukauppiasta sen jälkeen, kun löysi osamaksuna antamansa kissan tapettuna omalta pihaltaan.

Vanhus sattui olemaan yksin kotona kun kaksi miestä tuli tupaan. Kuultuaan vieraiden tarjoamasta tavarasta isäntä totesi, ettei hän semmoista pehmustettua sohvaa tarvitse kun oli juuri hiljakkoin sellaisen kaupasta ostanut. Vieraat kysäisivät sohvan hintaa ja ilmoittivat vanhukselle tämän joutuneen kiskureiden kynsiin, että tämä oli maksanut mokomasta sohvasta kaksinkertaisen hinnan. Vanhus ei kuitenkaan uskonut vaan ilmoitti olevansa tyytyväinen sohvaansa. Tällöin toinen mies keksi uunin päällä suuren ja komean kollikissan. Hän kertoi vaimonsa aina kaipailleen juuri tuollaista kissaa ja tarjoutui ostamaan kollin 100 markalla. Edelletys tietysti oli, että vanhus ostaisi sohvan jonka hinnasta vähennettäisiin kissan hinta. Vanhus oli ihmeissään siitä, että joku maksaa kollista niin paljon rahaa ja myi kissan. Huomaamatta jäi se, että hän joutui maksamaan sohvasta 400—500 markkaa, mihin taatusti oli jo lisätty niin paljon hintaa, että kissan hinnan voi vaivatta vähentää. Kissan vanhus löysi pihakoivunsa juurelta kuoliaaksi lyötynä. ☐

vain minuutti päivässä ja pääsette

eroon elintasovatsasta

nopeasti ja tehokkaasti

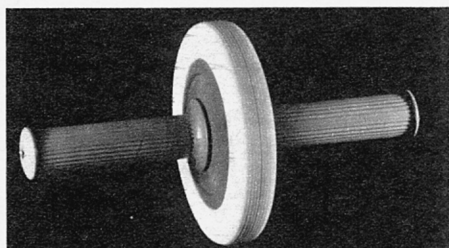
Uusi tieteellisesti tutkittu menetelmä. Isometroller-kuntorullalla vähennätte vyötärömittaanne selvästi. Jo 1—2 viikossa ilman laihdutusta tai väsyttävää voimisteluohjelmaa.

Onko Teillä istumatyö, elintasovatsa tai väsynyt, arka selkä?

Lääkärit tietävät varsin hyvin, että runsas istuminen työssä, autossa, tv:n ääressä, veltostuttaa vatsalihakset sekä rasittaa selkärankaa ja selkälihaksia. Siksi Isometroller-kuntorulla kehitettiin yhteistyössä urheilulääkäreiden kanssa.

Hoikistutte tehokkaimmin vatsalihaksia vahvistamalla.

Isometroller-kuntorullaus perustuu keskitettyyn harjoitteluun. Vain minuutti päivässä ja saatte parissa viikossa joustavan ''lihasliivin''. Se pitää vatsan kurissa ja vahvistaa selkää.

Isometroller-kuntorulla sopii kaikenikäisille. Naisille ja miehille.

Harjoittelu on yhtä helppoa 20-, 40- ja 60-vuotiaille. Viisi työntöliikettä aamulla, kuusi illalla riittää. Ei alussa enempää eikä liian kauaksi. Mutta säännöllisesti joka päivä. Seuratkaa tarkkaan käyttöohjetta.

Lisäetu naisille: kuntorullaus vahvistaa myös rintalihaksia antaen rinnoille paremman muodon. Äidit! Aloittakaa kuntoutus 5 viikkoa synnytyksen jälkeen

venyneen vatsa- ja vatsanpohjalihaksiston vuoksi. Antakaa päivittäisen harjoittelun tulla tavaksi!

Onko Teitä nolottanut kantaa kumpuvatsaanne yleisille uimarannoille?

Jos tänään aloitatte harjoittelun, voitte lähteä etelän aurinkorannoille selvästi solakampana ja jäntevänä. Kesään mennessä hämmästytätte ystäviänne. Tarvitsette vain minuutin päivässä ja Isometroller-kuntorullan.

Vain rajoitettu erä nyt kemikali- ja rautakaupoissa, tavarataloissa ja urheiluliikkeissä.

Keski-Euroopassa ja Ruotsissa Isometroller-kuntorullasta on tullut koko perheen suosikki. Nyt myös Suomessa. Noutakaa omanne jo tänään. Terveydeksenne!

Nyt kemikali- ja rautakaupoissa, tavarataloissa ja urheiluliikkeissä voh. 35:—.

Maahantuoja:

Suomen Rohdosyhtymä Oy,
Postilokero 257, Helsinki 10.

isomet roller - kuntorulla

Äiti etelästä — 19 LASTA

JATKOA SIVULTA 67

Olga Murto on todellinen ilopilleri, juuri sellainen vauhdikas nainen, jollaisia seuramatkoilla tarvitaan. Hänen karjalaismurteensa erikoisine sanontoineen on säilynyt ennallaan, vaikka hän on sotien aikana joutunut kotipaikkakunnaltaan muuttamaan. Rouva Murto on nyt 60-vuotias. Hän asustaa Espossa omakotitalossa, jossa asuu myös 7 hänen lapsistaan.

Hänen elämäntarinansa on värikäs kuin karjalainen kuvakudos:

— Yheksätoista lasta olen synnyttänyt, niistä kuusi on kuollut. Vanhin on 42-vuotias ja nuorimmainen 13. Lastenlapsia on. Mukavahan se, että lapsia on.

Talvisodan aikoihin Olga Murto joutui kahdeksan lapsensa kanssa neljäksi kuukaudeksi sotavangiksi. Elämä oli tiukalla, tuskin lapsille leipää riitti. Olga itse joutui tukinuittoon, mistä hän kyllä sai ruplia palkakseen. Mitään iloa ei niistä kuitenkaan ollut, kun ei hänelle mitään kaupasta myyty.

Rauhan tultua perhe luovutettiin pois Värtsilässä, mistä koko joukko toimitettiin Viikinkartanoon kahdeksi viikoksi. Sitten oli jo edessä muutto Isoonkyröön, jonne myös Olgan sukua oli komennettu. Välirauhaan asti perhe asui siellä ja sieltä Olgan mies heidät löysi.

Muuttoliike jatkui. Hyrsylässä perhe asui kaksi vuotta. Sieltä muutettiin Soiniin, jossa asuntona oli niin pieni mökki, etteivät kaikki tahtoneet mahtua nukkumaan. Soinin aikoihin Olga synnytti kaksoset, joten 15 neliön mökissä oli kymmenen lasta ja vanhemmat. Olga itse nukkui vielä syksylläkin halkoliiterissä pienten lasten kanssa, koska lattiatila mökissä ei riittänyt.

— Eivät antaneet meille suurperheisille isompaa.

Tuli taas muutto eteen, tällä kertaa kotipaikkakuntana oli Juuka. Olgan mies etsi työtä Lieksasta ja vei sinne jo pari vanhempaa poikaakin mukanaan. Mutta sitten mies sairastui keuhkotautiin ja Olgan piti ryhtyä työhön, 50 markan kuukausieläkkeellä ei suurta perhettä ruokittu.

— Olen ollut savotassakin. Kaikkea olen tehnyt. Elää on pitänyt. Kun mies pääsi parantolasta, anoimme maatilaa, saimme sen Valtimosta. Kun näin paikan, sanoin, ettei tule mitään. Emme elä täällä korvessa.

Mutta he elivät. Kaksi vuotta rakensivat taloa ja karjasuojia, raivasivat 9 hehtaaria maata ja koettivat parhaansa elääkseen. Lapsia syntyi lisää ja muutamia kuoli pois. Tila oli hallanarka ja sadot tuhoutuivat. Mies sairastui uudelleen keuhkovikaan ja kolme viikkoa sairastettuaan kuoli. Tapahtumasta on nyt kuusi vuotta aikaa, mutta vieläkin Olgalle herahtaa vedet silmiin miehestä puhuessaan.

— Pieni oli, mutta hyvä työmies.

Olga Murto myi tilan valtiolle ja osti saamillaan rahoilla mökin Espoosta. Elämä on kallista etelässä, mutta helpompaa kuin siellä korvessa, hallan armoilla. Lapset ovat terveitä, mutta Olgaan on tullut sokeritauti.

— A tiijätkö sie mistä moinen tauti tulee?

Olgan tytär ilmoitti äitinsä lomalle. Olga on ollut tietoinen asiasta ja on valmis lähtemään mukaan. Hänen mielestään elämästä pitää ottaa irti kaikki mitä tarjolla on. □

ÄITIEN UNELMALOMALLE LÄHTIJÄT

Liisa Anslin
Riihimäki Punkan myymälä,
Inkeri Arola
Kestilä Keränen,
Henne Aspbäck
Jurva Niemenkylä,
Mirja Auvinen
Juva Näärinki,
Elli Haka
Kokkola Kanalankylä,
Hilta Maria Hanhisuvanto
Yli Ii Ylitannilla,
Hilja Heikka
Ylitornio Törmäsjärvi,
Aino Heikkinen
Sotkamo Tipasjärvi Taipale,
Gunilla Heikkinen
Rautavaara Kellomäki,
Aino Heinola
Tyrnävä Ylipää Kontti,
Irja Hietala
Kuusamo Mäntylehto Heikkiläntie,
Maija Hyvönen
Seinäjoki Lehdokinkuja 8,
Kaisu Hämäläinen
Alajärvi Hoisko,
Jenny Ihalainen
Suovanlahti Välisuo,
Elvi Ikäheimonen
Heinävesi as,
Hilda Immonen
Sotkamo Tipasoja Jokiharju,
Sylvi Jaukkuri
Pello Vaaranperä,
Saimi Jumpponen
Maaninka Leinolanlahti,
Linnea Järvenmäki
Parkano,
Fanni Kanniainen
Puolanka Pirttijoki,
Julia Karhapää
Kurkela Maukkula,
Sanni Keikkonen
Kivijärvi kk,
Anna Kemppainen
Kajaani Nakertaja,
Kerttu Kinnunen
Outokumpu Viuruniemi,
Helvi Kivelä
Laukaa Valkola,
Lempi Koivunen
Perho,
Aili Kontiokorpi
Simpele Matomäki,
Sisko Konttinen
Joutseno,
Rauni Korhonen
Joutseno 3/8,
Helmi Korpela
Kuivasenvaara Kuoliovaara,

KÄÄNNÄ

100 ÄITIÄ

Tyyne Kotta
Kuhmo,
Linda Kreivi
Ylitornio Kainuunkylä,
Kerttu Kuusela
Ylisimo Ranua,
Anna-Liisa Kyllönen
Kuhmo Iivantiira Takkusenaho,
Rauha Kärkkäinen
Kiuruvesi Leppäaho,
Aila Lahtinen
Merijärvi Ylipää,
Eeva Lakkala
Sodankylä Vaalajärvi,
Aili Lampela
Rantsila Alanko,
Ester Lauronen
Nilsiä,
Irma Lehikoinen
Ahmovaara,
Linnea Leinonen
Kuluntalahti Tarvelo,
Toini Leskelä
Ylikiiminki Joloskylä,
Aino Lintelä
Salpakangas Salpakankaantie 10 A 29,
Sylvi Lämsä
Kuusamo Haataja,
Faina Makkonen
Imatra Lehdokinkatu,
Salme Marin
Nissilä Pirttimäki,
Tyyne Matikainen
Tohmajärvi Kemie,
Annikki Mikkonen
Pääskylahti Pääskyniemi,
Hilja Muhonen
Kytäjä Kytömäki,
Ida Muhonen
Muhola Uusitalo,
Olga Murto
Kivenlahti Tyskastie,
Marketta Määttä
Savukoski Lunkkaus,
Helvi Mölsä
Liperi as. Vaiviontie 14,
Annikki Nevala
Haapavesi,
Anni Niemi
Teuva Äystö,
Elvi Niskanen
Haapajärvi Tuomela,
Hilma Nokelainen
Heinola Hevossaari,
Anna Ohranen
Oikari,
Laila Paananen
Pihtipudas kk. Peltoniemi,
Helmi Paloniemi
Kuusamo Liikasenvaara,
Aino Pekkala
Pudasjärvi Paukkerinharju,
Elma Peltomäki
Valko omakotialue,
Airi Peltonen
Hartola Murakka,
Saimi Pieskä
Juoksenki,
Aino Piiroinen
Maarianvaara Iivananpuro,
Maija Pitkäaho
Perho,
Lempi Pitkänen
Jyväskylä Leppälahti,
Elsa Pollari
Yli-Lesti,
Ida Punju
Kajaani Paltaniemi,
Maija Pärkkä
Merijävi,
Elsa Rahkonen
Kolkanlahti,
Mirja Rajalampi
Kangasala Haapaniemi,
Karti Rannanpää
Viinijärvi Ahonkylä,
Marketta Ratilainen
Toivakka kk,
Mirja Rautiainen
Nurmes Raemäki Savikylä,
Hanna Romppainen
Kimonkylä,
Anni Ruotsala
Lohtaja Alaviirre,
Elsa Ryynänen
Kuhmo Kortejärvi Tikapuuvaara,
Aune Saastamoinen
Kiuruvesi Koivujärvi,
Hilja Salmela
Salla Naruska,
Terttu Salminen
Pylkönmäki kk,
Helli Sarja
Nivala Sarjanahde,
Olga Savolainen
Mariankatu 10 E Pyynikki,
Helmi Siltakoski
Pudasjärvi Lehmikangas,
Marjatta Tarujärvi
Pudasjärvi Livo,
Tyyne Tenhunen
Pohjolankatu 41 Ykspihlaja,
Aino Tervo
Sotkamo Sipisten posti,
Helmi Tikkanen
Simo,
Hilja Timonen
Jongunjoki Välikangas,
Sylvi Toivanen
Tuulimäki Puukari,
Laila Tornberg
Kuusamo Riekintie 5,
Eila Tuhkanen
Kuopio Keilankanta,
Saimi Valta
Ahkionlahti Vianta,
Vieno Vartiainen
Ahosenniemi Luikonlahti,
Sylvi Vehniä
Kälviä Honkimaa,
Hilja Vilppola
Haapajärvi 6 kp,
Vilma Vitikko
Sodankylä Vaalajärvi,
Aino Virtanen
Kalanti Ridanala,
Elli Ylikoski
Karvia Kantti,
Aila Ylikärppä
Ylikärppä.

LÖYTYY

puntittomat
lyhytpunttiset
pohjepunttiset
pitkäpunttiset

Casanova
- calsarit miestä myöten

Hakekaa Tekin. Omanne. Kyllä löytyy. Casanova-calsarit kauppiaaltanne. Nyt niitä on. Mukavista materiaaleista: silkistä ja polyamidi-silkistä.

Helppohoitoisia. Istuvuus aivan uusi. Etuleikkaus miestä myöten. Pitävä tunneli tai Casanova-vyötärökuminauha. Puntit neljää eri pituutta.

Ja värejä sen kuin vain valitsette. Miestä myöten. Pojillekin. Calsarit päivällä ja yöpuku yöllä. Aina Casanova.

TAMPEREEN TRIKOO

postia

Varo, Ennala, ahneuttasi

Olen tähän asti pitänyt Hymylehteä ja Veikko Ennalaa hyvin hoksaavaisina kavereina. Taidan pitää edelleenkin. Nyt kuitenkin Ennala ruikuttaa pääkirjoituksessaan (Hymy 3/70): "Miksi minun pitää maksaa kirkolle veroa" — eli kymmenyksiä, niinkuin sanonta kuuluu. Kotimaa-lehti tässä taannoittain laukaisi senkin pulman toteamalla: "Kymmenykset ovat ahneutemme kurittamista."

Katsos Ennala, se on sillä tavalla, että kirkon ja uskovaisten ahneus on kristillisyyttä, mutta meidän tavallisten pulliaisten ahneus on synnillinen teko. Ja koska meidät on pienenä pakkokasteessa kirkonhelmaan kannettu, niin siksi sitä veroa on maksettava. Millä ihmeellä niitä kirkkoja muuten rakennettaisiin? Kun teologien oma selusta on leivästä turvattu, jaksaa paremmin saarnata työttömille ja nälkäisille parannuksen tekemistä.

Ennala ruikuttaa, ettei hän ole rahoilleen mitään kirkon palveluksia saanut! Mikset sä hyvä mies ole pyytänyt? Aivan varmasti kirkko antaa anteeksi Sinunkin syntisi viimeistään pyydettäessä. Ennala toteaa eronneensa kirkosta. Tasoissa ollaan. Ymmärsin myöskin erota kirkosta siinä vaiheessa, kun havaitsin, että minulla on lukutaito, ymmärryskyky ja omatunto tallella. Ne kun sattuvat olemaan niitä ominaisuuksia ihmisessä, joihin kirkolla eikä kenelläkään muulla ole holhousoikeutta. Niiden ominaisuuksien käyttämättä jättäminen on rikos Jumalaa vastaan. Varo Ennala kuitenkin ahneuttas.

Yksi syntinen,
Kokkola

Mika Waltari ja ruotsinsuomalaiset

Arvoisa Ennala. Kehutte Mika Waltaria, koska hän aina on ollut "lyötyjen puolella". Voitteko ajatella tietyissä suhteissa lyödympää kansanosaa kuin Ruotsiin siirtyneet kielitaidottomat suomalaiset? Minä ja monet muut heidän parissaan ja hyväkseen työskentelemään pyrkivät eivät voi. Myös näiden lyötyjen hyväksi hän on valmis tavallaan vaikuttamaan. Kerron lähemmin.

Voitteko ajatella menestyksellisempää — ainakin levikiltään — lehteä kuin Hymy? Minä en voi. Voitteko sensijaan ajatella vaikeimmissa olosuhteissa kuin näiden ruotsinsuomalaisten hyväksi julkaistavaa lehteä Ruotsin Suomalainen? Minä en voi. Tämän kerran kuukaudessa ilmestyvän lehden, jota Ruotsin Suomalaisseurojen Keskusliitto (RSKL) julkaisee, tehtäväksi jää melkein 30 000:een nousevan jäsenmääränsä yhteydenpito, valistus, viihdytys jne. — sitä toimittavien ihmisten koko ajan tuijottaessa kassakirstunsa tyhjänä ammottavaa pohjaa. Yhtä ammottava on tiedoitustarpeen jms. kuilu, josta viime viikkojen Ruotsin ja Suomen lehtien artikkelit, uutiset, reportaasit ym. antoivat hyvän kuvan.

Kun syksyllä Ruotsin Suomalaisen toimitusneuvoston pohtiessa "mitä tehdä?" kirjoitin Mika Waltarille kysyen häneltä mahdollisia avustuksia, hän sairasvuoteeltaan paluupostissa lähetti sekä luvan lehdellemme saada julkaista hänen tuotantoansa — ilmaiseksi! — että sanoi lehden olevan ".... kaiken kannatuksen arvoinen..."

Soisin ja tiedän takanani olevan muiden ruotsinsuomalaisten ajatukset, että Suomen kulttuuripiirit ottaisivat tästä esimerkkiä ja antaisivat sekä näkyviä että kuuluvia avustuksia työllemme täällä. Eihän kai kenellekään siellä enää voi olla tuntematonta, että suomalaista työväkeä vaikuttaa täällä — ilman vaikutusvaltaa. Eihän kai kenellekään siellä enää voi olla tuntematonta, että suomalainen työväki täällä vaikuttaa molempien maiden varakkaiden ja parempiosaisten varallisuuden lisäämisessä — ilman että heidän ekonominen näille maille antama hyöty antaisi heille taloudellisia mahdollisuuksia toimia itse omaksi hyväkseen periaatteellisissa kysymyksissä.

Ahti Riihonen fil.kand.,
Jordbro, Sverige

Lapsikauppiaat

Hymylehden numerossa 2 toimittaja Jaakko S. Toikka kertoi kahdesta kukkia kauppaavasta lapsesta. Hyvä seikka sinänsä, että tällaisiinkin asioihin kiinnitetään huomiota. Tekopyhyyttä on kuitenkin se, että kirjoitetaan asiasta vain silloin, kun lapsi hankkii rahaa oman perheen hyväksi. Kirjoittaja on unohtanut artikkelia tehdessään sen tosiasian, että kouluissa opettajilla on ollut vakiintunut tapa antaa erilaisten merkkien myynti- ja rahankeräystehtäviä koululaisille. Eräskin liitto antaa kaksi kertaa vuodessa kouluille merkkiensä myynnin, vaikka siitä saatavat tulot ovat huvenneet herrojen monimiljoonapalkkoihin (katso Helsingin verokalenteri). Opettajan antamaa myyntimiestehtävää on suoritettu nöyrästi, ja ovikellojen kilinä on ollut kotirauhaa kaipaavien ihmisten ainainen riesa.

Jos asiaa katsottaisiin puolueettomasti, ei lehdessänne kerrottu kaupustelu ansaitsisi yhtään kielteistä arvostelua. Vielä vuonna 1970 löytyy tapauksia, että koulua käyvä lapsi joutuu hoitamaan liudan pikkusisaria ja -veljiä äidin käyttäessä aikansa pelkästään juoruamiseen ja sätkä hampaissa ihmisten vahtimiseen. Törkeimmissä tapauksissa äiti ottaa vielä päivähoitoon lapsen omien lisäksi koululaisen hoidettavaksi. Tasapuolisuuden vuoksi olisi syytä tekaista tarina hyväntekijöistä, jotka omaksi edukseen käyttävät hyväuskoisia lapsia ja kansaneläkeläisiä. Aiheita kyllä riittää.

Ei lasta omaksi eikä
herrojen orjaksi,
Helsinki

Lappi ilman Ruotsia olisi Suomen Biafra

Ensiksi tuosta nakupelleilystä. Tietääkö toimitus, että vaatteiden tehtävänä on suojella muutakin kuin ns. siveyttä. Esim. suojata ihmistä sisältä- ja ulkoapäin tulevalta lialta. Kun ilman, vesien ja ympäristön saastuminen päivä päivältä lisääntyy, on alastomuuskultti mielestäni täysin ristiriidassa luonnon ja ympäristön kanssa.

Toiseksi kiitän Hymylehteä artikkelista "Pohjois-Suomi ei ole isänmaata". Artikkeliinne eivät vain mahdu puoletkaan niistä möhläyksistä, joita täällä on tehty ja tehdään edelleen. Kyllä tämä pohjois-Suomi alkaa olla niin ryöstetty sinne etelän hyväksi, että eipä täällä tosiaankaan taida olla enää mitään puolustettavaa. Tätä taustaa ajatellen tuntuu tyhjältä hurskastelulta se, kun siellä etelässä surraan pientä Karjalaplättyä, joka on menetetty. Karjalaisethan ovat itse saaneet ainakin elinmahdollisuudet täällä Suomessa, mitä taas ei suoda monellekaan pohjois-Suomen asukkaalle. Väitän, että jos Ruotsi ei olisi tavallaan toiminut "varaventtiilinä" niille asukkaille, jotka ovat sinne täältä lähteneet, niin täällä olisi toinen Biafra! Aivan samoin kuin Nigeria on ryöstänyt sitä yhtä osaansa, Biafraa, samoin on etelä-Suomi ryöstänyt pohjois-Suomea ja määrännyt asiat täällä — omaksi edukseen — päin seinää.

Aili Kutti,
Taivalkoski

Herra J. Salliselle

Hymylehdessä on ollut ilmoituksenne, kuinka ostatte vanhoja rahoja. Samoin olette ilmoitellut muissakin lehdissä. Niinpä lähetin tarjoukseni 50 pennin hopearahasta vuodelta 1890 ja 25 ja 50 pennin sekä 1 markan paperirahoista vuodelta 1918. Kysyn tarjoamaanne hintaa, mutta ei ole mitään kuulunut, vaikka panin 60 pennin postimerkit mukaan, että kuluja Teille ei olisi tullut.

Onko tarkoituksenne vain kaupata 5 mk maksavaa ostohintaluetteloa? Älkää pettäkö kansaa, jos kerran ette pysty ostamaan lupaamianne antiikkirahoja.

Yksi pettynyt,
Tornio

Poliittiset asenteet

Ehkä olen ymmärtänyt väärin, kun olen luullut, että Hymylehti pyrkii tuomaan esille välittömyyttä, ennakkoluulottomuutta, kaatamaan vanhoja kirkkojen ja muiden laitosten muureja ja yleensä vapautumaan vanhoista ympyröistä.

Kuitenkin olette säilyttänyt kaupallisuuden ja poliittisen asennoitumisen artikkeleissanne. Tietysti se on viime kädessä toimittajan asennekysymys, mutta ymmärrätte kai, että muutkin, ja varsinkin muut kuin paremmat piirit, lukevat lehteänne mielenkiinnolla ainakin siihen asti, kunnes törmäävät toimittajan jyrkkään poliittiseen asenteeseen. Seuraavassa tai edellisessä artikkelissa saattaa sama kirjoittaja puhua toisen ihmisen kaikkinaisesta ymmärtämisestä ja hänen mielipiteittensä hyväksymisestä. Se ei kai ole sopusoinnussa, vai mitä? Ikävä vain, että Te siellä voitte sivuuttaa tämän kohauttamalla olkapäitänne tai tuskin sitäkään.

Nimetön ja
nimimerkitön

Teemme taas kerran poikkeuksen säännöistämme julkaisemalla tämän nimettömän kirjeen, koska voimme samalla vastata muillekin epäileville tuomaille. Toteamme vain, että paljon useampi purnaaja saisi äänensä lehtemme palstoilla kuuluville, kun ymmärtäisi reilusti panna nimensä kirjeen alle. Emme me haukkumisia pelkää.

Haluaisimme mielellämme kirjoittajalta esimerkkejä siitä, missä jutussa tai jutuissa olette "törmännyt toimittajan jyrkkään poliittiseen asenteeseen". On aivan selvää, että toimittajilla on, kuten kaikilla muillakin, oikeus henkilökohtaiseen, po-

JATKUU SIVULLA 128

PIKKU-ILMOITUKSET

Ilmoitusaineisto 3 viikkoa ennen lehden ilmestymistä os: Hymy-lehti, ilmoitukset, Kuninkaank. 19 A Tampere. (Ilmoitushinnan 6 mk/mm tulee seurata mukana).

HYPNOOSI

Avatkaa ovi uuteen maailmaan ja oppikaa hallitsemaan toisten ajatuksia hypnoosin avulla. Kurssi on suunniteltu niin helppotajuiseksi, että jokainen voi ohjeita noudattaen hypnotisoida jo kurssin luettuaan. Kurssin hinta 21:—. Tilaukset os.

BOX 100 Pori.

HOROSKOOPPI

Vuodeksi eteenpäin. Kohtuullisin kustannuksin. Myös ulkomaille. Nimi, tark. osoite, synt. aika, ammatti, siviilisääty, käsialanäyte. Jälkivaat.

RIGEL lk 72 Jyväskylä

HALUATKO YSTÄVÄN

Kirjeseuran tai aviol. merkeissä? Kerro itsestäsi + toiveesi ja saat valita itse sadoista henkilöistä omasi. Postikuluiksi 1 mk. Toimitetaan huomiotta ja luottamuksella.

CENNOFINS BOX. 272 TAMPERE

CHARMACE

Henkilökohtaiseen hierontaan.

SUPERHUOKEALLA VAIN MK 12,50

Paristokäyttöinen ja sopivan kokoinen. Toimitetaan paristolla tekonahkakotelossa. Huomiotta postiennakolla.

Tilaukset: **BOX 17175, H:ki**

LIIAT KILOT POIS!

Grand Massette'n tehokkuus piilee sen nerokkaassa rakenteessa: kolme joustavalle akselille asennettua telaa myötäilee hierottaessa tarkalleen vartalon muotoja elvyttäen verenkiertoa ja poistaen liiat kilot.
Rahanne takaisin mikäli ette ole tyytyväinen 8 päivän sisällä. Vuoden takuu. Hinta mk 27,15 + postikulut.
Tilatkaa suoraan maahantuojalta:

TRADIMEX
Box 10536,
Helsinki 10

AMBRA S-exotique Parfum on voimakastehoinen erittäin vaikuttava

HORMOONITOIMINNAN KIIHDYTTÄJÄNÄ

Miehille ☐ Naisille ☐ Hinta 14:—. Lähetykset huomiotta. Tilaukset **Pl. 12202, Helsinki 12**

RAHAA TEILLE

KUINKA? Tarjoamme Teille suunnittelemaamme 16-rivin systeemiä. Te veikkaatte vain 3 ottelua. Ei enempää ja veikkausjärjestelmämme ratkaisee loput. ENNENKUULUMATONTA, vai mitä. Systeemimme on niin harvinaisen hyvä että me TAKAAMME että saatte RAHANNE TAKAISIN jos ette ole voittanut sillä 3 viikon aikana. Tilaa jo tänään meidän erikoissysteemimme. Hinta ainoastaan 10 mk. Tilaukset:

"TIETOVEIKKAUS"
Box 10 Pori

Y S T Ä V Ä K E V Ä Ä K S I

Vain nimi osoite sekä tiedot itsestäsi ja toivomukset meille — halukkaita paljon — kaikista piireistä. **KERHO 90.**
Pori postilokero 90.

S I M S A L A B I M !

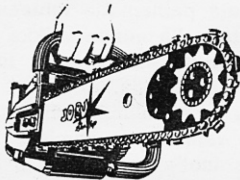
Tulkaa taikuriksi. Tilatkaa taikuvälineiden hinnasto, lähettämällä 2 mk postimerkkeinä os.

MARKKU PURHO
KOUVOLA, SEPPÄLÄ.

Etsitkö aviopuolisoa?

Löydät hänet kauttamme! Annamme Teille 50:ntä osoitetta henkilötietoineen. Palvelemme ainoastaan aviopuolisoa etsiviä. Kirjoita its. ja toiv. osoitteella: Postilokero 333 Tampere.

Valitse JOBU

siihen on selvät syyt

Hyvä kone ✓✓✓ HANKKIJASTA

PIDÄTTEKÖ SEKSISTÄ?

Meillä on suuri valikoima sex-artikkeleita aikuisille. Lähettämällä 5 mk saatte värikkään, kuvitetun hinnastomme huomiota herättämättä. Tilaukset suomen kielisinä osoitteella:

SCANTRA, BOX 2018
S — 127 02 SKÄRHOLMEN 2
— RUOTSI

Maamme laajin taikatemppuvälineiden kuvitettu hinnasto, hinta 5 mk. Mukana ilmainen taikatemppu.
Jorma Airaksinen
Tampere Box 221.

SEX-PARTNERI

Sex-nukke väsymättömälle miehelle

LUXUS-LOLA	Hinta	140 mk
GEISHA nukke	Hinta	30 mk

Toimitukset huomiotta postiennakolla.

Tilausosoite
BOX 17134 Hki 17

M 30. PURJELAIVA "MERTEN VINTTIKOIRA"

Hinta vain 18:50

Suuri ja hieno purjelaiva, jonka pituus on yli 70 cm. Tämä rakennus-sarja toimitetaan täydellisenä kaikkine osineen, purjeineen, kansi- ja mastorakennelmineen, sekä täydellisine piirustuksineen ja työohjeineen täydessä koossaan. Tämä purjelaiva on malli jota arvostetaan kaikkialla maailmassa. Tämä mielenkiintoinen malli on erittäin suosittu ja valmiina se on erittäin arvokkaan näköinen jota kaikki ihailevat ja haluavat omakseen. Hinta vain 18:50 mk.

ERKIN TUOTEMYYNTI
PIHLAVA PT.

A N S A I T K A A V A P A A - A I K A N A

Luettelomme sis.selv. 100 kotibusineksestä. Tilatkaa: 7,— post.enn. Harraste-Apu.

BOX 52015, H:ki 52.

Ei enää yksin

Lähetä tiedot itsestäsi ja toivom. Saat Sinulle sopivan ystävän luoksesi kirjeitse. Palvelemme todella yksinäisiä, ystävää etsiviä kunnon kansalaisia.
Luottamuksella
Kynäklassikot lok 126. Tampere

"S E X S E X S E X"

Sexiä nyt suoraan Ruotsista. Hinta 10 mk + läh. Raha tilauksen mukana, tai jälkivaatimuksella.

BOX 5062, 141 05
Huddinge 5, Sverige.

► ANSAITKAA PALJON RAHAA ◄

Tuottakaa itse tavarat halvoista valmistusmaista. Hinnat ovat uskomattoman halpoja, esim. Rannekello päivyrillä ja hihnalla 12:— 15:—, Magnetofoni 30:— 50:—, Kamera 18:— 2:—, Transistoriradio 12:— 20:—, Kiikari 15:— 20:—, ym. ym. Nämä ja 100 000 muuta artikkelia, 1000:sta yrityksestä eri aloilta ja noin 60:stä eri maasta voitte tuottaa itsellenne tavaroita meidän katalookimme avulla. Meidän katalookimme hinta käännöksineen on ainoastaan 16:90.

Tilaukset: **E-Myynti, Box 30 Pori**

40% lisää tehoa

vanhalle mopolle tai m-pyörälle!

Lähettäkää kulunut sylinteri porattavaksi: palautamme sen parin päivän päästä kovassa vetokunnossa. Mopedin sylinterin poraus hiottuna 10 mk + männän hinta — moottoripyörän 12 mk + männän hinta. Vanha mäntä mukaan! Pakatkaa hyvin, mainitkaa koneen merkki ja tämän lehden nimi!

PYÖRÄ- JA URHEILUAITTA
Mänttä — Puh. 47 334

MIEHET!!

Väsymätön, ainutlaatuinen

LOLITA!

S E X - U U T U U S, joka antaa täysin aidon tyydytyksen juuri Teille. Hinta 119:—. Tilaukset huomiotta.

BOX 50030 Hki 50

SENSAATIO!

Vaihtelua sukupuolielämään UUDEN SEX-TYYNYN avulla. Hinta 48 mk. Tilaukset huomiotta postiennakolla.

BOX 50030, Hki 50

YKSINÄISET!

Kirj. meille ikä, nimi ja toivomuksenne, niin saatte nopeasti kauttamme useita sopivia osoit. Läh. 85 p. postimerkki mukaan. Luottamuksella.

KESKI-SUOMEN KIRJEKERHO
Postilokero 34 Jyväskylä

SUKUPUOLISEEN VÄSYMYKSEEN

ja yliherkkyyteen miehille
100 % vaikuttava DORUB ERECTA nyt vain 16,— mk.

Myös varmuusvälineitä edullisesti. Mm. SULTAN CONTURE SK-70 3 tus. 16,50 (norm. 20,—); 6 tus. 31,50 (norm. 37,50).

Lähetykset huomiotta toisella lähettäjänimellä. **Ilmainen, kuvitettu luettelo seuraa.**

Huomatkaa uusi tilausosoite: Box 10 787, H:ki 10.

Nimi: ....

Osoite: ....

Osaatteko veikata (1) varman? Tarjoamme Teille suunnittelemaamme 18. rivin systeemiä. Te veikkaatte vain 1 ottelun Ei enempää ja veikkausjärjestelmämme ratkaisee loput. Mukana seuraa TAKUU joka edellyttää että jos ette voita saatte rahanne takaisin postiennakolla. 10 mk. Ennakolta maksettuna postimaksuton. Tilaukset

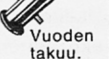
O. A. Anttonen
Ylinäljänkä, Kuittila, Pl. 16.

Ammatillisten taikatemppuvälineiden kuvitettu hinnasto + Miten menestyä taikurina saatavana. Hinta yhteensä 5 mk.
K. Gyllenbögel Box 94015 Hki 94

UUTUUS IHONPUHDISTUKSEEN

Poistaa ihomadot hetkessä. Yli 4 milj. kpl myyty USA:ssa, valtava menestys Suomessakin. Jälkiv. hintaan 12,90 mk + postik.

MONITO (Os. H 4) Vuoden
Postil. 10581, Hki 10 takuu.

- **PUNASTUTKO ?**
- **OLETKO EPÄVARMA TAI JÄNNITTYNYT ?**
- **OLETKO UJO, HERMOSTUNUT, EPÄLUONTEVA ?**

Jos kärsitte näistä ilmiöistä ja haluatte vapautua niistä lopullisesti, niin tilatkaa sitoumuksetta ilmainen esittelylehtinen ainutlaatuisen tehokkaaksi osoittautuneesta EMOSUG-itsekehitysmetodista, jota voitte kokeilla 15 pv:n PALAUTUSOIKEUDELLA. os.:

C E N T E R - T R A D I N G,
Box 575, TURKU 9

postia

liittiseen mielipiteeseen. Sen ei kuitenkaan tarvitse merkitä — ja Hymylehdessä se ei missään tapauksessa myöskään merkitse — sitä, että kirjoittaja värittäisi juttunsa tämän mielipiteen mukaisesti. Olemme usein kertoneet törmäilyistä, joihin poliittisesti tunnetut henkilöt ovat syyllistyneet. Kertaakaan ei tehtävää annettaessa ole kysytty — tai edes mietitty — lukeutuuko toimittaja samaan vai vastustajan puolueeseen. Kirjoittaminen on meidän leipätyömme, ei politiikka.

Toimitus

Roskaa ja saastaa

Kaunis nimi ja kauniita naisenkuvia kannessa, mutta sisältä kaikkea roskaa ja saastaa. Voi niitä vanhempia, jotka tilaavat Hymylehteä ja joilla on pieniä lapsia, jotka osaavat lukea. Niiden sielunelämä myrkytetään ja saastutetaan jo aivan pienestä asti. Tämä saaste on pahempaa kuin mikään ulkonainen ilmasta tai vedestä tuleva.

Kun te toimittaja olette kaikista perillä, niin kai te tiedätte senkin, mikä seuraa sitä ihmistä, joka viettelee yhden näistä pienimmistä?

Kaikkien pienten lasten parasta ajatteleva isoäiti

Tiedämme. Mutta isoäidin nimeä emme tiedä.

Toimitus

Liikaa mainosta

Äsken tuli Hymy ja olin erittäin iloinen, kun ajattelin, että taas on kivaa lukemista. Mutta nyt tuli pettymys, koska Hymy on MAINOSTA täynnä. En tilaa Hymyä enää, jos ette vähennä mainoksen laittamista lehteenne. Kyllä nykyään joka paikka on mainosta täynnä, niin olis edes Hymy ilman sitä roskaa. Toivoisin kirjeeni vähän vähentävän mainossivuja. Kiitos etukäteen.

Eräs Hymyn lukija

Useimmat ihmiset myöntävät jo nykyään mainonnan tarpeellisuuden. Mistä muualtakaan me saisimme tietoa markkinoilla esiintyvistä erilaisista tuotteista ja niiden suomasta valinnan mahdollisuudesta?

Tämä ei kuitenkaan ollut pääasia. On totta, että Hymylehden maaliskuun numerossa oli enemmän ilmoitussivuja kuin helmikuussa, mutta huomasitte varmaan senkin, että myös lehden kokonaissivumäärä oli kasvanut 24:llä. Jos nyt vaivauduttte laskemaan kummastakin lehdestä varsinaiset 'luettavat sivut', niin huomaatte, että myös juttuja oli maaliskuussa enemmän kuin kuukautta aikaisemmin. Hymylehden lukijat eivät koskaan tule häviämään ilmoitussivujen kasvusta, mutta toimituksellisen osuuden lisäämiseksi ilmoitukset ovat välttämättömiä.

Toimitus

Missä Pusu-Jannu?

Haluaisin tiedustella, missä viipyy Pusu-Jannu. Kyllä me naisetkin olisimme aika imarreltuja, jos ykskaks ilmestyisi Pusu-Jannu eteemme ylväänä urhona ja sieppaisi noin vain jonkun meistä suloiseen syleilyynsä ja moiskauttaisi vielä pusun poskelle tai, jos on kaunis suu, jopa suulle. Kyllä siinä vielä monen pussaamaton naama venyisi. Olis eri kiva seurata lehdestä jotain näin hauskaa. Ja mitä mieltä arvon herrat siitä olisi, jos heidän rouviaan sattuisi Jannun tielle?

Pusua odottava akka

Herra Ennalan "kujeet"

Olette lehdessänne haukuskelleet ihmisiä alkaen mustalaisista Vennamoon poliiseja ja vanginvartijoita unohtamatta. Vaihteeksi mielenkiintoista saada tässä osastossa vastaus, onko perää jutuissa päätoimittajanne autoilusta kännipäissään. Myöskin erikoistoimittaja Ennala voisi kertoa kujeistaan ja vastata mitkä syyt aiheuttivat hänen eroonsa Apulehdestä. Kuulopuheet kertovat herra Ennalan olleen Helsingin Lääninvankilassa ja myöskin "lataamossa" eli hermoparantolassa potilaana.

Jarmo Simpura,
Iso Villasaarentie 1 B 19
Helsinki

Kun ystäväni Timo Suoste pyysi minua vastaamaan niin vastaan ettei sanottaisi: ei ollut äijällä luontoa. Sain Apulehdestä lähdöt syystä, joka käy ilmi toisaalla tässä lehdessä Suomen Kuvalehden päätoimittajalle Leo Tujuselle osoittamastani kirjeestä. Helsingin lääninvankilassa olin vuonna 1961 4 päivän ajan siksi, että leväperäisyyttäni olin jättänyt sakkoni maksamatta. Miksi olin saanut sakon? Siksi, että olin suorittanut julkisella paikalla pahoinpitelyn. Oikeuden pöytäkirjoista käy selville, että minut oli tähän "pahoinpitelyyn" provokoitu, en ole väkivaltainen ihminen mutta kuka tahansa saadaan suuttumaan jos ärsytys jatkuu riittävän kauan. Järjestettyäni sakkorahat, 23000 silloista markkaa, minut välittömästi vapautettiin. Olen ollut myöskin 4 päivää Hesperian sairaalassa hoidettavana unettomuuden vuoksi. Olin tehnyt joskus v. 1962 työtä liian paljon, väsyin niin etten jaksanut enää edes nukkua. Milloin muuten meillä päästään siitä, että sairaalassa mielensä terveyttä hoidattaneita lakattaisiin osoittelemasta sormin. Päätoimittajan autoilusta "kännipäissään" kirjoitettiin Hymyssä no 3 juuri ennen kirjeenne saapumista. Nyttemmin Turun HO on katsonut, ettei ollutkaan olemassa mitään näyttöä siitä, että Urpo Lahtinen olisi nauttinut alkoholia sinä päivänä jolloin hänet "kärytettiin". Toim. joht. Lahtinen on saanut korttinsa takaisin ja autoilee taasen täyttä päätä.

Veikko Ennala

Ennen vaikka koiria

Olen tilannut Hymylehden ja nyt sitä jo lukenut ja katsellut. Niin minä vanhempana naisena olen sitä mieltä, että jos noita alastomia naisia ja miehiä sukupuolitekemisissä ei jätetä painamatta lehteen, niin antaa olla ennen vaikka koirat kuvattuna nuolemassa toistensa takapuolia. Tuntuu että ei ole enää millään väliä. Lapset ja vanhemmat ihmiset katselee tuollaisia kuvia. On se sivistystä kuitenkin nykymaailmassa ja arvossa ne on naiset, kun ne pitää alastomina kuvata lehteen miesten ihailtavaksi.

Elsa Manninen,
Ylinäljänkä

Voiko kansanedustajiin luottaa?

Miksi nämä kansanedustajat söivät näiltä Lapin laihoilta leivän? Eikö olisi ollut viisainta antaa puoluetukirahat ja metsänraivausrahat Lapin avustamiseksi, ettei heidän olisi tarvinnut lähteä kotikonnuiltaan muuttamaan Ruotsiin leipäänsä ja elatustaan hankkimaan? Miksi nämä 127 kansanedustajaa kannatti puoluetukea, siis saivat nämä rahat omiin taskuihinsa? Miksi kansanedustajat nostavat joka vuosi palkkansa ja saavat jokavuotisen palkkavyöryn käyntiin?

Kansan mielipide on tämä, että heille tuntipalkka, koska ovat toisen puolen vuotta lomalla ja toiseksi ajelevat humalassa ja kävelevät ulkomailla täydellä palkalla ilman että ne 199 muuta kettutarhan jäsentä tietävät mitään kadonneesta poikasesta. Kyllä kaikki edustajat ovat paikalla palkankorotuksen aikana, mutta muun äänestyksen aikana on kolmas tai neljäs osa poissa. Istuvatko nämä potalla vai juoksevatko he pitkin katuja naisten perässä?

Toivoisimme edustajilta rehellisyyttä ja tasapuolisuutta. Tässä oli vain muutama esimerkki. Tätä voi tietysti toimitus muuttaa mieleisekseen.

K.S.,
Kutajärvi

Mitäpä tuota muuttelemaan.

Toimitus

Oikeudenkäynti — vastaajana Veikko Ennala

Olen hämmästyneenä todennut eräiden ns. uskovaisten väsymättömän innon varata Hymylehden toimittajille yleensä ja erityisesti Veikko Ennalalle matkaliput ynnä passit arkkienkeli Lusiferin valtakuntaan.

Sivumennen sanottuna allekirjoittanut rohkenee olla hieman eri mieltä em. intoilijoiden kanssa kysymyksestä "Miten kristinuskoa on sovellettava käytännössä?", mutta varsinaiseen teemaan palaten:

Kuvittelen Tuomion Päivän oikeudenkäynnin Ennalaa vastaan sujuvan suunnilleen seuraavaan tapaan:

I näytös

(Yleisö virnistelee vahingoniloisesti)

Poikkeuksellisesti ovimikko, Pietari, lukee syytekirjelmän, vaatii rangaistusta (= vuodeksi kiirastuleen) sekä ehdottaa syytetty Ennalalle "pyttyä" (= ikuisiksi ajoiksi helvettiin).

Todistajina kuullaan syytetyn muutamia maanpäällisiä vihamiehiä.

Syytetty puolustautuu.

Esirippu

II näytös

(Yleisö valmistautuu lynkkaukseen)

Puheenjohtaja, Poika, lukee päätöksen: ". . . . ja totisesti minä sanon teille; kaikki mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle, joten — pitemmittä seremonioitta — TERVETULOA, VEKE, BILEISIIN . . .!"

Harry Järf,
Helsinki

Ihmisoikeuttako?

Tämä asia ei kiinnosta ketään, mutta en voi vaieta, kun juhlapuheissa ylistetään lastensuo-

JATKUU SIVULLA 130

PHILIPS

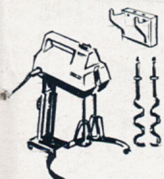
oikeankokoinen vatkain

oikein muotoillut vispilät ja taikinakoukut

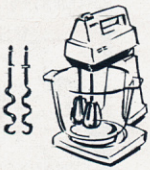

oikeantehoinen moottori (ilman käyttöaikarajoitusta)

Olisi ihme, ellei vatkaustulos olisi erinomainen

3-nop. vatkain, vispilät, taikinakoukut, seinäripustin 85:— pöytäteline 21:—

3-nop. vatkain, vispilät, taikinakoukut, muovijalusta, pyörivä 2 ½ l:n kulho 128:— Jalusta ja kulho erill. 44:—

Muhentaja, vihannesleikkuri, kapea kulho 29:50

Sillä siitähän on kysymys. Hyvästä vatkaustuloksesta.

Ensin Philips muotoili vispilät ja taikinakoukut. Ne vaikuttavat paitsi vatkaustuloksen laatuun myös vatkaamisnopeuteen. Sitten määriteltiin oikeat kierrosluvut. Tarvittiin kolme kierroslukualuetta, sillä vatkattavaa on niin monenlaista. Sitten rakennettiin moottori, joka pystyi pyörittämään vatkaimia oikealla kierrosluvulla kuinka kauan tahansa (on niin paljon vaikeasti vatkautuvaakin).

Tuloksena oli 3-nopeuksinen Philips vatkain, joka on kevyt käsitellä mutta tavattoman tehokas. Se on todettu testeissä. Ennen kaikkea sen näyttävät vatkaustulokset. Ja myynti.

PHILIPS-VATKAIN on Pohjoismaiden eniten ostettu!

PHILIPS — sen valitsevat useimmat

postia

jelua ja ihmisoikeuksia. Tarkoittaako tämä käytännössä sitä, että eräässä koulukodissa on luvallista käyttää karttakeppiä poikien "opettamiseen" eli kurittamiseen henkisen julmuuden rinnalla? Eläinten huono kohtelu saa meidät kuohuksiin, mutta kaikkein vähiten meitä liikuttaa orvon, turvattoman kohtalo. Jos meiltä kerran kysyttäisiin, mitä olette tehneet näille vähimmille, niin mitä vastaisimme. Meidän olisi pakko vastata: Olemme tehneet heille paljon, mittaamattoman paljon pahaa, hyvää emme nimeksikään.

Lähimmäisen puolesta

Pohjois-Suomi ei ole isänmaata

Lämmin kiitokseni niille rohkeille reporttereille, jotka Hymylehdessä 2/70 uskalsivat kirjoittaa Pohjois-Suomen merkityksestä sotilaalliselta kannalta. He kirjoittivat näkemyksiään siinä omalla tavallaan, mutta täytyy näin maallikkona yhtyä siihen käsitykseen, että kyllä siinä oli paljon osuvia ajatuksia. Ja erittäin paljon monissa asioissa olikin. Tämän vuoksi on mielenkiintoista, että tästäkin kirjoitetaan. Vaan eihän tuollainen kirjoitus tietenkään mukavaa luettavaa ole niille upseereille ja eversteille esimerkiksi Rovaniemellä, jotka ovat puolustusvoimien palveluksessa.

Mitä taasen tulee isänmaahan niin eikö se ole vähän kaksipiippuinen asia. Syntymämaan nyt jokainen käsittää ja se on se missä synnymme. Mutta tämän jälkeen me kasvamme ja vartumme aikuisiksi ja meidän jokaisen on hankittava toimeentulomme sieltä mistä sen saamme. Ja näkemykseni mukaan se paikka on isänmaata eli toimeentulomaata mistä me saamme toimeentulomme. Ja tämä seutu luonnollisesti vaihtelee jopa omassa maassammekin. Eihän me tarvita muuta isänmaata kuin pysyvän työpaikan, turvatun toimeentulon ja asunnon. Silloin meillä on turvattu toimeentulomme ja tulevaisuus missä sillä hetkellä kävelemme on myös isänmaa. Tämän turvatun toimeentulon voi osoittaa meille myös valtio mistä vain. Olemmehan valtion omaisuutta.

Isäinmaa on taasen eri asia. Isäinmaan voi rinnastaa myös syntymämaahan. Mutta tällähän ei myöhemmin enään ole mitään merkitystä, kun kasvamme aikuisiksi.

Ja näin lopuksi heitän kehoitushuudon Pusu-Leenalle, että tule hyvä tyttö käymään täällä Roissakin joskus. Olisi se niin kivaa täällä lapissakin saada pusu poskelle vaikka Rovakadun vilinässä. Nämä kotoiset tytöt kun ovat kovin ujoja. Tule ennen kuin koko Lappi tyhjentyy, jää muuten Lapinmaassa pusut kokematta. Terveisin

Veikko Soinila,
Rovaniemi

Arvoisa Herra Soinila. Valitettavasti Pusu-Leena on jo lopettanut toimintansa, sillä mihin uran huipulta enää olisi mahdollista päästä.

Toimitus

Mikä on uskonnon arvo?

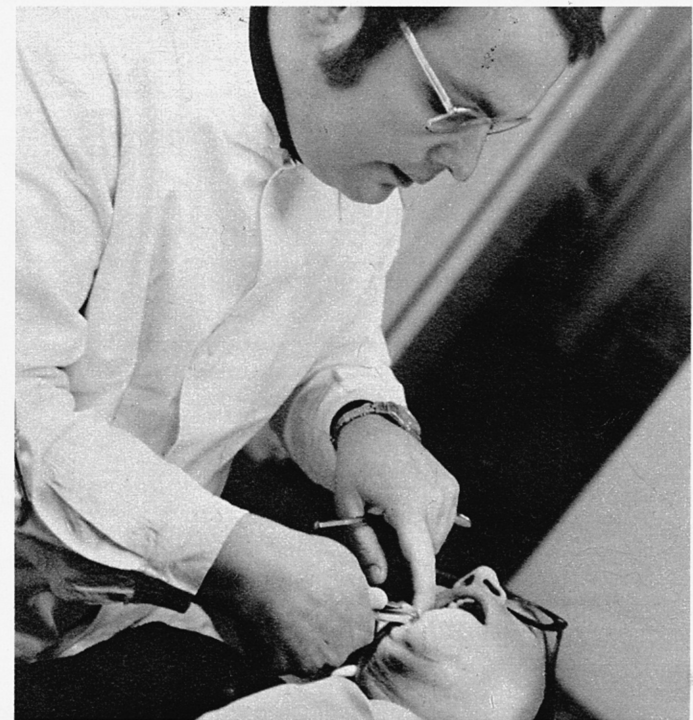
Uskonnonvastaisuus on muotiasia ja kuuluu jopa poliittisiin ohjelmiin. Uskontoa ja kirkkoa vastaan hyökätään aseina syytökset, joiden kohteeksi lähemmin tarkasteltuna osoittautuu ihminen itse, hänen vikansa ja heikkoutensa. Kukaan hyökkääjistä ei vaivaudu ajattelemaan mikä merkitys uskonnolla on ihmiselle, sillä jokin merkitys sillä täytyy olla, ei se muuten voisi olla yleismaailmallinen ilmiö. Maailman kansoilla on sataprosenttisesti jokin uskonto. On maita, joissa uskonto on yritetty panna viralta, mutta siinä on joko epäonnistuttu tai sitten vanhan tilalle on otettu uusi, jos ei muuta niin poliittisten johtajien jumaloiminen. On ilmeistä että ihmisellä on synnynnäinen voimakas tarve uskonnon harjoittamiseen ja merkilliseltä tuntuu, että tämän tarpeen tyydyttämisen kieltämistä vaativat kiivaimmin ne, jotka sanovat taistelevansa ihmisoikeuksien ja vapauden puolesta.

Heikki Kangasperko,
Oulu

Kolmasosa Suomen hammaslääkäreistä on linnoittautunut rikkaaseen Helsinkiin ja Espooseen. Pelkästään Bulevardin ja Mannerheimintien varrella on enemmän vastaanottoja kuin Lapin tai Pohjois-Karjalan läänissä. Etelässä riittää yksi hammaslääkäri kahta kookasta kerrostaloa kohden, mutta Lapin ja Oulun läänin maalaiskunnissa hammaslääkäri saattaa olla harvinainen ilmestys 7 000 asukkaan kunnassakin.

Utsjokinen saa hiihdellä monta poronkusemaa ennen kuin tapaa lähimmän hammaslääkärin Inarista. Kaikkiaan 164 kuntaa potee hammaslääkäripulaa, vaikka useimpiin niistä on hankittu kymmeniä tuhansia markkoja maksavat vastaanottovälineet.

Teksti:
HEIKKI KEKKONEN ja MANU PAAJANEN

Hammaslääkäri Kari Rintala monen muun lisäksi siirtäisi laitteensa mielellään Pohjois-Suomeen jos siellä olisi jatkokoulutusmahdollisuuksia. Hammaslääkäriliittoa ei kiinnosta, missä kalliit "porakoneet" seisovat.

PORA EI PYÖRI POHJOISESSA

Hammashoito kuten muutkin terveyspalvelukset ei tavoita tasaisesti härmäläisiä, vaikka korkeakouluja ylläpidetään yhteisillä varoilla. Helsingissä ja Espoossa on 840 hammaslääkäriä ja potilaspiiri yhtä hammaslääkäriä kohden supistuu 758 asukkaaseen. Tämä merkitsee monille etelän hammaslääkäreille potilaspulaa.

Samaan aikaan monet kunnat kärsivät hammaslääkäripulasta. Armon alueitten kuten Kuopion, Lapin, Oulun ja Pohjois-Karjalan läänien maalaiskunnissa yhtä hammaslääkäriä kohden kertyy 6 000—7 000 asukasta. Kaupungeissakin ylitetään huolestuttava 2 000 asukkaan raja hammaslääkäriä kohden. Kansainvälisesti hyväksytty suhdeluku on yksi hammaslääkäri tuhatta asukasta kohden.

Kolme vuotta sitten kunnat velvoitettiin lakisääteisesti järjestämään kouluhammashoito. Kaikki kunnat eivät ole voineet noudattaa lakia pääasiassa hammaslääkäripulan vuoksi. Toinen huomattava syy laiminlyöntiin on runsas velkaantuminen, mikä on varsin tavallista kehitysalueille.

Viime vuonna valmistui 147 hammaslääkäriä. Koulutusvauhti riittää turvaamaan varakkaiden hammashoidon jatkuvuuden etelässä sekä sorvaamaan kultasillat rahakkaisiin suihin. Kuitenkaan Suomen Hammaslääkäriliitto ei koe tilannetta erityisen huolestuttavaksi. Liiton päättävissä elimissä istuvat herrat ajattelevat ilmeisesti, että kysynnän ollessa suuri myös palvelusten hinnan on oltava sen mukainen.

Raha karsii kärsiviä

Maaseudulla hammaslääkäripula tunnetaan kipeimpänä, jonotetaan vuoroa kirkonkylään poski turvoksissa verenmyrkytyksen partaalla viikkokausia. Vaikka hammaslääkäri poraa, paikkaa ja vetää hampaita pois toistakymmentä tuntia vuorokaudessa, niin maksukykyisiä potilaita riittää. Maksukyvyttömät kuten alle kouluikäiset lapset, oppikoululaiset, työttömät ja muut yhteiskunnan syrjimät jäävät hoitoa vaille.

Maalaiskunnan hammaslääkärin on turha haaveilla seitsemän tunnin työpäivästä ja viiden päivän työviikosta. Siitä nykyinen hammaslääkäripula pitää taatusti huolen. Tosin sellaisia työtävieroksuvia ääniä on alkanut kuulua nuoremilta hammaslääkäreiltä, jotka haluaisivat säilyttää terveytensä ja saavuttaa eläkeiän.

Tilannetta maalaiskunnissa pahentaa vielä se, että runsaat 70 prosenttia maamme 2 600 hammaslääkäristä on naisia. Moni tiedemies ei elä pelkillä apurahoilla. Silloin ei muu auta kuin käydä nappaamassa vaimoksi yksinäisyyttä poteva hammaslääkäri maaseudulta. Kunnan ukot huiskuttavat harmissaan ja onnellinen nuorikko iloissaan.

Naishammaslääkärit ovat lisäksi saaneet aika korkealta yhteiskunnalliselta oksalta itselleen miehen. Arkkipiispan ja ministerin vaimon ei tarvitse vastaanotolla häriä — ainakaan rahan vuoksi. Tehtailijan tai toimitusjohtajan vaimonkaan ei tarvitse rahan vuoksi lasten märkiviä

KÄÄNNÄ

Yksi näistä asuista on käynyt kymmenillä 'synttäreillä'. Tunnette sen vain yhdestä seikasta.

Siinä ei ole enää tätä merkkiä.

Täydellisiä pukuja pienille villivarsoille. Crimplenestä. Värit pysyvät. Malli pysyy. Uutuuden tuntu pysyy. Jäätelöistä ja mehuista — lukuisista pesuista ja rajuista leikeistä huolimatta. Tarkistakaa siis ostaessanne puvun että siinä on Crimplene-merkki. Mutta ottakaa se sitten pois. Se on ainoa asussa, joka ei ehkä kestäisi synttäreitä.
Kuvan asut Pasolds Ltd:n Ladybird kokoelmasta.

Crimplene on ICI:n rekisteröimä tavaramerkki.

PORA EI PYÖRI...

suita ja rikkinäisiä hampaita sorkkia.

Hammashoidon uudet teesit

Suomen Hammaslääkäriliitto on suhteellisen tyytyväinen vallitsevaan tilanteeseen pieniä näennäisyyksiä lukuunottamatta. Ajanmukainen ja tasaisesti palveluksia tarjoava hammashoito — kerrottakoon se myös Hammaslääkäriliitolle — vaatii seuraavia toimenpiteitä, joiden toteuttamisessa liiton näkyvä tuki on paikallaan.

Hammashoito on pikaisesti rinnastettava muuhun terveydenhoitoon sairausvakuutuksen piirissä.

Hammaslääkärien koulutusta on lisättävä. Ouluun ja mahdollisesti myös Kuopioon on perustettava Hammaslääketieteellinen Korkeakoulu. Tämä on välttämätöntä, sillä hammaslääkärien tarve on lähes kaksinkertainen nykyiseen hammaslääkärimäärään nähden.

Koulutuksessa on huomioitava hammaslääkärien riittävä opettajakoulutus. Alalla olisi siirryttävä naisvaltaisuudesta miesvaltaisuuteen, jolloin kallis koulutus hyödyttäisi enemmän yhteiskuntaa.

Jokaiseen kuntaan on perustettava kunnanhammaslääkärin virka toimipaikkana tulevat terveyskeskukset. Kuntainliittymillä päästään riittävän suuriin yksikköihin.

Kuntien on ulkomaisen esikuvan mukaisesti järjestettävä hammaslääketieteen opiskelijoille opintotukea, johon voidaan liittää palveluehto omassa kunnassa.

Kun näillä toimenpiteillä saadaan tilannetta lievennetyksi, hammaslääkäreille jää jo aikaa antaa valistusta, suorittaa ennaltaehkäisevää kasvatusta sekä vaikuttaa ihmisten suhtautumiseen suun terveydenhoitoon.

Jotta hammashoito tavoittaisi kansalaisen tasapuolisesti säätyyn, sukuun ja faijan varallisuuteen katsomatta, alle kouluikäisten lasten hammashoito olisi otettava yhteiskunnan käsiin ja liitettävä jo nykyisin toimivaan tehokkaaseen neuvolaverkostoon. Kun hammaslääkäripula on lieventynyt, voidaan piiriä laajentaa ottamalla huomioon nykyisin unohdetut kentät, kuten sairaalat, äitiys- ja lastenneuvolat, oppikoulut ja kasarmit, jotka tulevaisuudessa tarvitsevat omat hammaslääkärinsä.

Eikö olisi jo aika tiedostaa nämä ongelmat ja toimia — Hammaslääkäriliitto!

Kunta pelottaa

Hammaslääketieteen lisensiaatti Kari Rintala (26), miksi ette ole mennyt johonkin kuntaan hammaslääkäriksi?

— Paitsi että olen helsinkiläinen pääkaupunkiin jäämisen syinä ovat olleet mm. se, että erikoistuminen ja tieteellinen työ ovat lähes mahdottomia muualla Suomessa. Olen harkinnut siirtymistä johonkin Pohjois-Suomen kuntaan, jos Ouluun tulee Hammaslääketieteellinen Korkeakoulu.

— Tällä hetkellä riittävän perus- ja jatkokoulutuksen sekä ammattikokemuksen hankkiminen vaativat sijoittumista joko korkeakoulukaupunkiin tai sen välittömään läheisyyteen. Kun toimii kunnassa yksin, puuttuu tärkeä neuvottelumahdollisuus ja tuntuu hirveältä mennä esimerkiksi Pohjois- tai Itä-Suomeen, missä vaikeimmissa hoitotapauksissa potilas on lähetettävä lisätutkimuksia ja hoitoa varten joko Turkuun tai Helsinkiin. Tulevissa terveyskeskuksissa tapahtuva ryhmätyöskentely turvaa paremmat työskentelymahdollisuudet sekä kokonaishoidon potilaan kannalta.

— Jos on ainoa hammaslääkäri ja vielä kunnan ensimmäinen, niin veroviranomaisten suhtautuminen on lyhytnäköisen penseää. Lisäksi potilaiden hoidon tarve on niin suunnaton ja tietämys niin mitätön, että se pelottaa tai voi ajaa jopa pois. Niinpä olen tilapäisesti maanpaossa Helsingissä. □

TARKASTAKAA SEINÄPEILINNE, SILLÄ SEN TAKANA VOI OLLA

SUPERTIRKISTELIJÄ!

(OLETTEKO MUUTEN TUTKINUT, ONKO SÄNKYNNE ALLA MIKROFONI?)

□ Purkaus oli nopea. Kookas, vaalea mies seisoi kellariasunnon ahtaassa eteisessä sekunnin murto-osan ja hyökkäsi. Hänen pitkät kätensä heilahtivat. Hän syöksähti eteenpäin, tarttui valokuvaajan pieneen Leica-kameraan ja riuhtaisi sen itselleen. Kädet heilahtivat uudelleen, kamera räsähti seinään ja mies iski täysin voimin kuvaajaa kasvoihin... – Minua ei kuvata, ei saatana, kaikui pitkälle portaikkoon.

□ Tämä tapahtui sen jälkeen kun miehen alivuokralaiset – kaksi neitosta – olivat löytäneet huoneensa seinästä ikkunapeilin ja vuoteittensa kohdalta mikrofonit.

□ Miehen purkaus oli ymmärrettävä, sillä tilanne oli raivostuttavan nolo: kaksi julmistunutta tyttöä, ikkunapeili, mikrofonit, lehtimiehet... Oli siinä vuokraisännällä kestämistä.

Teksti: JUHA NUMMINEN
Kuvat: KALEVI PÖYHÖNEN ja HEIKKI RAITANEN

Peili oli hyvin hallitsevalla paikalla 20 neliömetrin suuruisessa huoneessa.

Se oli noin 80 sentin korkuinen ja 50 sentin levyinen. Paksut, kullatut kehykset saivat sen näyttämään painavalta ja arvokkaalta. Sen yläpuolella oli voimakastehoinen valaisin.

Tuntui luonnolliselta, että peili oli kiinnitetty tukevasti seinään kahdeksalla ruuvilla.

Mutta.

Tuo peili ei kuulunut tuohon ympäristöön, pieneen kellarihuoneeseen, jonka muu sisustus koostui vihreäksi maalatuista hedelmälaatikoista, muutamasta jakkarasta, vanhasta pöytäromusta, parista laverisängystä ja roikkalampusta.

Se vaikutti luonnottoman hienolta ja tärkeältä. Sen saattoi helposti kuvitella tarkkailevan, mitä huoneessa tapahtui.

Se oli kuin Isoveljen kaikkinäkevä silmä Orwellin romaanissa tulevaisuuden maailmasta.

Ja sellainen se olikin.

Kerro kerro kuvastin . . .

Tarjoilijaharjoittelija Kaarina Holopainen (21) ja kylmäkköharjoittelija Ulla-Maija Hakkarainen (20) vuokrasivat kellarihuoneen Rehbinderintien varrella Helsingin Eirassa sijaitsevasta vanhasta talosta helmikuun 11. päivästä alkaen.

Vuokraajana oli diplomi-insinööri, joka selitti, että koska kysymyksessä ei ollut asumiseen tarkoitettu huone, neitosten piti olla kirjoilla

muualla ja hän lupasi järjestää asian.

— Maksoimme loppukuukaudesta vuokraa 140 markkaa ja sovimme maaliskuusta 210 markkaa, neitoset kertovat.

— Insinööri sanoi, että huoneiston toinen huone oli hänen toimistonaan ja toisessa saimme asua me. Hän tuntui tyytyväiseltä, kun kerroimme olevamme paljon poissa ilta- ja keskiöisin, koska käymme työssä Kaivohuoneella.

— Yleensä alivuokralaisille sanellaan, mitä ei saa tehdä jonkin kellonajan jälkeen, mutta tässä tapauksessa vuokraisäntä myhäili, että seinät olivat niin paksut, että meille saattoi antaa luvan vaikka meluamiseen.

— Käsityksemme mukaan

JATKUU SIVULLA 160

SUOMEN "LUOTETTAVIN" JA "VANHIN" KURSSIKESKUS SIVUKONTTOREINEEN TUO

JOHTAJALLEEN LEVEÄN LEIVÄN

Oy Pohjoismainen konekirjoitus-, konttori-, kirje-, matematiikka-, kieliopisto ja kurssikeskus (ja sama ruotsiksi) on omistajansa ja johtajansa Martti Saariston laatimien mainostekstien mukaan Suomen SUURIN, VANHIN ja LUOTETTAVIN. Sen sivukonttoreita pitäisi sijaita kaikilla suurimmilla paikkakunnilla. Sen opettajina pitäisi olla mm. lukuisia helsinkiläisiä maistereita ja Oulun yliopiston opettajia. Opinahjo toimii Oulussa. Piakkoin sen pitäisi siirtyä pääkaupunkiin. Mainostekstit ja johtaja Saariston puheet kyllä täsmäävät keskenään, mutta totuutta niissä ei juuri ole. Sivukonttorit esimerkiksi ovat postilokeroita. Ja sitä paitsi KURSSIKESKUS on perustettu viime vuoden elokuussa. Seuraavassa kerrotaan enemmän opistosta ja opistonjohtajasta.

Teksti: MAUNO HÄMÄLÄINEN
Kuvat: PEKKA KUPARINEN

Kaikissa maamme kaupungeissa putoilee postiluukuista mainoslehtisiä, joissa kerrotaan Martti Saariston johtavan Suomen vanhinta ja luotettavinta kurssikeskusta.

Ette Te, johtaja Saaristo, ainakaan kovin luotettava ole, kun ilmoititte suuren tinkaamisen jälkeen asuinpaikaksenne sellaisen talon, jota ei ole vielä edes rakennettu Oulun kaupunkiin.

Johtaja Martti Saaristo, Teitä oli vaikea päästä tapaamaan, sillä siellä missä Saaristonkatu 33:n pitäisi kohota, Saaristonkatu on jo loppunut ja toinen katu alkanut.

Ette tyydy puijaamaan ainoastaan talonmiehen perhettä, sillä Te petätte myös oppilaitanne eri puolilla Suomea.

Näimme omin silmin, että puurakenteinen toimistotalonne Linnankadulla on kaatumaisillaan, mutta se ei vielä oikeuta mainostamaan kurssikeskustanne maamme vanhimpana. Yritysrekisterin kirjoissa ja kansissa lukee näet, että liikeyrityksenne on perustettu vasta viime elokuussa.

Postilokerotko sivukonttoreita?

Oppilaillenne Te uskottelette, että kurssikeskuksenne on myös Suomen suurin. Laatimienne mainostekstien mukaan opistonne sivukonttoreita pitäisi sijaita myös kaikilla suurimmilla paikkakunnilla.

Karvas totuus on kuitenkin, että Oulun rähjäisen toimistonne lisäksi olette vuokrannut liiketoimintaanne varten vain kolme postilokeroa Helsingistä, Tampereelta ja Turusta. Kun oppilaanne lähettävät hyvässä uskossa kurssitehtäviensä vastaukset Helsingin konttoriin, kirjeet tulevat suoraan postilokeroonne, josta ne postitetaan Teille Ouluun.

— Mitäs helvettiä te täällä teette

Tapaaminen kanssanne ei ollut kovinkaan aurinkoinen vaikka ulkona paistoikin aurinko jo varsin lämpimästi.

Kello oli viisi minuuttia yli kahdentoista kun sunnuntai-

KÄÄNNÄ

Linnankadun toimistotalo, Suomen vanhin ja luotettavin kurssikeskus, Pohjoismainen kieliopisto ja ties mitä . . .

Johtaja Saaristo huolestui kovin siitä, että mikäli julkaistaan sellaisia kuvia, joissa baarikaappi näkyy, voi se antaa väärän kuvan hänen toimistaan. Tuskin sentään. Kyllähän monilla kunniallisilla kansalaisilla on baarikaappi kodissaan . . .

JOHTAJALLEEN LEVEÄN . . .

aamuna koputimme piilopirttinne ovelle.

Ulko-oven sivuun oli kiinnitetty käyntikortti, jossa luki suurin kirjaimin: Martti Saaristo — toimitusjohtaja — opiston johtaja.

Ovikello oli kytketty pois päältä, koska ilmeisesti ette halua avata ovea kutsumattomille vieraille.

Parin tarmokkaan koputuksen jälkeen alkoi sisältä kuulua kolinaa, ovi avautui ja edessämme seisoi hienoon silkkipyjamaan pukeutunut pörrötukkainen mies, joka aloitti keskustelun:

— Mitäs helvettiä te täällä teette ja ketäs te oikein olette ja vielä tähän aikaan . . .

Ääni muuttui kellossa

Kun Saaristo sai tietää meidän olevan lehtimiehiä, hänen kasvoilleen levisi hämmästynyt ilme. Samalla hän yritti vetää salamannopeasti oven kiinni niin, että valokuvaajan pää oli jäädä oven väliin loukkuun. Ovi ei sulkeutunutkaan ja Saaristo jatkoi keskustelua, vaikkakin selvästi vaivautuneena.

— Mistäs te tänne osasitte? Tulkaa tänne sisään. Minä työskentelen aina myöhään yöhön kun nuo opistohommat . . .

Työskentelyn jäljet ovat vielä aivan selvästi näkyvissä. Jo eteisessä on tyhjiä viinapulloja sikin sokin ja rivi johtaa meidät olohuoneen puolelle.

Onko Saaristo ainoa asiantuntija?

Puolentoista sadan neliön poikamiesboksi on sisustettu ylellisesti. Huonekalut ovat jalopuuta ja olohuoneeseen on sijoitettu upottavia nahkasohvia. Kalliinnäköiset matot peittävät lattioita. Kurssikeskuksen johtajana olo näyttää kannattavan, sillä Saaristo kuuluu niiden joukkoon, joiden on kannattanut hankkia väritelevisio.

Mitä mieltä olette huijareista, jotka yrittävät erilaisten epäpätevien kurssien avulla lypsää kansalta pois rahat.

Opettaja Tuula Kaukiainen kertoi tietävänsä vain johtaja Saariston puhelinnumeron. Opiston mainontaa hän pitää erittäin yliampuvana.

— Meillä on ainakin päteviä opettajia, jopa yliopiston opettajia löytyy joukosta.

Ketkä sitten ovat opiston palveluksessa?

— Me vuokraamme asiantuntemusta. Kaikki opettajamme ovat sivutoimisia.

Saaristo luettelee useita helsinkiläisiä maistereita, joiden hän selittää kuuluvan opettajakuntaansa.

Jälkeen päin selvisi, että johtaja Saaristo halusi jostakin syystä puijata myös meitä, sillä Saariston mainitsemia helsinkiläisiä maistereita ei ole olemassakaan.

Saaristo mainostaa kurssiesitteissään, että hänellä on myös yliopiston opettajia leivissään. Yrityksistämme huolimatta emme löytäneet yhtään opiston opettajaa, joka olisi eksynyt Saariston kelkkaan.

Monta nimeä

Saaristo on keksinyt opistolleen ja kurssikeskukselleen ainakin neljä nimeä, joita kaikkia käytetään tilanteen mukaan. Oulussa hän kutsuu yritystään vaatimattomasti Pohjois-Suomen konekirjoitus- ja kieliopistoksi, mutta muualla maassa hän käyttää komealta kalskahtavaa toiminimeä Pohjoismainen konekirjoitus- ja kieliopisto.

Patentti- ja rekisterihallituksen konttorineitonen oli pudota tuoliltaan, kun hän viimein löysi arkistoista Saariston yrityksen virallisen nimen.

Nimi mahtuu nipin napin kolmelle tekstiriville ja konttoristin kommentti nimestä oli: — Kyllä tämä on mammuttimaisin nimi, joka meiltä löytyy.

Saaristo on muotoillut todella vetävän nimen niin, että se kätkee sisälleen kaiken vähänkin kouluun vivahtavan toiminnan: Oy Pohjoismainen konekirjoitus, konttori, kirje, matematiikka, kieliopisto ja kurssikeskus (ja sama litania tietenkin myös ruotsiksi, koska on kysymys pohjoismaisesta yrityksestä).

Opettaja tietää huijauksesta

Jos opiskelijat eivät tiedä herra Saariston opistosta muuta kuin postilokeron numeron, on vähintään hämmästyttävää, että monet opettajat eivät tiedä opistosta kovinkaan paljon enemmän.

— Tiedän vain Saariston puhelinnumeron, en paljon muuta. Muista kursseista kuin omastani en tiedä mitään. Opettaja Tuula Kaukiainen ei sano tuntevansa myöskään ketään muuta Saariston opettajaa kuin itsensä.

Saaristo näyttää pitävän tarkoituksella opettajat erillään. Kaikille opettajille on luvattu maksaa palkka jälkikäteen kun kurssi on päättynyt, vaikka Saaristolle kurssilaisten täytyy maksaa heti ensimmäisen tunnin aikana.

Samalla kun keskustelimme opettaja Kaukiaisen kanssa itse johtaja Saariston tunnonrauha oli järkkynyt. Hän nimittäin soitti Kaukiaisen numeroon ja pyysi, että lehteen ei laitettaisi sellaisia kuvia, joissa näkyy avoin baarikaappi pulloineen. Johtaja Saariston mielestä se saattaisi antaa väärän kuvan hänen toimistaan.

Opettaja Kaukiainen hämmästelee johtaja Saariston edesottamuksia, mutta haluaa ottaa rahat pois siitä mistä saa.

— Kyllä Saariston mainonta on yliampuvaa. Kaukiainen ottaa puhelinluettelon ja näyttää meille opiston tekstiä puhelinluettelossa. Ainakin 20 riviä tiheää tekstiä. Siinä luvataan kuutta hyvää ja seitsemää kaunista.

Omat koirat purevat nyt johtaja Saaristoa, sillä opettaja Kaukiainen asettaa kyseenalaiseksi työnantajansa pätevyyden: — Opiskeluaikana jo keskusteltiin siitä, voidaanko Saaristoa pitää yliopiston kirjoissa ollenkaan. Kyllä häntä on pidetty aina kummallisena ja nyt tämä yritys . . .

Johtaja Martti Saaristo vakuutti, että hän pyrkii siirtämään yrityksensä pääpaikan Helsinkiin. Opiston siirtoa yritettiin jo viime syksynä, mutta jostakin tuli kantoja tielle.

Johtaja Saariston siirtymisestä Helsinkiin on kuitenkin havaittavissa merkkejä. Hän nimittäin ajaa Helsingin rekisterissä olevalla henkilöautolla BM-475. □

"sveitsiläistä"

A-LAATUA!

kellon no 926 punainen ankkurikoneisto!

TEHKÄÄ SE NYT
JA OSTAKAA KERRALLA KUNNON KELLO tai aito kultakoru!

— tarkastakaapa, mitä pystymme Teille vielä tarjoamaan ilmaisena kaupanpäällisenä — se on MARKKINOIDEN PARASTA!

Meiltä voitte aina ostaa joko käteisellä tai osamaksulla, ja ostittepa kellon tai korun — aina Te saatte valitsemanne kaupanpäällisen HETI! Turvallisuutenne takeeksi saatte 1 v. Takuun/Kellovakuutus (3,—), Teillä on täysi palautusoikeus meidän kustannuksellamme, jolloin saatte rahanne heti takaisin! SWISSKELLOT on palvellut asiakkaitaan postitse jo yli 10 v. ajan — se kertoo saamastamme luottamuksesta ja suosiosta. Nyt tarjotut kellot ovat varustettu "SWISS-MADE" ankkurikoneistoilla, ne ovat parhaat mahdolliset, kultakorut ovat hyvin viimeisteltyjä ja kiilloitettuja — laadusta emme ole tinkineet! Hintamme ovat tunnetusti edulliset, ne ovat valmiita netto-hintoja, eli alennukset jo pois-laskettuna! Valitkaa omanne — tilatkaa jo tänään; olette taatusti tyytyväinen!

926

8108
8508

8522
3021

8111

893
5893

no 926, 21 kiv. milljonär-uutuus, — jonka koneiston näette tässä myös, se on A-laatua. Profectus-kehys on vesitiivis ja nykyaikaisesti muotoiltu. Incabloc-iskusuojaus, antimagn. kestojousi, värillinen taulu, — silti hinta vain mk 109:— ja 15,—/kk-erät.

no 8522, 25 kiv. kaksois-automaatti kultadoubleisena, itsevetävä koneisto **kuulalaakerilla!** Incabloc, antimagn. kestojousi jne. — osoittaa Teille sekä kk:n että viikon päivän, vesitiivis, mk 198:— ja 22,—/kk-erät.

no 8111, 25 kiv. Felca **Sukeltajan-automaatti,** jossa 10 atm. erikoisvesitiivis, **erilainen jaloteräskehys,** Eta itsevetävänä, täysin automaattinen päivyri, upea värillinen taulu, ''tropic'' rannekkeella, incabloc, antimagn. jne. Vain 198:— ja 22,—/kk-erät.

no 893, 21 kiv. nykyaikaisesti muotoiltu ''kalenterikello'' **päivän muotia,** vesitiivis kromikuori, incabloc, antimagn. kestojousi, vaihtaa aina uuden päivän automaattisesti — **kello joka huomataan,** myös itsevalaiseva vain mk 112:— ja kk-erät 15:—.

no 5893, sama kello kultadoubleisena, hinta mk 119:— ja 15,—/kk-erät.

1816/s 28/R 2014/p

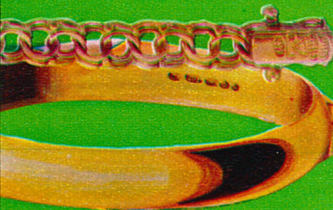

no 1000

No 2012

605 610

no 8108, 25 kiv. upea Felca Kalenteriautomaatti, **vesitiivis** jaloteräskehys, joka on suunniteltu hyvin käteensopivaksi — parannettu nelikulmainen muoto, todella upea itsevetävä herrasmiehen kello, ja laatu on tunnettua Felca-laatua, hinta mk 198:— ja 22,—/kk-erät.

no 8508, sama kultadoubleisena, hinta sama!

KULTAKORUJA:

no 2014-P, Uutuus sormus 14 kar. kultaa, jossa moniviisteinen hyvä pyöreä korukivi, s. aquamarin, s. valkospinelli valittavana, mk 105:— ja 15:—/kk-erät.

no 1816-S, Naisten 14 kar. sormus-uutuus soikealla kivellä, valittavana samat kuin yllä + savukvartsi, mk 105:— ja 15:—/kk-erät.

no 28/R, 14 kar. Sormus-uutuus, soikealla s. aquamarin tai valkospinelli kivellä, mk 129:— ja 15:—/kk-erät.

no 1000, Uutuus-Kalvosinnapit, **kokokultaiset** ja kaksiuloitteiset, meillä tämän mallin yksinmyyntioikeus, paino yli 10 gr. **vain mk 149:—** ja 22:— kk-erät.

no 2012, 14 kar. kult. KORVAKORUT Ø 12 mm korukivillä, kuten yllä sormuksissa, mk 105:— ja 15:—/kk-erät.

no 605, aito timanttisormus 18 kar. kultaa, jossa on briljantti-hiottu 5 pointin timantti istutettuna valkokultaan, ainoastaan mk 172:— ja 22:—/kk-erät.

no 610, aito timanttisormus 18 kar. kultaa, jossa on 10 pointin briljantti-hiottu timantti istutettuna valkokultaan, vain mk 269:— ja 30:—/kk-erät.

''BISMARCK'' — 14 kar. kultaketjut, ns. raskasmalli, kotelolukko, huoliteltu hiottu pinta.

no 155, n. 5,5 mm leveä vain mk 109:— ja 15:—/kk.
no 165, n. 6,5 mm leveä '' mk 145:— ja 22:—/kk.
no 185, n. 8,5 mm leveä '' mk 175:— ja 22:—/kk.

no 2620, bismarck-**KAULAKETJU,** 14 kar. jousi- tai kotelolukko keskeltä **n. 6 mm** päihin suippeneva, pituus **n. 430 mm,** vain mk 145:— ja 22:—/kk-erät.

RANNERENKAAT: 14 kar. kultaa, varm. lukko vitjoilla, Flacca tai puolipyöreä malli: FL = flacca ja PP = puolipyöreä.

no 1305, lev. 5 mm, **Flacca,** mk 129:— 15:—/kk.
no 208, lev. 8 mm, **Fl/PP,** mk 142:— 22:—/kk.
no 210, lev. 10 mm, **FL/PP,** mk 159:— 22:—/kk.
no 212, lev. 12 mm, **FL/PP,** mk 174:— 22:—/kk.
no 214, lev. 14 mm, **FL/PP,** mk 199:— 27:—/kk.

8310

333

7630
7640

898
832

1130

no 7630, 17 kiv. Eta-ankkurikoneistolla oleva siro naisten juhla-kello, safiirihiottulasi, kultadoubleeta, incabloc-iskusuojattu, antimagn. kestojousi jne. vain mk 104:— ja 15:—/kk-erät.

no 7640, samantapainen kuin 7630 jossa siis safiirihiottu lasi, mutta kehys on täyttä 18 kar. KULTAA, silti hinta vain mk 159:— ja 22:—/kk-erät.

no 8310, 21 kiv. Eta-koneistolla oleva upea naisten kultadoublekello, jossa vesitiivis kehys, keskisek. osoitin, incabloc-iskusuojattu, antimagn. kestojousi, vain mk 119:— ja 15:—/kk-erät.

no 898, 17 kiv. SUKELTAJANKELLO, jossa lisänä päivyri, maailmanaikarengas, jota voi käyttää ns. aikarenkaana ajanottoa varten, 6 ilm.k. erikoisvesitiivis kehys, pimeässä voimakkaana loistava, ''tropic'' ranneke, erikoishintaan mk 129:— ja 15:—/kk-erät.

no 832, 17 kiv. SUKELTAJANKELLO, jossa aikarengas ajanottoa varten, hieman isompi koko kuin no 898, mutta ilman päivyriä, siksi hinta vain mk 119:— ja 15:—/kk-erät.

no 1130, 17 kiv. vahva miesten kello kromikuorisena, näyttää tarkan ajan — on taatusti eräs parhaista miesten kelloista, incabloc, antimagn. kestojousi jne. nyt Teille erikoishintaan vain mk 95:— ja 15:—/kk-erät.

no 333, 17 kiv. AS-ankkurikoneistolla oleva sievä naisten kultadoublekello vesitiiviinä, sama laatu kuin miestenkin malleissa, vahva ja tarkka jokapäiväiseen käyttöön, vain mk 99:— ja 15:—/kk-erät.

SWISSKELLOT
(Kalevank. 20, II, puh. 602 242)
Box 10164 Helsinki 10

Lähettäkää heti palautusoikeudella ja 1 v. Takuulla postiennakkona (käsiraha + kulut) **kello**/koru
no ...... Ø mm .... mk ....

☐ maksan osamaksulla = **käsiraha** + kk-erät **(huom! käsiraha on aina ostoksenne OSA-suoritus).**

☐ tilaan **käteismaksulla,** saan **10 % kät.-alennuksen.**

Valitsen KAUPANPÄÄLLISIKSI ostokseeni rastilla merkityn **kult.** Arvoesineen, sen halkaisijakoko on Ø mm .... (sormus).

☐ 14 kar. kokokultaiset ''Ruusu'' korvakorut
☐ 14 kar. kult. miesten Onyx-kivisormus
☐ 14 kar. kult. naisten s Aquamarin-kivisormus

nimi selvästi ....

synt. aika .... kirjoilla ....

osoite tarkasti ....

....

VALITTU KAUPANPÄÄLLINEN HETI JOKAISELLE

Hymy 4/70

VALITKAA TÄSTÄ KAUPANPÄÄLLINEN

TILATKAA HETI MIKÄ TAHANSA

KELLO tai KORU!

(Huom! KAIKKI ALLAMAINITUT HINTAMME OVAT JO VALMIIKSI ALENNETUT!)

● **Bismarck**-ranneketjut ns. **raskas**malli, kaikki kotelolukolla, 14 kar.
no **155,** leveys n. 5,5 mm, mk **109.—** kk-erät mk 15.—.
no **165,** leveys n. 6,5 mm, mk **145.—** kk-erät mk 23.—.
no **185,** leveys n. 8,5 mm, mk **175.—** kk-erät mk 23.—.

Rannerenkaat, puolipyöreä tai Flacca malli, varmuuslukko vitjoilla, 14 kar.
no **8,** lev. 8 mm, mk **139.—** kk-erät mk 23.—.
no **10,** lev. 10 mm, mk **154.—** kk-erät mk 23.—.
no **12,** lev. 12 mm, mk **169.—** kk-erät mk 23.—.
no **14,** lev. 14 mm, mk **199.—** kk-erät mk 23.—.

no **3262, 14 kar.** Bismarck-kaulaketju, keskeltä n. 6 mm päihin suippeneva malli, pituus n. 43 cm, jousi- tai kotelolukolla, mk **149:—** ja 23:—/kk-erät.

● **SORMUS-UUTUUDET! 14 kar. kult.**
no **157,** komea miesten KIVISORMUS aidolla savukvartsilla, 14 kar. kultaa, mk 139:— ja 15:—/kk-erät.
no **116**, tyylikäs sormus, 14 kar. kultaa, iso Ø 16 mm kivi = s. aquamarin, valkospinelli tai aito savukvartsi, mk 139:— ja 15:—/kk.
no **1216,** 14 kar. kult. kivisormus soikealla s. aquamarinilla tai valkospinellillä, mk 105:— ja 15:—/kk.
no **114,** 14 kar. kult. kivisormus pyöreällä s. aquamarinilla tai valkospinellillä, mk 105:— ja 15:—/kk.
no **425,** siro kult. rivisormus Ø 2,5 mm, 4 kpl valkospinelli s. aquamarin tai s. ruubini valittavana, mk 105:— ja 15:—/kk.
no **301,** TIMANTTISORMUS kolmella briljanttihiotulla timantilla, uusi tyylikäs muotoilu, silti hinta vain mk 169:— ja 23:—/kk-erät.

● no **2612,** KORVAKORUT, aidolla savutopaasilla, miellyttävä värisävy! — vain mk **98.—** kk-erät mk 15.—.

● **KALVOSINNAPIT:** 14 kar. kult.
no **1007,** kokokultainen, mk **139.—** kk-erät mk 23.—.
no **2506,** aidolla antik. SAVUTOPAASILLA, silti vain mk **128.—** ja 15.—/kk.
no **1406,** nelikulmainen onyx, mk **109.—** kk-erät mk 15.—.

● **NAISTEN KELLOT:**
no **763,** 17 kiv. naisten upea kultadoublekello, todellinen JUHLAKELLO, lisäksi tässä on safiirihiottu lasi, incabloc- antimagn. kestojousi jne., vain mk **104.—** kk-erät mk 15.—.
no **764,** — samantapainen kuin 763, mutta kehys on KULTAA, laatu on sama, hinta mk **159.—** kk-erät mk 23.—.
no **831,** 21 kiv. Eta-koneistolla oleva pienikokoinen naistenkello kultadoubleisena, on vesitiivis, antimagn. kestojousi, incabloc, jne., vain mk **119.—** kk-erät mk 15.—.
no **798,** 17 kiv. tyylikäs naistenkello kultadoubleisena, erittäin kestävä sillä se on vesitiivis, antimagn. kestojousi, incabloc jne. mutta nyt **safiirilasilla,** vain **99:—** kk-erät mk 15.—.

● **MIESTEN KELLOT:**
no **821,** 17 kiv. AS-koneistolla oleva muodikas kalenterikello kultadoubleisena, vesitiivis, antimagn. kestojousi, incabloc, jne., vain mk **109.—** kk-erät mk 15.—.
no **925,** — päivän **muotikello,** KALENTERIKELLO kromikuorisena, vain mk **104:—** ja 15.—/kk.
no **834,** 21 kiv. miesten **supermallimme** a-koneistolla, iso kultadoublekehys, vesitiivis, antimagn. kestojousi, incabloc. jne. vain mk **99.—** kk-erät 15.—.
no **1903,** — samalla koneistolla kuin 834, mutta modernilla kultadoublekuorella, siksi hinta mk **106.—** kk-erät mk 15.—.
no **113,** 17 kiv. AS-koneistolla, joka on A-laatua, siinä on tarkka-rukkaus ns. piquet-jaloteräskehys. Jos haette todella hienoa kelloa jolla on ominaisuuksia, valitkaa tämä, hintakin vain mk **109,—** kk-erät mk 15.—.
no **807,** 25 rubis **kaksois-automaatti** kultadoubleisena, vesitiivis, incabloc antimagn. erikoisjousi, vetää itse itsensä, osoittaa Teille sekä viikon että kk:n päivät — huoleton ajannäyttäjä, nyt **erikoishintaan** Teille: vain mk **168.—** kk-erät mk 23.—.
no **909,** Uutuus, **SUKELTAJAKELLO,** miehekäs malli **kalenterilla,** 17 kiv. Profectus-kehys, joka sietää **10 atm.** vettä, voitte saunoa ja uida vapaasti, incabloc, antimagn. Tropic-ranne ja ns. "aikarengas" ajanottoa varten, vain **mk 124:—** ja 15:—/kk.

— NIIN NÄISTÄ SAATTE ARVOKKAIMMAN KAUPANPÄÄLLISEN!! —

JA NOPEASTA TILAUKSESTA TULEE PIKAPALKINTO - NICHOL-LÄMPÖRULLAT!

(Tällainen 8 kpl sarja on tarpeellinen jokaiselle naiselle)

Kellomestarit on aina edullisin ja siksi luotettava "Hovihankkijanne". Nytkin tarjoamme Teille arvokkaimmat kaupanpäälliset, sekä rahanarvoisen pikapalkinnon! Tarjotut kellot ovat kaikki "Swiss-made" laatua ja kultakorut huoliteltua työtä. Harkitseva ja viisas ostaja tilaa aina Kellomestareilta jo laadunkin takia. Nopea ja luotettava palvelu!!

Jokaiselle! — viereisellä kupongilla **kellon tai korun** tilanneelle, annetaan kaupanpäällinen **heti ja oman valinnan mukaan!** — huomioikaa siis, että kaupanpäällinen toimitetaan Teille jo yhdessä tilatun arvoesineen kanssa, — jolloin voitte olla täysin varma, että saatte mitä Teille on luvattu. Lähetys tulee aina postiennakolla käsirahaa vastaan. (Käsiraha on aina ostoksen osasuoritus.) **1 vuoden Takuu — Kellovakuutus (3.—) Täysi Palautusoikeus.**

KELLOMESTARIT — TEIDÄN HOVIHANKKIJANNE

ERIKOISTARJOUKSENA

no **509,** 25 kiv. Eta-koneistolla oleva **KALENTERI-AUTOMAATTI** nykyaikaisesti muotoiltuna, vaihtaa päivämäärän keskiyöllä automaattisesti — vetää itse itsensä, erikoisjousi, incabloc-iskusuojaus, antimagn., vesitiivis, kultadubléekehys jne. vain mk 149.—, kk-erät mk 23.— (norm. hinta mk 175.—)

VAIN 149:—

● VALITKAA NYT JOPA 18 KAR. KULTAA ●

● VALITKAA KAUPANPÄÄLLINEN NÄISTÄ ●

Hymy 4/70

KELLOMESTARIT

Box. 10084 HELSINKI 10 puh. 64 87 91

Pikapalkinto NICHOL-sarja

Lähettäkää allekirjoittaneelle, esine no .... Ø mm .... mk ....

☐ tilaan **käteisellä,** jolloin saan 10 % kassa-alennuksen!

☐ tilaan osamaksulla, hinnasta maksan vastaanottaessani käsirahan ja sen jälkeen kuukausittain kuten ilmoituksessa on mainittu (tarpeeton teksti yli)

Pikapalkinto on voimassa kahden kuukauden ajan.

Saan ilmaiseksi KAUPANPÄÄLLISEN, valitsen esineen no .... Ø mm .... — joka toimitetaan yhdessä tilaukseni kanssa. **Jos en ole kauppaan tyytyväinen saan maksamani rahat takaisin heti! Ja silloin saan pitää Pikapalkinnon!**

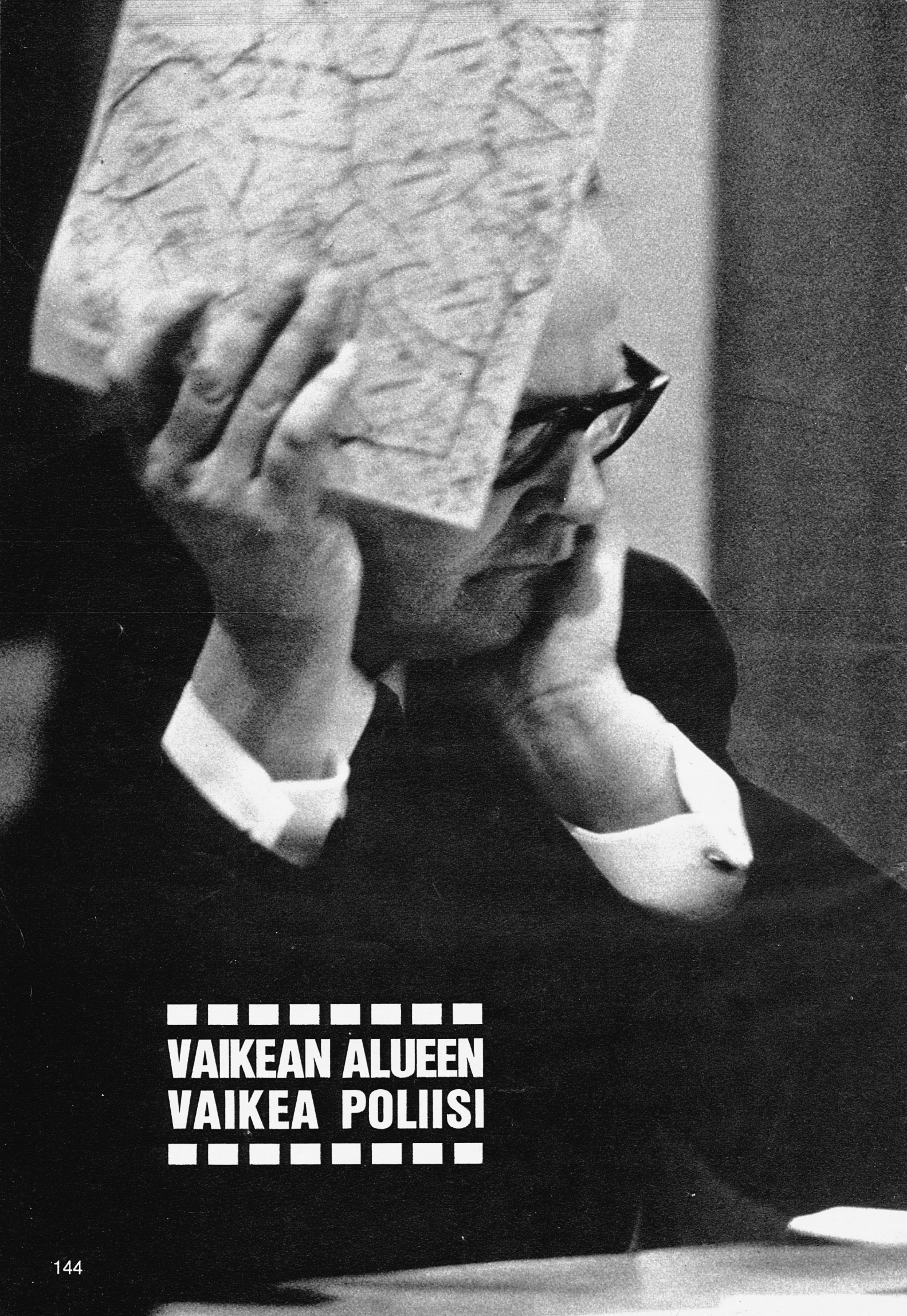
nimi selvästi ....

synt. aika .... kirjoilla ....

osoite ....

PIKAPALKINTO: NICHOL

Lämpörullat 8 kpl toimitetaan jokaiselle heti.

VAIKEAN ALUEEN VAIKEA POLIISI

KLAUKKALAN SERIFFI NÄKEE PUNAISTA

Teksti:
JUHA NUMMINEN
Kuvat:
KALEVI PÖYHÖNEN

Hänestä puhutaan kuiskaten ja vilkuillen baareissa, huoltoasemilla, kahvikekkereissä. Hänen urotekonsa kulkevat suusta suuhun. Häntä pelätään ja vihataan ja hänellä on oma kannattajajoukkonsa.

Hän on kylän napa. Ainoa poliisi noin 4 000 hengen levottomalla asuntoalueella.

Hän on kiivas, kiukkuinen, omahyväinen, mahtaileva, hermostunut, politikoiva — kaikki huonoja ominaisuuksia suomalaiselle poliisille.

Konstaapeli Armas Kostiaisesta (54) ja Nurmijärven Klaukkalasta tulee mieleen sheriffitarina lännestä.

Mies oli kalpea kasvoiltaan ja hän puhui nopeasti ja kiihkeästi.

Hänen huulensa vapisivat. Hänen nyrkkinsä pusertuivat henkilöauton ohjauspyörään ja irtaantuivat, iskeytyivät takaisin niin että auto heilahti.

Hän kaivoi esiin sikaarirasian.

Ääni kohosi. Tuli leimahti tikussa.

Hän sulki äkkiliikkeellä autoradion ja lopetti hempeän tangon.

Takaistuimella istui hintelä, pelokkaan näköinen nainen pienen lapsen kanssa ja yritti sanoa väliin: — Armas kuule, kaikki nuo asiat menevät lehteen . . .

— Saavat mennä, minä kestän, konstaapeli Armas Kostiainen huusi.

— Tämä on vasta alkua. Minä en aio alistua kommunistikomentoon . . . En en en . . .

KÄÄNNÄ

Sanovat meitä riemurinnoiksi

mutta voitte sitä olla Tekin.

Karjalasta kajahtaa

Jo satakaksitoista vuotta on tätä olutta käytetty hyvän ruuan saattajana, löylyjen lauhduttajana ja juttujen kirvoittajana. Tänäänkin on totuus, että hyvä olut saa ihmiset viihtymään ja ilahduttaa mieliä.

mv

KLAUKKALAN...

Kostiainen on ollut seitsemän vuotta Klaukkalan kylän poliisina.

Hän on vanttera, äkkiä katsoen hyvänahkaisen näköinen mies.

Kuitenkin Kostiaisesta ja hänen omalaatuisesta käytöksestään soitettiin Hymylehdelle useilta eri tahoilta.

Kiertohaastattelu Klaukkalassa osoitti, että Kostiaista pelätään enemmän kuin poliisia yleensä Suomessa.

Väki kummeksuu miehen äkkijyrkkää, nykivää käytöstä, suoraa puhetta ja politikointia.

Kostiainen kuuluu Nurmijärven kunnanvaltuustoon Suomen Maaseudun Puolueen edustajana.

Hän tuntuu näkevän kommunisteja ja punaista mielivaltaa joka käänteessä.

Kun Hymylehden valokuvaaja kävi ottamassa Armas Kostiaisesta kuvaa kunnanvaltuuston istuntosalissa (mies kieltäytyi tulemasta kuvaan poliisiasussa ellei hänelle maksettaisi 1 000 markkaa), valtuutettu Kostiainen — peitettyään ensin kasvojaan papereilla — keskeytti normaalin istunnon pomppaamalla pystyyn ja huutamalla:

— Herra puheenjohtaja. Minulla on eräs esittelylistasta poikkeava asia. Kommunistien lievelehti Hymylehti häiritsee istuntoa kuvaamalla minua . . .

— Rauhallisestihan tuo näyttää menevän, kuului vastaus ja istuntoa jatkettiin normaalisti.

Konstaapeli Kostiaisen toimista kiertää kylällä lauma juttuja, joiden todenperäisyyttä on mahdotonta tarkistaa, mutta joiden määrä ja yhtäpitävyys kertoo, että aiheita tarinoihin ei ole puuttunut.

Muutama vuosi sitten Kostiainen lopetti kuulemma kortinpeluun kylän keskustassa olevalla mäellä astumalla puiden takaa pelurijoukon keskelle pistooli kourassa.

Hänen kerrotaan yleensäkin erittäin herkästi turvautuvan virka-aseensa näyttämiseen. Hän on mm. kylän nuorten kertoman mukaan hajoittanut nuorisojoukon ilmaan räiskimällä.

▶ — Tähän taloon ei konstaapeli Kostiaisella ole asiaa, uhkailee sydämistynyt muurari Helge Torsti.

▶▶ — Täysin sopimaton mies poliisiksi, sanoo taksiautoilija Pauli Mäkinen. — Hajoittaa pelipoRukan pistoolilla uhaten! Maksaisi minulle laskunsa mieluummin . . .

— Minua uhkasi puhelimessa ampua, jos uskaltaisin lähteä hänen kotiinsa, kertoo rouva Ester Torsti Kostiaisesta.

— En ole taatusti kommunisti, mutta silti haukun Kostiaista huonoksi poliisiksi, sanoo kirvesmies Rauno Kauko.

KÄÄNNÄ

KLAUKKALAN SHERIFFI NÄKEE PUNAISTA

Kylän baareissa Kostiaisen kerrotaan kaivaneen käsiraudat taskustaan ja niitä heilutellen ajaneen nuorisoa ulos — ehkä hyvinkin aiheellisesti. Mutta miksi käsiraudoilla?

Tiukkoihin käsirautoihin on saattanut joutua yhtä hyvin luvattomasta puunkaadosta epäilty kuin tunnottomassa humalassa lojuva.

Erityisen huonoissa väleissä konstaapeli Kostiainen tuntuu olevan Helge ja Ester Torstin kanssa.

Rouva Torsti väittää konstaapeli Kostiaisen puhelimessa kieltäneen häntä saapumasta kotiinsa ampumisen uhalla.

Rouva Torsti olisi mennyt Kostiaisen luo hakemaan sairastuneen 72-vuotiaan anoppinsa pankkikirjoja ja rahoja. Ne vanhus oli pyytänyt itselleen sairaalaan asunnostaan, joka sijaitsee Kostiaisen talossa.

Konstaapeli oli kieltäytynyt luovuttamasta pankkikirjoja huolimatta vanhuksen allekirjoittamasta valtakirjasta.

Tunteet ovat kuumina Torstin perheessä:

— Hyvin suuri vaara on, että käy kuin Pihtiputaalla, muurari Helge Torsti uhkailee ja katselee kotinsa ikkunasta vastapäisellä mäellä, kilometrin päässä sijaitsevaa poliisin omakotitaloa . . .

— Varmasti nukkuu, jos tänne tulee asiatta . . .

— Rotan takia minä kuitenkin mieluummin ampumaan rupean kuin tuollaisen ukon . . .

Hymylehden toimittaja tavoitti konstaapeli Kostiaisen Klaukkalan keskustasta, missä hän oli perheensä kanssa kauppa-asioilla henkilöautollaan.

Kerrotaan, että teillä on rajut otteet?

— Vastaan niistä itse. En halua mitään Hymylehteen.

Onko pistoolinne herkässä?

— En ole ampunut ketään. Kukas tommosia on kertonut?

— Klaukkala on niin punainen kylä . . . En alistu siihen, että kommunistit yrittävät painostaa virkakoneistoa . . . Sitä ne ovat tehneet kautta aikojen . . .

— Ymmärtäisitte, jos itse toimisitte poliisina 4 000 ihmisen alueella yksin. Edelliset poliisit pysyivät täällä 4—5 kuukautta. Minä olen ollut 7 vuotta . . .

— Minulla on työtodistuksia, joista näkyy, että poliisiurani on ollut kunniakas . . . Ei edes varoituksia . . .

— Mutta punaisen vallan alle en ryhdy . . .

— En alistu valokuvattavaksi Hymylehteen . . . Kamera pois . . .

— Torstin suvusta olen jättänyt rikosilmoituksen nimismiehelle . . . Torstin suku elää yhteiskunnan varoilla . . . Työeläkekassalla . . . Minä sentään teen työtä, yhteiskunnan hyödyksi . . .

— Minä kuulun kunnanvaltuustoon, sähkölaitoksen johtokuntaan, yleisten töiden lautakuntaan . . . Vahvoja elimiä . . . En olisi siellä, jos olisin samanlainen kuin Torsti . . .

— Minä olen muuten kova puheiden pitäjä. Saatan vetää puolitoista tuntia kirjaan katsomatta . . .

— Nyt on lähdetty mustaamaan sellaista ihmistä, joka maksaa yhteiskunnan vero-

ja... Päinvastoin. Pitäisi ruveta mustaamaan ihmisiä, jotka eivät tee mitään...

— Minä olen vennamolainen, mutta en sotke sitä virka-asioihin... Rintamalla olin Kollaanjoella... Köyhästä kodista... Kommunistivaltaa en tule kannattamaan, enkä siihen koskaan alistumaan...

— Minä en päässyt vennamolaisten eduskuntaehdokkaaksi koska sos.demit ja kommunistit ovat soluttautuneet meidänkin puolueeseemme...

— Minusta eivät ole valittaneet kuin kommunistit... Ei löydy sellaista, joka pystyisi näyttämään minun pahoinpidelleen itseään...

— Nuo pistoolipuheet ovat pirullista sabotaasia meikäläistä virkakuntaa vastaan...

— Järjestys on palautettava siitä huolimatta, miten monta on vastassa. Oli hulinajoukko millainen hyvänsä.

— Jos ei ole tiukan kurin poliisi, saa joka kurvissa selkäänsä. Minä olen 95-kiloinen mies, enkä ihan pikkupoika muutenkaan...

— Väkivaltaa vastustan, mikäli se ei kohdistu siihen, että poliisi painetaan mutaan...

— Rauhallisia ihmisiä minä puolustan. Me olemme kunnon ihmisiä. Meidän perhe. Haastatelkaa parempia ihmisiä, he ovat meidän puolellamme...

— Miehen laittaminen käsirautoihin on poliisin harkinnan varassa. Jos vien yksin jotakin räyhääjää autolla 16 kilometrin päähän putkaan kirkolle, panen varmasti rautoihin...

— Reiluun en ole saanut turpiini... Toiseksi jäi Aholan Edvinkin kun pakeni kolaripaikalta ja minä hain paljain käsin ja painien sen pois...

— Minun haukkujani ovat juoppokööriä. En alistu heidän komentoonsa. Äänestävät kommunistipuoluetta... Niistä herroista ei olisi poliiseiksi... Itää ne ihailevat, mutta huonosti niiden siellä kävisi, koska idässä vasta kova kuri on...

— Tarpeen tullen minä kiivastun. Velvollisuuteni on lopettaa suunsoitto... Mutta kun baariin menen, en pahaa sanaa sano, jos ei minun kimppuuni käydä...

— Tonnin kun pistätte rahaa, niin panen pyhäkuteet päälleni... Muuten en alennu Hymylehden kuvattavaksi...

— Minun vaimoni on siisti ihminen, eikä sellainen sottapytty kuin Torstin vaimo...

— Jos Torstilla on paljon rahaa, ruvetaan käräjöimään...

Nimismies: Kostiaista syytellään aiheetta

— Konstaapeli Armas Kostiainen on joutunut täysin aiheetta joidenkin piirien mustattavaksi ja hänen toimistaan yritetään löytää kaikenlaista, Nurmijärven nimismies Matti Ahdeoja sanoi Hymylehdelle.

— Minun mielestäni Kostiainen esiintyy varsin vakuuttavasti. Hän kyllä politikoi, mutta en usko, että se näkyy virantoimituksessa. Hän kuuluu kunnanvaltuustoon ja ottaa siis kantaa asioihin...

— Tästä Torstin jutusta on nostettu häly aivan aiheetta. Konstaapeli Kostiainen on menetellyt siinä täysin tilanteen vaatimalla tavalla. Ei kenenkään tarvitse mennä antamaan noin vain haltuunsa uskottuja pankkikirjoja toisille, vaikka nämä olisivat sairaan sukulaisia. Mutta en minä viitsi tässä ryhtyä virka-asioista puhumaan, kun ei ole kysymys rikoksesta, vaan puhtaasti siviiliasiasta...

— En ole todellakaan nähnyt Kostiaisen toiminnassa mitään sopimatonta. Tosin hän on suorapuheinen ja sellainen herättää aina vastustusta. Kaikki pitäisivät, jos ei puhuisi mitään.

— Klaukkalan kylä on Nurmijärven piirin vaikeinta seutua. Nurmijärvellä on yhteensä 16 300 asukasta ja poliiseja kaikkiaan yhdeksän. Väkiluku lisääntyy 400—500 hengellä vuodessa. Suurin osa muuttaa juuri Klaukkalaan. Siellä on levottominta, koska uudet asukkaat eivät ole vielä täysin juurtuneet uudelle asuinpaikalle. □

Koko talven hautomisesta syntyy vanunut kuontalo

Luuletko, että sävytys korjaa tilanteen?
Sinusta tuntuu, että hiusten täytyy ennen sävytystä olla hyvässä kunnossa. Että väri ei muuten kiinnity tasaisesti. Olet oikeassa.

Kysymys on yhtä paljon hoidosta kuin sävytyksestä.

Hattukauden jälkeinen elottomuus johtuu hiusten pintakerroksen - keratiinin - haurastumisesta. Se pitää ensin hoitaa ehjäksi. Kun pinta on luja ja joustava, hiukset ovat terveet.

Tästä syystä Polycolor-sävyteshampoo sisältää keratiinia vahvistavia aineita. Se tekee mahdolliseksi pahannäköisenkin kuontalon sävyttämisen, koska Polycolor hoitaa ja sävyttää samalla kertaa.

Sinun on vain varattava kotvanen aikaa itseäsi varten, ja sitten peset Polycolor-sävyteshampoolla. Sillä sävyllä, josta tällä hetkellä eniten pidät. Valinnanvaraa on: 20 vivahdetta. Jos sävy on lähellä omaa alkuperäistä vivahdettasi, sävytepesu yksin riittää. Suuria muutoksia varten saat tarkat ohjeet pakkauksen mukana.

Sen jälkeen saa aurinko paistaa ja tuuli puhaltaa elävän loistaville hiuksillesi. Uusit ja vaihdat vivahdetta, kun tahdot. Rahansäästöllä voit ostaa jotakin hauskaa – tai säästää edelleen.

Äläkä unohda ottaa talvihattua ajoissa käyttöön taas tarvittaessa, nyt kun tunnet Polycolorin. Olisi sääli antaa niin kauniin ja järkevän pään palella.

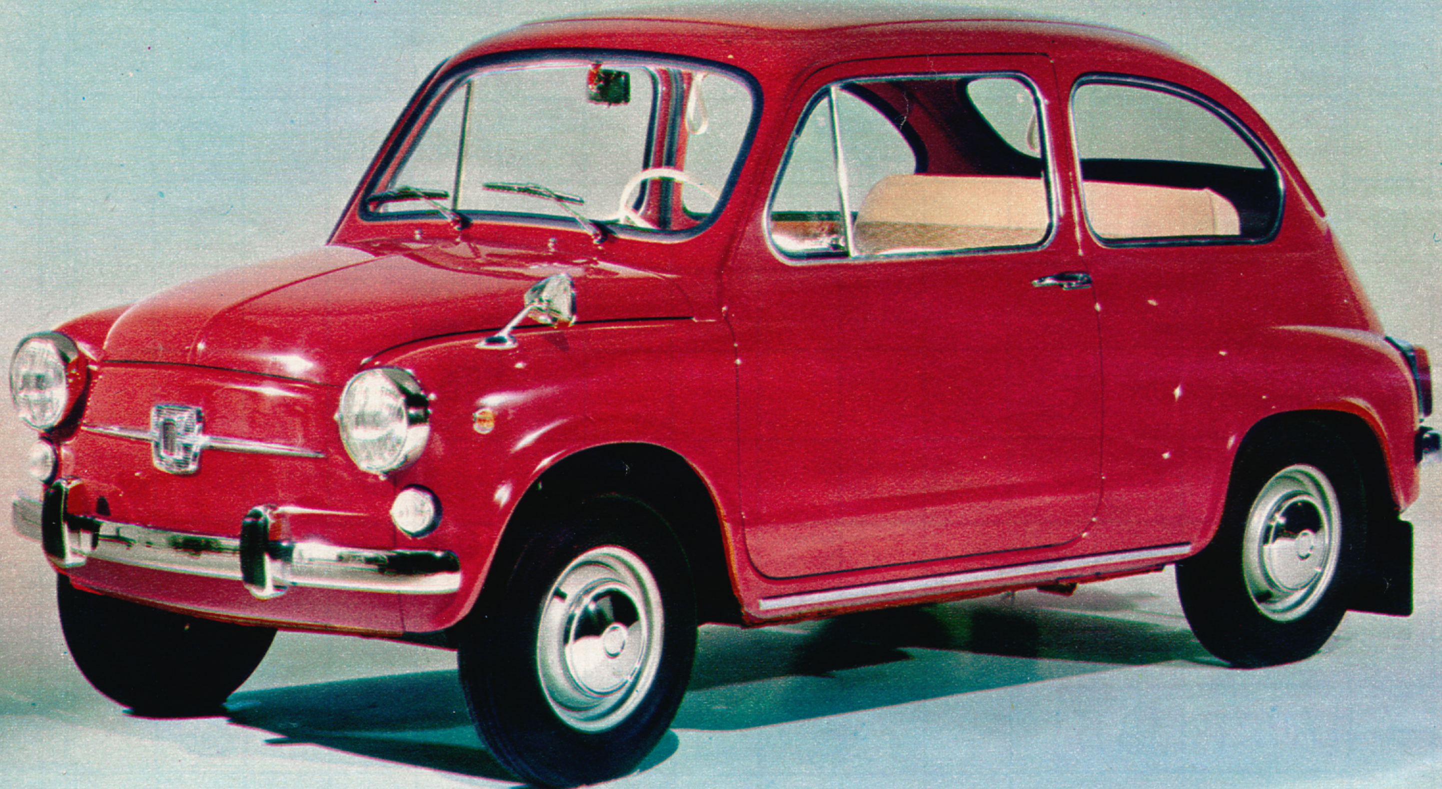
PÄÄSIÄISSANAPUNOS

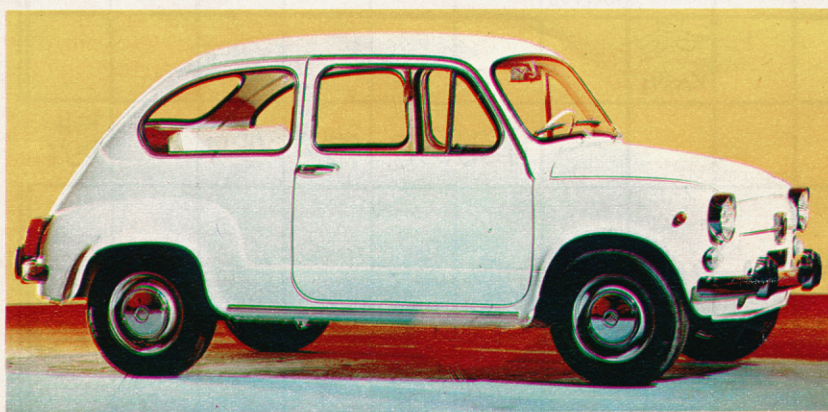
Lähettäkää ristikon ratkaisut toimitukseen 10. 4. mennessä. Osoitteemme on HYMYLEHTI, Puutarhak. 16, Tampere. Kuoreen tietysti merkintä "Pääsiäissanapunos". Maalissanapunoksen ratkaisu ja voittajaluettelo sivulla 167.

L. J. Sara

nykyajakaa

Ketterästi ja lämpimästi.
Edullisesti.
Fiat 600 on nykypäivän auto.
Siitä on helppo huomata,
että pienikin Fiat on suuri.

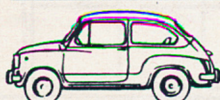

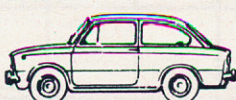

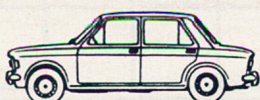
FIAT 600

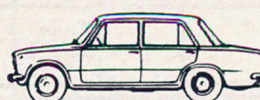
Teho: 25 hv/DIN
Nopeus: 110 km/t

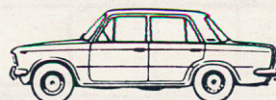
Maahantuoja AUTONOVO oy

FIAT 600

FIAT 850

FIAT 128

FIAT 124

FIAT 125

HOROSKOOPPI

OINAS (21. 3.—19. 4.) Kuukauden alussa mielialanne on melko pessimistinen. Piristyminen tapahtuu onnistuneiden raha-asioiden ansiosta. Teillä on mahdollisuus saada lisäansioita vähällä vaivalla. Arkiasioissa tulette vaikean pulman eteen. Parhaita päiviä ovat keskiviikot, onnenluku 11.

HÄRKÄ (20. 4.—20. 5.) Saatte idean jonka avulla voitte kohentaa taloudellista tilannetta. Joku ulkoapäin vaikuttava seikka aiheuttaa riitaisuuksia kotona. Ystävienne parissa viihdytte hyvin ja saatte heiltä arvokasta apua tarvittaessa. Parhaita päiviä ovat lauantait, onnenluku 7.

KAKSOSET (21. 5.—20. 6.) Tunne-elämäänne liittyy uusi tekijä, joka järkyttää tähänastista tasapainoa ja voi sotkea ystävyyssuhteennekin. Älkää menettäkö harkintakykyänne. Kuukausi kuluu muuten aivan normaalien askareiden parissa. Parhaita päiviä ovat maanantait, onnenluku 5.

RAPU (21. 6.—22. 7.) Elämänne on nyt rauhallista. Ette liiku paljonkaan maailmalla, vaan vietätte rauhallisia koti-iltoja. Pääsette eroon tunteilusta ja vääristä mielikuvista. Olette altis uusille romansseille, mutta olkaa varovainen. Parhaita päiviä ovat tiistait, onnenluku 7.

LEIJONA (23. 7.—22. 8.) Älkää antako jonkun lähistöllä työskentelevän ihmisen pilata mielialaanne puheillaan. Teillä menee hyvin ja tiedossa on muutamia todella hauskoja hetkiä. Raha-asiat eivät kenties ole parhaassa mahdollisessa kunnossa, mutta suuria menojakaan ei ole tulossa. Parhaita päiviä ovat keskiviikot, onnenluku 10.

NEITSYT (23. 8.—22. 9.) Mikäli teillä on ollut riitoja läheistenne kanssa, on parasta tarkistaa omaa käyttäytymistä. Teillä on liikaa työtä ja olette hermostunut. Kertokaa se ystävillenne ja pyytäkää anteeksi. Loppukuussa tapahtuu muutos mukavampaan suuntaan. Yllätys on tulossa. Parhaita päiviä ovat sunnuntait, onnenlukua ei ole.

VAAKA (23. 9.—22. 10.) Suunnitelmiinne tulee mutka matkaan. Kannattaisi hetkeksi pysähtyä harkitsemaan asioita. Raha-asioissa olisi oltava varuillaan, joskin joku yllättävä sijoitus saattaa tuoda rahaa. Olkaa varovainen liikenteessä. Parhaita päiviä ovat torstait, onnenluku 3.

SKORPIONI (23. 10—21. 11.) Punnitkaa puheenne. Pieninkin erehdys saattaa aiheuttaa suuria pulmia, joista selviäminen on vaikeaa. Kannattaa keskittyä enemmän kotiasioihin ja jättää suuret unelmat hetkeksi rauhaan. Parhaita päiviä ovat perjantait, onnenluku 12.

JOUSIMIES (22. 11.—21. 12.) Tunneseikoissa tapahtuu räjähdys. Maisemaanne ilmestyy viehättävä mutta epäluotettava mies. Teidän omista reaktioistanne riippuu, miten käy. Älkää luottako vieraiden puheisiin. Parhaita päiviä ovat maanantait, onnenluku 8.

KAURIS (22. 12.—19. 1.) Mikäli haluatte päästä toisten huomion kohteeksi, tarjoutuu teille siihen tässä kuussa tilaisuus. Olette nokkela ja vitsikäs — osan kuukaudesta. Pikkuisia sydänsuruja tulee olemaan. Raha-asiat ovat hiukan rempallaan. Parhaita päiviä ovat lauantait, onnenluku 4.

VESIMIES (20. 1.—18. 2.) Itsepäisyytenne vaikeuttaa suhdettanne henkilöön, josta pidätte kovasti. Amor ei ole mukavalla tuulella, joten mitään ihmeitä ei rakkauden rintamalla tapahdu, vaikka itse koettaisittekin Amoria auttaa. Hillitkää itsenne. Parhaita päiviä ovat sunnuntait, onnenluku 13.

KALAT (19. 2.—20. 3.) Otteissanne ei ole nyt sitä varmuutta, jota tarvitsisitte onnistuaksenne. Muutamia tilaisuuksia livahtaa ohitse kun harkitsette asioita liian kauan. Syytä on myös läheisissä työtovereissanne, jotka eivät kerro teille kaikkea mitä asioista tietävät. Parhaita päiviä ovat maanantait, onnenluku 9.

MUUAN ITSEMURHA

Kilometripylväässä luki 765 jäisen, rautaisen tien varressa. Reino seisoi elämän ja kuoleman taitekohdassa. Kuolema tuli junana etelästä. Reijo odotti sitä.

Teksti:
JUHA NUMMINEN
Kuvat:
KALEVI PÖYHÖNEN

Oli kirkasta. Taivas kuulas. Paistoi aurinko. Pakkasta 20 astetta. Maanantaipäivä. Helmikuun yhdeksäs.

Piruako tämä kaikki tähän kuuluu.

Olisi saanut sataa lunta. Tai olla nuoskakeli. Taivas olisi saanut olla harmaanmusta.

Kello oli 13.58.

Aikakin on tärkeätä vain poliisiraportissa. Jälkeenpäin. Silloin, kun sillä ei ole enää hänelle merkitystä.

Kun mitään ei voi enää tehdä.

Kun rautaiset pyörät olivat hieroneet hänet yhtä rikkinäiseksi kuin sielunsa.

Juoksuaskeleet rikkoivat jäistä lumenpintaa radan vierellä. Kaksi miestä.

Kellon laiturivaihteelta parisataa metriä Ouluun päin. Vähän ennen Haukiputaan kunnan ja Oulun kaupungin rajaa.

Piru parka. Tuli kuolemaan tälle puolelle.

Kyyristys.

Aidolla rommilla aateloitu

Lupaava hetki. Tuoksuva Caravelle. Aidolla rommilla aateloitu piipputupakka. Pian se jälleen syttyy.

1:60

MUUAN ITSEMURHA

— Tutun näköinen poika. On miehellä surkea kohtalo. Ei henkilöllisyyspapereita. Mutta lompakko kyllä . . .

— Tutun näköinen. Tutun näköinen . . .

— Katsos käsien asentoa . . .

— Tutun näköinen . . .

— Täytyy katsoa tarkasti. Ruumishuoneella . . .

— Ei ole tässä laahausjälkiä. Ei näy mitään ruhjelmia kasvoissa. Hattu mennyt ilmanvirran mukana tuonne. Viisikymmentä metriä . . . Pitkätukkainen, vaalea . . . Veri roiskunut tuolta. Iskun suunnan on täytynyt olla siis tuo. Etelä. Juna tullut sieltä . . .

— Ei näy kamppailun jälkiä . . .

Ei niin. Ei mitään kamppailua. Vaan antautuminen.

Siis kello 13.58. Kuulasta. Kirkasta. Aurinkoista. Pakkasta.

Veturissa Pauli Aho ja Reijo Niemelä. Vetämässä HR-12:lla (diesel) kuutta vaunua Oulusta Kemiin.

Lähestymässä Kellon laiturivaihdetta.

— Kato, lähellä seisoo. Mies radalla . . .

Vihellystä.

Uusi vihellys. Ja jälleen. Ulvonta koneen katolta.

Pitkä solakka hahmo vetäytyy syrjään.

Kolmekymmentä metriä väliä.

Kaksi askelta eteenpäin.

— Keskiruumiinsa tarjosi radalle . . . Minä hätäjarrutusta tietysti . . . Usein humalaisia on radalla . . . Silloin ehdimme yleensä pysähdyttää . . .

— Mutta tämä . . . Vaikutti harkitulle . . . Ensimmäinen kerta minulle oli . . .

— Juna kulki vielä 150 metriä. Minä juoksin sitten vaihdekoppiin. Soitin Haukiputaan asemalle. Sitten kävelin katsomaan. Mitään ei voinut tehdä kun oli kahtena . . .

— Päivän ja yön mietitytti. Kun oli vielä ensimmäinen kerta mulla. Kello kolme yöllä minä vasta pääsin kotiin töistä tänne Ouluun. Pakko oli silloin jo unenkin tulla. Mutta askarruttaa yhä. Ei minulla ollut mahdollisuuksia auttaa . . .

Eipä ei.

Eikä kenelläkään muullakaan ollut enää mahdollisuutta auttaa — silloin.

Apu olisi pitänyt antaa aikaisemmin.

Ennen kuin 19-vuotias Reino asettui pitkälleen junan eteen Oulun aseman ja Kellon laiturivaihteen välillä. Kohtaan, mistä rataa on 765 kilometriä etelään ja pohjoiseen.

Tämän jälkeen oli jäljellä vain muodollisuuksien ketju.

Kaksi Haukiputaan poliisia lehtiöineen. Arkisine puheineen.

Monikymmenvaunuisen malmijunan raskassoutuinen virrenveisuu sen vyöryessä tapahtumapaikan ohi.

Siunauksena kuljettajan nenännyrpistys punaisen dieselpetonsa ikkunasta.

Resiinakuljetus Kellon laiturivaihteelle poliisien välissä.

Harhaanajo vaihteessa sivuraiteelle, joka päättyi lumeen.

Matka poliisiautolla Oulun ruumishuoneelle iltapäivä-ruuhkan aikaan.

Oikeuslääkeopillinen ruumiinavaus. Hautajaiset. Äiti ja veli ehkä Ruotsista saakka mukana niin sanotulla viimeisellä matkalla.

Mitä helvettiä, tämähän oli itsemurha. Siitähän pitäisi vaieta. Tässä maassa on aina vaiettu itsemurhista.

Poikaparka. Lähtenyt Oulun keskusmielisairaalan avohoito-osastolta omille retkilleen. Käynyt tätinsä, holhoojansa luona. Sitten mennyt radalle ja junan alle. Aivan tavallinen tapaus.

Näitä tavallisia tapauksia on Suomessa keskimäärin kolme päivässä, yli tuhat vuodessa.

Siksikö näin paljon, kun ei puhuta? Kun ei tutkita kyllikis syitä ja mahdollisuuksia ehkäistä ennakolta?

Vaietaan, koska henkinen sairaus katsotaan yhä häpeäksi — sekä sairaalle että hänen suvulleen.

Itsemurha on vain juorulun aihe. Muistattehan supinan hautajaisissa? □

SUPERTIRKISTELIJÄ!

JATKOA SIVULTA 137

hän oli omassa huoneessaan varsin vähän, koska asui muualla. Tosin ehdimme olla hänen luonaan vain parisen viikkoa ennen kuin huoneen salaisuudet paljastuivat lopullisesti.

Jo edellinen vuokralainen vihjaisi Kaarinalle ja Ulla-Maijalle, että peili oli epäilyttävä.

— Hän sanoi, että se saattoi olla niin sanottu ikkunapeili, joka meidän puoleltamme oli kuin peili, mutta jonka lävitse näki huoneeseemme. Peilistä oli insinööri puhunut, että se oli jäänyt joltakin aikaisemmalta vuokralaiselta ja sai jäädä siihen, koska oli niin lujasti paikallaan.

Neitoset alkoivat miettiä asiaa, koputtelivat peiliin kun vuokraisäntä ei ollut konttorissaan ja huomasivatkin taustan ontoksi. He pyysivät avuksi miestuttavansa, joka aikansa etsittyään löysi kitin ja maalin alta kahdeksan naulaa. Hän ruuvasi peilin irti. Silloin paljastui, että seinässä oli aukko, jonka reuna oli päällystetty huolellisesti vaahtomuovilla ja maalattu mustaksi.

Aukko johti viereiseen huoneeseen, jossa neitoset olivat nähneet samalla kohdalla taulun.

◀ Salaisuuksien peili ja Ulla-Maija (vasemmalla) ja Kaarina.

▶ Kun salaperäinen peili poistettiin paikoiltaan, paljastui sen takaa aukko, joka johti viereiseen huoneeseen.

▼ Ulla-Maija näyttää kudinpuikolla mikrofonin paikkaa. Tirkistelijä kaipasi siis myös ääniefektejä.

Peilin lasi oli toisesta huoneesta katsoen läpinäkyvä silloin kun tyttöjen huone oli valaistu.

Mikrofoneja kuin agenttiromaanissa

— Tämän jälkeen aloimme tutkia huonettamme enemmän ja löysimme kummankin sängyn kohdalta viisi pientä reikää, Kaarina ja Ulla-Maija kertovat.

— Pyysimme ystäviä jälleen avuksemme ja kun kovalevyseinää oli tarpeeksi revitty, reikien takaa löytyi mikrofoni, josta johto puikkelehti lattialistan vierustaa vaatekomeroon ja sieltä eteisen kautta vuokraisännän huoneeseen.

Moiset järjestelyt pelästyttivät tietenkin neitosia ja he ilmoittivat jo ikkunapeilistä poliisiviranomaisille.

— Pelkäsimme todella ja lähdimme jopa aamuyöllä pois tästä kamalasta huoneesta . . .

— Poliisit suhtautuivat aluksi asiaan lähinnä huvittuneesti. He käskivät heittää viltin peilin päälle, jos se kerran häiritsi . . .

— Kun löysimme mikrofonit, he innostuivat hieman enemmän ja täällä kävi poliisivalokuvaaja ikuistamassa kuuntelulaitteet.

Vuokraisäntä ei päästänyt omalle puolelleen

Katselu- ja kuuntelujärjestelmän paljastumisen jälkeen vuokraisäntä ei päästänyt neitosia katsomaan omalle puolelleen peilin kohtaa seinässä.

Eikä hän avannut oveaan tietenkään myöskään Hymy-lehdelle, vaan raivostui valokuvaajan nähdessään. Hän hyökkäsi kuvaajan kimppuun, riisti tältä kameran, mutta joutui luovuttamaan sen takaisin kiihkeän, nyrkein ja jaloin käydyn tappelun jälkeen.

Hymylehdelle mies selitti ensin sekavasti, että huoneistossa oli aikoinaan ollut vuokralaisena ateneumilainen nuorukainen, joka oli pitänyt hallussaan molempia huoneita ja ilmeisesti rakentanut laitteet. Itse insinööri ei ollut tiennyt niistä mitään tähän mennessä.

Seuraavana päivänä mies muutti kertomustaan ja sanoi, että laitteet oli ilmeisesti asentanut taiteilija, mutta ei mikään ateneumilainen.

Insinööri vaihtoi heti tapauksen paljastuttua peilin tavalliseksi ja tukki lastuvillalla aukon seinässä. Hän katkaisi myös mikrofonien johdot.

Talon isännöitsijä kertoo insinöörin ostaneen kellarihuoneiston noin kolme vuotta sitten valokuvauslaboratorioksi ja työtiloiksi, eikä siellä olisi saanut pitää alivuokralaisia.

Tiettävästi siellä on kuitenkin asunut koko ajan naisia. — talonmiehen mukaan mm. laulajatar Anki. Kun Kaarina ja Ulla-Maija olivat muuttaneet helmikuussa, isännöitsijä oli saanut asiasta tiedon ja kääntynyt insinöörin puoleen.

Mies oli selittänyt, että neitoset nukkuivat vain kaksi yötä huoneistossa.

Sen sijaan Kaarinalle ja Ulla-Maijalle hän oli puhunut pitkähköstä vuokra-ajasta.

Psykologi: Jossakin mielessä jopa rohkea

— Ihminen, joka vie tirkistelyn näin pitkälle kuin tässä tapauksessa, on eräässä mielessä jopa rohkea, sanoo psykologi, fil.lis. Erkki Rutanen.

— Hän on nimittäin joutunut myöntämään itselleen, että haluaa nimenomaan tirkistellä, seurata toisten puuhia salaa, eikä yritäkään henkilökohtaista kosketusta. Yleensä tirkistely pyritään nimittäin kätkemään moraalin valvomisen naamion taakse.

— Vuokraemännissä ja -isännissä tämä uteliaisuus vuokralaisten toimiin ilmenee yleisesti henkilökohtaisen elämän rajoittamisena ja huoneiden yllätystarkastuksina.

— Tirkistely sinänsä on yleinen, inhimillinen ominaisuus, jonka olemassaolo on alettu vähitellen myöntää. Nykyään rakennetaan ravintoloihin läpinäkyviä tanssilattioita ja ihmisakvaarioita, joiden avulla voidaan tyydyttää julkisesti tirkistelyhalua. Suomessakin on rakennettu uimahalleja, joiden seinät ovat lasia ja ulkoa voi katsella uimaelämää.

— Tirkistelijöitä eli voyeristejä on pyritty palvelemaan jo aikojen alusta myös ilotaloissa. Niissä määrättyä osaa asiakkaista viihdytetään esimerkiksi tällaisilla peileillä, joiden läpi voi seurata rakastelua. Tirkistelyyn turvautuvat yleensä henkilöt, jotka eivät itse enää jaksa tai vielä uskalla henkilökohtaisiin sukupuolikontakteihin.

— Suomessa ei tirkistelyllä ole aivan sellaista mahtia kuin muualla, esimerkiksi Keski-Euroopassa, sen vuoksi, että pelkkä alastomuus ei kiehdo, koska sauna on vienyt siitä salaperäisyyden.

— Tirkistelyyn liittyy nimenomaan kielletyn ja salaisen leima. Koska täällä alastomuuteen on totuttu, suomalainen tirkistelijä vaatii usein tyydytyksen saadakseen pitemmälle vietyä toimintaa, nimenomaan rakastelua.

— Nyt paljastuneessa tirkistelytapauksessa ei siis ole kysymyksessä kovin vaikea henkinen sairaus, vaan luonnollisen ilmiön pelkistynyt muoto, joka saattaa pohjata lapsuuteen. Se on siinä mielessä perversio, ettei sen harjoittaja ole ajatellutkaan luonnollista sukupuolikontaktia.

— Koska tirkistelyn kohteeksi joutuneet eivät ole olleet asiasta tietoisia, kysymyksessä on persoonallisen koskemattomuuden loukkaus.

Nimeä emme paljasta

Koska tämä reportaasi kertoo henkisen sairauden ilmentymästä — eikä peiliä ja mikrofoneja ole ilmeisesti käytetty esimerkiksi kiristykseen — jätämme vuokraisännän henkilöllisyyden omaan tietoomme. □

"Minut tullaan leimaamaan vakoilijaksi . . ."

Oheisen reportaasin teon jälkeen insinööri kirjoitti Hymylehden toimittajalle kirjeen, jossa todettiin mm.: "Juttu, johon tulen joutumaan mukaan, on mielestäni vakava. Näkemykseni mukaan minut tullaan siinä leimaamaan vakoilijaksi. Pidän syytöstä erittäin raskaana varsinkin kun olen asian suhteen ulkopuolinen. Myönnän kyllä olevani huoneiston omistajana moraalisesti vastuussa löydetystä 'systeemistä'. Toivon Teidän vapaan lehdistön edustajana ymmärtävän tilanteeni ja toivon Teidän, miten jutun käsittelettekään, jättävän pois huoneiston osoitteen, nimen ja ammatin . . ."

Puhelimessa insinööri väitti — kuten kirjeessäkin — että vakoilujärjestelmän oli rakentanut edellinen vuokralainen, muttei suostunut sanomaan hänen nimeään.

Vaikka tapauksesta oli kulunut useita vuorokausia, insinööri ei ollut kuitenkaan kääntynyt jutussa poliisin puoleen.

"Maailma muuttuu – Johnnie Walker ei"

Miehet muuttuvassa maailmassa. Jotain yhteistä: Johnnie Walker-viski. Jäljittelemätön, aito, muuttumaton jo vuodesta 1820. Johnnie Walker on maailman eniten myyty skottiviski – eikä syyttä.

Ja nimi oli: Johnnie Walker, grogina tai on the rocks

Red Label
143, 1/1 39,-
1/2 20,-

Black Label
144, 1/1 52,-

Pääedustaja
Suomessa:

PUUTA HEINÄÄ

TAITEEN ALUEITA RAJAILTAESSA KESKENÄÄN VERTAILEVASSA MIELESSÄ ON EITTÄMÄTTÄ HUOMIOITAVA, ETTÄ SE ON MUSIIKKI, JOKA NIINKU KUULUU KAIKISTA PARHAITEN.

OLI ENTISAIKOJEN SANANSAATTAJA.

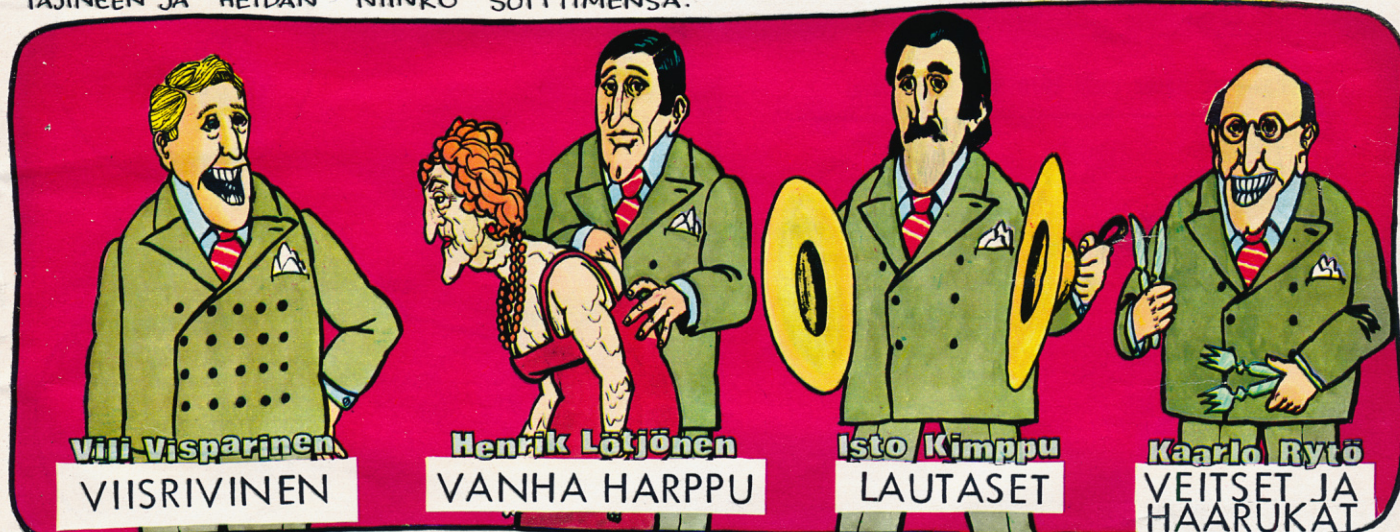

ON NYKYAJAN SANANSAATTAJA

KANTELE ON VANHA SUOMALAINEN KANSANSOITIN. (EI KUITENKAA TAPANIN)

ORKESTERIMUSIIKKI ON MYÖS SUOSITTUA. ESITTELEMME TÄSSÄ ERÄÄN ORKESTERIN SOITTAJINEEN JA HEIDÄN NIINKU SOITTIMENSA.

AARIA ON OSA OOPPERAA. YHDEKSÄNNEN AARIAN JÄLKEEN LAULETAAN HEHTAARIA. JOS HEHTAARIASSA ESIINTYY METSOSOPRAANOITA, NIITÄ EI SOVI SEKOITTAA INTERMETSOIHIN, JOTKA OVAT RAUHOITETTUJA.

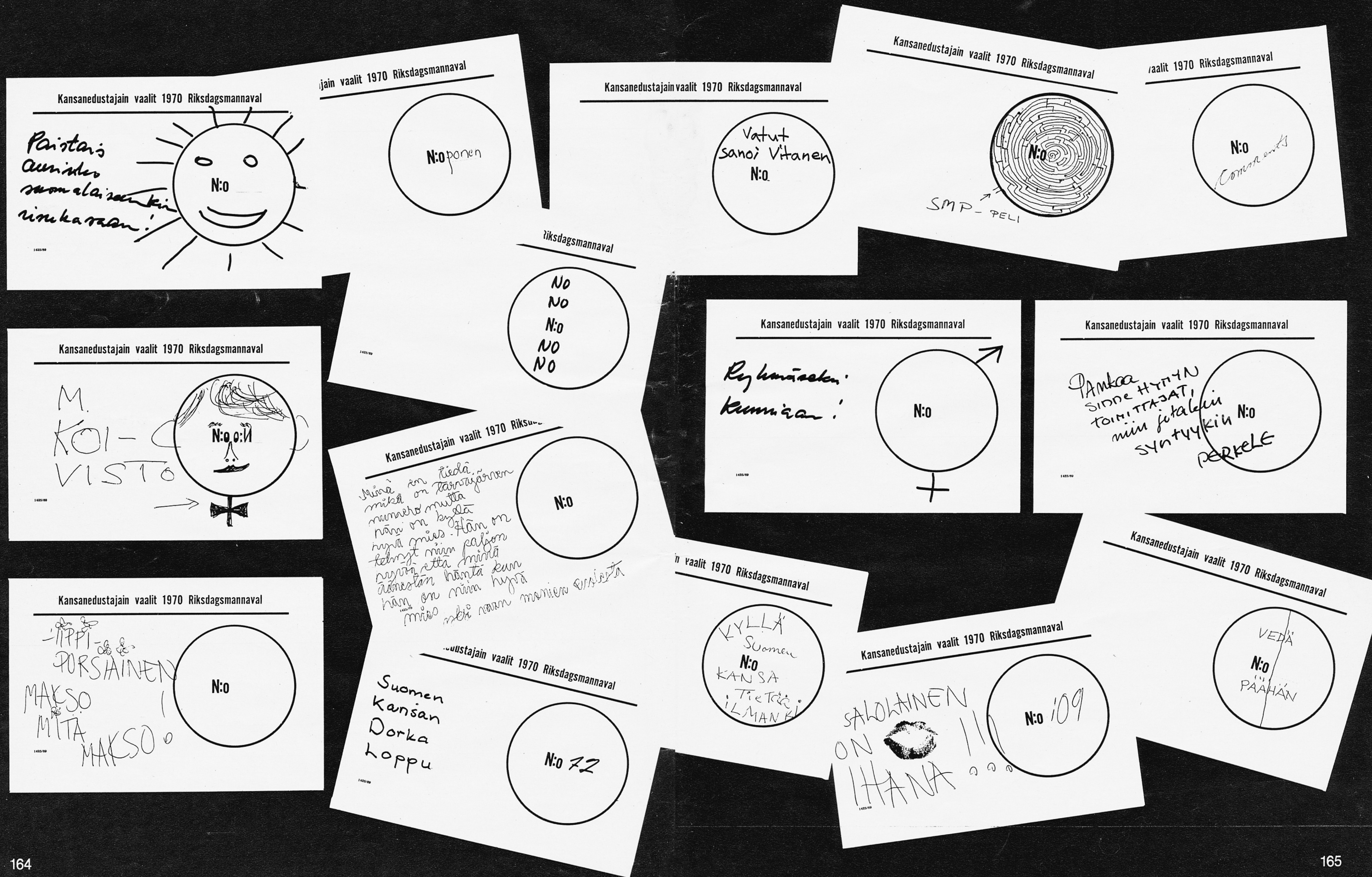

ON TAIDEMUSIIKKIA.

EI SITÄ OLE

NÄMÄ ÄÄNESTYSLIPUT HYLÄTTIIN

MAINIO AJATUS

latoa näkkileivät kerrankin päällekkäin. Mureat Mainio-näkkileivät. Ja päälle raikasta meijerivoita. Tarjotkaapa välipalaksi herkkupäällysteistä notkuva Mainio-torni; se on aivan uusi tapa syödä mainionmakuisia näkkileipiä.

VAASAN
LEIPÄÄ

Vaasan Mainio on leivottu vastajauhetusta kokojyvärukiista. Nopean paistamisen ansiosta rukiinjyvän sisältämät runsaat vitamiinivarat ja valkuaisaineet säilyvät. Vaasan Mainiosta ja meijerivoista pontevaa elinvoimaa kasvuikäisille.

MAALISSANAPUNOKSEN RATKAISU

Voittajiksi selviytyivät seuraavat: Mustetäytekynä: **Reino Penttinen**, Malmik. 19 Joensuu, kirjapalkinnot: **Seppo Eholuoto**, Svinhufvudintie 2 A, Helsinki 57, **Väinö Viskari**, Kissanmaank. 22 D 58, Tampere 9, **Riitta Hartikainen**, Alapitkä as. ja **Ilona Majanen**, Kanneltie 4 C 26, Helsinki 42.

Hertso Oy, Helsinki 1970

VAIN MEILTÄ SAATTE MAAILMANKUULUN KELLON POSTITSE - JA NÄIN EDULLISIN EHDOIN!

CAMY on Sveitsin suurimpiin kuuluvan, jo 50 vuotta sitten nimenomaan rannekellojen valmistukseen erikoistuneen Camy Watch Co S.A. kellotehtaan tarkkuustuote. Niitä valmistuu vuosittain 1.500.000 kpl, jotka myydään 100 eri maassa — ja Suomessa tarjoamme 305 kellon Camy-mallistosta asiantuntijan huolellisesti valikoimat kestävät ja tyylikkäät laatukellot, jotka ammattitaitoinen kelloseppä vielä yksilöllisesti tarkastaa ennen tilauksen postittamista. Olemme sitä mieltä, että Suomen oloissa tarvitaan kestävä kello! Siksi voitte ehdottomasti luottaa Camy-kellon laatuun.

Te saatte sen helpommin kuin uskottekaan: tilatkaa allaolevalla kupongilla postitse ja saatte haluamanne tavaran 3 pv:n kuluessa. Annamme käteismaksusta 20 % alennuksen, mutta voitte yhtähyvin maksaa nyt vain käsirahan ja loput kuukausittain, jolloin alennus on 10 %. Maksutavasta riippumatta saatte aina Nykykellojen ainutlaatuisen arvokkaan lahjadun välittömästi! Valitkaa mieleisenne näistä laatutuotteista . . .

CAMY TUNNETTU VANKKA SVEITSILÄINEN - VIIHTYY HYVIN SUOMESSA

. . . JA JOKAISTA TILAUSTA SEURAA **HETI ILMAISEKSI** VAIHTOEHTOISESTI VALINTANNE MUKAAN

① **BISMARCK-RANNEKETJU 6—8 mm** vakiopaino n. 5 g leveydestä riippumatta. 14 kar.
② **KORVAKORUT** 7,5 mm:n vilj. helmi. **(18 kar.)**
③ **HELMISORMUS** 7,5 mm:n helmi, samanlainen kuin korvakoruissa, kullan paino n. 2,5 g **(18 kar.)**
④ **HELMIRANNEKETJU** helmet läpimitaltaan n. 6,5 mm, aidosta helmisimpukasta. 14 kar.
⑤ **KALVOSINNAPIT** ONYX-kivi. 14 kar.
⑥ **SOLMIONPIDIN** "Hauenleuka"-kiinn. 14 kar.
⑦ **BISMARCK-KAULAKETJU** lev. 4 mm. 14 kar.
⑧ **BISMARCK-RANNEKETJU** lev. 4 mm nyt KOTELOLUKOLLA

+ HUHTIKUUN LISÄLAHJAKSI KULTAMASKOTTI KAIKILLE HETI. KAIKKI AITOA KULTAA!
SAMAT EDUT MYÖS OSAMAKSUKAUPASSA.
30 vrk:n palautusoikeus (rahat takaisin)

7428 MIESTEN SUPER-AUTOMAATTIKELLO "Seven Seas", vaihtaa päivämäärän keskiöisin silmänräpäyksessä, 25 kiv. itsevirittyvä Eta-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis jaloteräskuori, vaalea tai musta taulu, mk **170:—** tai 20:—/kk.

CAMY-MYYNTINÄYTTELY: NYKYKELLOT, MANNERHEIMINTIE 81 B, HELSINKI 27 (n. 100 eri mallia) SAMAT MYYNTIEHDOT!

1428 UUTUUS, NAISTEN KELLOERIKOISUUS, VESITIIVIS SAFIIRILASIKEKELLO, 21 kiv. Eta-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, mk **124:—** tai 15:—/kk.

1007 NAISTEN KELLO (Ø 17 mm), varustettu murtumattomalla safiirihiotulla lasikkeella, 17 kiv. koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, kultadoublekuori, mk **105:—** tai 10:—/kk.

8008 MIESTEN KELLO, 17 kiv. AS-1130 koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis puoliteräskuori, vaalea tai musta taulu, mk **95,—** tai 10:—/kk.

8009 SAMA kultadoubleisena, mk **99:—** tai 10:—/kk.

7438 UUTUUS! Miesten Superautomaattikello erikoistaulu, jossa timanttileikatut kohomerkinnät, päivyri, 25 kiv. itsevirittyvä Eta-koneisto, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis, jaloteräskuori, vaalea taulu. VAIN mk **190:—** tai 20:—/kk.

7433 SUPERAUTOMAATTI SUKELTAJANKELLO. Erikoisen vahva rakenne. Kokeiltu 5 ilmakehän paineessa, 25 kiv. itsevirittyvä Eta-koneisto, päivyri, kestojousi, vesitiivis, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, kromiteräskuori, erittäin tehokkaasti itsevalaiseva musta tai vaalea taulu. VAIN mk **190:—** tai 20:—/kk.

7311 SUKELTAJANKELLO, JOSSA PÄIVYRI "Seven Seas", vesitiivis, kokeiltu 5 ilmakehän paineessa, pimeässä voimakkaasti loistavat osoittimet ja numerot, 17 kiv. koneisto, incabloc-iskusuojaus. ERIKOISRANNEKE "TROPIC", mk **129:—** tai 15:—/kk.

3628 UUTUUS! NAISTEN SUKELTAJANKELLO, samantap. kuin yllä, mutta halk. 26 mm, 17 kiv. koneisto, päivyri, incabloc-iskusuoj., vesitiiviys kokeiltu 5 atm. paineessa, voimakkaasti loistavat merkinnät, TROPIC-ranneke, mk 139:— tai 15 mk/kk.

KULTAKORUT (oikeuttavat myös lahjaetuun)

BISMARCK-RANNEKETJUT, ns. raskas malli, 14 kar. kult., kotelolukko, tark. leim.,
n. 5,5 mm, n. 7,5 g, mk **110:—** tai 15:—/kk
n. 8,5 mm, n. 17,5 g, mk **185:—** tai 20:—/kk

18 kar. kultaketjut:
n. 5 mm, n. 7 g, mk **125:—** tai 15:—/kk
n. 7 mm, n. 12 g, mk **185:—** tai 20:—/kk

BISMARCK-KAULAKETJU ns. raskas malli, 14 kar. kultaa, kotelolukko, kesk. n. 6 mm, ja päistä n. 4 mm, pit. n. 425 mm, n. 11 g, mk **150:—** ja kk-erät 20:—.

TIMANTTISORMUS 1. 18 kar. kultaa, tark.leim., aito briljantti istutettu 18 kar. valkokult., mk **230:—** tai 30:—/kk.

TIMANTTISORMUS 2. 18 kar. kultaa, 0,05 kar. (5 pointin) timantti, istutettu 18 kar. valkokultaan, (hinta yleensä mk 230:—) mk **172:—** tai 20:—/kk.

SAMANLAINEN mutta 0,10 kar. (10 pointin) erittäin edull. mk **279:—** tai 40:—/kk.

KIVISORMUS, 14 kar. kultaa, tyylikäs pyöreä malli, kork.laat. kivi: savukvartsi, synt. valkospinelli tai akvamariini, vain mk **109:—** tai 15:—/kk.

KORVAKORUT, 14 kar. kultaa, korkealaat. kivi: samat kuin sormuksessa, vain mk **102:—** tai 15:—/kk.

RANNERENKAAT, 14 kar. kultaa, varmuuslukko vitjoineen, tarkistusleimaus. Myös litteänä (FLACCA)

n. 8 mm	mk ~~157:—~~	**145:—**	kk-erät 20:—
n. 10 mm	mk ~~175:—~~	**160:—**	kk-erät 20:—
n. 12 mm	mk ~~195:—~~	**175:—**	kk-erät 20:—
n. 14 mm	mk ~~244:—~~	**205:—**	kk-erät 20:—

KALVOSINNAPIT, 14 kar. kultaa, myös jousi kultaa.

2 savukvartsi	mk **138:—**	kk-erät 15:—
3 synt. sinisaf.	mk **138:—**	kk-erät 15:—
4 täysikultaiset	mk **155:—**	kk-erät 20:—

MYÖS NÄISTÄ HINNOISTA 10 % OSAMAKSUAL. JA KÄT.AL. 20 %

HUHTIKUUN ERIKOISTARJOUS

AITO TIMANTTISORMUS

18 kar. kultaa, koristepintainen, valkokultaan istutettu timantti. Nyt vain 49,90 + postikulut. Käteishintaan ilman lahjaetua ja alennuksia.

7521 MIESTEN PÄIVYRIKELLO "jetking", vaihtaa päivämäärän keskiöisin silmänräpäyksessä, 21 kiv. Eta-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis jaloteräskuori, vaalea tai musta taulu, mk **119:—** tai 15:—/kk.

7519 SAMANTAPAINEN, 20 mikr. kultadoubleta, mk **125:—** tai 15:—/kk.

NYKYKELLOT

Camy kellojen maahantuoja
MANNERHEIMINTIE 81 B, 41 88 95
Helsinki 10
BOX 10231

Toimitus 3 pv:n aikana

Lähettäkää heti 30 vrk:n palautusoikeudella ja 1 vuoden takuulla, suoritus **käteisellä —20 % al./osamaksulla —10 % al.** (käsiraha + kk-erät.) Käsiraha on suurempi kuin osamaksuerä. Voitte esittää toivomuksenne osamaksuerien alkamisajasta.
KELLO n:o .... mk .... musta/vaalea/kultatauluisena
TIMANTTISORMUS mk .... läpimitta Ø .... mm
KIVISORMUS mk .... läpimitta Ø .... mm KORVAKORUT mk .... kivi .... RANNEKETJU/-RENGAS .... mm, mk .... KAULAKETJU mk ....
KALVOSINNAPIT n:o .... mk .... LAHJAETU n:o .... seuraa mukana lähetyksessä. Sormuksen läpimitta Ø/ketjun lev. .... mm.

Nimi selvästi .... synt.aika

Arvo t. ammatti .... kirjoilla

Osoite selvästi .... HYMY 4/70

UUTUUS!

3506 2004

3506 NAISTEN KELLO, 17 kiv. AS-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis kultadoublekuori, mk **99:—** tai 10:—/kk.

3507 SAMA puoliteräksisenä, mk **94:—** tai 10:—/kk.

2004 NAISTENKELLO 21 kiv. Eta-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis, 20 mikr. kultadoubleta, erittäin tyylikäs, mk **127:—** tai 15:—/kk.

2102 SAMANTAPAINEN PÄIVYRIAUTOMAATTI, 23 kiv. itsevirittyvä Eta-koneisto, mk **178:—** tai 20:—/kk.

1475 UUTUUS, NAISTEN KULTAKELLO 18 kar. kultaa, 17 kiv. koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, hinta erittäin edullinen, vain mk **159:—** tai 20:—/kk.

7510 MIESTEN PÄIVYRIKELLO "Sputnik" nelik., 21 kiv. Eta-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis kultadoublekuori, kullattu tai hopeoitu taulu, 20 mikr. kultadoubleta, mk **155:—** tai 20:—/kk.

7404 SAMANLAINEN, mutta 25 kiv. Eta-superautomaatti, jaloteräskuori, mk **185:—** tai 20:—/kk.

7750 SAMANLAINEN, mutta 25 kiv. kaksoispäivyri, jaloteräskuori, mk **185:—** tai 20:—/kk.

ANNAMME CAMY KELLOILLE 1 V. KIRJALLISEN TAKUUN